

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

18. detsember 2012

Teatis nr	Sisukord	Lehekül
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2011–2012 ISTUNGJÄRK	
	23. juuni 2011 istungid	
	Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT C 241 E, 19.8.2011.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Neljapäev, 23. juuni 2011	
2012/C 390 E/01	Ühtekuuluvuspoliitika 2007.–2013. aasta programmide rakendamine Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon 2010. aasta aruande kohta, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitika 2007.–2013. aasta programmide rakendamist (2010/2139(INI))	1
2012/C 390 E/02	Euroopa linnade tegevuskava ja selle tulevik ühtekuuluvuspoliitikas Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa linnade arengukava ja selle tuleviku kohta ühtekuuluvuspoliitikas (2010/2158(INI))	10
2012/C 390 E/03	Eesmärk nr 3: piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö tulevane tegevuskava Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon, mis käsitleb eesmärki nr 3: Territoriaalse koostöö väljakutse ning piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö tulevane tegevuskava (2010/2155(INI))	18
2012/C 390 E/04	ERFi ja teiste struktuurifondide tõhususe suurendamine Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ERFi ja teiste struktuurifondide praeguse ja tulevase sünergia kohta tõhususe tõstmiseks (2010/2160(INI))	27

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2012/C 390 E/05	2012. aasta eelarveprojekti käsitlevad kolmepoolsed kohtumised Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon volituse kohta 2012. aasta eelarveprojekti käsitlevaks kolmepoolseks kohtumiseks (2011/2019(BUD))	35
2012/C 390 E/06	Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamisel Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide kohta 2020. aastaks toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamisel (2011/2051(INI))	49
2012/C 390 E/07	Tööstustoodete pakendite reljeefses punktikirjas märgistamise vabatahtlik süsteem Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta deklaratsioon tööstustoodete pakendite reljeefses punktikirjas märgistamise vabatahtliku süsteemi kohta	65

II *Teatised*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Parlament

Neljapäev, 23. juuni 2011

2012/C 390 E/08	Kodukorra artikli 51 (komisjonide ühised koosolekud) muutmine Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 51 (komisjonide ühiste koosolekutega menetlus) muutmise kohta (2010/2061(REG))	66
2012/C 390 E/09	Adrian Severini parlamendiliikme puutumatus e äravõtmise taotlus Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus Adrian Severini puutumatus e äravõtmise taotluse kohta (2011/2070(IMM))	67
2012/C 390 E/10	Asepresidendi valimine (kodukorra artikli 13 lõike 1 tõlgendamine) Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus asepresidendi valimise kohta (Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 13 lõike 1 tõlgendamine)	69

III *Ettevalmistavad aktid*

EUROOPA PARLAMENT

Neljapäev, 23. juuni 2011

2012/C 390 E/11	Euroopa Keskpanga presidendi ametisse nimetamine - kandidaat Mario Draghi Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus, mis käsitleb nõukogu soovitus Euroopa Keskpanga presidendi ametisse nimetamise kohta (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))	70
-----------------	--	----

Neljapäev, 23. juuni 2011

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Ühtekuuluvuspoliitika 2007.–2013. aasta programmide rakendamine

P7_TA(2011)0283

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon 2010. aasta aruande kohta, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitika 2007.–2013. aasta programmide rakendamist (2010/2139(INI))

(2012/C 390 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 174–178;
- võttes arvesse komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatist „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta” (KOM(2010)0110);
- võttes arvesse komisjoni talituste 31. märtsi 2010. aasta töödokumenti, mis lisati komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatisele "Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta" (SEK(2010)0360);
- võttes arvesse komisjoni talituste 25. oktoobri 2010. aasta töödokumenti, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitikat ja majanduskriisile reageerimist ning Euroopa majanduse taastamise kava toetuseks vastu võetud ühtekuuluvuspoliitika meetmete rakendamise hinnangut (SEK(2010)1291);
- võttes arvesse komisjoni talituste 14. novembri 2008. aasta töödokumenti Piirkonnad 2020 – ELi piirkondade tulevaste väljakutsete analüüs (SEK(2008)2868);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse komisjoni 26. jaanuari 2011. aasta teatist „Kestlikku kasvu toetav regionaalpoliitika Euroopa 2020. aasta strateegias” (KOM(2011)0017);
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni 8. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1828/2006, milles sätestatakse rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ⁽²⁾, ning eelkõige kõnealuse määruse artiklit 7;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.⁽²⁾ ELT L 371, 27.12.2006, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 397/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi, seoses eluasete energiatõhususe ja taastuvenergia alaste investeeringute abikõlblikkusega ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta määrust (EL) nr 437/2010, millega muudetakse Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitlevat määrust (EÜ) nr 1080/2006 seoses marginaalseerunud kogukondadele ette nähtud elamumajandusmeetmete abikõlblikkusega ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni struktuurifondide määruse rakendamise kohta 2007–2013 ning riiklike ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni määrusega (EÜ) nr 1080/2006 (mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi) teadus- ja uuendustegevuseks ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames teadusuuringuteks ja uuendustegevuseks eraldatud vahendite koostoime rakendamise kohta linnades ja piirkondades, samuti liikmesriikides ja liidus ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2010. aasta resolutsiooni tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise kohta ELis – ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus? ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni 28. veebruari 2007. aasta teabedokumenti nr 1 vahendite sihtotstarbelise eraldamise kohta (COCOF/2007/0012/00);
- võttes arvesse komisjoni 18. mai 2009. aasta kirjalikku teavet liikmesriikide 2009. aasta strateegiaaruannete soovitusliku struktuuri kohta (COCOF 09/0018/01);
- võttes arvesse 14. juunil 2010. aastal toimunud välisasjade nõukogu istungil vastu võetud järeldusi ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamist käsitleva komisjoni 2010. aasta strateegilise aruande kohta;
- võttes arvesse Regionide Komitee 1.–2. detsembri 2010. aasta arvamust teemal „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta” (CdR 159/2010);
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. juuli 2010. aasta arvamust teemal „Kuidas edendada tõhusat partnerlust ühtekuuluvuspoliitika programmide juhtimisel, tuginedes 2007.–2013. aasta perioodi headele tavadele” (ECO/258);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning transpordi- ja turismikomisjoni arvamusi (A7-0111/2011),

⁽¹⁾ ELT L 126, 21.5.2009, lk 3.

⁽²⁾ ELT L 132, 29.5.2010, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.

⁽⁴⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 79.

⁽⁵⁾ LT C 161E, 31.5.2011, lk 104.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0473.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 174 on sätestatud, et selleks, et edendada oma igakülgset harmoonilist arengut, töötab liit välja ja rakendab meetmeid majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks ning iseäranis taotleb eri regioonide arengutaseme ühtlustamist ning mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades, nagu maapiirkondades, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondades ning regioonides, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, ning arvestades, et ELi 2020. aasta strateegiat tuleb arvesse võtta tagamaks, et ELi saab arukas, jätkusuutlik ja kaasav majandusruum;
- B. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitikal on määrav roll ELi 2020. aasta eesmärkide täielikus saavutamises, eelkõige tööhõive ja sotsiaalvaldkonnas, kõikidel valitsustasanditel ja kõikides geograafilistes piirkondades;
- C. arvestades, et nõukogu määrusega (EÜ) nr 1083/2006 (edaspidi: üldmäärus), ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suunistega (edaspidi: strateegilised suunised), riikliku strateegilise raamistikuga ning rakenduskavadega on kehtestatud ja esile toodud ühtekuuluvuspoliitika strateegiline mõõde, millega tagatakse kooskõla Euroopa Liidu prioriteetidega – Euroopa ja selle piirkondade muutmine atraktiivsemateks investeerimis- ja töökohtadeks, teadmiste ja uuendustegevuse edendamine majanduskasvu huvides ning rohkemate ja paremate töökohtade loomine;
- D. arvestades, et strateegiaaruannete koostamine on ühtekuuluvuspoliitika uus vahend, mis võeti kasutusele käesoleval programmitöö perioodil vastavalt üldmäärusele, et kontrollida strateegiliste suuniste rakendamist eesmärgiga suurendada ühtekuuluvuspoliitika strateegilist sisu ning edendada selle läbipaistvust ja vastutust, ning arvestades, et saadud teabest ja kogemustest tuleks võtta õppust järgmise programmitöö perioodi planeerimisel;
- E. arvestades, et vahendite eraldamisel Lissaboni eesmärkide saavutamiseks määrati kindlaks kokkulepitud 86 prioriteetkava allrühmad, mis on majanduskasvu ja tööhõivet käsitleva Lissaboni tegevuskava prioriteetid, ning arvestades, et lähenemiseesmärgi piirkondade jaoks määrati kindlaks 47 toetatavat prioriteetset teemat, samas kui piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi piirkondades määrati kindlaks ainult 33 prioriteetset teemat;
- F. arvestades, et liikmesriikide 2009. aasta strateegiaaruannete koostamisel leppisid komisjon ja liikmesriigid kokku, et andmeid vahetatakse vaid prioriteetsete teemade kohta eesmärgi kaupa, kehtestades andmetest väljavõtte tegemise kuupäevaks 30. septembri 2009, mil liikmesriike mõjutas endiselt majanduskriis ja nii mõnelgi riigil tuli programmitöö perioodi alguses toime tulla esialgsete raskustega, ning arvestades, et eeldatavasti on 2013. aasta strateegiaaruanne informatiivsem;
- G. arvestades, et Euroopa piirkondade vahel valitseb jätkuvalt silmatorkav majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnavalne ebavõrdsus, mis on ühest küljest kahe viimase laienemise loomulik tagajärg ning on teisalt tingitud üleilmse finants- ja majanduskriisi otsesest mõjust, kuigi nimetatud ebavõrdsus on möödunud kümnendi jooksul vähenenud tänu ühtekuuluvuspoliitika aktiivsele rollile, mis on määrava tähtsusega, et tagada konkurentsivõime ja majanduskasv, võttes samas arvesse piirkondlikke iseärasusi;
- H. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on Euroopa majanduse taastamise kavas keskse tähtsusega, võimaldades mõista struktuurifondide kui majandusliku stiimuli olulisust eelkõige väikeettevõtjatele, kestlikusele ja energiatõhususele, ning arvestades, et komisjonil paluti esitada 2010. aastal aruanne Euroopa kriisiohje raames vastu võetud meetmete rakendamise kohta,
1. väljendab heameelt komisjoni strateegiaaruande üle struktuurifondide vahenditest kaasrahastatavate ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamise kohta; tunnustab liikmesriikide pingutusi oma esimeste strateegiaaruannete koostamisel, mis on osutunud rakendamist käsitleva teabe väärtuslikuks allikaks;

Neljapäev, 23. juuni 2011

2. juhhib tähelepanu sellele, et võrdleva analüüsi tegemisel tuleks võtta arvesse asjaolu, et viis liikmesriiki tegid andmetest väljavõtte hilisema ning üks liikmesriik varasema kuupäeva seisuga; on seisukohal, et iga liikmesriigi edusamme on asjakohasem võrrelda ELi keskmiste näitajatega;

3. on seisukohal, et rahaliste vahendite eraldamise läbipaistvus soodustab nõuetekohast rakendamist ja on üks peamine eeltingimus ühtekuuluvuspoliitika üldeesmärkide saavutamiseks ning seetõttu tuleb seda kõigis rakendamisetappides rõhustada; usub, et toetusesaajate nimekirja avalikustamist tuleks jätkata, eelkõige veebis, kuna see on tõhus vahend läbipaistvuse suurendamiseks; on seisukohal, et ühenduse suuniste kehtestamine ja strateegiaaruannete kasutuselevõtmine uue vahendina on suurendanud vastutust poliitikaeesmärkide saavutamisel; nõuab sellega seoses, et peetaks korrapäraseid poliitilisi arutelusid ühtekuuluvuspoliitika läbipaistvuse, vastutuse ja mõju hindamise parandamiseks;

Rakendamine

4. märgib, et aruannetes kajastatud väljavalitud projektide rahaline maht on 93,4 miljardit eurot, mis moodustab 27,1 % praegusel perioodil saadaolevatest ELi vahenditest, ning nimetatud keskmine määr kehtib nii kolme ühtekuuluvuspoliitika eesmärgi kui ka Lissaboni prioriteetidega seotud projektide valiku ning ühenduse strateegiliste suuniste rakendamise edusammude kohta; rõhutab siiski, et nii liikmesriigiti kui ka teemade kaupa on rakendamine edenenud väga erinevalt – üheksa liikmesriigi puhul oli projektivaliku kogumäär üle 40 % ja nelja liikmesriigi puhul jäi see alla 20 %;

5. kordab oma tunnistust liikmesriikide pingutustele, mille tulemusel eraldati Lissaboni tegevuskava eesmärkide saavutamiseks lähenemisiirkondades olemasolevatest vahenditest keskmiselt 65 % ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive piirkondades 82 %, mis on rohkem, kui algselt taotleti; märgib rahuloluga, et aruannete kohaselt on Lissaboni prioriteetidega seotud projektidele kokku eraldatud 63 miljardit eurot ning et Lissaboni prioriteetidega seotud projektide valimine toimub samas tempos või isegi pisut kiiremini kui projektide valik muude meetmete jaoks, ning nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid ka edaspidi vahendeid ELi 2020. aasta strateegiat toetavatele projektidele;

6. märgib, et ühenduse strateegiliste suuniste teemade puhul on edukaim territoriaalse mõõtme teema (30 %) ja üle keskmise on „Teadmiste ja uuendustegevuse edendamine majanduskasvu huvides”, kuid kaks suunist jäävad alla 27,1 %, ning et projektivaliku määr on Lissaboni prioriteetidega seotud projektide puhul üle keskmise nii lähenemiseesmärgi kui ka piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi raames, kuid Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi puhul ulatub vaid 20,5 %-ni; peab kahetsusväärseks asjaolu, et kuna kõigi liikmesriikide programmide väljundite ja tulemuste näitajaid ei ole, on strateegiaaruandes esitatud poliitika tulemuslikkuse analüüs oluliselt piiratud; palub seetõttu komisjonil läbi vaadata oma haldusalast aruandlust käsitlevad nõuded ning kutsub liikmesriike üles rangemini järgima programmi rakendamist käsitlevate andmete esitamise korda;

7. väljendab heameelt edusammude üle nende projektide rakendamisel, mille puhul lähtutakse suunistest „Rohkem ja paremaid töökohti”, võttes arvesse majanduskriisi ja töötute arvu kasvu; soovib siiski tungivalt, et komisjon võtaks kasutusele liikmesriikidega koostöö tegemise meetodid, mis lihtsustavad kõigi vajalike rahaliste vahendite kiiret koondamist ja tõhusat eraldamist, et saavutada ressursitõhus ja konkurentsivõimeline majandus, kaasav majanduskasv ning kõrge tööhõivetasemega majandus, aidates kaasa sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele ja vaesuse vähendamisele, mis on ELi 2020. aasta strateegias ja selle eesmärkides suurima tähtsusega eelkõige tööhõive- ja sotsiaalsektoris, et edendada majanduskasvu ja tootlikkust ning parandada tööhõivenäitajaid Euroopas;

8. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Sotsiaalfond on pakkunud asjakohast toetust tööturureformide rakendamiseks ning on osutunud tõhusaks vahendiks passiivsetelt aktiivsetele ja isegi ennetavatele tööturumeetmetele ülemineku soodustamisel; palub liikmesriikidel jätkata selliste struktuurireformide elluviimist, mis kaitsevad tööturuga võimalike tulevaste kriiside eest;

Neljapäev, 23. juuni 2011

9. kutsub liikmesriike üles tegema edusamme selliste kaasfinantseeritud meetmete ja tegevuste elluviimisel, mille eesmärk on toetada piirkondlikul tasandil tööturgu, vähendades nii soolist eraldamist kui ka ebavõrdsust (nt palgaerinevus ja alaesindatus otsustustasandi ametikohtadel), hõlbustades töö- ja pereelu ühitamist ning soodustades üleminekut ebakindlalt töölt õigustega tagatud tööle, võttes arvesse seda, kui suurt hulka naisi mõjutab ebakindel töökorraldus;
10. rõhutab, kui oluline on parandada infrastruktuuri ja teenuseid ning muuta need taskukohaseks ebasoodsamates mikropiirkondades, kus sotsiaalselt tõrjutud isikute (nt romad) osakaal on suur;
11. rõhutab transpordi üleüldist tähtsust territoriaalse, majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tagamisel; tunneb muret, et raudteesektoris ei ole investeeringute tase tõusnud kava kohaselt ja jääb alla edusammudele maanteetranspordi sektoris ning ei aita seega piisavalt kaasa transpordi põhjustatud süsinikdioksiidihelike vähendamisele; rõhutab sellega seoses, et ebavõrdselt kavandatud transpordinvesteeringud eri transpordiliikide vahel mõjuvad kahjustavalt Euroopa ühendveosüsteemi loomisele ning märgib, et täiendavad viivitused rakendamisel võivad tasakaalustamatust süvendada;
12. tuletab meelde, et ligi 23,7 % (82 miljardit eurot) Ühtekuuluvusfondi ja struktuurifondide rahalistest eraldistest aastateks 2007–2013 on ette nähtud transpordile, kuid ainult pool sellest kulutatakse üleeuroopalise transpordivõrgu projektidele (17 miljardit eurot üleeuroopalise transpordivõrgu prioriteetsetele projektidele ja 27,2 miljardit eurot üldisele osale), teine pool on ette nähtud investeeringuteks riiklikesse, piirkondlikesse ja kohalikesse projektidesse, mis ei ole üleeuroopalise transpordivõrgu kaartidel näidatud; rõhutab, et Ühtekuuluvusfondist ja struktuurifondidest transpordile eraldatud vahendid on jagatud transpordiliikide ja võrgustike vahel viisil, mis ei võta piisavalt arvesse Euroopa Liidu eesmärke;
13. juhib territoriaalse koostöö seisukohast tähelepanu suundumusele lükata edasi piiriüleste projektide ja raudteeprojektide käivitamist tervikuna ning rõhutab üleeuroopalise transpordivõrgu lisandväärtust, mis on eriti ilmne projektide piiriülestes osades ning nende ühendamisel riiklike maantee-, raudtee- ja siseveeteede projektidega; teeb sellega seoses ettepaneku süstematiseerida parimate tavade ühiste platvormide rakendamine sotsiaal-majanduslikul, geograafilisel, demograafilisel ja kultuurilisel alusel;
14. tunneb heameelt vahendite eraldamise üle, et investeerida energiatõhususse ja taastuvenergiasse elamuehitusel ning marginaliseerunud kogukondadele ette nähtud eluasemeprojektidesse, mida paljudes piirkondades edukalt rakendatakse ja tuleks jätkata ka tulevikus;
15. nõuab, et keskkonnasektor, eriti Euroopa lisandväärtust loovates olulistest valdkondades, nagu võitlus ja kohandumine kliimamuutusega ja kliimamuutuse leevendamine, investeerimine puhtamasse ja vähese süsinikdioksiidihelikega tehnoloogiasse, võitlus õhu- ja veesaaste vastu, meetmed bioloogilise mitmekesisuse kaitseks, raudteevõrgustiku laiendamine, energiatõhususe edendamine, eelkõige ehitussektoris, ja taastuvate energiaallikate edendamine, rakendatakse programme tõhusamalt, et saavutada ELi 2020. aasta eesmärgid ja edendada keskkonnahoidlike töökohtade loomist ja keskkonnahoidlikku majandust;
16. nõuab, et keskkonnakatastroofide ennetamiseks ja/või nende kiireks likvideerimiseks kasutatakse asjaomaseid rahalisi vahendeid ning palub liikmesriikidel kiirendada investeerimist tööstusalade ja saastatud pinnasega seotud ennetusse ja taastamisse, sest rakendusmäär selles valdkonnas on madal;

Neljapäev, 23. juuni 2011

17. peab kahetsusväärseks viivitusi projektide valikul sellistes strateegiliselt tähtsates valdkondades nagu raudteesektor, teatavad energeetika- ja keskkonnainvesteeringud, digitaalmajandus, sotsiaalne kaasatus, valitsemine ja suutlikkuse suurendamine, ning nõuab nimetatud viivituste põhjuste põhjalikku analüüsi, kutsudes samas liikmesriike üles kaasama piirkondi, et paremini jälgida valdkondi, kus tuleb teha suuremaid pingutusi; toonitab teisalt Euroopa territoriaalse koostöö programmide raames elluviidavate keskkonnaprojektide suuremat vahendite kasutamist ning juhib tähelepanu koostöö selgele lisandväärtusele; rõhutab siiski, et liikmesriigid, mis olid projektide rakendamisel maha jäänud, võivad olla juba järele jõudnud ning seetõttu ei tohiks mahajäämus näidata praegu enam programmi töö perioodi üldkvaliteeti; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et 2010. aastal on suurenenud vahendite kasutamist ja kiirenenud ühtekuuluvuspoliitika eelarve täitmine, mis tuleneb muu hulgas hiljutisest õigusaktide muutmisest ja asjaolust, et rakenduskavasid on hakatud kiiremini ellu viima, kuna komisjon kiitis lõpuks heaks viimased haldus- ja kontrollisüsteemid;

18. on veendunud, et kehvade tulemuste parandamiseks mõnes esmatähtsas valdkonnas on kiiresti vaja võtta parandusmeetmeid; soovib põhjalikult analüüsida rakendamisprobleeme nendes valdkondades, kus tekkisid konkreetset viivitust projektide valikul, ning kutsub sellega seoses liikmesriike üles suurendama jõupingutusi projektide valiku tõhustamiseks mahajäänud teemade puhul ja kiirendama kõikide valitud projektide rakendamist, et vältida kokkulepitud eesmärkide täitmata jätmise riski;

19. on seisukohal, et kiire projektide valik ja rakendamine ning eraldatud vahendite üleüldine parem kasutamine on eriti vajalik sellise tegevuse puhul, mille eesmärk on eelkõige majanduskriisi negatiivse mõjuga toimetulekuks parandada inimkapitali, edendada tervishoidu ja soodustada haiguste ennetamist, tagada võrdsed võimalused, toetada tööturget ja suurendada sotsiaalset kaasatust;

20. rõhutab asjaolu, et mitu liikmesriiki kinnitasid, et sihtotstarbelise eraldamise kaudu kehtestatud kord on parandanud programmi kvaliteeti ja keset; märgib lisaks, et liikmesriigid olid ühehäälselt seisukohal, et Lissaboni strateegiaga seotud riiklike strateegiliste raamistike ja rakenduskavade põhiprioriteetide säilitamine on parim vahend kriisiga toimetulekuks ning kinnitasid veel kord nendes dokumentides esitatud keskpikade ja pikaajaliste eesmärkide olulisust;

Rakendamisega seotud probleemid

21. rõhutab, et mõnes valdkonnas takistab projektide tõhusat valikut ja rakendamist asjaolu, et puuduvad vajalikud eeltingimused, nagu lihtsamad taotlusmenetlused riigi tasandil, selged riiklikud prioriteetid teatavates sekkumisvaldkondades, ELi õigusaktide õigeaegne ülevõtmine ja ühendatud institutsiooniline ja haldus-suutlikkus, ning liigne bürokraatia; kutsub seetõttu liikmesriike ja piirkondi üles hõlbustama poliitika rakendamist, tegeledes nimetatud probleemidega ja kohandades eelkõige õigusraamistikku riigiabi, riigihangete ja keskkonnanormide valdkonnas, ning viima ellu institutsioonilisi reforme;

22. tuletab kahetsusega meelde, et olulist viivitust poliitika rakendamisel põhjustavad peamiselt järgmised tegurid: mitmeaastase finantsraamistiku ja poliitikat käsitlevate õigusaktide paketi üle peetavate läbirääkimiste hiline lõpuleviimine, põhjustades viivitusi riiklike strateegiate ja rakenduskavade väljatöötamises, muudatused finantskontrolli eeskirjades ja riiklikul tasandil kehtestatud hindamiskriteeriumides, käesoleva programmi töö perioodi kattumine perioodi 2000–2006 kontode sulgemisega ning riiklikuks kaasfinantseerimiseks kasutada olevate riigieelarveliste vahendite vähesus;

23. mõistab hukka asjaolu, et kuigi strateegiaaruandes tuleks esile tuua struktuurifondidest kaasrahastatud programmide panus ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide rakendamisse, ei sisalda aruanne põhjalikke andmeid piirkondlike erinevuste kohta aastani 2009;

Neljapäev, 23. juuni 2011

Majanduskriisile reageerimine

24. tunneb heameelt, et avaldati komisjoni talituste töödokument, mis käsitleb ühtekuuluvuspoliitikat ja majanduskriisile reageerimist ning Euroopa majanduse taastamise kava toetuseks võetud ühtekuuluvuspoliitika meetmete rakendamise hinnangut; rõhutab, et see hinnang põhineb ennekõike riiklikes strateegiaaruannetes sisalduval teabel; nõuab, et komisjon võtaks vajalikke meetmeid, et tagada liikmesriikide esitatud teabe täpsus;

25. märgib, et ülemaailmse rahandus- ja majanduskriisi ning majanduskasvu praeguse aeglustumise kontekstis aitab ELi ühtekuuluvuspoliitika otsustavalt kaasa Euroopa majanduse taastamise kavale ning on reaalmajanduse jaoks suurim ühenduse investeerimisallikas, lisaks võimaldab see sotsiaalmajandusliku keskkonna kiirele halvenemisele paindlikult ja asjakohaselt reageerida; rõhutab, et liikmesriigid pidasid oluliseks seda, et kriisimeetmeid oli võimalik kohandada vastavalt nende konkreetsetele vajadustele; nõuab siiski kriisiolukorraga toimetulekuks paindlikumaid ja lihtsamaid eeskirju ning julgustab liikmesriike kiiresti kasutama kõiki komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud meetmeid, et tagada asjakohane ja õigeaegne reageerimine vastavalt konkreetsetele vajadustele ning edukas väljumine kriisist, et saavutada pikaajaline säästev areng konkurentsivõime, tööhõive ja Euroopa piirkondade atraktiivsuse suurendamise abil;

26. rõhutab, kui tähtis on teha täiendavaid pingutusi, et ületada Euroopa majanduse taastamise kava raames võetud konkreetsete ühtekuuluvuspoliitika meetmete üldise mõju hindamise raskused, ning peab kahetsusväärseks, et hinnangus saab seetõttu vaid piiratud selgitada riiklikul tasandil toodud konkreetseid näiteid; tervitab siiski aruandes esitatud heade tavade analüüsi ja esimesi järeldusi;

27. on seisukohal, et kriisist taastumise märgid on nõrgad ning lähiaastatel peab Euroopa toime tulema oma struktuuriliste puudustega, sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika sekkumismetmete ning eelkõige teadus- ja arendustegevusse, innovatsiooni, haridusse ja tehnoloogiasse tehtavate sihtotstarbeliste investeeringute kaudu, kuna see soodustab konkurentsivõimet kõigis sektorites; rõhutab seetõttu, et on vaja põhjalikku analüüsi kriisiga võitlemiseks võetud meetmete mõju kohta ning tagada kättesaadavad vahendid struktuurifondidest, mis on võimas mehhanism, mille eesmärk on aidata piirkondi majanduslikes ja sotsiaalsetes ümberkorraldustes ning edendada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvuse ning solidaarsust;

Koostoime loomine ja regionaalpoliitika vahendite valdkondliku hajutamise vältimine

28. jagab 2010. aasta strateegiaaruannet käsitlevates nõukogu järeldustes väljendatud seisukohta tegeliku lisandväärtuse kohta, mida annab struktuurifondidele ette nähtud ühtne strateegiline ja terviklik lähenemine; tuletab meelde, et igale fondile on vaja oma eeskirju, et tagada edukas kohapealne sekkumine konkreetsete olukordade puhul; rõhutab samuti kriisijärgses ajajärgus tekkinud vajadust konsolideerida riiklikud eelarved ning suurendada koostoimet ja kõigi olemasolevate rahastamisallikate (EL, riiklikud, EIP vahendid) mõju tõhusa kooskõlastamise abil;

29. rõhutab, et struktuurifondide ja muude valdkondlike poliitikavahendite ning nimetatud vahendite ja riiklike, piirkondlike ja kohalike vahendite koostoime on hädavajalik ning loob väärtuslikke seoseid, mis võimaldavad vastastikust tugevdamist, programmide säästvat rakendamist ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamist; tunnistab, et 2007.–2013. aasta assigneeringute sihtotstarbelise eraldamise abil suudab ühtekuuluvuspoliitika paremini luua koostoimet teadus- ja innovatsioonipoliitikaga; rõhutab, et struktuurifonde võiks kasutada teadusuuringute infrastruktuuri tugevdamiseks, et tagada teadusrahastamiseks vajalik tipp-tase; lisaks rõhutab Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi koostoime kasu; märgib, et kogemused näitavad selgelt, et Euroopa Sotsiaalfondi vahenditest rahastatud programmide edukas toimimine on väga oluline, et muuta Euroopa Regionaalarengu Fondi

Neljapäev, 23. juuni 2011

poolne majandusmeetmete rahastamine võimalikult tõhusaks; tuleb sellega seoses meelde ristfinantseerimise võimalust, mida ei kasutata veel täiel määral; kutsub komisjoni üles lisama järgmisse strateegiaaruandesse viite struktuurifondide vastastikusele koostoimele ning nende ja ELi teiste rahastamisvahendite koostoimele;

Järelevalve ja hindamine

30. rõhutab, et tehniline abi, järelevalve ja hindamine ergutab varem tehtust õppima ning koos tõhusa finantskontrolliga on need meetmed tulemuste parandamise stiimuliks;

31. peab kahetsusväärseks, et ainult 19 liikmesriiki esitasid teavet põhinäitajate kohta ning seetõttu on praegusel etapil võimatu saada esmast ja selget, kogu ELi hõlmavat ülevaadet meetmete kohapealsest mõjust; julgustab tungivalt liikmesriike kasutama põhinäitajaid strateegilise aruandluse järgmises voorus ajavahemikus 2012–2013; kutsub komisjoni üles sekkuma ning pakkuma liikmesriikidele ja piirkondadele toetust õigeaegsete, ühtsete ja täielike andmete edastamiseks;

32. rõhutab, et komisjon peab tagama tõhusad ja pidevad järelevalve- ja kontrollisüsteemid, et parandada struktuurifondide rakendussüsteemi juhtimist ja tõhusust; palub komisjonil tõhustada liikmesriikide edusammude jälgimise järjepidevust ja kvaliteeti, muutes kohustuslikuks põhinäitajate miinimumkogumi kasutamise järgmise programmitöö perioodi riiklikes strateegiaaruannetes, et lihtsustada võrdlemist ja tulemustele suunatust, ning esitades üksikasjalikumad suunised;

Head tavad

33. on seisukohal, et poliitika rakendamisel tuleb rõhutada vastastikust õppimist ja häid tavasid ning edendada nende vahetamist, suurendades sealjuures eelkõige kohalike ja piirkondlike omavalitsuste haldus-suutlikkust, et parandada tõhusust ja tulemuslikkust ning vältida varem tehtud vigade kordamist;

34. julgustab järgima riikliku aruandluse häid tavasid, nagu põhinäitajate kasutamine, tulemustest ja väljunditest teatamine, riiklike poliitikameetmete ja ELi poliitikameetmete koostoimest teatamine, sidusrühmadega avalike arutelude ja konsultatsioonide pidamine, aruannete esitamine riigi parlamendile arvamuse saamiseks ning aruannete avaldamine valitsuse veebisaidil – kasutades seejuures kõikides aruannetes selget ja täpset terminoloogiat –, sest need tavad muudavad aruandluse kvaliteetsemaks ja suurendavad sidusrühmade isevastutust liikmesriikides; nõuab kindlalt, et häid tavasid järgiksid piirkonnad, mida iseloomustab rahastamisprogrammide vähene kasutamisevõime või tõhusus;

35. tunneb heameelt selle üle, et komisjon määrab kindlaks, kuidas riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused saavad viia rakenduskavad kooskõlla ELi 2020. aasta strateegia jätkusuutliku majanduskasvu eesmärkidega ning keskendada tavad aruka majanduskasvu eesmärkide saavutamisele sellel programmitöö perioodil; kutsub liikmesriike üles tegutsema viivitamata, investeerima rohkem säästvasse arengusse ja arukasse majanduskasvu, sotsiaalsesse kaasatusse ja soolisse võrdõiguslikkusesse tööturul ning kasutama rahalisi vahendeid tulemuslikumalt; lisaks palub komisjonil algatada arutelu, milles käsitletakse põhjalikumalt viise, kuidas ühtekuuluvuspoliitika saab käesoleval perioodil 2007–2013 aidata kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele;

Järeldused ja soovitused

36. juhhib tähelepanu VKEde kui innovaatiliste osaliste rollile majanduses ning rõhutab vajadust arendada seda sektorit muu hulgas Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” rakendamise kaudu, lihtsustada VKEde juurdepääsu rahastamisele ja käibekapitalile ning julgustada VKEde osalust innovaatilistes projektides, et suurendada nende konkurentsivõimet ja tööhõivevõimalusi; rõhutab, et riigiasutuste, VKEde, ettevõtlusvõrgustike, teadusinstituutide ja klastrite koostöö kohalikul ja piirkondlikul tasandil ning kõigi olemasolevate ressursside, sealhulgas finantskorraldusvahendite (JEREMIE) kui VKEde kapitali tugevdamise meetmete

Neljapäev, 23. juuni 2011

tõhus kasutamine on sotsiaalselt ja majanduslikult mitmeti kasulik; rõhutab siiski, et laenude rahastamisega seoses tuleb parandada õiguskindlust nii, et finantsvahendajad ja edenduspangad saavad innovaatilistele rahastamisvahenditele kehtestada tingimused, mis kehtivad kogu programmitöö perioodi jooksul;

37. on kindlalt veendunud, et hea valitsemistava Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning tõhus koostöö eri valitsustasandite vahel on põhjapaneva tähtsusega otsustusprotsessi kvaliteedi tagamisel, strateegilisel kavandamisel, struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi vahendite kasutamise suurendamisel ning seega ühtekuuluvuspoliitika edukal ja tõhusal rakendamisel; julgustab komisjoni ja liikmesriike tugevdama ja mobiliseerima mitmetasandilist valitsemist vastavalt aluslepingule ning subsidiaarsuse ja partnerluse põhimõtetele; rõhutab seetõttu, kui oluline on tõeline partnerlusstrateegia, mis oleks nii vertikaalne kui ka horisontaalne, ning soovib hinnata kaasatud partnerluste kvaliteeti, tuletades meelde, et partnerlus võib kaasa tuua lihtsustamise, eelkõige projektide valikul; kutsub liikmesriike üles kaasama investeerimis-prioriteetide kindlaksmääramise ja otsustusprotsessi algusest peale piirkondlikud ja kohalikud tasandid ning ühendama need programmide rakendamisel kodanikuühiskonna osalejate ja kogukondade esindajatega; teeb sellega seoses ettepaneku kehtestada Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitlev kohalike ja piirkondlike omavalitsuste territoriaalne pakt kõikides liikmesriikides;

38. usub, et sätete ja menetluste lihtsustamine peaks kaasa aitama kiirele rahaliste vahendite eraldamisele ja maksete tegemisele ning see peaks seega jätkuma ja kaasa tooma täiustatud eeskirjad 2013. aasta järgsel perioodil nii ELi kui ka riiklikul tasandil ilma toetuse saajatele suuri raskusi tekitamata; on seisukohal, et regionaalpoliitikat tuleks paremini kohandada kasutajate vajadustele ning lihtsustamine peaks vähendama tarbetuid haldustõkkeid ja kulusid ning muid takistusi poliitikaeesmärkide saavutamisel, vältima segadust ja praeguste haldustavade ekslikku tõlgendamist ning teisalt tagama paindlikuma projektijuhtimise, sünkroniseeritud kontrollimise ja poliitika suurema tõhususe; mõistab hukka asjaolu, et liigse bürokraatia, liiga keerukate ja sageli muutuda võivate eeskirjade ning ühtlustamata menetluste tõttu jääb palju rahalisi vahendeid kasutamata; on arvamusel, et tuleb saavutada tasakaal lihtsustamise ning eeskirjade ja menetluste stabiilsuse vahel;

39. nõuab, et liikmesriigid ja piirkondlikud omavalitsused tõhustaksid suutlikkuse suurendamist ja vähendaksid halduskoormust, et tagada eelkõige projektide kaasrahastamine riikide osamaksetega, ning kehtestaksid vajadusel finantskorralduse toetuse, et suurendada vahendite kasutamise võimet ja vältida edasisi suuri viivitusi investeerimisel;

40. toetab komisjoni kavatsust pöörata struktuurifondide rakendamisel rohkem tähelepanu tulemustele ning on seisukohal, et strateegiaaruannete koostamine on kasulik vahend, et jälgida rakendamise edenemist ning see loob aluse vastastikusele hindamisele ja strateegilisele arutelule ELi tasandil; julgustab liikmesriike kasutama riiklike aruannete koostamisel analüütilisemat ja strateegilisemat lähenemisviisi, keskendudes rohkem eesmärkidele, tulemustele ja strateegilistele arengutele, ning esitama õigeaegset ja täpset teavet põhinäitajate ja kokkulepitud eesmärkide kohta, et koostada kvaliteetsemaid strateegiaaruandeid, mis põhinevad võrreldavatel ja usaldusväärsetel andmetel; rõhutab seetõttu, et 2013. aasta strateegiaaruanne peaks olema tulemuspõhine ja selles tuleks keskenduda rohkem programmide tõhususe, väljundite, tulemuste ja varajase mõju kvalitatiivsele analüüsile, mitte liigsete statistiliste andmete esitamisele;

41. palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada võimalust, mida pakub finantsperspektiivi 2007–2013 ja ühtekuuluvuspoliitika vahekokkuvõtte, et tagada Euroopa rahastamise suurem kasutamise võime perioodil 2011–2013;

42. kutsub tulevase ühtekuuluvuspoliitika alaste läbirääkimiste järgmist vooru silmas pidades kõiki ELi institutsioone ja liikmesriike üles hõlbustama põhidokumentide, nagu mitmeaastase finantsraamistiku ja määruste kiiremat vastuvõtmist, et ületada järgmise programmitöö perioodi alguses tekkida võivad käivitusraskused;

Neljapäev, 23. juuni 2011

43. kutsub komisjoni üles tagama, et tulevasele ühtekuuluvuspoliitikale eraldatakse piisavad rahalised vahendid; on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikat ei tohi pidada vaid teiste valdkondlike poliitikameetmete eesmärkide saavutamise vahendiks, sest see on suure lisandväärtusega ühenduse poliitika, millel on oma eesmärk: majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus; rõhutab seetõttu, et ühtekuuluvuspoliitika peaks jääma sõltumatuks ning selle praeguseid aluseid ja põhimõtteid ei tohiks valdkondliku hajutamise muuta;

*

* *

44. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

Euroopa linnade tegevuskava ja selle tulevik ühtekuuluvuspoliitikas

P7_TA(2011)0284

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon Euroopa linnade arengukava ja selle tuleviku kohta ühtekuuluvuspoliitikas (2010/2158(INI))

(2012/C 390 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle XVIII jaotist;
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1080/2006 Euroopa Regionaalarengu Fondi kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 397/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi seoses eluasemete energiatõhususe ja taastuvenergiaalaste investeeringute abikõlblikkusega ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2010. aasta määrust (EL) nr 1233/2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 21. veebruari 2008. aasta resolutsiooni territoriaalse tegevuskava ja Leipzigi harta järelemeetmete kohta – Euroopa ruumilise arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse tegevusprogramm ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta ⁽⁷⁾;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

⁽²⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.

⁽⁴⁾ ELT L 126, 21.5.2009, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT L 346, 30.12.2010, lk 5.

⁽⁶⁾ ELT C 184E, 6.8.2009, lk 95.

⁽⁷⁾ ELT C 15E, 21.1.2010, lk 10.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika linnadimensiooni kohta uuel programiperioodil ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalsel ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika panuse kohta Lissaboni strateegia ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisse ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi avaldatud ad hoc teatist pealkirjaga „Territoriaalse tegevuskava ja Leipzigi harta järelmeetmed: Euroopa ruumilise arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse tegevusprogrammi väljatöötamine”;
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
- võttes arvesse 9. novembril 2010. aastal avaldatud komisjoni majanduslikku, sotsiaalsel ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat viiendat aruannet ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta;
- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist majanduslikku, sotsiaalsel ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järelduste kohta: ühtekuuluvuspoliitika tulevik (KOM(2010)0642);
- võttes arvesse komisjoni 2010. aasta aprillikuu koondaruannet 2000.–2006. aasta Euroopa Regionaalarengu Fondi rahastatud ühtekuuluvusprogrammide järeldamise kohta (eesmärgid 1 ja 2);
- võttes arvesse komisjoni 2010. aasta juunikuu aruannet 2000.–2006. aasta ühtekuuluvusprogrammide järeldamise kohta: algatus URBAN;
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 26. mai 2010. aasta arvamust teemal „Vajadus rakendada terviklikku lähenemisviisi linnade taaselustamisel” ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse Regioonide Komitee 9. juuni 2010. aasta arvamust teemal „Linnade taaselustamise tähtsus Euroopa tulevases linnaarengus” ⁽⁶⁾,
- võttes arvesse ELi territoriaalset tegevuskava – konkurentsivõimelisema ja jätkusuutlikuma mitmekesisest piirkondadest koosneva Euroopa suunas (territoriaalne tegevuskava) ja Euroopa linnade säästvat arengut käsitlevat Leipzigi hartat (Leipzigi harta), mis mõlemad võeti vastu ruumilise planeerimise ja linnaarengu eest vastutavate ministrite mitteametilikul kohtumisel Leipzigris 24.–25. mail 2007;
- võttes arvesse Toledo deklaratsiooni, mis võeti vastu linnaarengu eest vastutavate ministrite mitteametilikul kohtumisel Toledos 22. juunil 2010;

⁽¹⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 73.

⁽²⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 65.

⁽³⁾ ELT C 161E, 31.5.2011, lk 120.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0356.

⁽⁵⁾ ELT C 21, 21.1.2011, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT C 267, 1.10.2010, lk 25.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse linnaarengu eest vastutavate peadirektorite seisukohta komisjoni teatise kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele ja Euroopa Investeeringuspangale: „Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järeldused: ühtekuuluvuspoliitika tulevik” (KOM(2010)0642/3);
 - võttes arvesse Barcelonas 22.–24. veebruaril 2010. aastal toimunud kohalike omavalitsuste Euroopa tippkohtumise järeldusi pealkirjaga „Kohalikud omavalitsused, uue Euroopa peategelased”;
 - võttes arvesse linnapeade pakti, mille algatas ja mida toetab Euroopa Komisjon;
 - võttes arvesse komisjoni tellimisel koostatud sõltumatut aruannet pealkirjaga „Ühtekuuluvuspoliitika reformikava” (Fabrizio Barca aruanne) (2009);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ning transpordi- ja turismikomisjoni arvamust (A7-0218/2011),
- A. arvestades, et ELi iseloomustavad polütsentriline areng ning eri suurusega linnapiirkonnad ja linnad, millel on erisugused pädevused ja ressursid; on seisukohal, et problemaatiline oleks võtta vastu ühtne määratlus linnapiirkondade ja mõiste „linnalik” kohta üldiselt üksnes statistilisel alusel, kuna keeruline on koondada ühe mõiste alla liikmesriikides ja piirkondades valitsevaid erinevaid tingimusi, ning on seetõttu seisukohal, et linnapiirkondade kohustuslik määratlemine ja tähistamine Euroopa ühiste näitajate alusel tuleks subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt jätta liikmesriikide ülesandeks; arvestades, et uurida tuleks seda, kuidas saaks funktsionaalse lähenemisega jõuda „linnaliku” ühtse määratluseni ning seeläbi luua eeldused liidu poliitika linnamõõtme selgeks seaduslikuks määratlemiseks; ning arvestades, et eriti ühtekuuluvuspoliitika raames tuleks kasuks linnamõõtme funktsioonipõhine määratlemine;
- B. arvestades, et EL annab oma meetmetega panuse linnapiirkondade säästvasse arengusse, ning arvestades, et meele tuleks pidada seda, et lisaks riiklikule linnapoliitikale subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt tuleks kindlaks määrata Euroopa linnapoliitika;
- C. arvestades, et linnad osalevad aktiivselt ELi poliitika sõnastamises ning neil on oluline roll ELi 2020. aasta strateegia edukas rakendamises; arvestades, et kui ELi poliitika, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet arvesse ei võeta, ohustab see ELi 2020. aasta eesmärkide saavutamist;
- D. arvestades, et linnadel on ainulaadne arhitektuuriline ja kultuuriline potentsiaal, samuti märkimisväärne võime edendada sotsiaalset integratsiooni, ning arvestades, et linnad aitavad kaasa sotsiaalse tasakaalu säilitamisele tänu kultuurilise mitmekesisuse hoidmisele ning keskuse ja äärealade vahelise püsiva sideme säilitamisele;
- E. arvestades, et algatuste URBAN kogemustele toetudes on linnameetmed integreeritud (peavoolustatud) lähenemiseesmärgi ning piirkondliku konkurentsivõime ja tööhõive eesmärgi reguleerivasse raamistikku programmitööperioodil 2007–2013; arvestades, et see peavoolustamine on selgelt laiendanud linnadele kättesaadavaid rahastamisvõimalusi; arvestades, et rakenduskavades tuleks selgelt kindlaks määrata linnaarengu eesmärgid, et soodustada vahendite kontsentreerimist;
- F. arvestades, et subsidiaarsus oma tugevdatud ja laiendatud kujul, nagu see on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingus, ning mitmetasandiline valitsemine ja paremini määratletud partnerluse põhimõte on kõigi ELi poliitikavaldkondade nõuetekohase rakendamise tähtsad aspektid, ning arvestades, et kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahendeid ja pädevusi tuleks vastavalt tugevamini kaasata;

Neljapäev, 23. juuni 2011

- G. arvestades, et viimaste aastate majanduskriis on suurendanud erinevusi ja sotsiaalset tõrjutust suurlinnade laiadel äärealadel; arvestades, et kriisi korral peab kohalikel omavalitsustel olema võimalik rakendada praktilisi meetmeid, et võidelda vaesuse vastu ning toetada sotsiaalset ühtekuuluvust ja tööhõivet;
- H. arvestades, et arengukeskuste poliitika, mille aluseks on majandusaktiivsuse edendamine linnades, ei ole paljudel juhtudel suutnud luua piisavat käivitusjõudu ning on seetõttu avaldanud piiratud mõju ümbritsevatele aladele, mis ei ole aidanud kaasa integreeritud arengule;
- I. arvestades, et linnadel võivad sõltumata nende jõukusest või majanduslikust tugevusest olla mõnes üksikus linnaosas spetsiifilised probleemid, nagu äärmuslik sotsiaalne ebavõrdsus, vaesus, tõrjutus ja kõrge tööpuudus, mida saab ühtekuuluvuspoliitika abiga leevendada või kaotada;
- J. arvestades, et poliitikameetmete, sealhulgas kontrolli- ja auditeerimismehhanismide rakendamise lihtsustamine aitab suurendada tõhusust, vähendada veamäärasid, muuta poliitikameetmete struktuuri kasutajasõbralikumaks ning suurendada nähtavust; arvestades, et pingutusi lihtsustamise nimel tuleks jätkata ning neile peaks lisanduma riiklike ja piirkondlike menetluste lihtsustamine, et linnapiirkondade esindajad saaksid paremini suunata ja hallata Euroopa fondide kasutamist,

Linnamõõtmekontekst

1. märgib, et Euroopa linnade arengukava sisaldab ühelt poolt ELi poliitika, eelkõige ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet ja teiselt poolt liikmesriikide linnapoliitika koordineerimiseks Euroopa tasandil tehtavate jõupingutuste valitsustevahelist osa, kusjuures viimast rakendatakse ministrite mitteametlikel kohtumistel, mida koordineerivad üksteise järel eesistujariigid ja mida aktiivselt toetab komisjon; on seisukohal, et selles kontekstis tuleks kohalikke omavalitsusi valitsustevahelise osa tegevustest paremini teavitada ning neid sinna rohkem kaasata; soovib paremat kooskõlastamist nende kahe tasandi vahel ja kohalike omavalitsuste suuremat kaasamist; rõhutab vajadust parandada haldusametuste otsuste ja meetmete kooskõlastamist nii Euroopa kui ka riigi tasandil;
2. märgib linnade taaselustamist käsitlevate Toledo deklaratsiooni ja Toledo viitedokumendi heakskiitmist; nõustub, et ühise tööprogrammi või Euroopa linnade arengukava väljatöötamiseks on vaja rohkem järjepidevust ja kooskõlastamist; väljendab rahulolu seoses asjaoluga, et ministrid rõhutasid vajadust tugevdada koostööd ja kooskõlastamist Euroopa Parlamendiga ning eesmärgi tugevdada linnamõõdet ühtekuuluvuspoliitikas ning edendada säästvat linnaarengut ja integreeritud lähenemisviisi, tugevdades ja arendades selleks vahendeid, millega rakendada Leipzigi hartat kõigil tasanditel; kiidab liikmesriike ja komisjoni nende pingutuste eest jätkata Marseille' protsessiga ning rakendada Euroopa säästvate linnade võrdlusraamistikku; jälgib huviga võrdlusraamistiku katsejärgu käivitamist; peab siiski kahetsusväärseks, et linnad ei ole nendes protsessides piisavalt kaasatud; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et mitteosalevaid linnu teavitataks paremini sellest protsessist ning parlamenti hoitaks kursis edasiste arengutega;
3. rõhutab asjaolu, et lisaks ühtekuuluvuspoliitika meetmete olulisele rollile linnapiirkondade arengus mõjutavad paljud muud ELi poliitikameetmed (näiteks keskkonna-, transpordi- ja energiapoliitika) ja programmid tugevalt linnaarengut; rõhutab, et poliitikameetmete territoriaalset mõju on vaja paremini mõista, ning nõuab linnade arengukava tähtsustamist ELi poliitikas; kordab oma nõuet, et komisjon jätkaks valdkondliku poliitika territoriaalse mõju hindamist ning laiendaks olemasolevaid mõjuhindamise mehhanisme; toetab selles kontekstis ideid, mis on välja toodud majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevas viiendas aruandes, ning ESPONi raames tehtud tööd;

Neljapäev, 23. juuni 2011

Kohalikud vajadused ja/vs. Euroopa prioriteetid

4. rõhutab asjaolu, et enamasti just linnapiirkonnad tegelevad Euroopa poliitikameetmete rakendamisega kohapeal; rõhutab, et linnapiirkonnad, kuhu on koondunud 73 % ELi elanikkonnast, kus toodetakse umbes 80 % SKPst ning tarbitakse kuni 70 % energiast liidus, on muu hulgas ka tänu seal asuvatele VKEdele suured innovatsiooni-, teadmus- ja kultuurikeskused ning aitavad oluliselt kaasa majanduskasvule; juhib tähelepanu sellele, et ainult linnad, mis pakuvad kvaliteetseid teenuseid ja asjakohast infrastruktuuri, suudavad ligi tõmmata ja edendada suure lisandväärtusega tulevikutegevusi; märgib, et teisalt kannatavad nad ka majandusliku tootlikkuse tagajärgede all (valginnastumine, kontsentratsioon, ummikud, saastus, maakasutus, kliimamuutus, energiavarustuse ebakindlus, eluasemekriis, ruumiline eraldatus, kuritegevus, ränne jne), ning neid mõjutab suur sotsiaalne tasakaalustamatus (suur töötus, sotsiaalne ebakindlus ja tõrjutus, sotsiaalne kihistumine jne), mis ohustab nende rolli kasvumootorina; rõhutab, et linnapiirkondade majanduslik, kuid ka sotsiaalne ja ökoloogiline areng avaldab suurt mõju ümbritsevatele piirkondadele, ning on seisukohal, et linnade arengukava peab olema suunatud jätkusuutlike, arukate ja kaasavate investeeringute arendamisele, et tugevdada linnade rolli; on seetõttu seisukohal, et ühised kohustused ELi linnapiirkondade suhtes on selgelt põhjendatud, et vähendada kasvu ja arenguga kaasnevat üldist mõju ning samal ajal tegeleda keskkonnasäästlikkuse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse küsimustega;

5. juhib tähelepanu sellele, et linnatransporditeenuste valdkonnas kehtib subsidiaarsuse põhimõte; rõhutab siiski, et Euroopa tasandi koosöö, koordineerimine ja rahastamine aitaks kohalikel omavalitsustel lahendada nende ees seisvaid probleeme, eriti transpordiprobleeme;

6. on veendunud, et Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi valitsusasutuste ühine eesmärk on maksimeerida linnapiirkondade panust ELi majanduslikku arengusse, samal ajal säilitades või parandades nende näitajaid hea elukohana; rõhutab, et kuigi eesmärk on paljuski ühine, võivad konkreetsed meetmed selle täitmiseks olla eri paigus erinevad; märgib, et 20. sajandi teisel poolel toimunud ajaloolise arengu tulemusena peavad mõned piirkonnad ja linnad üldises plaanis järgima suuremat hulka prioriteete, muu hulgas lähenemise valdkonnas, ning leiab seetõttu, et selleks tuleb tagada piisav paindlikkus, mis võimaldab eeskätt linnapiirkondadel leida lahendusi, mis sobivad kõige paremini nende vajaduste, makro- ja mikrokeskkonnaga ning arengu kontekstiga;

7. soovib keskendada ühtekuuluvuspoliitika linnamõõde, mis juhindub strateegilisest kontseptsioonist edendada arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu, kolmele eesmärgile: esiteks aidata linnapiirkondadel arendada oma füüsilist põhiinfrastruktuuri kasvu eeltingimusena, et nad saaksid igati kaasa aidata Euroopa majanduskasvule ja majandusliku aluse mitmekesistamisele ning energia- ja keskkonnasäästlikkuse edendamisele, eriti seoses linnakeskuste õhukvaliteedi säilitamise ja parandamisega, kahjustamata seejuures jõgesid; teiseks aidata linnapiirkondadel ajakohastada oma majanduslikke, sotsiaalseid ja ökoloogilisi struktuure arukate investeeringutega infrastruktuuri ja teenustesse, mis põhinevad tehnoloogilistel edusammudel ja on tihedalt seotud kindlate piirkondlike, kohalike ja riiklike vajadustega; kolmandaks taaselustada linnapiirkonnad, taastades tööstusobjekte ja saastatud alasid, unustamata vajadust linna- ja maapiirkondade vaheliste ühenduste järele, et edendada kaasavat arengut kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga;

8. viitab sellele, kui suur potentsiaal on infrastruktuuri investeeringute ajakohastamisel arukate tehnoloogiate abil, mis aitaksid lahendada püsivaid probleeme linnavalitsemises, energeetikas, veevarustuses ja -kasutuses, transpordis, turismis, elamumajanduses, hariduses, tervishoius ja sotsiaalhoolekandes, avalikus julgeolekus jne nn arukama linnaarengu kontseptsiooni alusel; on veendunud, et selliseid investeeringuid info- ja kommunikatsioonitehnoloogia infrastruktuuri võib pidada majanduskasvu ja innovatsioonipõhise majandustegevuse otseseks liikumapanevaks jõuks, mis koondab avaliku ja erasektori investeeringute elemente, mida saab kasutada uute ettevõtete ja püsivate töökohtade loomiseks ning aruka majanduskasvu suurendamiseks kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide ja eelkõige arukate linnade innovatsioonipartnerlusega;

Neljapäev, 23. juuni 2011

9. toonitab, et arukate süsteemide kasutamine aitab oluliselt parandada energiatõhusust, ohutust ja turvalisust avalikus sektoris, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama arukate süsteemide koordineeritud ja tõhus kasutuselevõtt kogu liidus tervikuna, eeskätt linnapiirkondades; viitab sellele, et just linnad võivad anda olulise panuse võitlusesse kliimamuutuse vastu, rakendades näiteks arukaid ühistranspordisüsteeme, hoonete energiasäästlikku saneerimist, linnaosade säästvat planeerimist, mis vähendaks vahemaid teel tööle ja linnaasutuste juurde jms; sellega seoses toetab algatust Civitas ja linnapeade pakti; rõhutab, kui tähtis on kasutada olemasolevaid rahastamisvahendeid, et rakendada tegevusprogramme, millega edendada kohaliku taastuvenergia potentsiaali kasutamist, ning kutsub komisjoni üles tagama, et mõlemad algatusi ajakohastataks tulevikus;

10. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika olulisust sotsiaalse innovatsiooni soodustamisel linnapiirkonnas, eriti ebasoodsas olukorras olevates linnaosades, et edendada sisemist ühtekuuluvust ja inimkapitali, kasutades kaasavat ja osalust suurendavat lähenemisviisi nii koolituses ja hariduses (eriti pidades silmas noori), juurdepääsul mikroalaenudele kui ka sotsiaalse ettevõtluse edendamisel;

Mitmetasandiline valitsemine ja partnerluse põhimõte

11. kordab oma seisukohta, et Lissaboni strateegia üks nõrkus oli hästitoimiva mitmetasandilise valitsemise puudumine ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning kodanikuühiskonna ebapiisav osalus strateegia kujundamise, rakendamise, kommunikeerimise ja hindamise etappides; rõhutab, et ELi 2020. aasta strateegia jaoks on vaja paremat valitsemissüsteemi, mis sidusrühmi kõigis etappides enam kaasaks;

12. kutsub komisjoni üles tulevastes regulatsioonides tagama, et liikmesriigid ametlikult kaasaksid tähtsaimate linnapiirkondade poliitilised juhid ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ühendused ühtekuuluvuspoliitika otsustusprotsesside kõigisse etappidesse (strateegiline planeerimine, arengu- ja investeerimiskoostöö kokkulepete koostamine ja nende üle läbirääkimine), luues näiteks uut tüüpi partnerlusi nagu iga liikmesriigi jaoks kavandatud territoriaalne pakt; kutsub komisjoni üles soodustama linnaametnike ja kohalike haldusametnike koolitust, et anda teavet linnapoliitika programmide ja algatuste kohta, ning kutsub kohalikke omavalitsusi üles koostama oma arengustrateegia raames konkreetseid tegevusprogramme; on arvamusel, et see on ainus viis, kuidas kajastada kohalikke vajadusi, vältides samal ajal strateegiliste eesmärkide ja lahenduste killustumist;

13. on veendunud, et seost kohalike arengukavade ja piirkondlike/riiklike põhiprogrammide vahel tuleks tugevdada; toetab komisjoni ettepanekut tugevdada ühtekuuluvuspoliitikas kohaliku arengu lähenemisviisi LEADER-tüüpi tugirühmade ja tegevuskavade abil;

14. rõhutab, et linnapiirkonnad ei ole eraldatud elemendid oma regioonis ning nende areng peab seetõttu olema tihedalt seotud neid ümbritsevate funktsionaalsete alade, eeslinnade või maapiirkondadega; taotleb, et lähemalt selgitataks teatud asjaolusid, näiteks suurlinnapiirkonnad, linnapiirkonnad ja linnastud, kus funktsioonid on tihedalt seotud; on seisukohal, et mitmetasandiline valitsemine, piirkondlik planeerimine ja partnerluse põhimõte on kõige tõhusamad vahendid, millega vältida arengupoliitika valdkondlikuks muutumist ja killustumist; tuletab siiski meelde, et sisemine sünergia ei ole alati tagatud; nõuab, et komisjon paluks liikmesriikidel edendada eeskätt kontakte ja heade tavade vahetust maa- ja linnapiirkondade strateegiate alal ning kindlaks määrata planeerimisdokumentides linna- ja maamõõtme, et tagada hea ühendus maa- ja linnapiirkondade vahel;

15. rõhutab piiriülese koostöö, riikidevahelise koostöö ja algatuse URBACT positiivset rolli linnade koostöövõrgustikes, kus jagatakse parimaid tavasid ja leitakse uuenduslikke lahendusi; märgib, et Euroopa linnade koostöö on täielikult kooskõlas eesmärgiga nr 3 (Euroopa territoriaalne koostöö); on seisukohal, et perioodil 2014–2020 tuleks Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi linnamõõdet tugevdada; ergutab linnade osalemist piirkondadevahelistes ja piiriülestes koostöövõrgustikes; on veendunud, et toetatud võrgustikud peaksid olema seotud tegelike arenguprojektidega, ning palub komisjonil parandada

Neljapäev, 23. juuni 2011

platvorme, mis võimaldavad eksperimentaalset lähenemist linnade taaselustamisele ja linnaarengule; on veendunud, et katsetamine võib olla kasulik Euroopa Sotsiaalfondi raames, eriti kui üldist territoriaalset strateegiat võiks täiendada lähenemisega, mis on suunatud konkreetsetele elanikerühmadele;

16. rõhutab, et linnade taaselustamise protsess ja peavoolustamine võiksid viia uue linnaliiduni, mis ühendab kõiki sidusrühmi, kes osalevad linnakujunduse protsessis; liit põhineks konsensusel ning oleks ametlikult loodud uute valitsemisvormidega, milles olulist osa täidavad sotsiaal- ja kodanikuvõrgustikud, kusjuures ühiseks eesmärgiks oleks uuendada, taaselustada ja tegelikult uuesti välja mõelda olemasolev linn, kasutades selleks optimaalselt ära aastate jooksul kujunenud inimressursse, sotsiaalseid, materiaalseid, kultuurilisi ja majanduslikke vahendeid ning suunates neid ehitama linnu, mida juhitakse tõhusatel, uuenduslikel, arukatel, jätkusuutlikumatel ja sotsiaalselt integreeritud alustel;

17. kordab oma palvet komisjonile luua vahetusprogramm „Erasmus kohalikul ja piirkondlikul tasandil valitud esindajatele”, et julgustada parimate tavade ülekandmist paikkonna ja linna strateegilisse arengusse;

Kohustuste edasivolitamine

18. rõhutab, et valitud kohalikel omavalitsustel on otsene poliitiline vastutus strateegiliste otsuste langetamise ja avalike vahendite investeerimise eest; on arvamusel, et seetõttu tuleb liikmesriikidel neile tagada piisavad eelarvevahendid; on seepärast arvamusel, et saavutamaks ühtekuuluvuspoliitika ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärgi, tuleb kohustuslikus korras ette näha valitud kohalike organite kaasamine strateegilisse otsustusprotsessi, nende tihe kaasamine rakenduskavade koostamisse ning kohustuste edasivolitamise võimaluse laialdane kasutamine ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel ja hindamisel, ilma et see piiraks haldusastute ja liikmesriikide finantsvastutust; rõhutab, et kohalike omavalitsuste prioriteet on kodanike heaolu ja elukvaliteet ning et kodanikud tuleb koos kõigi teiste sidusrühmadega kaasata kohalikesse arengustrateegiasse;

19. soovib, et järgmisel programmitöö perioodil kasutataks linnamõõtme rakendamisel riiklikul tasandil ühte järgmistest võimalustest: teatud linnapiirkondade juhitud sõltumatud rakenduskavad, ühised rakenduskavad, mis hõlmavad antud liikmesriigi linnapiirkondi, üldised toetused või sihtotstarbelised linnapiirkondade meetmed ja vahendid teatud piirkondlike rakenduskavade raames; tõdeb, et tulevikus tuleks koostada konkreetseid rakenduskavu teatud linnapiirkondadele, et kasutada ära nende arengupotentsiaali;

20. hoiatab, et kuna linnastumise ulatus ja ülekaal erinevad ELi piires suurel määral, iseäranis siis, kui piirkond on valdavalt maapiirkond ja nõrgalt linnastunud, tuleb linnameetmeteks ette nähtud vahendite osakaal, nagu ka rakenduskavade üldsisu ja prioriteedid, jätta kõnealuse piirkonna nimel tegutsevate programmikavandajate otsustada;

Integreeritud strateegiline planeerimine

21. pooldab integreeritud strateegilise planeerimise põhimõtteid, kuna need aitavad kohalikel omavalitsustel jõuda üksikute projektide tasemel mõtlemisest strateegilisema valdkondadevahelise mõtlemiseni, et kasutada ära nende sisemist arengupotentsiaali; rõhutab sellise alt üles lähenemisviisi lisandväärtust ja innovaatilist olemust, eelkõige ebasoodsas olukorras linnaosade jaoks, tänu millele on kõigi kohalike sidusrühmade osaluse tagamisel võimalik paremini arvestada piirkonna tegelikke vajadusi ja ressursse; samas peab kahetsusväärseks, et ühine määratlus on nii ebamäärane, mille tulemuseks on mõnel juhul ainult formaalne rakendamine; nõuab, et komisjoni kutsuks liikmesriike üles, et nad integreeritud strateegilise planeerimise eesmärgil toetaksid kohaliku tasandi haldussuutlikkuse arengut;

Neljäpäev, 23. juuni 2011

22. on seisukohal, et linnapiirkondadel on tähtis roll makropiirkondlike strateegiate rakendamisel ja funktsionaalsete geograafiliste üksuste loomisel;

23. palub komisjonil ette valmistada uuringu, milles võrreldakse üksikute liikmesriikide praeguseid tavasid integreeritud strateegilise planeerimise vallas, ning selle uuringu tulemuste põhjal koostada ELi suunised integreeritud linnaarenduse planeerimise tava tarvis, suuniste abil võiks ühtlasi selgitada nende plaanide ja muude planeerimisdokumentide seoseid ning edendada tõhusaid ja õiguslikult reguleeritud partnerlusi, sealhulgas piiriüleseid linnapiirkondade partnerlusi; kutsub komisjoni üles muutma integreeritud linnaplaneerimise õiguslikult siduvaks, kui kaasrahastamisprojektide jaoks kasutatakse ELi rahalisi vahendeid; innustab liikmesriikide kohalikke omavalitsusi algatama uusi avaliku ja erasektori partnerlusi ja linnainfrastruktuuri uuenduslikke arengustrateegiaid, et äratada huvi investeringute vastu ja ergutada äritegevust; nõuab paremat kooskõlastamist kohalike ja piirkondlike haldusasutuste vahel, et aidata kaasa uute partnerluste tekkele ühelt poolt linna- ja maapiirkondade vahel ja teisalt väikeste, keskmise suurusega ja suurte linnade vahel, pidades silmas tasakaalustatud piirkondlikku arengut; samal ajal kutsub komisjoni üles suurendama tehnilist abi, mis on mõeldud integreeritud arenguplaneerimise parandamiseks, kaasava poliitikakujundamise edendamiseks ja strateegilise linnaarenduse jaoks;

24. toetab komisjoni ideed luua edaspidi ühine strateegiline raamistik, nagu on välja toodud ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järeldustes, selle raamistiku abil võib suurendada vahendite koostoimet, eelkõige pidades silmas linna- ja maapiirkondade ning linnalähedaste piirkondade omavaheliste sidemete ümberkujundamist; rõhutab ühtekuuluvuspoliitika integreeritud ja horisontaalse lähenemisviisiga kaasnevat Euroopa lisandväärtust ning ergutab seetõttu looma suuremat sünergiat energia-, keskkonna- ja transpordipoliitikaga, mis tuleks iseäranis kasuks linnapiirkondades ja linnalähedastes piirkondades, kus on suured probleemid just neis valdkondades;

25. kordab oma veendumust, et integreeritud linnaarengukavu on mõttekas koostada ainult siis, kui on olemas piisavalt vahendeid konkreetsete linnameetmete jaoks, ning soovib seepärast olemasolevaid vahendeid koondada konkreetsete meetmete tarvis; teeb ettepaneku kehtestada üheks programmitöö perioodiks ebasoodsas olukorras olevatele linnaosadele antava abi osatähtsuse miinimumtaseme;

Ulatuslik finantsplaneerimine

26. rõhutab, et vältimatud kokkuhoiumeetmed Euroopa Liidu kõigil valitsemistasanditel panevad enne olematu surve alla kõik avaliku sektori kulutuste liigid, kaasa arvatud strateegilised investeringud majanduse arendamiseks; on arvamusel, et investeringute suurema tõhususe huvides on vaja kõigi avalike vahendite (Euroopa, riiklike, piirkondlike, kohalike ja erasektori vahendite) paremat koordineerimist ja nende strateegilisemat eraldamist;

27. toetab sellega seoses ulatuslikku finantsplaneerimist kohalikul tasandil kui integreeritud arenguplaneerimise lahutamatu osa ning palub kõigil avalike vahendite kasutajatel kooskõlas tulemuslikkuse printsiibiga järgida rangelt põhimõtet „raha projektide eest, mitte projektid raha eest“;

28. rõhutab Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi ristfinantseerimisega kaasnevat Euroopa lisandväärtust seoses sotsiaalse kaasamise projektide ja linna integreeritud arengukavade/strateegiate paindlikkusega; kutsub komisjoni üles looma paindlikumaid tingimusi selliseks ristfinantseerimiseks, et julgustada selle kasutamist ning et vastavad eeskirjad ei tekitaks takistusi nende kavade/strateegiate koostamisel ja rakendamisel; juhib tähelepanu nende fondide täiendavale iseloomule; märgib, et iseäranis linnapiirkondades, mis on hädas sotsiaalse tõrjutuse või keskkonna saastusega, saaks Euroopa Sotsiaalfondi vahendeid kasutada linnade, kolmanda sektori ja erasektori kohalike ühisprojektide toetamiseks, et tõrjutust ennetada; märgib, et olemasolevate Euroopa vahendite koondamine võiks oluliselt suurendada olemasolevat rahastamist;

29. usub, et linnapiirkondade dünaamikat saab ergutada erinevate Euroopa rahastamisvahendite tõhusa koostoime abil, pidades seejuures eriti silmas teadustegevust ja innovatsiooni;

Neljapäev, 23. juuni 2011

30. rõhutab, et paljutöotavad on käesoleval programmitöö perioodil kehtestatud uued finantskorraldusvahendid, mis rajanevad põhimõtetel „projektid raha eest” ja „raha projektide eest”; rõhutab vajadust luua astmestikulisid finantskorraldusvahendeid, mis oleksid rakendatavad ja teostatavad palju väiksemate linnapiirkondade jaoks; kutsub komisjoni üles hindama nende vahendite kasutamise kogemust ning neid vajaduse korral kohandama eesmärgiga parandada nende konkurentsivõimet finantsturul võrreldes teiste tavapäraste kommertstoodetega, et muuta nad kasutajasõbralikumaks, praktilisemaks, atraktiivsemaks ja seega tõhusamaks; on arvamusel, et Euroopa Investeeringuspanga finantsvahendite intressimäärasid tuleks sel eesmärgil teiste kommertslaenudega võrreldes langetada; kutsub liikmesriike üles olemasolevate finantskorraldusvahendite kasutamisest saadud positiivseid tulemusi silmas pidades tagama alati selle, et nendest finantsvahenditest saadavat võimalikku tulu kasutatakse kõige tõhusamal viisil;

31. on veendunud, et eriti algatus Jessica võib osutada kõige tõhusamaks linnade tasandil rakendatuna, ning täheldab kahetsustundega, et mõned liikmesriigid kalduvad selle rakendamist tsentraliseerima;

32. kutsub komisjoni üles tagama, et Euroopa, riikliku ja piirkondliku tasandi vahelisi finantsvoogusid korraldataks tulevikus kõige tõhusamal ja paindlikumal viisil; väljendab muret projektide eelfinantseerimise praeguse madala taseme üle ning on veendunud, et tulevikus tuleks eeskirjade abil tagada, et liikmesriigid on selgemalt kohustatud kasutama eelfinantseerimist maksete tegemiseks avaliku sektori toetusesajajatele, nt linnavalitsustele;

33. palub komisjonil püüelda selle poole, et võimalikult ühtlustataks teatud ELi fondide ja programmide eeskirju, mille alusel on linnaarengu ja kohaliku arengu projektid kõlblikud kaasfinantseerimiseks, et vähendada bürokraatiat ja võimalikke rakendusvigu;

34. kutsub Regioonide Komiteed välja töötama ideid, kuidas paremini kujundada tulevase ühtekuuluvuspoliitika linnamõõdet;

*

* *

35. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Regioonide Komiteele.

Eesmärk nr 3: piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö tulevane tegevuskava

P7_TA(2011)0285

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon, mis käsitleb eesmärki nr 3: Territoriaalse koostöö väljakutse ning piiriülese, riikidevahelise ja piirkondadevahelise koostöö tulevane tegevuskava (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle XVIII jaotist;

— võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1082/2006 Euroopa territoriaalse koostöö rühmituse (ETKR) kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 6. juuli 2010. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu Läänemere piirkonna strateegia ja makropiirkondade osa kohta tulevases ühtekuuluvuspoliitikas ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni määrusega (EÜ) nr 1080/2006 (mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi) teadus- ja uuendustegevuseks ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames teadusuuringuteks ja uuendustegevuseks eraldatud vahendite koostoime rakendamise kohta linnades ja piirkondades, samuti liikmesriikides ja liidus ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 19. veebruari 2009. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi läbivaatamise kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 21. veebruari 2008. aasta resolutsiooni territoriaalse tegevuskava ja Leipzigi harta järelemeetmete kohta – Euroopa ruumilise arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse tegevusprogramm ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse oma 1. detsembri 2005. aasta resolutsiooni „Euroregioonide” rolli kohta regionaalpoliitika arengus ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse oma 28. septembri 2005. aasta resolutsiooni territoriaalse ühtekuuluvuse rolli kohta regionaalarengus ⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse komisjoni 8. detsembri 2010. aasta teatist ELi Doonau piirkonna strateegia kohta (KOM(2010)0715) ja strateegiaga kaasnevat soovituslikku tegevuskava (SEK(2010)1489);
- võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist „Majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järeldused: ühtekuuluvuspoliitika tulevik” (KOM(2010)0642);
- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatist ELi eelarve läbivaatamise kohta (KOM(2010)0700) ja selle tehnilisi lisasid (SEK(2010)7000);
- võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist „Regionaalpoliitika panus aruka majanduskasvu saavutamisse Euroopa 2020. aasta strateegia raames” (KOM(2010)0553);
- võttes arvesse komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatist „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruane 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta” (KOM(2010)0110);

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 19.

⁽²⁾ ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ ELT C 161E, 31.5.2011, lk 104.

⁽⁶⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 65.

⁽⁷⁾ ELT C 76E, 25.3.2010, lk 83.

⁽⁸⁾ ELT C 184E, 6.8.2009, lk 95.

⁽⁹⁾ ELT C 285E, 22.11.2006, lk 71.

⁽¹⁰⁾ ELT C 227E, 21.9.2006, lk 88.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse komisjoni 10. juuni 2009. aasta teatist, mis käsitleb ELi Läänemere piirkonna strateegiat (KOM(2009)0248) ning strateegiaga kaasnevat soovituslikku tegevuskava (SEK(2009)0712/2);
 - arvestades oma 9. märtsi 2011. aasta resolutsiooni, mis käsitleb Euroopa strateegiat Atlandi piirkonna kohta ⁽¹⁾ ja milles mainitakse 2011. aastaks kavandatud komisjoni teatise avaldamist;
 - võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2008. aasta teatist pealkirjaga „Roheline raamat territoriaalse ühtekuuluvuse kohta: Territoriaalse mitmekesisuse muutmine Euroopa tugevaks küljeks” (KOM(2008)0616);
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 27. jaanuari 2011. aasta omaalgatuslikku arvamust „Uued väljavaated ETKRi käsitleva määruse läbivaatamisel”;
 - võttes arvesse komisjoni taotlusel koostatud sõltumatut raportit „Ühenduse algatus Interreg III (2000–2006): järelhindamine” (nr 2008.CE.16.0.AT.016);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit (A7-0110/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu territoorium hõlmab 27 liikmesriiki ja 271 piirkonda;
- B. arvestades, et piirialadel elab ligikaudu 37,5 % Euroopa rahvastikust;
- C. arvestades, et mitteametlik koostöö, euroregioonid, Eurodistrict-piirkonnad, ETKRid, Euroopa Nõukogu algatused, järjestikused aluslepingud ja Euroopa Liidu teised õigusaktid on kõik kaasa aidanud territooriumide vahel tugevamate ja kestvamate sidemete loomisele;
- D. arvestades, et ehkki territoriaalsele koostööle on alus pandud, on siiski veel palju probleeme ning nende probleemide olemus sõltub koostöösuhete ajaloost ja küpsusastmest;
- E. arvestades, et pärast piiride kaotamist aluslepingutes on oluline neid vähendada meie kodanike igapäevases elus;
- F. arvestades, et regionaalpoliitika eesmärk on edendada piirkondade ühtlast arengut, tugevdades majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust Euroopa Liidus;
- G. arvestades, et territoriaalse koostöö eesmärk aitab ühtekuuluvuspoliitika osana luua „Euroopa rahvaste üha tihedamat liitu”, võimaldades vähendada takistusi territooriumide ja piirkondade vahel;
- H. arvestades, et ELi välispiiridel on territoriaalse koostöö eesmärk osa ühinemiseelsest protsessist ja ka naabruspoliitika rakendamisest ning seetõttu tuleb tugevdada seda valdkonda puudutavate ühenduse mehhanismide koordineerimist;
- I. arvestades, et territoriaalne koostöö, mis ajendab eri piirkondade kodanikke koostööd tegema, on pidev õppimisprotsess, mis loob ühtekuuluvuse ja ühise tuleviku tunde;
- J. arvestades, et territoriaalse koostöö prioriteetides tuleb keskele kohale seada kodanik, mistõttu tuleks toetada asukohapõhist lähenemist;

(1) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0089.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- K. arvestades, et tihedam territoriaalne koostöö sõltub edusammudest, mida tehakse Euroopa integratsiooni ja kooskõlastamise alal kõikides valdkondades, mis aitavad kaasa Euroopa integratsioonile ja territoriaalsele ühtekuuluvusele, ja arvestades, et territoriaalne koostöö on iseenesest Euroopa integratsiooni katselabor;
- L. arvestades, et piirialadel investeeritakse vähe riikidevahelistesse transpordivõrkudesse (TEN), kuigi just piiriülestes kokkupuutekohtades oleks moderniseerimine hädavajalik, ja et piiriülestes infrastruktuurita-
kistuste kõrvaldamises on tajutav traditsiooniline lisandväärtus Euroopa jaoks;
- M. arvestades, et struktuurifondide üldmäärus ja Lissaboni lepingu jõustumine on märkimisväärselt tõstnud territoriaalse koostöö tähtsust;
- N. arvestades, et INTERREG III 2000.–2006. aasta programmitöö perioodi programmide järelehindamine tõendab selle eesmärgi lisandväärtust Euroopa projekti jaoks,

Territoriaalse koostöö eesmärgi tugevdamine

1. tuletab meelde, et territoriaalse koostöö eesmärk on ergutada territooriume ja piirkondi tegema koostööd, et lahendada ühiseid ülesandeid, vähendada füüsilisi, kultuurilisi, halduslikke ja regulatiivseid takistusi, mis seda koostööd pidurdavad, ja leevendada nn piiriefekti;
2. on veendunud territoriaalse koostöö Euroopa lisandväärtuses ning selle rolli tähtsuses siseturu süvendamisel ja Euroopa tihedamal integreerimisel mitme valdkondliku poliitika raames ning nõuab, et territoriaalne koostöö jääks üheks ühtekuuluvuspoliitika tugisambaks;
3. rõhutab, et majanduslikul, sotsiaalsel ja territoriaalsel ühtekuuluvusel rajanev territoriaalse koostöö eesmärk puudutab kõiki ELi piirkondi, sest see aitab edendada kogu Euroopa Liidu harmoonilist arengut;
4. on seisukohal, et territoriaalne koostöö on tõestanud oma tõhusust ning selle potentsiaali ja konkurentsivõime võimalusi ei ole piisavalt ära kasutatud, kuna territoriaalsele koostööle on eraldatud vähe vahendeid; nõuab, et territoriaalse koostöö eesmärgi eelarvet suurendataks praeguse programmitöö perioodi 2,5 % suuruselt määral vähemalt 7 %ni järgmiseks programmitöö perioodiks ettenähtud ühtekuuluvuspoliitika üldeelarvest;
5. soovib säilitada eesmärgi nr 3 praeguse ülesehituse, mis jaguneb kolmeks tegevussuunaks – piiriülene (tegevussuund A), riikidevaheline (tegevussuund B), piirkondadevaheline (tegevussuund C) – ja et piiriülene tegevussuund säilitaks oma valdava tähtsuse võrreldes teiste tegevussuundadega ning sellele eraldataks vähemalt 70 % territoriaalse koostöö eelarvest; märgib, et programmi raames tuleb rahalisi vahendeid jaotada kõikide piirkondade vahel õiglaselt ja erapooletult;
6. on seisukohal, et kui edaspidi tuleb jätkuvalt eristada piiriülest tegevussuunda (tegevussuund A), mis vastab piiriülestes asustuskeskuste kohalikele vajadustele, ja riikidevahelist tegevussuunda (tegevussuund B), sealhulgas nn makroregionaalset mõõdet, mis võimaldab teha koostööd ulatuslikumates strateegilistes valdkondades, on vaja püüelda nende kahe tegevussuuna parema koordineerimise poole;
7. nõuab lisaks territoriaalse tegevuse kooskõla ja järjepidevuse tagamiseks vastavalt projektide strateegilisele laadile paindlikumalt kasutada Euroopa Regionaalarengu Fondi määruse artiklis 21 pakutud võimalusi seoses piiriülese ja riikidevahelise koostöö raames aset leidva tegevuse asukohaga, sealhulgas merepiirkondades; seepärast nõuab teatavat paindlikkust ranniku- ja merepiirkondade piiriülesele koostööle kehtestatud 150 km raadiuse piirmäära kohaldamisel;

Neljapäev, 23. juuni 2011

8. on siiski arvamusel, et selliste piirkondade integratsiooni ELi geograafilistest piiridest väljapoole jäävate aladega ja avatust nende suhtes ei tohiks hinnata vaid tulenevalt nende piirkondade geograafiliselt kõrvalisest asukohast, sest rikkalikud ajaloolised, keelelised ja kultuurilised tegurid, mis ühendavad neid maailma eri aladega, annavad neile eelisseisundi nimetatud suhete süvendamiseks, tuues eelisena kaasa ELi ülemaailmse kohaoleku;

9. toonitab territoriaalse koostöö üliolulist rolli EL 2020. aasta eesmärkide saavutamisel; nõuab tulevikupõhist mõtlemist, et kindlaks teha iga piiriala ja koostöövaldkonna strateegilised vajadused seoses nimetatud strateegiaga, ning Euroopa territoriaalse koostööga arvestamist kõikidel strateegilise planeerimise tasanditel ja selle vastavat kohandamist – Euroopa, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; nõuab tungival, et komisjon täpsustaks viivitamata nende ettepanekute sisu kohta, mis käsitlevad ressursside temaatilist koondamist seoses ELi 2020. aasta strateegia nn temaatilise menüüga;

10. soovib, et igale territoriaalse koostöö programmile eraldataks vahendeid ühtlustatud kriteeriumide põhjal, et vastata strateegiliselt ja integreeritult iga territooriumi ja iga koostööruumi vajadustele ja eripärale; palub Euroopa Komisjonil ja liikmesriikidel selles osas kaaluda teisi asjassepuutuvaid, strateegilisi ja mõõdetavaid kriteeriume, mis võivad kajastada territooriumide vajadusi ilma põhikriteeriumi – demograafia kahjustamist;

11. toonitab uuesti, kui oluline on piirkondadevaheline koostöö (tegevussuund C), kuid taunib sellele eraldatud vahendite puudust; soovib seepärast kaaluda ELi kaasrahastamise piirmäära nimetatud suuna osas, pöörates samuti tähelepanu selle stimuleerimisvõimele selles programmis eesmärgi „konkurentsivõimelisus ja tööhõive” piirkondadest pärit osalejate puhul, et suurendada tegevussuuna C projektide arvu, ja nõuab, et koostöö teemavaldkondi laiendataks juhtimisküsimustele ja rakenduskavade haldamisele ning samuti piirkondlikule arengule;

12. ergutab samuti piirkondi kasutama oma rakenduskavades paremini algmääruse⁽¹⁾ raames pakutavaid piirkondadevahelise koostöö võimalusi; soovib selleks, et eesmärgi nr 3 piirkondadevaheline tegevussuund hõlmaks samuti nende projektide koordineerimist ja elavdamist, teadmiste kapitaliseerimist ja heade tavade jagamist;

13. rõhutab, et tulevaste territoriaalse koostöö rakenduskavade puhul on oluline INTERACTi toetus ja abikavadest, mis võiksid tugineda RC LACE projekti eeskujule, saadav kasu; nõuab, et suurendataks INTERACTi koordineerimist URBACTi, ESPONi ja tegevussuunaga C, et edendada eesmärgi nr 3 rakendamist;

14. toetab programmi ESPON tegevust, kuid soovib võimaldada kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel aktiivselt osaleda territoriaalse arengu küsimuste alases uurimistöös, kuna nii on uurimistulemuste praktiline kasutuselevõtt paremini tagatud;

15. tunneb heameelt programmi URBACT edu üle säästvas linnaarenduses ning palub seda pikendada ja laiendada kui märkimisväärset, laialdase kõlapinnaga algatust, mis pakub üksteiselt õppimise võimalusi ja ülekantavust kohalike linnakeskkonna küsimuste valdkonnas;

16. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas kaasata kohalike ja piirkondlike volikogude liikmeid nendes kogemuste ja heade tavade jagamise Euroopa võrgustikesse, mis oleks esimene samm Erasmuse projekti rakendamisel kohalike ja piirkondlike valitud esindajate jaoks;

17. kordab, et territoriaalse ühtekuuluvuse tulemusliku rakendamise eelduseks on kohalike osapoolte kaasamine ELi eesmärkide saavutamisse;

⁽¹⁾ Artikli 37 lõike 6 punkt b

Neljapäev, 23. juuni 2011

Territoriaalse koostöö peavoolustamine

18. on arvamisel, et territoriaalse koostöö eesmärk tuleb ühitada lähenemise ning konkurentsivõime ja tööhõive eesmärkidega; nõuab programmitöö senisest paremat koordineerimist; soovib, et piirkondlikes rakenduskavades oleks võimalik tutvuda nendega seotud piiriüleste, riikidevaheliste ja piirkondadevaheliste projektidega ja neis osaleda, määratledes assigneeringute määramise territoriaalse lähenemise selliste prioriteetsete projektide soodustamiseks nagu riikidevahelised transpordivõrgud piirialadel, mis on eelnevalt kindlaksmääratud ja programmipartneritega kooskõlastatud vastavalt mitmetasandilise valitsemise ja partnerluse põhimõtetele, mis võimaldavad territoriaalse koostöö võimaluste paremat ärakasutamist tänu avaliku ja erasektori osalejate seas arenevatele piiriülestele suhetele;

19. ergutab liikmesriike ja piirkondi koostama mitut piirkonda hõlmavaid rakenduskavasid territooriumide ühiste probleemide lahendamiseks; pidades silmas probleeme nagu mäemassiivi või jõe valgala olemasolu, mis territooriumi liigendab;

20. julgustab komisjoni ja liikmeriike edendama koostööd piirialade ning tööturu poliitika valdkonnas, et vältida majandusliku ja territoriaalse integratsiooni raames tekkida võivaid konkurentsimoonusi;

21. on seisukohal, et piiriülese koostöö programmide puhul on samuti oluline, et strateegiad, mis käsitlevad vaesuse vähendamist ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade integreerimist Euroopa ühiskonda, oleksid tõhusad ja tulemuslikud; nõuab, et seda küsimust võetakse arvesse reguleeriva raamistiku kavandamisel ning tagatakse, et ebasoodsates piirkondades oleksid kättesaadavad Euroopa regionaalarengu programmides osalemise meetmed;

Territoriaalse lähenemisviisi kasutuselevõtt muu ELi poliitika rakendamisel

22. tõdeb, et Läänemere strateegiaga sarnased lähenemisviisid võivad tugevdada piiriülest koostööd; leiab, et makroregionaalsed strateegiad peavad sünergia loomiseks igakülgselt arvestama ka muid regionaalseid koostööprogramme; juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu algatus – makroregioonide idee, on katsetuslik koordineerimisloogika ühistes projektides, mis hõlmavad väga suurt ühiste territoriaalsete probleemide alusel piiritletud territooriumi ja mille eesmärk on kasutada ära integreeritud, mitut sektorit hõlmava ja territoriaalse lähenemisviisi eelised ühistes strateegilistes meetmetes, mida rahastatakse olemasolevatest vahenditest;

23. juhib tähelepanu asjaolule, et sellised juba olemasolevad või tulevikus elluviidavad strateegiad peaksid olema asjakohaste territoriaalse koostöö instrumentide kaudu realiseeritavate strateegilisemate ja ühtsemate lähenemisviiside aluseks, kuid nende jaoks ei tule liidu eelarvest luua uusi fondid, need ei nõua uute institutsioonide loomist ega eelda uute õigusaktide kohaldamist;

24. palub komisjonil põhjalikult uurida esimeste rakendatud makroregionaalsete strateegiate tulemusi; usub, et see protsess on äratanud huvi ja seda huvi tuleks otstarbekalt ära kasutada ning võtta arvesse saadud kogemusi tulevaste uute makroregionaalsete strateegiate rakendamisel;

25. juhib tähelepanu sellele, et territoriaalse koostöö eesmärgi alla võib kuuluda ka makroregionaalsel tasandil tehtav koostöö, eriti just riikidevahelises tegevusvaldkonnas;

26. soovib, et riikidevahelised programmid oleksid nendele territoriaalsetele strateegiatele toeks, koordineerides makroregionaalsete strateegiate kujundamist, määratlemist ja juhtimist, ilma et see põhjustaks ELi eelarvestruktuuri tarbetut dubleerimist eri makroregioonide jaoks eelarveridade loomise teel;

Neljapäev, 23. juuni 2011

27. rõhutab samal ajal, et makropiirkondlike strateegiate eesmärgid täiendavad mikropiirkondliku piiriülese koostöö eesmäärke ning võivad neid hõlmata, kuid mitte asendada; rõhutab sel põhjusel, et territoriaalse koostöö piiriülest komponenti tuleb säilitada täieõigusliku selge ja õiguspärase elemendina;

28. on veendunud, et eesmärgi nr 3 riikidevaheline tegevussuund võib makropiirkondlikes strateegiates aidata parandada koostööd piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning kodanikuühiskonna suurema osalemise abil konkreetsete algatuste rakendamisel;

29. on arvamusel, et kõigis riikidevahelistes strateegiates tuleb nõuetekohaselt arvestada kooskõlastamist üleeuroopaliste transpordivõrkude suunistega ja integreeritud merenduspoliitika strateegiatega;

30. tuletab meelde, et territoriaalne koostöö puudutab Euroopa Liidu sise- ja välispiire, sealhulgas nii praeguseid kui ka tulevase makropiirkondlikke strateegiaid; rõhutab raskusi, mida valmistab kolmandatele riikidele kaasrahastamine ERFi määruse koostöölaseid sätteid kasutades; palub komisjonil arutada, kuidas luua paremat koostoimet Euroopa Regionaalarengu Fondi, ühinemiseelse abi rahastamisvahendi, Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse vahendi ning Euroopa Arengufondi raames tehtavate algatuste vahel ning esitada võimalikult kiiresti ettepanek uue naabruspoliitika kohta; nõuab erinevatele rahastamisallikate ligipääsureeglite lihtsustamist ja ühtlustamist, et tagada nende ühilduvus ning hõlbustada nende kasutamist toetuse saajate poolt;

31. palub komisjonil Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse vahendi eripärast tulenevalt viia nimetatud vahend komisjoni regionaalarengu peadirektoraadi juhtimise alla, arvestades seejuures välissuhete aspekti; märgib, et Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse vahend ei anna praegusel kujul piisavalt lähtekohti piiriülese koostöö erijoonte arvestamiseks; on arvamusel, et selle üleviimist välissuhete peadirektoraadi juhtimise alt tuleks kaaluda vähemalt neil juhtudel, kus koostööd rahastavad ka välispiiril tehtavas koostöös osalevad kolmandad riigid;

32. nõuab komisjoni teatises KOM(2004)0343 välja kuulutatud ELi äärepoolseimate piirkondade laiemal naabruspoliitika tegevuskava rakendamist; rõhutab sellega seoses, kui oluline on mitut sektorit hõlmav sidus tegevus ELi poliitikavaldkondades, mis puudutavad äärepoolsemaid piirkondi, pidades eriti silmas paremat välise ja sisese tegevussuuna koordineerimist, võttes vastu ühe valdkonnastrateegia;

33. tuletab meelde, et territoriaalset ühtekuuluvust käsitlev valge raamat kui roheline raamatu järg oleks õigeaegselt vahendiks, kus selgitatakse, kuidas rakendada territoriaalset ühtekuuluvust tulevase regionaalpoliitika mitmetasandilise juhtimise abil ja antakse ainet järgmise seadusandliku paketi aruteluks;

34. nendib, et Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi piiriülese koostöö tingimused ei vasta selle nõuetekohase väljaarendamise vajadustele; soovib selleks Euroopa Komisjoni asjaomaseid eri peadirektoraate tulemuslikumalt koordineerida; on veendunud, et Euroopa naabruspoliitika ja partnerluse rahastamisvahendi piiriülese koostöö programmid tuleb kindlasti uuesti integreerida ühtekuuluvuspoliitika territoriaalse koostöö eesmärgiga;

Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste (ETKR) loomise lihtsustamine

35. on seisukohal, et ETKRid on ainulaadne ja väärtuslik territoriaalse haldamise vahend, mis vastab struktureeritud koostöö vajadustele finantsaspekti, projektide õigusliku staatuse ja mitmetasandilise valitsemise aspekti osas; tuletab meelde, et ETKRe tuleb edendada kui piiriülese juhtimise süsteemi loovat vahendit, tagades isevastutuse piirkondliku ja kohaliku tasandi eri poliitika valdkondades; rõhutab ETKRide olulist rolli mitmetasandilise poliitilise mudeli eduka arengu rakendamisel;

Neljapäev, 23. juuni 2011

36. rõhutab, et ETKRid võivad aidata kaasa mitte ainult territoriaalse, vaid ka sotsiaalse ühtekuuluvuse suurendamisele: juhib tähelepanu asjaolule, et see vahend võimaldab kõige edukamalt lähendada erinevaid kultuurilisi ja keelelisi kogukondi üksteisele, edendada mitmekesise Euroopa rahumeelset koosseksisteerimist ning muuta Euroopa lisandväärtus kodanikule nähtavaks;

37. soovib anda esimese hinnangu juba loodud ETKRidele, et teha esimeste kogemuste põhjal järeldusi;

38. leiab siiski, et ETKRide asutamist tuleb lihtsustada ning palub komisjonil esitada viivitamata muudatusettepanekud ETKRi käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1082/2006 kohta, võttes nõuetekohaselt arvesse kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning juba loodud rühmituste tuvastatud probleeme ning lähtudes Regioonide Komitee tehtud tööst järgmistel eesmärkidel:

— selgitada ETKRide staatust liikmesriikide õigussüsteemides, lähtuvalt asjakohase õigusliku ühtlustamise huvidest;

— lubada luua ETKRe liikmesriigis ja kolmandas riigis asuvate sidusrühmade vahel;

— sõnastada ümber artikli 4 lõige 3, et ETKRide asutamise avalduste läbivaatamise kolme kuu pikkust tähtaega järgitaks rangelt;

— lihtsustada töötajaid reguleerivat õigust;

— tagada, et koostööalaste projektide ja programmide rakendamiseks ei ole maksustamise kord ETKRide suhtes ebasoodsam kui teiste õiguslike seisundite suhtes;

39. nõuab üldiste toetuste andmist ETKRidele, kes esitavad asjaomaste koostööprogrammide strateegiate ja eesmärkidega kooskõlas olevad projektid ühise piiriülese arengustrateegia alusel, et võimaldada neil struktuurivahendeid ja programme majandada otse, ning et teistes Euroopa fonde reguleerivates määrustes võetaks rohkem arvesse ETKRide rahvusvahelisust ja mitmepoolset olemust, et hõlbustada nende juurdepääsu teistele rahastamisallikatele;

40. väljendab heameelt Regioonide Komitee algatatud ETKRide Euroopa platvormi üle, mille eesmärk on vahetada kogemusi, kasutada ära häid tavaid ja toetada tehniliselt ETKRe;

41. on seisukohal, et piiriüleised ETKRid on äärmiselt kohased, et ehitada üles Euroopat territoriaalsel tasandil Euroopa Liidu kodanike osalusel; palub piiriülestel ETKRidel luua kodanikuühiskonna piiriülene foorum ja seda vajaduse korral juhtida ning toetada piiriüleseid kodanikualgatusi;

Rakendamise lihtsustamine

42. usub, et territoriaalse koostöö programmide rakendamine on veel liiga keeruline ning arwab, et eesmärk nr 3 vajab eraldi määrust, milles kajastuks selle rahvusvahelise iseloomuga tegevus; on seisukohal, et praegu tuleb programmide rakendamiseks kaasata liiga palju erinevaid haldusasutusi ja nõuab seepärast korra olulist lihtsustamist;

43. kutsub komisjoni üles tegema ettepaneku erimeetmete kohta, mis lihtsustaksid auditi- ja kontrollieeskirju, mille juhtpõhimõtteks oleks „üks korraldusasutus programmi kohta“, mis võimaldaksid süstemaatilisemalt määrata kindlaks kindla suurusega kulusid ja väikeprojektide rahastamist kindlaksmääratud summade abil, määratledes ELi kulude abikõlblikkuse eeskirjade jaoks täpsema raamistiku, mis tagaksid paindlikkuse kulukohustustest automaatselt vabastamisel ja suurendaksid tehnilist abi, et korraldusasutused saaksid rõhku asetada pigem projektide algatamisele ning nende strateegilisele toele ja tulemuste saavutamisele kui lihtsalt juhtimisele ja kandidatuuride haldusnõuetele vastavusele;

Neljapäev, 23. juuni 2011

44. kutsub liikmesriike üles lihtsustama riigisiseseid õigusnorme, mille halduskoormus ületab väga sageli ühenduse eeskirjades nõutava;

45. nõuab komisjonilt, et ta täpsustaks võimalikul kiiresti territoriaalse koostöö jaoks ette nähtud tingimuslikkuse põhimõtte üksikasjalikud sätted; on seisukohal, et kui kõnealune tingimuslikkus peab looma tingimused rahaliste vahendite parema tulemuslikuma kasutamise jaoks, ei tohiks see muuta rakendamist keerulisemaks programmide juhtidele ja nende kaudu toetuse saajatele;

46. toonitab samuti, et erasektori sidusrühmade kaasamise korda tuleb laiendada ja lihtsustada; soovitab luua finantskorraldussüsteemid JEREMIE ja JESSICA mudelite järgi, et hõlbustada piiriüleseid projekte, mis on majandusarengu vektoriteks, erasektori sidusrühmade osalemist ning avaliku ja erasektori partnerluste loomist;

Territoriaalse koostöö nähtavamaks muutmine

47. avaldab kahetsust, et territoriaalne koostöö ei ole piisavalt nähtav riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste tasemel ega kodanike silmis ja seega julgustab edendama juba läbiviidud projektide alase teabe vahetust;

48. palub, et komisjon leiaks viisi, mille abil saaks ETKRe ja nende tegevust territoriaalse koostöö sidusrühmade ja kodanike seas nähtavamaks muuta;

49. on arvamusel, et ajalooliselt tihedaid kultuurilisi ja keelelisi sidemeid eri liimesriikide piirialade vahel tuleb kasutada ära piiriülese koostöö elavdamiseks;

50. on arvamusel, et suurem haridus- ja kultuurikoostöö, mis aitab saavutada Euroopa 2020. aasta strateegias seatud aruka ja kaasava majanduskasvu eesmärke, muudaks kodanike ja valitsusväliste organisatsioonide osaluse paremini nähtavaks, aitaks kaasa territoriaalse koostöö nähtavamaks muutmisele ning kaotaks nn vaimsed piirid, mis takistavad kodanikevahelist lähenemist;

51. nõuab piiriüleste programmide rakendamisel paremat koostööd korraldusasutuste ja olemasolevate piiriüleste institutsioonide, näiteks euroregioonide vahel, et tagada projektide kvaliteetsus, läbipaistvus ja kodanikulähedus;

52. nõuab kõikide territoriaalse koostöö rakendamise protsessi kaasatud sidusrühmade vahelise suhtlemise paremat koordineerimist, soovitab, et kõikides sama tegevussuuna programmides võetaks paralleelselt iga programmi logoga kasutusele ühtne identifitseeritav visuaalne tunnus (logo) (nt võib taaskehtestada tuntud „INTERREGI“ sümboli), mille visuaalse suuruse võiks standardida, ning palub komisjonil järgmise programmitöö perioodi alguses pakkuda piiriregioonides välja meedia kaudu ulatuslik teavituskampaania territoriaalse koostöö eeliste ja saavutuste kohta;

*

* *

53. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikidele.

Neljapäev, 23. juuni 2011

ERFi ja teiste struktuurifondide tõhususe suurendamine

P7_TA(2011)0286

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ERFi ja teiste struktuurifondide praeguse ja tulevase sünergia kohta tõhususe tõstmiseks (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 174 esimest lõiku ja artikli 175 esimest lõiku;
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ⁽¹⁾, eriti selle artikli 9 lõiget 4;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja reaalmajandusse investeerimise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikuse täiendavuse ja kooskõlastamise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni määrusega (EÜ) nr 1080/2006 (mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi) teadus- ja uuendustegevuseks ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames teadusuuringuteks ja uuendustegevuseks eraldatud vahendite koostoime rakendamise kohta linnades ja piirkondades, samuti liikmesriikides ja liidus ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika panuse kohta Lissaboni strateegia ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisse ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.⁽²⁾ ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.⁽³⁾ ELT C 15E, 21.1.2010, lk 10.⁽⁴⁾ ELT C 87E, 1.4.2010, lk 113.⁽⁵⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 46.⁽⁶⁾ ELT C 117E, 6.5.2010, lk 65.⁽⁷⁾ ELT C 161E, 31.5.2011, lk 104.⁽⁸⁾ ELT C 161E, 31.5.2011, lk 120.⁽⁹⁾ ELT C 161E, 31.5.2011, lk 84.⁽¹⁰⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0356.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse oma 14. detsembri 2010. aasta resolutsiooni ELi regionaalpoliitika hea valitsemistava kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse komisjoni kahekümnendat aastaaruannet struktuurifondide rakendamise kohta (2008), 21. detsember 2009 (KOM(2009)0617/2);
 - võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
 - võttes arvesse komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatist „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta” (KOM(2010)0110);
 - võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist „Regionaalpoliitika panus aruka majanduskasvu saavutamisse Euroopa 2020. aasta strateegia raames” (KOM(2010)0553),
 - võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatist „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700);
 - võttes arvesse komisjoni 2010. aasta novembris avaldatud majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat aruannet „Ühtekuuluvuspoliitika tulevik” (viies ühtekuuluvuse aruanne);
 - võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järelduste kohta (KOM(2010)0642);
 - võttes arvesse kirja, mille saatsid komisjoni presidendile regionaalpoliitika volinik, merenduse ja kalanduse volinik, tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik ning põllumajanduse ja maaelu arengu volinik;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamusi (A7-0141/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 174 on sätestatud, et selleks et edendada oma igakülgset harmoonilist arengut, töötab liit majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks;
- B. arvestades, et nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 põhjenduse 40 kohaselt peaks kavandamine tagama, et fondid on kooskõlas üksteisega, muude olemasolevate rahastamisvahenditega, EIP ja Euroopa Investeeringufondiga (EIF) ja et kõnealune kooskõlastamine peaks hõlmama ka keerukamate rahastamiskavade koostamist ning avaliku ja erasektori partnerlust;
- C. arvestades, et reageerides vajadusele saavutada kooskõla poliitika ja rahastamisvahendite vahel, lubas komisjon Euroopa 2020. aasta strateegias kasutada juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa” raames ELi rahastamisvahendeid (näiteks vahendid maaelu arenguks, struktuurifondid, teadus- ja arendustegevuse programm, üleeuroopalised võrgud, konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogramm ning Euroopa Investeeringufond) sidusa rahastamisstrateegia raames, milles koondatakse ELilt ning liikmesriikide avalikult ja erasektorilt saadavad vahendid;
- D. arvestades, et viiendas ühtekuuluvuse aruandes tunnistatakse selgelt, et tulemusliku regionaalarengu eeltingimus on avaliku poliitika tihe kooskõlastamine kõigil tasanditel;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0468.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- E. arvestades, et oma 14. juuni 2010. aasta järeldustes ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamist käsitleva komisjoni 2010. aasta strateegilise aruande kohta rõhutas nõukogu „vajadust jätkuvalt parandada ühtekuuluvuspoliitika ja vajaduse korral muude ELi ja riiklike poliitikate koordineerimist, et tõhustada ühiste eesmärkide täitmist koordineeritumal viisil”, samuti tõelist lisaväärtust, „mida ühtekuuluvuspoliitika üldraamistikus annavad Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Sotsiaalfondi ühtne strateegiline lähenemisviis ja ühised rakendamiseeskirjad”;
- F. arvestades, et president Barrosole adresseeritud kirjas tunnistasid regionaalpoliitika volinik, merenduse ja kalanduse volinik, tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik ning põllumajanduse ja maaelu arengu volinik ELi eri poliitikate ühildamise vajadust selleks, et jõuda jätkusuutliku ja kaasava majandusliku arenguni, mille liit peab saavutama, ja tegid ettepaneku koostada 2013. aasta järgseks perioodiks ühtne ELi tasandi raamistik, mis hõlmab Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Kalandusfondi;
- G. arvestades, et struktuurimeetmete reform programmiperioodiks 2007–2013 viis Maaelu Arengu Fondi eraldamiseni struktuurifondide üldraamistikust;
- H. arvestades, et kulutuste otstarbekamaks muutmine nõuab tulemuslikumat ja tõhusamat poliitikat ELi tasandil, samuti riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ning arvestades, et edaspidi on ühtekuuluvuspoliitika kaasajastamise lahutamatuks osaks tihedam kooskõlastamine ja vastastikune täiendamine;
- I. arvestades, et toetava poliitikaraamistiku puudumise korral sõltub tegelik sünergia suures ulatuses abisaajate organisatoorsest ja strateegilisest võimest ühendada erinevatest ELi rahastamisvahenditest saadavaid toetusi;
- J. arvestades, et kohalikule arengule tuginev lähenemisviis võib oluliselt aidata suurendada ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja tulemuslikkust, ning arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on endiselt oluline vahend mis tahes territooriumi konkreetsete probleemidega tegelemiseks, samas kui laiemaid funktsionaalseid alasid käsitleva ühtekuuluvuspoliitika keskmes oleva linnamõõtmega peavad kaasnema tasakaalustatud tingimused nii linna-, linnalähi- kui ka maapiirkondade sünergeetiliseks arenguks;
- K. arvestades, et valitseb terav vajadus ja surve riikide eelarvete tasakaalustamiseks ning selleks on vaja innovaatilisemaid meetmeid kõigi kättesaadavate rahastamisvahendite mõju tugevdamiseks, ning arvestades, et poliitika ja rahastamisvahendite tulemuslik kooskõlastamine aitab säästa aega ja ressursse ning suurendab reaalselt tõhusust ja tulemuslikkust;
- L. arvestades, et kooskõlastamist ja sünergia tuleb taotleda nii horisontaalselt (eri poliitikavaldkondade kooskõla kaudu) kui ka vertikaalselt (eri haldustasandite vahelise koostöö ja kooskõlastamise kaudu);
- M. arvestades, et killustatud lähenemisviis võib viia vastuolulise poliitikani, vastandlike riiklike meetmeteni ja vahendite kahekordistamiseni, millel on tagajärjed nii riiklike meetmete piirkondlikule tõhususele kui ka nende mõjule riigi tasandil, ning arvestades, et komisjoni viimastes poliitikadokumentides ei ole piisavalt rõhutatud integreeritud lähenemisviisi kontseptsiooni;
- N. arvestades, et integreeritum, järjekindlam, tulemuslikum ja tõhusam ühtekuuluvuspoliitika nõuab suuremaid jõupingutusi, et kohandada ELi poliitika liidu eri territooriumide ja piirkondade konkreetsete vajaduste ja võimalustega;

Neljapäev, 23. juuni 2011

- O. arvestades, et strateegilistes suunistes nõutakse rahastamise kättesaadavuse parandamise üldiste suuniste kontekstis fondide tegevuse paremat kooskõlastamist;
- P. arvestades, et strateegilistes suunistes nõutakse selgesõnaliselt struktuuri-, tööhõive- ja maaelu arendamise poliitika vahelise sünergia toetamist, rõhutades, et sellega seoses peaksid liikmesriigid tagama ERFi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Euroopa Kalandusfondi ja Euroopa Maaelu Arendamise Põllumajandusfondi rahastatavate meetmete sünergia ja järjepidevuse asjaomasel territooriumil ja tegevusvaldkonnas; arvestades, et strateegilistes suunistes on sätestatud ka, et eri fondide toetatavate meetmete vahelisi piire ja koordineerimismehhanisme puudutavad juhised peaksid olema määratletud riiklikus strateegilises viitaraamistikus või strateegilises plaanis;
- Q. arvestades, et nõukogu kutsub majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande 21. veebruari 2011. aasta järeldustes komisjoni üles kaaluma võimalust võtta kasutusse mitmest fondist rahastatavaid programme;
- R. arvestades, et mõned Euroopa Liidu piirkonnad piirnevad Euroopa Arengufondi vahendeid kasutavate kolmandate riikidega ning seetõttu peab teatavate projektide rahastamisel tekkivale sünergiale erilist rõhku pöörama, et aidata suurendada selliste Euroopa piirkondade arengupotentsiaali;
- S. arvestades, et vahekokkuvõttes tunnustatakse, et eelarve paindlikkus on piiratud ja et isegi programmide siseselt on prioriteetide muutmine takistatud, samuti märgitakse, et programmide kooskõlastamatus ja suur halduskoormus vähendavad tulemuslikkust;
- T. arvestades, et praeguses kriisjärgses olukorras on varasemast tähtsam mõista liikmesriikide majanduses toimuvaid protsesse ja ELi vahendite kasutamise kaudu saavutatud tulemusi;
- U. arvestades, et tuleb tagada ELi panuse nähtavus ja „Euroopa lisaväärtus”,

Parema koordineerimise ja koostoime saavutamiseaeg ja koht

- nõuab, et juba järgmiseks, 2013. aasta järgseks finantsplaneerimise perioodiks esitatakse ettepanek ühtse strateegilise raamistiku kohta, mille abil tagada ühine lähenemisviis ja kasutada ära sünergia kõigi kohapealsete meetmete vahel, mis teenivad aluslepingutes sätestatud ühtekuuluvuspoliitika eesmärgi ja mida rahastavad Euroopa Regionaalarengu Fond, Ühtekuuluvusfond, Euroopa Sotsiaalfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond;
- juhhib tähelepanu, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk peab olema territoriaalselt ja sotsiaalselt ühtne, jätkusuutlik, arukas ja kaasav majanduskasv, piirkondadevaheliste arenguerinevuste vähendamine, töökohade loomine, parem elukvaliteet, töövõtjate ettevalmistamine uute töökohtade jaoks, kaasa arvatud säästva majanduse valdkonnas, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning Euroopa sotsiaalse mudeli rakendamine, mis kujutab endast Euroopa majanduse ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime olulist tegurit;
- kinnitab, et ühtekuuluvuspoliitikat tuleks kasutada jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks kogu ELis ning heaolu õiglaseks ja ühtlaseks jaotumiseks, edendades konkurentsi ja seades eesmärgiks ELi piirkondade vaheliste sotsiaal-majanduslike erinevuste vähendamise;

Neljapäev, 23. juuni 2011

4. on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika on liidu majanduspoliitika tugisammas pikaajalise investeerimisstrateegia ja sotsiaalse kaasamise tugevdamisel; on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika tagab kõige vähem arenenud piirkondade ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade toetamise ning viib Euroopa Liidu tasakaalustatud ja ühtlustatud arenguni; märgib, et Euroopa lisandväärtus seisneb selles, et ELi majandusedust saavad kõik kasu; soovib seetõttu säilitada ühtekuuluvuspoliitika eraldi poliitikavaldkonnana ning seda piisavalt rahastada;
5. tervitab ELi eelarve läbivaatamist käsitlevas komisjoni teatises esitatud ettepanekut, mille kohaselt võiks komisjon vastu võtta ühise strateegilise raamistiku ELi poliitikavaldkondade integratsiooni tugevdamiseks, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid; kutsub sellega seoses üles võtma meetmeid, et suurendama sünergiaid Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuste rahastamisviiside vahel; juhib samas tähelepanu sellele, et eespool nimetatud viie fondi poolt ühise strateegilise raamistiku raames rahastatavate meetmete suurem sünergia ei ole oluline mitte ainult Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide, vaid ka ja eelkõige ELi toimimise lepingus sätestatud ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
6. tervitab viienda ühtekuuluvuse aruande avaldamist, sest vaatamata asjaolule, et aruandes keskendutakse enamasti sellele, kuidas piirkonnad ja ühtekuuluvuspoliitika saavad kaasa aidata Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, sisaldab aruanne ka mitmeid järeldusi, mis tõestavad, kui oluline roll on struktuurifondide (sh Ühtekuuluvusfondi) sünergial;
7. usub, et ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas tuleb kulutusi ratsionaalsemaks muuta, vähendades rahastamisvahendite ja kanalite killustatust ning edendades rahastamisvahendite paremat vastastikust täiendavust; ja tervitab komisjoni ettepanekut prioriteetide paremaks jaotamiseks ning ELi ja riiklike vahendite temaatiliseks keskendamiseks teatud prioriteetidele, et fondide tegevust paremini kooskõlastada, mis võimaldaks suurendada selle poliitikasuuna strateegilist iseloomu; rõhutab siiski, et liikmesriigid, piirkondlikud ja kohalikud asutused peavad olema piisavalt paindlikud, et sobitada prioriteetid oma konkreetsete arenguvajadustega;
8. väljendab heameelt arengu ja investeringute partnerluslepingut käsitleva komisjoni ettepaneku üle, mille eesmärk on parandada eesmärkide ja programmide rahastamisel ELi fondide ja riiklike vahendite kooskõlastamist; rõhutab vajadust kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused nimetatud lepingute väljatöötamise ja täitmise; kutsub üles kooskõlastama neid lepinguid nende valdkondlikke poliitikameetmeid käsitlevate riiklike reformidega, millel on territoriaalne mõju (sh transport ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse infrastruktuur);
9. rõhutab, et paljud ühtekuuluvuspoliitika raames tehtavad majandusarengu soodustamise algatused lihtsalt ei loo võimalusi, mida oleks soovitav ära kasutada, vaid tegelikult sõltub nende edu paljudest teguritest, sh inimfaktorist (näiteks infrastruktuuri parandamine ei suurenda automaatselt majanduskasvu, kui sellega ei kaasne investeeringuid haridusse, ettevõtlusse ja innovatsiooni); usub seepärast, et Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi suurem sünergia maksimeerib nende fondide mõju arengule;
10. juhib tähelepanu Euroopa Regionaalarengu Fondi rollile Euroopa Sotsiaalfondi tõhusal kasutamisel, kuna Euroopa Regionaalarengu Fond vastutab selliste tingimuste loomise eest (nt korralik infrastruktuur ja piisav juurdepääs), ilma milleta ei oleks tööhõivega seotud investeeringud tulemuslikud;
11. rõhutab, et majanduskriis on muutnud sekkumismeetmed veelgi vajalikumaks nendes sektorites, millega tegeleb Euroopa Sotsiaalfond, eriti sekkumismeetmed tööhõive, kutsealase ümberõppe, sotsiaalse kaasamise ja vaesuse vähendamise toetuseks;
12. rõhutab, et Euroopa Sotsiaalfondi, mis toetab kestvat õpet, kvalifikatsiooni omandamist ja ümberõpet, tuleb vaadelda kui olulist ressursi – mille võimalusi ei ole tegelikult täielikult ära kasutatud –, mille abil edendada kaasavat ja tõhusat majanduskasvu ning Euroopa teadmistepõhist konkurentsivõimet;

Neljapäev, 23. juuni 2011

13. rõhutab, et fookustatud ja kooskõlastatud poliitikakujundamine tagab selliste investeeringute esmatähtsaks seadmise, millel on kõige suurem mõju piirkondlikule konkurentsivõimele ja majanduslikule arengule;

14. on seisukohal, et Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi maaelu arengu meetmed ja Euroopa Kalandusfondi jätkusuutliku arengu meetmed tuleks integreerida muude struktuurifondidega, st Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Sotsiaalfondiga ühisesse raamistikku; kutsub seepärast komisjoni üles hindama, kui võrd on võimalik tagada kõikehõlmav lähenemisviis põllumajanduses ja kalanduses hõivatutele, kooskõlas territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgiga, viies kahe eespool nimetatud fondi kohaliku arengu meetmed ühtekuuluvuse „vihmavarju” alla või vähemalt luues kõigi fondide vahel selgema sünergia; usub, et selline lähenemisviis võtaks arvesse kesksete poliitikavaldkondade territoriaalset mõju ning võimaldaks piirkondlikul ja kohalikul tasandil arenguprotsessis aktiivselt osalejatel juhtida sisulist kohalikku poliitikat, mis oleks hästi kooskõlas põllumajandus- ja kalanduspiirkondade või väikesaarte territoriaalsete vajadustega;

15. rõhutab, et kooskõlastamist ei tuleks suurendada mitte ainult ühtekuuluvuspoliitika instrumentide (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond ja Ühtekuuluvusfond), vaid ka nende fondide rahastatavate meetmete ja meetmete vahel, mida võetakse üleeuroopaliste võrkude, seitsmenda raamprogrammi ning konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi alusel;

16. on seisukohal, et territoriaalse koostöö eesmärgi puhul võib piiriüleste projektide raames olla asjakohane luua sünergia Euroopa Regionaalarengu Fondi ning ühinemiseelsete ja naabruspoliitika vahendite vahel; kutsub komisjoni üles uurima, millistel juhtudel oleks vajalik ka koordinatsioon muude ELi välispoliitiliste vahenditega nagu Euroopa Arengufond;

17. usub, et ELi poliitikasuundade vastastikune tugevdamine ja kooskõlastamine tagab ELi eelarvest rahastatavatele meetmetele parimad võimalikud tulemused; kutsub üles töötama finantskorralduse valdkonnas välja selliseid algatusi, mis käsitlevad Euroopa Investeerimispanga rahastatavate vahendite kaasamist ja selliste vahendite suuremat kasutamist;

18. rõhutab siiski asjaolu, et paljudel liikmesriikidel on eri fondide tegevuse kooskõlastamisega raskusi ning nad on väljendanud muret sünergia puudumise pärast ja mõnel juhul isegi fondide funktsioonide kattumise pärast; rõhutab sellega seoses, et fondide keerukad juhtimiseeskirjad eeldavad liiga suurt institutsioonilist võimekust, et ületada tõkked ja nende rakendamist rahuldavalt kooskõlastada; rõhutab kaasrahastamise ja fondide eeskirjade lihtsustamise olulisust, et oleks võimalik tõhustada struktuurifondide vahelist koostoimet;

19. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika edukuse saavutamiseks on tähtis tegeleda nii riiklikul kui piirkondlikul tasandil lihtsustamisega, mis parandab tulemusi; kutsub komisjoni üles looma sellele poliitikale tulevikus lihtsamat struktuuri, mis põhineks vahendite paindlikumal, proportsionaalsemal ja märgatavamal kasutamisel, et hõlbustada nende täielikku ning kiiret rakendamist;

20. tuletab meelde, et üks peamisi põhjusi, miks Euroopa Regionaalarengu Fondil ja teistel struktuurifondidel on olnud raskusi raha tõhusal suunamisel projektidesse, millel on suurem eeldus edendada majandusarengut ja töökohtade loomist, on see, et nad keskenduvad tulemuste asemel liigselt suutlikkusele abi vastu võtta;

21. toetab ühtekuuluvuspoliitikat, mis keskendub rohkem tulemustele ja vähem kulude ja menetluste korrapärasusele ning loob tõhusa tasakaalu meetmete kvaliteedi ja finants- ning halduskontrolli vahel; soovib võtta kasutusele objektiivsed hindamismehhanismid, et parandada programmi juhtimise eest vastutavate organite institutsionaalset ja haldussuutlikkust, kuna see aitab kaasa kulude kvaliteedi suurendamisele ja vigade vähendamisele;

22. toetab tulevase ühtekuuluvuspoliitika lihtsamat ja paindlikumat ülesehitust, mis soodustaks fondide vahendite kasutamist ja võimalikult suurt tõhusust;

Neljapäev, 23. juuni 2011

23. rõhutab, et lisandväärtuse suurendamise Euroopa tasandil võib ja peab saavutama ühtekuuluvuspoliitika rahastamisvahendite vahelise suurema koostoime ning nende ja muude rahastamisvahendite parema koordineerimise abil;

Üks eesmärk: ühtekuuluvus; üks vahendite kogum selle saavutamiseks

24. on arvamusel, et ühised eeskirjad Euroopa Regionaalarengu Fondist, Euroopa Sotsiaalfondist, Ühtekuuluvusfondist, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist ja Euroopa Kalandusfondist rahastatavate projektide juhtimise, abikõlblikkuse, auditeerimise ja aruandluse kohta (eriti, mis puutub põllumajanduspiirkondade ja kalandusega tegelevate piirkondade majandusliku mitmekesistamise toetamise meetmeid) mitte ainult ei tugevdaks ja soodustaks oluliselt ühtekuuluvuspoliitika programmide tulemuslikumat rakendamist, vaid oleksid ülimalt olulised ka lihtsustamise seisukohalt; on lisaks sellele arvamusel, et see lihtsustaks nii vahendite kasutamist abisaajate poolt kui ka riigiasutustepoolset vahendite haldamist, vähendades vigade ohtu ja võimaldades samas vastavalt vajadusele diferentseerimist, et võtta arvesse poliitikavaldkondade, rahastamisvahendite ja abisaajate iseärasusi, ühtlasi soodustaks see väiksemate sidusrühmade osalemist ühtekuuluvuspoliitika programmides ja kättesaadavate rahaliste vahendite lihtsamat kasutamist, tingimusel, et lihtsustamisega kaasnevad tehniliseks abiks eraldatud piisavad rahalised vahendid;

25. nõuab tungivalt, et Euroopa Sotsiaalfond püsiks ühtekuuluvuspoliitika vahendeid käsitlevaid üldsätteid sisaldava määruse raamistikus; rõhutab seepärast vajadust säilitada ja tugevdada mudelit, mille kohaselt on olemas üks üldmäärus, millega reguleeritaks korraga nii haldamist, abikõlblikkust, auditeerimist, kontrollimist ja aruandlust, koos lühikeste, fookustatud ja konkreetset fondi käsitlevate määrustega, mis kajastavad iga fondi konkreetseid poliitikaeesmärke; rõhutab lisaks, et kooskõlastamine peab toimuma poliitika kujundamise kõigil tasanditel, alates strateegilistest planeerimisest, elluviimisest ja väljamaksetest kuni lõpuleviimise, auditeerimise, kontrollimise ja hindamiseni,

26. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas kõige tõhusamini suurendada sünergiat kohapeal; soovib sellega seoses kaaluda võimalust lubada liikmesriikidel valida ühe piirkonna kohta üks rakenduskava, või makropiirkondlike strateegiate raames mitut piirkonda hõlmav rakenduskava, millesse oleksid kaasatud erinevad fondid (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond, Ühtekuuluvusfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond) ja mida juhiks üks asutus, pöörates eritähelpanu piirkondade panusele detsentraliseeritud lähenemisviisi saavutamisel ning jättes piirkondadele rohkem autonoomiat ja paindlikkust, et võimaldada neil osaleda oma strateegiate väljatöötamisel ning tugevdada piirkondlikku ja kohalikku haldustasandit; teeb liikmesriikide haldusasutustele ettepaneku töötada välja tulevased rakenduskavad, mis on hästi kohandatud kohalike ja piirkondlike eesmärkidega;

27. kutsub komisjoni üles kaaluma mitut fondi hõlmavaid programme liikmesriikidele ja piirkondadele, kes soovivad neid kasutusele võtta; on seisukohal, et selline meede aitaks töötada integreeritumalt ja paindlikumalt ning suurendaks eri fondide (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond, Ühtekuuluvusfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond, Euroopa Arengufond ja seitsmenda raamprogrammi vahendid) vahelist tõhusust;

28. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekud ristfinantseerimise eeskirjade läbivaatamiseks ja nende kohaldamise lihtsustamiseks, arvestades usaldusväärseid ja kõikehõlmavaid andmeid nende kohaldamise ja mõju kohta, tagamaks eeskirjade lihtsamat kohaldamist ja kohaldamise suuremat õiguskindlust praeguse olukorraga võrreldes;

29. nõuab territoriaalse kohaldamisala täpsustamist ja abikõlblikkuse eeskirjade ühtlustamist Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi vahel maapiirkondades ja linnalähedastes piirkondades, et vältida tarbetut dubleerimist kahe fondi vahel; rõhutab, et need kaks fondi peavad tegema konkreetset territooriumil rahastatavate projektide väljalimisel ja nende üle järelevalve teostamisel omavahel tihedat koostööd;

30. rõhutab Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahenditest ühise rahastamise lisandväärtust, arvestades selle paindlikkust, sotsiaalse kaasamise projektide ja integreeritud arengustrateegiate valdkonnas; palub komisjonil töötada välja ühtne teabepunktide süsteem, mille eesmärk on huvitatud isikuid nende asjaajamistes suunata, teavitada ja nõustada, et üldsusele oleks kättesaadav ajakohastatud teave nii mitmest fondist ühise rahastamise kui ka fondide koostoime kohta üldiselt; nõuab ühtlasi tungivalt, et lihtsustamise püüe oleks üldsusele nähtav, kuna eesmärk on vähendada nõutava teabe hulka vajaliku miinimumini.

Neljapäev, 23. juuni 2011

31. on seisukohal, et inimressursi arendamine ja teabe parem levitamine on vahendite eduka kasutamise ja eri projektide nõuetekohase elluviimise eeldus;

32. rõhutab samal ajal haldussuutlikkuse tõstmise tähtsust liikmesriikides, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning samuti sidusrühmades, et ületada tõkked, mis takistavad tulemusliku sünergia teket struktuurifondide ja muude fondide vahel ning toetada tulemuslikku poliitika kujundamist ja rakendamist; rõhutab, et komisjonil peab sellega seoses olema keskne roll;

33. kutsub komisjoni üles parandama nii tehnilist abi kui ka riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele haldusasutustele mõeldud koolitust, et suurendada suutlikkust ja eeskirjade tundmist rakendamisega seotud probleemide korral;

34. kutsub liikmesriike üles seadma prioriteediks investeringuid institutsioonide suutlikusse ja lihtsustama oma siseriiklike eeskirju, et vähendada halduskoormust ja suurendada liikmesriikide suutlikkust vahendeid vastu võtta;

35. tuletab meelde, et subsidiaarsuspõhimõtte ja mitmetasandilise juhtimise põhimõtte järgimine aitab oluliselt kaasa erinevate otsustusorganite vahelise koordineerimise edendamisele ja eri rahastamisvahendite vahelise koostoime suurendamisele;

36. peab fondide parema kasutamise jaoks otsustavalt tähtsaks tööturu osapoolte aktiivset ja pidevat kaasamist sotsiaalsesse ja piirkondlikku dialoogi;

37. tunnistab, et majanduskriisil on ebaühtlane mõju ELi eri piirkondadele ja kodanikele; usub, et fondide kasutamise uus strateegia on tõhusam, kui see hõlmab nii juhtimise piirkondlikku kui ka kohalikku tasandit, mis võimaldab kohandada strateegilisi eesmärke territooriumi eripäraga, eelkõige dialoogi kaudu kõigi sidusrühmadega, soolist võrdõiguslikkust edendavate organisatsioonidega, tööturu osapooltega ja valitsusväliste organisatsioonidega, samuti finants- ja pangandusasutustega; rõhutab vajadust jätta poliitiliste eesmärkide sõnastamisel piisavalt ruumi piirkondlike ja kohalike eesmärkide jaoks;

38. kutsub komisjoni üles töötama välja Euroopa mitmetasandilise juhtimise suuniseid, ergutama liikmesriike suuniseid rakendama vastavalt konkreetsetele kohalikele ja piirkondlikele eesmärkidele, ning laiendada ühtekuuluvuspoliitika haldusmehhanisme (s.o kavandamine, rahastamine ja rakendamine riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi koostöös) fondidele, mida hõlmab kavandatav ühine strateegiline raamistik, et suurendada avaliku sektori kulutuste tõhusust ja tulemuslikkust;

39. kutsub komisjoni üles uue ühise strateegilise raamistiku kehtestamise ja õigusakti ettepanekute esitamise käigus lisama ettepanekutesse sätteid, mis võimaldavad kohalikel ja piirkondlikel partnerlustel (suurlinnad, linnad, funktsionaalsed piirkonnad, kohalike asutuste ühendused) ühendada oma vastutusosalal oleval territooriumil mitmesugused ELi rahastamisvood sidusasse ja integreeritud raamistikku;

*

* *

40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

Neljapäev, 23. juuni 2011

2012. aasta eelarveprojekti käsitlevad kolmepoolsed kohtumised

P7_TA(2011)0296

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon volituse kohta 2012. aasta eelarveprojekti käsitlevaks kolmepoolseks kohtumiseks (2011/2019(BUD))

(2012/C 390 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 20. aprillil 2011. aastal komisjoni poolt vastu võetud 2012. aasta eelarveprojekti (SEK(2011)0498);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 314;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2011. aasta resolutsiooni üldsuuniste kohta 2012. aasta eelarve koostamiseks ⁽²⁾;
 - võttes arvesse nõukogu 15. veebruari 2011. aasta järeldusi 2012. aasta eelarvesuuniste kohta;
 - võttes arvesse kodukorra II osa 7. peatükki;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning väliskomisjoni, arengukomisjoni, eelarvekontrollikomisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energietikakomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, põhiseaduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0230/2011);
- A. arvestades, et 2012. aasta eelarvemenetlus on teine Lissaboni lepingu alusel läbiviidav menetlus ja et eelmise aasta kogemustest on võimalik teha olulisi õpetlikke järeldusi;
- B. arvestades, et juulis toimuv kolmepoolne kohtumine peaks võimaldama eelarvepädevate institutsioonide esindajatel arutada prioriteete, mille nad on 2012. aasta eelarve osas kindlaks määranud, ja võimaluse korral leida ühine alus, mida oleks võimalik oma vastavatel lugemistel arvesse võtta;
- C. arvestades, et eesistujariigid Poola ja Ungari on võtnud avalikult kohustuse alustada Euroopa Parlamendiga eelarveküsimustes avatud, konstruktiivset ja poliitilist dialoogi;
- D. arvestades, et seetõttu oodatakse, et nõukogu kui tervik tegutseks kogu menetluse vältel usaldusväärse poliitilise partnerina ning väldiks seejuures meelevaldsete või puhtalt aritmeetiliste kärbeta tegemist kõikides eelarveridades,

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0114.

Neljapäev, 23. juuni 2011

2012. aasta eelarveprojekt – üldine hinnang

1. tuletab meelde, et oma 24. märtsi 2011. aasta resolutsioonis seadis Euroopa Parlament arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu käsitleva Euroopa 2020. aasta strateegia ELi 2012. aasta eelarve strateegia keskmesse, et aidata Euroopal majandus- ja sotsiaalkriisist taastuda ja väljuda sellest tugevamana;

2. tuletab meelde, et aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduse edendamine, mis loob töökohti ja arendab kvaliteetset tööhõivet Euroopa 2020. aasta strateegia seitsme juhtalgatuse elluviimise abil, on 27 liikmesriigi ja ELi institutsioonide ühiselt toetatav eesmärk; tuletab meelde, et kõnealuse strateegia rakendamine eeldab kuni 2020. aastani väga suuri tulevikku suunatud investeeringuid, mille hinnanguline maht on komisjoni teatise „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700) kohaselt vähemalt 1 800 miljardit eurot; toonitab seepärast, et vajalikud investeeringud – nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil – tuleb teha kohe, ilma edasi lükkamata, et parandada hariduse taset, tugevdada sotsiaalset kaasatust, eeskätt vaesuse vähendamise kaudu, ning arendada teadmispõhist ühiskonda, mille aluseks on ELi üldine teaduslik ja tehnoloogiline suutlikkus; rõhutab sellega seoses vajadust toetada teadusuuringuid, arendustegevust, innovatsiooni ja VKEsid ning ressursitõhusate tehnoloogiate arendamist;

3. tunneb selle taustal sügavat muret asjaolu pärast, et praegune kriis on toonud kaasa mõnedes nimetatud valdkondadest riiklike investeeringute vähenemise liikmesriikide poolt eelarves tehtud kohanduste tõttu; nõuab selle suundumuse muutmist ja usub kindlalt, et investeeringud ELi ja riikide tasandil peavad olema tagatud, kui EL tervikuna soovib ELi 2020. aasta strateegia ellu viia; on arvamisel, et ELi eelarve peab toimima liikmesriikide majanduse elavdamise poliitika võimendusvahendina, algatades ja toetades riiklikke investeeringuid majanduskasvu ja tööhõive suurendamiseks; toonitab seega, et ELi eelarve ühitamine ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega on äärmiselt oluline; tuletab sellega seoses meelde, et noorte koolituse, mobiilsuse ja tööhõive, VKEde, teadusuuringute ja arendustegevuse toetamine peab olema ELi eelarve peamine prioriteet; toonitab, et see on täielikult kooskõlas Euroopa poolaasta dünaamikaga, kusjuures Euroopa poolaasta kui Euroopa majanduse edendatud juhtimise uue mehhanismi eesmärk on suurendada ELi ja riikide eelarvete vahelist kooskõla, sünergiat ja vastastikust täiendavust ühiselt kokkulepitud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmisel;

4. tuletab meelde, et ELi 2020. aasta strateegia ja Euroopa poolaasta vajavad tugevat parlamentaarset mõõdet, ja on kindlalt veendunud, et parlamentide jõulisem kaasamine parandaks märkimisväärselt selle protsessi demokraatlikkust ja läbipaistvust;

5. märgib, et komisjoni kavandatud ELi 2012. aasta eelarveprojekt sisaldab kulukohustuste assigneerimisi 147,435 miljardit eurot (146,676 miljardit eurot, kui arvata välja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ja hädaabireserv) ning maksete assigneerimisi 132,738 miljardit eurot; märgib, et need summad moodustavad vastavalt 1,12 % ja 1,01 % ELi prognoositavast rahvamajanduse kogutulust (RKT) 2012. aastal, ning toonitab, et kõnealune vahekord on 2012. aastal 2011. aastaga võrreldes märkimisväärselt stabiilne, kusjuures komisjoni hinnangul suureneb RTK 2012. aastal vähemalt +4,7 % (jooksvates hindades);

6. tunnustab, et kui ELi eelarvega soovitakse aidata kaasa liikmesriikide ühisele pingutusele majanduslikult rasketel aegadel, peaks kõnealune pingutus olema sellele vastav suuruse, konkreetsete komponentide ja tegeliku majandusliku mõju osas; on seisukohal, et tuleb arvesse võtta riiklike eelarvete konsolideerimise püüdeid, mis leiavad aset mitmetes liikmesriikides eelarvedistsipliini varasema rikkumise tõttu, kuid tuletab meelde, et aluslepingu sätete kohaselt ei tohi ELi eelarve olla puudujäägis ning et see moodustab vaid 2 % avaliku sektori kogukuludest ELis;

7. märgib, et 2011. aastal on EL-27 aastane inflatsioonimäär hinnanguliselt 2,7 %, mis tähendab, et kavandatud 2012. aasta kulukohustuste assigneerimiste 3,7 % nominaalkasv ja maksete assigneerimiste 4,9 % nominaalkasv on 2011. aasta eelarvega võrreldes reaalkasvutes 1 % ja 2,2 %; toonitab asjaolu, et

Neljapäev, 23. juuni 2011

mitmed liikmesriigid kavandavad oma riigieelarvetes kasvu, mis on Euroopa Komisjoni poolt ELi eelarve puhul kavandatud suurem; võtab teadmiseks ka mõnede liikmesriikide pingutused vähendada eelarve puudujääki ja pidurdada riigivõla kasvu, vähendades seda jätkusuutlikumale tasemele;

8. toonitab asjaolu, et ELi 2012. aasta eelarves kavandatud arvnäitajad on kooskõlas ELi kulude profiiliga, mis on sätestatud mitmeaastases finantsraamistikus (2007–2013), juhul, kui eelarvepädevad institutsioonid jõuavad mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise osas kokkuleppele nii, et võetakse arvesse ITERi täiendavaid rahastamisvajadusi; toonitab, et mis tahes kasvu (või kahanemist) 2011. aasta eelarve suhtes tuleb seetõttu hinnata, pidades silmas selle mõju mitmeaastaste programmide elluviimisele; rõhutab, et see on ELi projekti institutsioonilise usaldusvärsuse ja sidususe küsimus, kuna ELi vastutus ja kohustused pidevalt kasvavad; on sellest seisukohast vaadatuna veendunud, et sihiks võetud poliitikavaldkondadele ja ELi tasandil kehtestatud uutele pädevustele märkimisväärsete ja nähtavate rahaliste vahendite eraldamine on prioriteet;

9. märgib, et 2012. aasta eelarveprojekti kohaselt on kulukohustuste assigneeringute osas mitmeaastases finantsraamistikus 2012. aastaks kokkulepitud ülemmäära piires 1,603 miljardi euro suurune üldvaru; on kindlalt otsustanud kasutada vajaduse korral ära seda olemasolevat varu ning (vajaduse korral) muid paindlikkusmehhanisme, mis on ette nähtud praeguses institutsioonidevahelises kokkuleppes, et toetada ja tugevdada teatavaid sihipäraseid poliitilisi eesmärgi, mida ei ole kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus asjakohaselt käsitletud; ootab nõukogult täieliku koostöö tegemist kõnealuste mehhanismide kasutamisel;

10. tuletab meelde, et eelarveprioriteetide üle peetavate arutelude esimene voor on Euroopa Parlamendis juba 2012. aasta eelarve pearaportööri poolse vastavate parlamendikomisjonidega ulatusliku konsulteerimise vormis alanud; toonitab, et kõnealust protsessi tuleb nüüd igas komisjonis oma vastava pädevusvaldkonna osas viimistleda, et määrata kindlaks 2012. aasta eelarve positiivsed ja negatiivsed prioriteetidid;

11. võtab teadmiseks komisjoni eelarvestuse, mille kohaselt on kokku 43,5 % 2012. aasta eelarveprojekti (kulukohustuste assigneeringute osas) suunatud ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele; peab seda eelarvestust positiivseks, kuid siiski mitte piisavaks; tunnistab, et komisjoni seatud prioriteetidid näivad olevat kooskõlas prioriteetidega, mille Euroopa Parlament on määratlenud oma resolutsioonis üldsunniste kohta 2012. aasta eelarve koostamiseks, kuid nõuab ambitsioonikamat lähenemist Euroopa 2020. aasta strateegia rahastamisele; on siiski kindlalt otsustanud kõnealuseid arvnäitajaid täielikus koostöös kõikide erikomisjonidega põhjalikumalt analüüsida;

12. on seisukohal, et lisaks ELi 2020. aasta strateegia elluviimisele tuleks ELi 2012. aasta eelarve assigneeringud määrata asjakohasel tasemel, et tagada ELi poliitika jätkamine ja ELi eesmärkide saavutamine; toonitab eriti vajadust võimaldada ELil kanda oma ülemaailmset vastutust, eelkõige araabia kevade ja Lähis-Ida rahutuste järel;

13. märgib, et ELis valitseva raske majandusliku olukorra tõttu on komisjon teinud esimese katse selgitada teatavates poliitikavaldkondades välja negatiivsed prioriteetidid ja kokkuhoiuvõimalused algselt finantsplaneeringus ette nähtuga võrreldes, eelkõige niisugustes poliitikavaldkondades, mida on lähiminevikus iseloomustanud nõrk tulemuslikkus ja madalad täitmise määrad, nagu Euroopa Parlament oma 24. märtsi 2011. aasta resolutsioonis taotles; palub siiski komisjonil esitada täiendavat teavet, mis toetaks tema hinnanguid, et võimaldada Euroopa Parlamendil määrata selgelt kindlaks positiivsed ja negatiivsed prioriteetidid poliitika ja eelarve valdkonnas, samuti edasise kokkuhoiu ja ümberjaotamise võimalused, kuna on oluline, et ELi tasandil jätkuks ELi programmide ja meetmete rakendamine, sealhulgas selliste meetmete rahastamine, mis on suunatud kriisi mõjule reageerimisele ja kasvu edendamisele;

14. hoiatab tungivalt nõukogu igasuguste katsete suhtes teha eelarves horisontaalseid kärpeid, otsustades eelnevalt assigneeringute üldise taseme üle, võtmata asjakohaselt arvesse täpset hinnangut tegelike vajaduste kohta, et saavutada liidu kokkulepitud eesmärgid ja pidada kinni poliitilistest kohustustest; palub – juhul, kui kärpeid tehakse –, et nõukogu selle asemel avalikult selgitaks ja määraks selgelt kindlaks, milliseid ELi poliitilisi prioriteete või projekte võiks edasi lükata või millest võiks täielikult loobuda;

Neljapäev, 23. juuni 2011

15. võtab teadmiseks kavandatud maksete assigneeringute suurendamise 4,9 % võrra 2011. aastaga võrreldes; on veendunud, et komisjon on kavandanud sellised arvnäitajad niisuguste prognooside põhjaliku ja kriitilise analüüsi alusel, mille on esitanud liikmesriigid, kes ühiselt haldavad 80 % ELi eelarvest; märgib, et kõnealuse kasvu põhiosa on seotud õiguslike vajadustega, mis tulenevad seitsmendast teadusuuringute programmist ning struktuurifondidest ja Ühtekuuluvusfondist; on veendunud, et kavandatud maksete assigneeringute maht vastab vaid miinimumile, mis on vajalik ELi eelnenud aastatel võetud juriidiliste kohustuste täitmiseks, ning et ELi ülesanne on täita kõnealustest kohustustest tulenevaid juriidilisi kohustusi ja tagada, et avalduks programmide täielik potentsiaal ja nende elluviimine toimuks täiskiirusel; nõuab seetõttu väga tungivalt, et nõukogu hoiduks kavandatud maksete assigneeringute kärpimisest; väljendab oma kavatsust hoida maksete tase komisjoni eelarveprojekti kavandatud tasemel, pidades eelkõige silmas 2011. aasta alguses nõukogu ilmutatud vastumeelsust täita oma 2010. aasta detsembris võetud ametlikku kohustust näha vajaduse korral ette uued assigneeringud;

16. märgib ühtlasi, et mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäära kohane maksete assigneeringute üldvaru suuruses 8,815 miljardit eurot on jätkuvalt suur; toonitab asjaolu, et mis tahes vähendamine allapoole komisjoni kavandatud arvnäitajat halvendaks omakorda olukorda, mis on seotud tungiva vajadusega vähendada täitmata kulukohustuste enneolematut mahtu ning tagada ELi poliitika ja programmide nõuetekohane rakendamine;

17. tuletab sellega seoses meelde, et paranduseelarve projektis nr 3/2011 on esitatud 4,54 miljardi euro suurune eelarveülejäak 2010. aasta maksete assigneeringute osas, millest 1,28 miljardit moodustab trahvidest ja viivistest; on pettunud komisjoni ettepanekus vähendada liikmesriikide osamakseid kogu selle summa võrra; rõhutab, et kuigi see ei mõjuta liikmesriikide üldist puudujäägi taset, võib kõnealune ülejäagi osa ELi aastaeelarve jaoks tähendada selget erinevust ja võib samal ajal avaldada survet liikmesriikide eelarvetele, mida tuleb vähendada juhul, kui peaks olema vaja teha täiendavaid makseid ELi eelarvesse sellisteks vajadusteks, mida iga-aastase eelarve koostamise ajal ette ei osatud näha; on seetõttu seisukohal, et trahvidest ja viivistest tulenevat tulu ei tohiks maha arvata RKT põhistest omavahenditest vaid see tuleks lisada ELi eelarve 'assigneeringute reservi', mille eesmärk on katta lisamakse vajadused, mis võivad aasta jooksul tekkida;

Alamrubriik 1a

18. võtab teadmiseks 2012. aasta eelarveprojekti esitatud komisjoni ettepaneku suurendada 2011. aasta eelarvega võrreldes kulukohustuste assigneeringuid 12,6 % (15,223 miljardi euroni) ja maksete assigneeringuid 8,1 % (12,566 miljardi euroni), kuna alamrubriik 1a on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamise osas mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) tähtsaim rubriik tänu oma otsesele või kaudsele panusele strateegia kõigi viie peamise eesmärgi ja seitsme juhtalgatuse rahastamisele;

19. peab siiski kahetsusväärseks, et suurem osa selle rubriigi all 2012. aastaks kavandatud kasvust ei ületa Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt nende programmide ja meetmete vastuvõtmisel kokku lepitud lihtsat mitmeaastaste üldsummade iga-aastast jaotust; toonitab seetõttu, et komisjon ei ole teinud üldist ettepanekut tugevdada (lisaks algselt kavandatule) niisuguste investeeringute toetamist, mis on hädavajalikud seitsme juhtalgatuse elluviimiseks, ning märgib, et komisjon kaldub kahetsusväärset lükkama vajalikku ühiste finantsalaste jõupingutuste suurendamist edasi 2013. aasta järgesse mitmeaastasesse finantsraamistikku; on veendunud, et niisugune suhtumine ohustab tõsiselt peaesmärkide saavutamist 2020. aastaks;

20. toonitab, et 2012. aasta eelarveprojekti ja ajakohastatud 2013. aasta finantsplaneeringu alusel saab peamistele ELi 2020. aasta strateegia elluviimiseks ettenähtud programmidele, nt EÜ seitsmes teadusuuringute raamprogramm (EÜ seitsmes raamprogramm), saastetõrjemeetmed, Marco Polo II, PROGRESS, Galileo ja GMES, 2013. aastaks eraldatud rahaliste vahendite kogusumma olema väiksem kui Euroopa Parlamendi ja

Neljapäev, 23. juuni 2011

nõukogu poolt kõnealuste programmide vastuvõtmisel kokku lepitud baassumma; märgib, et kõnealuseid baassummasid ületatakse seevastu natuke järgmiste Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste programmide puhul: konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogramm, üleeuroopaline transpordivõrk, üleeuroopaline energiavõrk, Erasmus Mundus ja eluskestev õpe; kavatab vajaduse korral täielikult ära kasutada institutsioonidevahelise kokkuleppe punkti 37 alusel lubatud 5 %-list õiguskohast paindlikkusvaru, et veelgi edendada keske tähtsusega ja kiireloomulisi investeeringuid;

21. märgib lisaks, et oluline osa alamrubriigi 1a nominaalkasvust 2012. aasta eelarveprojekti võrreldes 2011. aasta eelarvega on seotud täiendavate vahenditega suuruses 750 miljonit eurot (kulukohustuste assigneeringutena), mida ITER vajab 2012. aastal ning millest 650 miljonit eurot on tõepoolest täiendavad vahendid ja 100 miljonit eurot on paigutatud ümber kõikidelt EÜ seitsmenda raamprogrammi eelarveridandelt; kinnitab veel kord tugevalt oma vastuseisu mis tahes ümberpaigutamistele EÜ seitsmendast raamprogrammist, kuna see ohustaks selle edukat rakendamist ja vähendaks märkimisväärselt selle panust Euroopa 2020. aasta strateegia peaesmärkide saavutamisse ja juhtalgatuste elluviimisse;

22. tuletab meelde, et ITERi rahastamiseks peavad eelarvepädevad institutsioonid jõudma kokkuleppele komisjoni samaaegse ettepaneku (KOM(2011)0226) osas, millega muudetakse mitmeaastast finantsraamistikku (2007–2013) ning milles tehakse ettepanek rahastada ITERi puhul 2012. ja 2013. aastal puuduolevad 1,3 miljardit eurot, kasutades ära mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) rubriikide 2 ja 5 olemasolevaid kasutamata 2011. aasta varusid kogusummas 840 miljonit eurot ning paigutades EÜ seitsmendast raamprogrammist 2012. ja 2013. aastal ümber 460 miljonit eurot; väljendab valmisolekut alustada nõukogu läbirääkimisi komisjoni ettepaneku muutmiseks kehtivas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud erinevaid vahendeid kasutades;

23. märgib murelikult, et lisaks kavandatud 100 miljoni euro ümberpaigutamisele ITERi tarbeks on finantsplaneeringuga võrreldes tehtud EÜ seitsmendast raamprogrammist täiendavaid kärpeid 64 miljoni euro ulatuses; nõuab, et komisjon teeks ettepaneku kasutada kõiki (kokku 190 miljoni euro suuruseid) sääste, mis tulenevad 2012. aastal personalivajaduste ümberhindamisest ja teatavatele ühissettevõtetele maksatavatest väiksematest rahalistest toetustest, EÜ seitsmenda raamprogrammi tegevuskulude katteks;

24. juhib sellega seoses tähelepanu vajadusele parandada rahastamistingimusi säästva energia prioriteetide, energia salvestamise tehnoloogiate ja muude asja kasutusele võetud Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava taastuvate energiaallikate alaste prioriteetide osas, sh energiatõhususe osas, mis on väga olulised majandus-, energia- ja kliimaalaste probleemidega toimetulekuks; usub, et säästva energia poliitika ja energiatõhususe alased selged eesmärgid aitavad jõuda kulutõhusate lahendusteni, mis oleksid Euroopa majandusele kui tervikule kasulikud; märgib ühtlasi, et 2012. aasta eelarvemenetluse raames võiks uurida uuenduslikke meetodeid (nt riskijagamisrahastut (RSFF)) investeeringute finantsvõimendamiseks ning teadus- ja uuendustegevuse edendamiseks;

25. peab kahetsusväärseks asjaolu, et 2011. aasta eelarvega võrreldes 2012. aasta eelarveprojekti programmile PROGRESS ette nähtud vahendite piiratud kasvust tulenevalt ei ole komisjon võimeline taastama 20 miljoni euro suurust summat aastateks 2011–2013, milleks ta kohustus 2010. aastal, et hüvitada osaliselt programmi PROGRESS mikrokrediidirahastu kasuks tehtud ümberpaigutusi; tuletab meelde programmi PROGRESS panust ELi 2020. aasta strateegia kahte juhtalgatusse „Euroopa vaesusevastase võitluse platvorm” ja „Noorte liikuvus”; juhib tähelepanu asjaolule, et liikmesriigid, kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ning riiklikud ja piirkondlikud organid saavad programmi PROGRESS raames rahalisi vahendeid soolist võrdõiguslikkust arvestava eelarvestamise meetmete rakendamiseks;

Neljapäev, 23. juuni 2011

26. tunneb heameelt asjaolu üle, et konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi kulukohustuste assigneeringute üldist mahtu on algselt ettenähtuga võrreldes suurendatud (+ 5,7 miljonit eurot); loodab, et kõnealune kasv aitab parandada VKEde juurdepääsu kõnealusele programmile ning töötada välja eriprogramme ja uuenduslikke finantsmehhanisme; tuletab sellega seoses meelde, et VKEdel on ELi majanduse tugevdamise tagamisel keskne roll, ja toetab eelkõige konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi ettevõtluse ja uuendustegevuse programmi (CIP-EIP) kui kriisist taastumise hädavajalikku vahendit; toonitab, et VKEde juurdepääsu kapitaliturgudele ja ELi eri rahastamisvõimalustele tuleb parandada, muutes rahastamise menetlused lihtsamaks, kiiremaks ja vähem bürokraatlikuks;

27. kordab ühtse turu tähtsust ELi ettevõtete konkurentsivõime ja Euroopa majanduse kasvu ja stabiilsuse seisukohast ning tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et ühtse turu eeskirjade rakendamise parandamiseks tuleb tagada piisavad rahalised vahendid;

28. rõhutab lisandväärtust, mida annavad Euroopale piiriülesele transporti tehtavad investeeringud (eelkõige üleeuroopalise transpordivõrgu programm), mille abil parandatakse piiriüleseid ja eri transpordiliike hõlmavaid ühendusi, edendades seega majanduslikku arengut ja tööhõivet; tuletades meelde üleeuroopalise transpordivõrgu tavapärasest alarahastamisest, nõuab tungivalt, et selleks eraldataks rohkem vahendeid, sh alternatiivsete rahastamisallikate, nt avaliku ja erasektori partnerluste, tulude sihtotstarbe kindlaksmääramise ning muud liiki rahastamisvahendite kasutamise abil; toonitab, et Ühtekuuluvusfond ja regionaalarengu fond peaksid olema tihedalt seotud üleeuroopalise transpordivõrgu projektidega;

29. on seisukohal, et suurt Euroopa lisandväärtust arvesse võttes tuleks elukestva õppe programmi toetamist 2012. aastal jätkata ja suurendada, kuna see annab olulise panuse juhtalgatustesse „Noorte liikuvus” ja „Innovatiivne liit”; rõhutab eelkõige, et Euroopas täiskasvanute koolituses osalevate inimeste arvu kasvu arvesse võttes tuleks suurendada programmi Grundtvig rahastamist, mis praegu moodustab vaid 4 % elukestva õppe programmi eraldistest;

30. tunneb muret liidu statistikaprogrammi assigneeringute kavandatud vähendamise pärast ning personalikulude väga piiratud (alla inflatsioonimäära) suurenemise pärast „Statistika” poliitikavaldkonnas; toonitab, et kindlasti on vaja jätkuvalt tagada, et Eurostati vahendid vastaksid suurenevale töökoormusele ja kõrgematele kvaliteedinõuetele niisuguses keskses tähtsusega valdkonnas nagu majandus- ja finantsstatistika;

31. tuletab meelde, et suurem osa Lissaboni lepinguga kehtestatud ELi uutest pädevustest energia, turismi ja kosmose valdkonnas kuuluvad alamrubriigi 1a alla; väljendab pettumust asjaolu üle, et komisjon ei ole kolmandal aastal pärast Lissaboni lepingu jõustumist teinud ettepanekut kõnealuste uute poliitikavaldkonnade täiendavaks rahastamiseks; toonitab, et ei Galileo ega GMES (ELi kaks peamist kosmoseprogrammi) ei saa kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku lõpuks täiendavaid rahalisi vahendeid ja Galileo rahastamine väheneb 2012. aastal 2011. aastaga võrreldes; kordab vajadust kehtestada teatavad konkreetset ja nähtavad meetmed turismi toetamiseks, võttes arvesse kõnealuse sektori majanduslikku olulisust, kuna turism on Euroopas tööhõive ja SKP loomise poolest kolmas sotsiaal-majanduslik tegevusala, ning peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole esitanud uut õiguslikku alust kõnealuse valdkonna kolme ettevalmistava tegevuse asendamiseks, mida ei ole 2012. aastal võimalik pikendada; palub, et turismisektorile eraldataks 2012. ja 2013. aastal ning tulevases mitmeaastases finantsraamistikus asjakohased vahendid;

32. märgib, et kriis on selgelt esile toonud, kui oluline on valitsemissektori rahanduse tugevuse seisukohast tulemuslike ja pettusekindlate maksukogumissüsteemide olemasolu; rõhutab, et võitlus maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastu peab olema tähtis prioriteet ning et programmile „Fiscalis” ettenähtud assigneeritud peavad võimaldama programmil sellele ambitsioonile vastata;

Neljapäev, 23. juuni 2011

33. tunneb heameelt komisjoni otsuse üle lisada teist aastat järjest eelarveprojekti maksete assigneeringud (50 miljonit eurot) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi jaoks; toonitab asjaolu, et see ei muuda kõnealust fondi mitte üksnes nähtavamaks, vaid sellega välditakse ka ümberpaigutusi muudelt eelarveridandelt, millega taotletakse muid eesmärke ja täidetakse muid vajadusi; ootab huviga, et komisjon esitaks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruse vahehindamise eesmärgiga selgitada välja vahendid fondi kasutuselevõtu menetluse kiirendamiseks ja juhtimisalaste eeskirjade lihtsustamiseks;

Alamrubriik 1b

34. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika otsustavat panust majanduskasvu ja tööhõivesse, samuti ELi piirkondade ja liikmesriikide vahelisse majanduslikku, sotsiaalsesse ja territoriaalsesse ühtekuuluvusse; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika on vahend, mis võimaldab ELi kõikidel piirkondadel osaleda Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamises ja toetab piirkondlike investeringuid, mis on suunatud kõikide juhtalgatuste elluviimisele; on seega arvamusel, et selle ümberjaotav iseloom ja selle eesmärk vähendada piirkondlike erinevusi tuleks küll säilitada, kuid ühtekuuluvuspoliitika peab siiski jääma kogu ELi hõlmavaks investeerimispoliitikaks ning kõikidele ELi piirkondadele ja kodanikele kättesaadavaks;

35. märgib, et alamrubriigi 1b prognoositavad kogukulud on kulukohustuste assigneeringute osas 52,739 miljardit eurot, mis tähendab 2011. aastaga võrreldes 3,4 % kasvu, mis on täielikult kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus (2007–2013) kehtestatud eraldistega, kusjuures arvesse on võetud hiljutisi 2010. aastal teatavate liikmesriikide kasuks tehtud kohandusi; märgib, et ülemmäära piiresse jääv kasutada olev (22,1 miljoni euro suurune) varu tuleneb peamiselt tehnilise abi eraldisest ja moodustab vaid 0,04 % kõnealuse rubriigi kogueraldisest;

36. tunneb heameelt 2012. aastaks kavandatava maksete assigneeringute suurendamise üle 8,4 % 45,134 miljardi euronini ning usub, et kõnealune kasv võimaldab programmide rakendamist kiirendada pärast väga aeglast programmide käivitumist perioodi 2007–2013 alguses; toonitab, et kõnealune suurendamine peaks võimaldama katta täiendavaid maksevajadusi, mis tulenevad hiljutistest õigusaktide muudatustest, kõikide haldus- ja kontrollisüsteemide heakskiitmisest ning aastate 2000–2006 programmide lõpetamisest;

37. rõhutab seetõttu, et kõnealune maksete tase kujutab endast vaid miinimumi ja on täielikult kooskõlas realistliku eelarve koostamisega, võttes nõuetekohaselt arvesse kogu perioodi üldist maksete profiili, liikmesriikide olemasolevaid prognoose komisjonile esitatavate maksetaotluste osas ja vajadust kaotada kulukohustuste ja maksete vaheline lõhe; toonitab asjaolu, et kõnelused rahavood aitavad ühtlasi kiirendada Euroopa majanduse elavdamist ja toetada Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimist piirkondades; on seetõttu kindlalt vastu maksete taseme mis tahes võimalikule alandamisele eelarveprojekti komisjoni kavandatuga võrreldes;

38. palub komisjonil koguda demograafilisi andmeid ühtekuuluvuspoliitika alusel ja eriti Euroopa Sotsiaalfondist abisaajate kohta, et teostada järelevalvet inimkapitali arenguks ja tööturule kinnitumiseks antavate rahaliste vahendite tegeliku mõju kohta, pidades silmas eriti murettekitavat probleemi, milleks on noorte tööpuudus;

39. palub komisjonil jätkata tihedat koostööd madala toetuste kasutamise määraga liikmesriikidega, et veelgi parandada kohapeal toetuste kasutamist; nõuab seetõttu, et veelgi edendataks üksteiselt õppimist, parimate tavade vahetamist ja haldussuutlikkuse parandamist liikmesriikides ning kandidaatriikides, pöörates tähelepanu ühinemiseelse abi rahastamisvahendi nõuetekohasele toimimisele, et toetada riikide ettevalmistusi ühenduse programmide täitmiseks;

Neljapäev, 23. juuni 2011

40. nõuab tungivalt, et komisjon kaaluks jätkuvalt ka seda, kuidas lihtsustada ELi ja/või siseriiklike õigusaktidega kehtestatud keerulist eeskirjade ja nõuete süsteemi ning vähendada bürokraatlikku koormust, et keskenduda seaduslikkuse ja korrektsuse kõrval tunduvalt enam konkreetsete eesmärkide saavutamisele, rikkumata seejuures läbipaistvuse, vastutuse ja usaldusväärse finantsjuhtimise aluspõhimõtteid;

Rubriik 2

41. märgib, et 2012. aasta eelarveprojekti on 2011. aasta eelarvega võrreldes kavandatud suurendada kulukohustuste assigneeringuid 2,6 % 60,158 miljardi euron ja maksete assigneeringuid 2,8 % 57,948 miljardi euron; toonitab, et need suurendamised jäävad alla komisjoni poolt kogu eelarve jaoks kavandatud kasvu;

42. märgib, et kõnealused suurendamised tulenevad eelkõige jätkuvast otsetoetuste järkjärgulisest kasutuselevõtust uutes liikmesriikides ja maaelu arengu toetamise täiendavatest vajadustest; toonitab asjaolu, et turusekkumine on 2011. aasta eelarvega võrreldes jäänud peaaegu muutumatuks, samas kui hindade kõikumine ja ebastabiilsus teataval turgudel mõjutab jätkuvalt põllumajandussektorit; palub komisjonil töötada välja ettepanekud pikemaajalisema lähenemise kohaldamiseks kõigis põllumajandussektorites, samuti konkreetsed ettepanekud turgudel toimuva hindade kõikumise tegelemiseks;

43. märgib, et 2011. aasta sügisel esitatava traditsioonilise põllumajandust käsitleva kirjaliku muutmisettepanekuga kohandatakse praegust eelarvestust vastavalt tegelike vajaduste täpsemale hinnangule; juhib selle taustal tähelepanu 2012. aastal kasutada olevate sihtotstarbeliste tulude lõplikule mahule (nõuetekohasuse kontroll, eeskirjade eiramine ja piimamaks), mis lõppkokkuvõttes määrab 2012. aasta eelarves vastuvõteta-vate uute assigneeringute mahu; peab praegust järelejäänud varu (6 516 miljonit eurot) piisavaks kõnealuse rubriigi vajaduste rahuldamiseks, kui ei esine ettenägematud asjaolusid;

44. rõhutab, et viimastel aastatel on eelarvepädevad institutsioonid tänu erilistele asjaoludele saanud kasutada kõnealuse rubriigi ülemmäära piires kasutada olevaid jaotamata vahendeid (varu) aastaeelarvetes üldise kokkulepeni jõudmiseks institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 23 tuginedes;

45. kiidab heaks koolide puuviljaprogrammide ja enim puudust kannatavate isikute abistamise programmi jätkuva toetamise; taunib seevastu eelarveliste vahendite vähendamist koolipiima programmi puhul ning tunneb muret veterinaar- ja fütosanitaarmedetmete osas tehtud kärbeta pärast;

46. nõuab eksporditoetuste edasist vähendamist ja avaldab kahetsust tubakatootmise jätkuva toetamise pärast ELis, mis on vastuolus ELi tervishoiupoliitika eesmärkidega;

47. rõhutab, et osa rubriigi 2 raames tehtavatest kulutustest on olulised Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks; toonitab, et kõnealuse strateegia esmatahtsaid eesmarke (majanduskasv ja tööhõive) viiakse ellu ka maaelu arengu programmide abil; peab toiduga kindlustatust ja jätkusuutlikkust ÜPP kaheks peamiseks väljakutseks; tuletab meelde, et otsetoetustes tuleb paremini arvestada keskkonna- ja sotsiaaleesmärkidega ning nõuab jätkusuutlikumat ÜPPd, mis peaks aitama veelgi kaasa ka ELi ees seisvate suurte keskkonnanalaste väljakutsetega, sh vereostusega toimetulekule, seadmata seejuures ohtu ELi põllumajandustootjate konkurentsivõimet;

48. tunneb sellega seoses heameelt programmi LIFE+ assigneeringute suurendamise üle (vastavalt + 4,3 % ja + 1,9 % kulukohustuste ja maksete osas), millega antakse selge prioriteet keskkonna- ja kliimameetmete projektidele; tuletab veel kord meelde, et keskkonnaprobleemid ja nende lahendused ei tunne riigipiire, seega on selle küsimusega tegelemine ELi tasandil iseenesestmõistetav; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et LIFE+ assigneeringud on jätkuvalt üsna piiratud;

Neljäpäev, 23. juuni 2011

49. toonitab, et energiatõhusus, kliimamuutuse vastu võitlemine ja taastuvenergia edendamine on hirsontaalsed prioriteedid, mida on võimalik rahastada ELi eelarve mitmest rubriigist, ja et Euroopa Parlament pöörab erilist tähelepanu nende rahastamisele eelarveridade lõikes ja üldiselt; nõuab tungivalt, et komisjon rakendaks niisuguseid prioriteete, samuti veekaitset ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamist ulatuslikumalt ka muudes poliitikavaldkondades, mis hõlmaks ühtlasi ELi rahalist toetust arenguriikidele; on arvamusel, et kehtivate kõnealuseid teemasid käsitlevate õigusaktide nõuetekohane rakendamine on ülimalt oluline, ning palub seetõttu komisjonil hoolikalt analüüsida, kas ELi keskkonnaalaste õigusaktide rakendamise põhjalikuks kontrollimiseks on vaja rohkem vahendeid, ja anda sellest aru Euroopa Parlamendile;

50. juhib tähelepanu asjaolule, et ühise kalanduspoliitika rahastamine ja olemasolevad meetmed tuleks selle poliitilisest tähtsusest tulenevalt säilitada ja hoida kavandatud eelarveprojekti tasemel, eriti selle eelseisvat reformi silmas pidades; on arvamusel, et integreeritud merenduspoliitika rahastamine, mis peaks jõudma 2012. aastal asjakohase mahuni, ei tohiks kahjustada kalandusmeetme ja -programmide rahastamist rubriigi 2 raames; peab ühtlasi oluliseks jätkata Euroopa kalalaevastiku suuruse jälgimist, liikmesriikidele sellega seonduva asjakohase toetuse andmist ning eelkõige võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu; peab tõhusat kalavarude majandamist võtmeküsimuseks kalavarude säilitamisel ja ülepüügi takistamisel;

Rubriik 3a

51. märgib, et 2012. aasta eelarveprojekti selle rubriigi alla kuuluvate meetmete jaoks kavandatud rahaliste vahendite üldine suurendamine (kulukohustuste assigneeringud + 17,7 %, maksete assigneeringud + 6,8 %) 2011. aasta eelarvega võrreldes on kooskõlas ELi suurenevate eesmärkidega vabadusel, turvalisusel ja õigusel põhineval alal, nagu on sätestatud nii Lissaboni lepingus kui ka Stockholmi programmis (2010–2014), mille Euroopa Ülemkogu ise 2009. aasta detsembris vastu võttis;

52. märgib, et vahendite suurendamine on peamiselt seotud kolme programmiga solidaarsuse ja rändevoojuhtimise neljast programmist: Välispiirifond (+ 38 %), Euroopa Tagasipöördumisfond (+ 43 %) ja Euroopa kolmandate riikide kodanike integreerimise fond (+ 24 %); toonitab siiski, et 2012. aastaks selles rubriigis kavandatud vahendite suurenemine tuleneb üksnes sellest, et parlamendi ja nõukogu vahel programmide ja meetmete vastuvõtmise ajal kokkulepitud mitmeaastased summad on jagatud mitmele aastale;

53. peab väga kahetsusväärseks, et komisjon edastab sõnumi pagulaste tõrjumise kohta, kui ta suurendab oluliselt Välispiirifondi ja Euroopa Tagasipöördumisfondi, jättes samas Euroopa Pagulasfondi vahendid 2011. aasta tasemele; usub, et EL peaks võtma pagulaste suhtes vastutulelikuma hoiaku, eriti arvestades sõjategevust Liibüas ja meelevahelduste jätkuvat ränka mahasurumist mitmes Araabia riigis;

54. ootab seetõttu suure huviga, kas komisjoni esitatud eelarveprojekt on muu hulgas Vahemere lõunarannikul toimuvaid sündmusi arvestades ELi praegustele probleemidele asja- ja ajakohane lahendus; tuletab meelde, et on tungivalt nõudnud seadusliku rände juhtimise ja ebaseadusliku rände pidurdamise probleemide asjakohast ja tasakaalukat lahendamist; märgib, et ELi liikmesriigid peavad järgima ELi õigusakte, ning rõhutab sellega seoses, et hädaolukordade lahendamiseks sisekaitse-eeskirju, inimõigusi ja liikmesriikide vahelist solidaarsust arvestades on piisavalt rahalisi ja toetavaid vahendeid; rõhutab eriti Euroopa Pagulasfondi rolli ja toetust, sealhulgas erakorralisi meetmeid pagulaste massilise sissevoolu puhuks, ning peab äärmiselt kahetsusväärseks, et komisjon ei teinud ettepanekut suurendada seda fondi rohkem, kui finantsplaneeringus oli algselt ette nähtud;

Neljapäev, 23. juuni 2011

55. märgib Euroopa Ülemkogu korduvaid üleskutsesid tugevdada suureneva rändesurve ajal FRONTEXi toimevõimet ja rolli; palub komisjonil esitada teave selle kohta, milline on FRONTEXi käimasoleva läbivaatamise täielik mõju 2012. aasta eelarvele, ja anda selgem ülevaade liikmesriikide rahalisest osalemisest FRONTEXi toimimises;

56. märgib, et pärast järgmiste tehniliste sammude esitlemist vabastasid eelarvepädevad institutsioonid reservi määratud 2011. aasta SIS II assigneeringud; rõhutab, et eelarvepädevad institutsioonid jätkavad SIS II puudutavate sündmuste käigu hoolikat jälgimist ning jätavad endale õiguse vajaduse korral meetmeid võtta;

Rubriik 3b

57. tuletab meelde, et kuigi rubriik 3b on assigneeringute poolest kõige väiksem mitmeaastase finantsraamistiku rubriik, hõlmab see Euroopa kodanikele olulisi küsimusi, nagu noored, haridus- ja kultuuriprogrammid, rahvatervis, tarbijakaitse, kodanikukaitse rahastamisvahend ja teabevahetuspoliitika;

58. peab seetõttu äärmiselt kahetsusväärseks, et selle rubriigi üldised assigneeringud vähenevad kolmandat aastat järjest, kusjuures kulukohustuste assigneeringuid kärbitakse 2011. aasta eelarvega võrreldes 0,1 % (683,5 miljoni euron) ja maksete assigneeringuid 0,3 % (645,7 miljoni euron) (v.a ELi Solidaarsusfond), mille tulemusel jääb varuks 15,5 miljonit eurot;

59. on seisukohal, et selle rubriigi alla kuuluvad programmid ja meetmed on Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide ja juhtalgatuste saavutamiseks väga olulised; kordab, et haridus, koolitus ja kultuur on majandusliku väärtusega, sest nad aitavad oluliselt kaasa majanduskasvule ja kvaliteetsete töökohade loomisele ning toetavad aktiivse kodanikkonna väljakujunemist;

60. rõhutab seetõttu, et väga väike varu annab vaid piiratud tegutsemisruumi uute meetmete kavandamisel ja otseselt kodanikke puudutavatele prioriteetidele eraldatavate rahaliste vahendite suurendamist puudutavate otsuste tegemisel;

61. võtab nõuetekohaselt arvesse komisjoni ettepanekut suurendada programmi „Aktiivsed noored” - mis on üks „Noorte liikuvuse” juhtalgatuse peamisi vahendeid ning mis toetab noorte mitteformaalset õpet ja nende kujunemist aktiivseteks kodanikeks - 2012. aasta assigneeringuid algses finantsplaneeringus ettenähtuga võrreldes 8 miljoni euro võrra (134,6 miljonit eurot 2012. aastaks);

62. peab kahetsusväärseks, et sarnast suurendamist ei ole ette nähtud sellistele programmidele nagu MEDIA ja „Kultuur 2007”, kuigi need annavad suure panuse Euroopa kultuuri rikkuse ja mitmekesisuse säilitamise ja toetavad meetmeid, mida liikmesriigid ükski ei rahastaks;

63. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole oma 2012. aasta eelarveprojektis teinud ettepanekut ühegi konkreetse spordivaldkonna meetme kohta, kuigi liidul on selles valdkonnas nüüd Lissaboni lepingu kohaselt täielik pädevus; märgib siiski, et mõned rahalised vahendid - kuigi piiratud ulatuses - on olemas ka 2012. aasta eelarves;

64. avaldab heameelt rahvatervisise programmi assigneeringute suurendamise üle, kuna rahvatervisest on saanud vananevates Euroopa ühiskondades oluline konkurentsivõimet edendav tegur; tunnustab komisjoni pingutusi leida rahastamislahendused oluliste hariduskampaaniate, näiteks tubakavaba elu edendava Help-kampaania jätkamiseks;

Neljapäev, 23. juuni 2011

65. taunib rahaliste vahendite vähendamist kodanikukaitse rahastamisvahendile võrreldes finantsplaneeringuga (– 1,8 miljonit eurot) ning palub komisjonil esitada täpsemad selgitused nimetatud vähendamise kohta, arvestades et kodanikukaitse on nüüd üks ELi uutest pädevusvaldkondadest;

66. tuletab meelde, et läbipaistvuse ja Euroopa Parlamendi ning selle liikmete täieliku kaasamise tagamiseks peab Euroopa avalikul ruumil olema eraldi eelarverida; väljendab kahetsust komisjoni ettepaneku üle see rida kaotada ja liita Euroopa avaliku ruumi assigneeringud komisjoni esinduse eelarvera assigneeringutega; tuletab meelde, et Euroopa avalikku ruumi haldavad ühiselt komisjon ja Euroopa Parlament ning seetõttu peaks selle ruumi eelarve olema lahus komisjoni esinduste eelarvest, nii nagu see oli 2010. ja 2011. aasta eelarvetes; toonitab, et parlament ei soostu ühegi püüdega eelarvapädevate institutsioonide tahet selles küsimuses muuta;

Rubriik 4

67. märgib, et 2012. aasta eelarveprojekti taotletavad kulukohustuste ja maksete assigneeringud on suurenenud võrreldes 2011. aasta eelarvega 2,9 % ja 0,8 %, vastavalt 9,0093 ja 7,2937 miljardi euroni (arvestatud on hädaabireservi); märgib, et need suurenemised jäävad allapoole komisjoni soovitatud eelarve kui terviku kasvule;

68. tuletab meelde, et komisjon ei ole siiani vahendeid (240 miljonit eurot), mida kasutati rahastamisvahendi jaoks kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades, rubriiki 4 ja eelkõige stabiliseerimisvahendisse tagasi kandnud, kuigi 12. oktoobril 2009 vastu võetud raporti A7-0038/2009 lõikes 28 eelarvekomisjon seda nõudis;

69. on kindlalt veendunud, et kõigi Euroopa olemasolevate vahendite (mitte ainult ELi eelarves olevate summade, vaid ka EIP ja EBRD hallatavate vahendite) ja liikmesriikide meetmete optimaalseks ja kooskõlastatud kasutamiseks tuleks teha konkreetseid pingutusi; toonitab, et ELi vahendite kavandamisel ja rakendamisel tuleb veelgi parandada paindlikkust, et asjakohaselt ja tõhusalt reageerida poliitilistele ja humanitaarkriisidele kolmandates riikides ilma pikaajalisi poliitilisi kohustusi ja prioriteete kahjustamata; nõuab sellega seoses, et komisjon, Euroopa välis teenistus ja Euroopa Investeeringuspank kooskõlastaksid oma tegevuse, et ELi välis tegevuse eesmärgid oleksid võimalikult sihipärased ja tulemuslikud;

70. on veendunud, et ELil on kohustus reageerida asjakohaselt ja kõikehõlmavalt hiljutistele poliitilistele muutustele Vahemere äärses ELi naaberriikides ning anda toetust ja abi demokraatlike väärtuste ja õigusrüügi põhimõtete kehtestamise eest võitlevatele liikumistele; kordab, et rahalise abi suurendamine nendele riikidele ei tohi kahjustada prioriteete ja vahendeid, mis on suunatud Ida-Euroopas asuvatele ELi naaberriikidele;

71. tunneb seetõttu sügavat muret, et rubriiki 4 jaoks kavandatud 246,7 miljoni euro suurune varu, mis hoolimata sellest, et see on palju suurem kui 2011. aasta jaanuaris toimunud finantsplaneeringu ajakohastamise tulemusena ette nähtud 132,2 miljoni eurot, võib osutuda ebapiisavaks rubriiki 4 uute vajaduste rahuldamiseks, sest tundub, et see põhineb mõne ELi põhiprogrammi kärbetel; on kindlalt otsustanud nende kärmete mõju täpsemalt kontrollida ja analüüsida;

72. tuletab meelde, et parlament ja nõukogu ei ole ikka veel kokku leppinud, milline on õiguslik alus banaansektori kaasnevate meetmete puhul ning koostööks tööstus- ning teiste suure sissetulekuga riikide ja territooriumidega (ICI+), ning et sellel kokkuleppel on mõju 2012. aasta eelarve assigneeringutele; peab kahetsusväärseks komisjoni ettepanekut Aasia ja Ladina-Ameerika arengumaadega tehtavale koostööle ette nähtud vahendeid kärpida; nõuab, et ICI+ õigusaktid võetaks kiiresti vastu ning Aasiale ja Ladina-Ameerikale piisavate rahaliste vahendite tagamist;

Neljapäev, 23. juuni 2011

73. palub seetõttu komisjonil, selleks et suurendada ELi abi mõju maailmas, oma tulevases kirjalikus muutmissetpanekus mitte piirduda vaid Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise mõjuga eelarvele, vaid pöörata tähelepanu ka kõigile muudele lahendamata küsimustele ja vajadustele (vajaduse korral koos kõigi institutsioonidevahelises kokkuleppes ettenähtud vahendite kasutamisega), sealhulgas Palestiina ja UNRWA rahastamisele, mida 2011. aasta eelarvega võrreldes on vähendatud 100 miljoni euro võrra,

74. taunib ühinemiseelse abi rahastamisvahendi summade kavandatud kasvu piiramist 139 miljonilt eurolt ainult 79 miljonile eurole võrreldes 2011. aasta eelarvega;

75. märgib arengukoostöö rahastamisvahendi raames keskkonnale ja loodusvarade säästvale haldamisele täiendava 51,8 miljoni euro kavandatavat eraldamist finantsplaneeringuga võrreldes, et rahastada kliimamuutuse meetme kiiret käivitamist; on jõuliselt vastu muudele vähendamistele (kokku 78 miljonit eurot) arengukoostöö rahastamisvahendi geograafilistes programmides, sest see on vastuolus ELi pingutustega aidata kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele ja pidada maksimaalselt kinni ELi kohustusest, et 2015. aastaks eraldatakse arengukoostööks 0,7 % kogurahvatulust;

76. tuletab meelde, et on kindlalt vastu igasugustele süstemaatilistele, poolautomaatsetele ja mõnikord kaalutlemata kärbetele rubriigi 4 halduskuludes teise eelarvapäeva institutsiooni poolt vaid seetõttu, et vähendada assigneeringuid, sest see jätab ELi ilma vahenditest, millega oma programme nõuetekohaselt ja tõhusalt rakendada;

Rubriik 5

77. märgib, et kõigi institutsioonide halduskulud kokku on hinnanguliselt 8,281 miljardit eurot, mis annab 2011. aastaga võrreldes kasvuks 1,3 % ja jätab varuks 472,5 miljonit eurot;

78. võtab teadmiseks eelarve ja finantsplaneerimise voliniku 3. veebruari 2011. aasta kirja, milles võrreldes 2011. aastaga lubatakse rubriiki 5 suurendada alla 1 % ja ei nähta ette uusi töötajaid ning kutsutakse kõiki institutsioone üles järgima sama suunda oma eelarvetes;

79. täheldab, et komisjon, nõukogu, kontrollikoda ja ombudsman ning andmekaitseinspektor on nii juba teinud; rõhutab, et Euroopa Parlamendil õnnestus oma enda eelarvestust võrreldes esialgse eelarvestuse projekti esimese ettepanekuga 50 miljoni euro võrra vähendada; rõhutab, et parlament kontrollib põhjalikult muude institutsioonide eelarvestust, sealhulgas lisavajadusi ja -tegevusi seoses Lissaboni lepingu jõustumisega;

80. tõdeb, et komisjon teeb suuri pingutusi oma halduskulude nominaalväärtuses külmutamiseks; märgib, et see sai võimalikuks seetõttu, et õigusaktidest ja lepingulistest kohustustest tulenevate suurendamise tõttu tehti märkimisväärseid kärpeid halduskuludes; on siiski mures võimalike tagajärgede pärast;

81. rõhutab, et igasugune edasine 2012. aasta haldusassigneeringute vähendamine III jao alla kuuluvatel, sealhulgas haldustoetuskulude eelarveridadel (endised BA read), võib omada kahjulikku mõju programmide rakendamisele, eriti Lissaboni lepingu jõustumisest tulenevate ELi uute ülesannete valguses; nõuab tungivalt, et haldustoetuskulude vähendamisest saavutatud sääst jääks asjaomaste programmide kasutada, et tõhustada programmide elluviimist kohapeal; rõhutab ka, et ELi pädevuste pideva suurenemise tingimustes ei ole see suundumus pikaajaliselt jätkusuutlik ning pärsib ELi meetmete ja programmide kiiret, korrapärast ja tulemuslikku rakendamist;

Neljäpäev, 23. juuni 2011

82. avaldab komisjonile tunnustust selle eest, et komisjon hoidub lisaametikohtade taotlemisest ja püüab täita kõik vajadused, kaasa arvatud uute prioriteetide ja ELi toimimise lepingu jõustumisega seotud vajadused, ainult olemasoleva inimressursi sisemise ümberpaigutamise; palub lisateavet eelkõige selle kohta, kust tuuakse üle 230 täiendavat ametikohta, mida on vaja liikmesriikide majandusliku ja finantsolukorra asjakohase järelevalve tagamiseks majanduse ja rahanduse peadirektoraadis ning milline saab olema 70 ametikoha kadumise mõju haldustoetuse ja programmide haldamise valdkonnas pärast vastavates peadirektoraahtides tehtud ametikohtade ümberpaigutamist; rõhutab, et personaliküsimus muutub veelgi olulisemaks, sest majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraati tuleb pärast majandusjuhtimispaketi vastuvõtmist oluliste lisaulesannetega toimetulemiseks tõenäoliselt tugevdada;

83. rõhutab, et EPSO assigneeringute suurendamine (+ 5,4 % nii kulukohustuste kui ka maksete assigneeringute osas) tundub olevat vastuolus komisjoni püüdlustega halduskulusid vähendada; nõuab EPSO assigneeringute kavandatud suurendamise ja EPSO peamiste teenuste välistele pakkujatele delegeerimise kohta rohkem teavet;

84. märgib, et pensionikulud suurenevad 4 % (2011. aastal võrreldes 2010. aastaga oli suurenemine + 5,2 %) seoses paljude ametnike pensionile siirdumisega; kutsub komisjoni üles tegema põhjalikumad analüüsi selle suundumuse pikaajaliste eelarvemõjude kohta ning samal ajal kaaluma, millised võiksid olla ELi pensioniskeemi muutmise otsesed ja kaudsed tagajärjed Euroopa Liidu avaliku teenistuse atraktiivsusele, kvaliteedile ja sõltumatusele; toonitab, et selliseid muudatusi tuleks teha ainult pärast nõuetekohast dialoogi tööturu osapooltega;

85. on seisukohal, et Euroopa koolidele tuleks ELi institutsioonide töötajate laste eriolukorda arvestades tagada piisavad rahalised vahendid; analüüsib põhjalikult kavandatavat suurendamist võrreldes 2011. aastaga 1,7 % võrra, mis on väiksem kui finantsplaneeringus ette nähtu, samuti iga Euroopa kooli eelarvet, ning teeb eelarve lugemise ajal vajalikud parandused;

Katseprojektid ja ettevalmistavad meetmed

86. rõhutab, et katseprojektid ja ettevalmistavad meetmed on olulised vahendid, mis võimaldavad kujundada poliitilisi prioriteete ning valmistada ette uusi algatusi, mis võivad kujuneda ELi kodanike elu tõenäoliselt paremaks muutvateks ELi meetmeteks ja programmideks; kavatseb seetõttu toetada kõigi võimalike vahenditega oma ettepanekuid katseprojektide ja ettevalmistavate meetmete kohta 2012. aasta eelarves, rõhutades samas vajadust hoolikalt uurida eeldatavalt 2011. aasta juulis valmivat komisjoni eelhinnangut tasakaalustatud lõpliku kogupaketi kindlaksmääramise kohta selles küsimuses;

87. kavatseb seetõttu edastada komisjonile institutsioonidevahelise kokkuleppe II lisa D osa kohaselt esimese esialgse nimekirja võimalikest katseprojektidest ja ettevalmistavatest meetmetest 2012. aasta eelarve jaoks; ootab, et komisjon esitaks parlamendi esialgsete ettepanekute kohta hästi põhjendatud analüüsi; rõhutab, et see esimene esialgne nimekiri ei välista katseprojekte ja ettevalmistavaid meetmeid käsitlevate muudatusettepanekute ametlikku esitamist ja vastuvõtmist eelarve lugemise käigus Euroopa Parlamendis;

88. märgib, et komisjon on esitanud ühe uue katseprojekti ja viis ettevalmistavat tegevust (millest kaks on uued) erinevate rubriikide all; väljendab kindlat kavatsust analüüsida hiljuti pakutud algatuste sisu ja eesmärki eelseisvate läbirääkimiste käigus;

Ametid

89. võtab teadmiseks, et 2012. aasta eelarveprojekti on ELi detsentraliseeritud asutustele määratud kogusumma 720,8 miljonit eurot (s.o 0,49 % kogu ELi eelarvest), mis tähendab, et ELi eraldatav kogusumma

Neljapäev, 23. juuni 2011

on võrreldes 2011. aasta eelarvega 34,6 miljonit eurot ehk 4,9 % suurem; on teadlik, et nimetatud suurendamine on peamiselt tingitud ühest uuest ⁽¹⁾ ja seitsmest alles käivitunud ametist ⁽²⁾, et tagada neile piisav rahastamine; rõhutab, kui oluline on täiendav rahastamine neile 10 ametile ⁽³⁾, kelle ülesandeid on suurendatud, et mitte takistada nende tegevust; märgib, et ELi eraldiste suurendamine täielikult toimivatele ametitele on vastavuses inflatsioonikorrektsiooniga (2 %) või isegi alla selle, kusjuures lisapersonali ei ole ette nähtud;

90. rõhutab, et ELi ametitele eraldatavad eelarvevahendid ei koosne mitte ainult halduskuludest, vaid nendega aidatakse ka saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid ja ELi eesmärgid üldiselt, nagu on otsustanud seadusandja; kiidab seetõttu kokkuhoiu ajal heaks komisjoni piirava lähenemisviisi otsuste tegemisele ELi deentraliseeritud ametitele ELi eelarvest toetuse andmise kohta, kuid taunib endiselt sihtotsustarbeliste tulude kasutamist selleks, et vähendada ELi eelarvest makstavat toetust tasudest sõltuvatele ametitele, ning seda, et komisjon kasutab neid tulusid hoopis varude kunstlikuks suurendamiseks, ning on sellega seoses mures, et komisjon eirab jälle Euroopa Parlamendi poliitilist tahet;

91. rõhutab, et Euroopa järelevalveasutustel on turgude stabiilsuse tagamisel tähtis roll ning neid asutusi tuleb piisavalt rahastada, et reguleerimise reformid oleksid tulemuslikud; kordab, et üksainuke järelevalveasutus oleks kulutõhusam; väljendab heameelt kõigi kolme asutuse eelarve kavandatud suurendamise üle, mis on tähtis samm nende ülesehitusprotsessis, ning nõuab samal ajal lisavahendeid ühiskomitee jaoks; rõhutab, et kõnealustele asutustele antavate mis tahes lisavahenditega peab kiiresti kaasnema vastav lisavahendite eraldamine; toonitab muu hulgas, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve jaoks kavandatud uued kohustused lühikeseks müügi ja tuletisinstrumentide valdkonnas peavad kajastuma 2012. aasta eelarvemeetluses, niipea kui õiguslikud alused on paigas;

92. märgib, et ametite ametikohtade loetelus sisalduvast 213 uuest ametikohtast (kokku on ametikohti 4 854) eraldatakse 80 ametikohta uutele või alustamisetapis olevatele ametitele ning ülejäänud ametikohad ametitele, kelle ülesannete ulatust laiendatakse; nõuab erilähenedmist erialaste kogemustega spetsialiseerunud teadustöötajate töölevõtmiseks, eriti kui asjaomaseid ametikohti rahastatakse üksnes tasudest ja seega need ELi eelarvet ei mõjuta;

93. ei nõustu komisjoni otsusega muuta kahe endise finantseeriva ameti - Siseturu Ühtlustamise Ameti ja Ühenduse Sordiameti - kajastamist 2012. aasta eelarveprojekti, st kustutada vastavad eelarveread ja mitte avaldada nende ametikohtade loetelu; märgib, et need ametid ei ole seotud ühegi toetuste tasest või personali puudutava eelarvepädevate institutsioonide otsusega; kavatseb selle teabe läbipaistvuse huvides eelarves siiski välja tuua; kordab veel kord, et Siseturu Ühtlustamise Ameti lõivude määruse tõttu tekkinud ülemäärastele ülejäägile tuleb leida lahendus;

⁽¹⁾ Amet õiguse, vabaduse ja turvalisuse valdkonna suuremahuliste IT-süsteemide operatiivjuhtimiseks.

⁽²⁾ Elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet (BEREC), Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet ja Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut.

⁽³⁾ Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) – biotsiididega seotud tegevus, Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) – nõusoleku saamisega seotud tegevus, Euroopa GNSS Järelevalveamet (GSA), Euroopa Lennundusohutusamet (EASA), Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA), Euroopa Võrgu- ja Infoturbeamet (ENISA), Euroopa Raviamet (EMA), Euroopa Keskkonnaagenteur (EEA), Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA), Euroopa Politseikolled (CEPOL) ja Eurojust.

Neljapäev, 23. juuni 2011

94. on seisukohal, et 11. juulil 2011. aastal toimival kolmepoolsel kohtumisel pakuvad erilist huvi järgmised küsimused:

- ELi 2012. aasta eelarves ELi 2020. aasta strateegia toetamiseks ette nähtud assigneeringud;
- 2012. aasta eelarve maksete kogusumma ja täitmata kulukohustuste üldine tase;
- praeguse mitmeaastase (2007-2013) finantsraamistiku läbivaatamise ettepanek ITERi projektile lisavahendite eraldamiseks;
- rubriigi 4 finants- ja haldusalane jätkusuutlikkus 2012. aastal, eelkõige arvestades peatselt esitatavat kirjalikku muutmissettepanekut, mis puudutab Vahemere lõunapiirkonna üleminekut demokraatialle;
- 2011. aasta eelarvega seotud lahendamata küsimused;

*

* *

95. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile ja nõukogule.

Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamisel

P7_TA(2011)0297

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide kohta 2020. aastaks toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamisel (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist "Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks: toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine" (KOM(2010)0672);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõiget 2;
- võttes arvesse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse määrust (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu otsuseid 2006/144/EÜ ⁽³⁾ ja 2009/61/EÜ ühenduse maaelu arengu strateegiasuuniste kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse määrust (EÜ) nr 1234/2007 põllumajandusturgude ühise korralduse kohta ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 55, 25.2.2006, lk 20.

⁽⁴⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 112.

⁽⁵⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskvade ühiseeskirjad ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 8. juuli 2010. aasta resolutsiooni ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse nõukogu eesistujariigi 17. märtsi 2011. aasta järeltõlki ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide kohta 2020. aastaks;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 18. märtsi 2010. aasta arvamust teemal „Ühise põllumajanduspoliitika 2013. aasta reform“;
 - võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust „Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamisel“;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning arengukomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ja regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0202/2011),
- A. arvestades, et jätkusuutlik, tootlik ja konkurentsivõimeline Euroopa põllumajandussektor aitab oluliselt kaasa aluslepingutes ühisele põllumajanduspoliitikale (ÜPP) seatud eesmärkide ja Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, arvestades, et see võib ühtlasi aidata lahendada uusi poliitilisi probleeme, nagu toidu, energia ja tööstustoorme varustuskindluse, kliimamuutuse, keskkonna ja bioloogilise mitmekesisuse, tervishoiu ja demograafiliste muutustega seotud probleemid, ning arvestades, et peagi eesmisev ühise põllumajanduspoliitika reform on esimene, kus Euroopa Parlament on vastavalt Lissaboni lepingule nõukogu kaasseadusandjaks;
- B. arvestades, et toiduga kindlustatus jääb põllumajanduse keskseks ülesandeks mitte ainult ELis, vaid kogu maailmas, eelkõige arenguriikides, kuna 2050. aastaks prognoositakse maailma rahvaarvu kasvu 7 miljardilt inimeselt 9 miljardi inimeseni, mis ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon hinnangute kohaselt eeldab maailma põllumajandustoodangu 70 %list suurenemist; lisatoitu tuleb toota olukorras, kus tootmiskulud on suurenenud, põllumajandusturgudel valitseb suur volatiilsus ning suureneb surve loodusvaradele, mis tähendab, et põllumajandustootjad peavad tootma rohkem, kasutades vähem maad, vett ja energiat;
- C. arvestades, et toit on strateegilise tähtsusega ja arvestades, et parim viis toidukindluse säilitamiseks on tagada stabiilne ja konkurentsivõimeline põllumajandussektor; arvestades, et tõhus ÜPP on keske tähtsusega nii eelnimetatu suhtes kui ELi maapiirkondade säilimiseks, keskkondlikuks jätkusuutlikkuseks ja majandusarenguks maade mahajätmise, maapiirkondade rahvastikukao ja majanduslanguse olukorras;
- D. arvestades, et ühine põllumajanduspoliitika 2003. aasta reform ja põllumajanduspoliitika 2008. aasta tervisekontroll suurendasid märkimisväärselt ÜPP läbipaistvust ja tõhusust ning põllumajandustootjate omavastutust ja turule orienteeritust; arvestades, et nimetatud protsessi tuleb jätkata ning põllumajandustootjate koormuse ja halduskoormuse vähendamiseks tuleb vastukaaluks ÜPP haldamist veelgi märgatavalt lihtsustada;

⁽¹⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- E. arvestades, et oma 8. juuli 2010. aasta resolutsioonis ÜPP tuleviku kohta pärast 2013. aastat pani Euroopa Parlament aluse kestlikule põllumajanduspoliitikale, mis võimaldaks Euroopa tootjatel olla konkurentsivõimelised nii kohalikul, piirkondlikul, riigisisel kui rahvusvahelisel turul, ja arvestades, et parlament toetab multifunktsionaalse ja ulatusliku põllumajanduse mudelit kogu Euroopas, sealhulgas looduslikult ebasoodsate tingimustega piirkondades ja äärepoolseimatel aladel, ja võtab arvesse ka väikeste põllumajandusettevõtete raskusi;
- F. arvestades, et ÜPPs tuleb ette näha vajalikud vahendid põllumajandussektori tõsiste turu- ja varustuskrisiside ning äärmuslike hinnakõikumistega toimetulekuks; arvestades, et ei piisa ainult nende vahendite uuendamisest ja täiustamisest, vaid tuleb tagada ka nende paindlikkus, et neid vajaduse korral kiiresti rakendada;
- G. arvestades, et on tervitatav, et ÜPPsse integreeritakse uuendatud ja kaugeleulatuvaid eesmärgid, eelkõige seoses tarbija-, keskkonna- ja loomakaitse ning territoriaalse ühtekuuluvusega ning neid kõrgeid nõudmisi tuleb rahvusvahelisel tasandil kaitsta, et kindlustada Euroopa põllumajandustootjate konkurentsivõime ja elujõulisus, vaatamata suurenenud tootmiskuludele; arvestades, et pikaajaline tootlikkus ja toiduga kindlustatus, eelkõige kliimahäirete tingimustes, sõltub sellest, kas kantakse nõuetekohaselt hoolt loodusvarade, eelkõige mulla, veekasutuse ning bioloogilise mitmekesisuse eest;
- H. arvestades, et põllumajandussektoril on täita oluline roll kliimamuutuste vastases võitluses, eelkõige vähendades kasvuhoonegaaside heidet CO₂ sidumise ning biomassi ja säästva energia tootmise kaudu, luues ühtlasi põllumajandusettevõtjatele täiendava sissetulekuvoo;
- I. arvestades, et ÜPP peaks ühtlasi toetama bioloogilise mitmekesisuse poolest rikka põllumajandusmaa (näiteks kõrge loodusväärtusega põllumaa) ja Natura 2000 aladel paiknevate põllumajanduslike ökosüsteemide spetsiifilist majandamist ning sellega seoses üleminekut väiksema sisendiga mudelitele (kaasa arvatud mahepõllundus), alaliselt mitteharitavate karjamaade ja põllumajanduslike märgalade kasutamisele;
- J. arvestades, et ÜPP osakaal ELi eelarves, mis 1985. aastal moodustas ligi 75 %, on pidevalt kahanenud ning 2013. aastaks prognoositakse selle vähenemist 39,3 %ni; arvestades, et ÜPP, mis kuulub ELi pikaajalisemate poliitikavaldkondade hulka ning on ainsana täielikult ELi tasandile viidud, moodustab ELi SKPst alla 0,5 %, samal ajal kui riiklikud kulutused moodustavad umbes 50 % SKPst, ja arvestades, et Euroopa Liidu laienemiste käigus on põllumajandusmaa suurus tõusnud 40 % võrra ja põllumajandustootjaid on kaks korda rohkem kui neid oli aastal 2004;
- K. arvestades, et vastavalt värskeimale Eurobaromeetri uuringule peab 90 % küsitatud ELi kodanikest põllumajanduse ja maaelu valdkondi Euroopa tuleviku jaoks oluliseks, 83 % küsitatud ELi kodanikest pooldab põllumajandustootjatele finantsabi andmist ja suurem osa neist on arvamusel, et põllumajanduspoliitika üle tuleb jätkuvalt otsustada Euroopa Liidu tasandil;
- L. arvestades, et Euroopa Parlament on korduvalt avaldanud vastuseisu ÜPP taasriigistamisele ja kaasrahastamise laiendamisele, mis võib kahjustada õiglast konkurentsi ELi siseturul, ja on järgmist reformi silmas pidades vastu kõigile ÜPP taasriigistamise katsetele otsetoetuste, kaasfinantseerimise või raha esimesest sambast teise ülekandmise kaudu;
- M. arvestades, et ÜPP kahe samba süsteemist tuleb jätkuvalt kinni pidada ning kummagi samba struktuur ja eesmärgid peavad olema selgelt määratletud, nii et need üksteist täiendaksid;

Neljapäev, 23. juuni 2011

- N. arvestades, et väikepõllumajandustootjad annavad olulise panuse ÜPP eesmärkide saavutamisse ning arvestades, et neile iseloomulike probleemidega tuleb reformiprotsessis nõuetekohaselt arvestada;
- O. arvestades, et uutes liikmesriikides, kus kasutatakse ühtse pindalatoetuse kava, ei ole suurel osal põllumajandustootjatest, eriti karjakasvatuse sektoris, otsetoetustele õigust, sest nad ei oma põllumajandusmaad;
- P. arvestades, et põllumajandustootjad saavad toiduainete tarneahelas tekkivast lisandväärtusest aina vähem kasu ja arvestades, et nõuetekohaselt toimiv toiduainete tarneahel ning tootjate läbirääkimispositsiooni parandamise meetmed on vajalik eeltingimus, millega tagatakse, et põllumajandustootjad saavad oma toodangu eest õiglast tulu;
- Q. arvestades, et põllumajandustootjate reaalsissetulek inimese kohta on viimasel kahel aastal järsult langenud ja arvestades, et järjepideva tagasimineku tõttu on see praegu langenud peaaegu 15 aasta tagusele tasemele; arvestades, et põllumajandussissetulekud on võrreldes muu majandusega märkimisväärselt vähenenud (hinnanguliselt 40 % tööühiku kohta) ja sissetulek elaniku kohta on maapiirkondades võrreldes linnapiirkondadega oluliselt madalam (umbes 50 % võrra), ning arvestades, et Eurostati andmete kohaselt vähenes põllumajandussektori tööhõive 2000.–2009. aastal 25 % võrra;
- R. arvestades, et maailma majandus integreerub aina kiiremini ja kahe- ning mitmepoolsed läbirääkimised soodustavad kaubandussüsteemide liberaliseerimist ning arvestades, et mitme- ja kahepoolse tasandi kokkulepetega tuleb tagada, et kolmandate riikide tootmismeetodid peavad kaupade ELi eksportimise korral andma Euroopa tarbijatele ELi meetoditega võrdväärsed tagatised tervishoiu, toiduohutuse, loomade heaolu, säästvuse ja minimaalsete sotsiaalsete standardite vallas;
- S. arvestades, et suurenevate erinevuste, sotsiaalse kapitali ja ühtekuuluvuse kadumise, demograafilise tasakaalu puudumise ja väljarände valguses on maaelu areng ühise põllumajanduspoliitika oluline koostisosa ja et tuleviku maaelu arengu poliitikas tuleb teha tööd parema territoriaalse tasakaalu nimel ning vähendada bürokraatiat ja suurendada osalemist maaelu arenguprogrammide haldamisel, kusjuures need programmid peaksid sisaldama põllumajandussektori konkurentsivõime suurendamise meetmeid ning tõhusalt toetama maapiirkondade majanduse tugevdamist ja mitmekesistamist, suurendama maapiirkondade, eriti ebasoodsamate tingimustega piirkondade elukvaliteeti ning pärssima noorte lahkumist põllumajandusvaldkonnast;
- T. arvestades esiteks, et ainult 6 % Euroopa põllumajandustootjatest on alla 35-aastased, ja teiseks, et 4,5 miljonit põllumajanduses töötavat inimest jääb järgmise 10 aasta jooksul pensionile; arvestades, et seetõttu peaks ÜPP üheks tulevaseks prioriteediks olema põlvkondade vahetus põllumajandussektoris;
- U. arvestades, et ühises põllumajanduspoliitikas tuleb arvesse võtta vajadust leevendada ELi äärepoolsete piirkondade põllumajandus- ja metsandussektorite konkreetseid piiranguid ja struktuuriprobleeme, mis tulenevad nende eraldatusest ja kaugusest ning asjaolust, et maamajandus sõltub tugevasti väikesest arvust põllumajandustoodetest;
- V. arvestades, et kvaliteedipoliitika on tulevase ühise põllumajanduspoliitika lahutamatu osa ning seetõttu on selle arendamine ja tugevdamine, eelkõige geograafiliste tähistega puhul, Euroopa põllumajanduse jätkusuutliku kasvu ja konkurentsivõime jaoks otsustavalt tähtis,

Neljapäev, 23. juuni 2011

1. toetab üldjoontes komisjoni teatist „Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks: toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine”; rõhutab vajadust ÜPP põhjaliku reformimise järele, et kajastada põllumajanduse uut olukorda 27-liikmelises ELis ning uues rahvusvahelises globaliseerumise kontekstis; nõuab, et jätkataks tugevat ja säästlikku ÜPPd, mille eelarve on vastavuses uute probleemide lahendamiseks seatud kaugeleulatuvate eesmärkidega; avaldab kindlat vastuseisu ÜPP taastriistamise katsetele;
2. kutsub üles säilitama ühise põllumajanduspoliitika kaheosalist struktuuri; juhib tähelepanu sellele, et esimest sammast tuleks jätkuvalt igal aastal täies ulatuses rahastada ELi eelarvest, kusjuures teise samba raames tuleks jätkuvalt kohaldada mitmeaastaseid kavaseid, lepingulist käsitust ja kaasrahastamist; rõhutab, et kaheosalise struktuuri eesmärk peaks olema selgus, nii et kumbki sammast toetaks teist ilma omavahelise kattuvuseta; esimese samba abil tuleks täita eesmärgid, mille jaoks on vaja kogu liitu hõlmavaid meetmeid, samal ajal kui teine sammast peaks olema tulemustele suunatud ja piisavalt paindlik, et võtta arvesse riigisisest, piirkondlikku ja/või kohalikku eripära; on seetõttu seisukohal, et kuigi kahe samba struktuur tuleks säilitada, tuleb selles teha muudatusi, et tõhusamalt rakendada mõlema samba raames vajalikke meetmeid ning nende rahastamiskorraldust;
3. tuletab meelde, et toiduainetega kindlustatus on endiselt põllumajanduse olemasolu mõtteks mitte ainult ELis, vaid kogu maailmas ja eriti arenguriikides, kuna 2050. aastaks tuleb ära toita 9 miljardit inimest, samas vähendades nappide ressursside, eelkõige vee, energia ja maa kasutamist; nõuab jätkusuutlikku, tootlikku ja konkurentsivõimelist Euroopa põllumajandussektorit, mis aitab oluliselt kaasa aluslepingutes ühisele põllumajanduspoliitikale seatud eesmärkide ja Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, milleks on arukas, kaasav ja säästev majanduskasv; on veendunud, et põllumajanduspoliitikaga on võimalik oluliselt kaasa aidata kliimamuutuste probleemile lahenduse leidmisele, uute töökohtade loomisele tänu keskkonnasõbralikule kasvule ning taastuvate energiaallikatega varustamisele, jätkates samal ajal ohutute, kvaliteetsete toiduainete tootmist ja tagades Euroopa tarbijatele toiduga kindlustatuse;
4. peab oluliseks kehtestada pikemaks ajavahemikuks selged eeskirjad, et Euroopa põllumajandusettevõtjad saaksid kavandada investeeringuid põllumajandustavade moderniseerimiseks ja kujundada innovatiivseid meetodeid, mis aitavad luua põllumajanduslikult terviklikumaid ja säästvamaid põllumajandussüsteeme, mis on hädavajalik nende konkurentsivõime tagamiseks kohalikul, piirkondlikul ja rahvusvahelisel turul;
5. usub, et lihtsustamise, selguse ja ühise lähenemisviisi huvides tuleb kõigi ÜPP sammaste rahastamise suhtes kokku leppida kohe reformi algusest alates;
6. nõuab, et ELi põllumajanduse eelarve jääks järgmisel finantsperioodil vähemalt 2013. aasta põllumajanduse eelarve tasemele; tunnistab, et laienenud ELis vajatakse piisavaid rahalisi vahendeid, et tulla toime toiduga varustatuse, keskkonnakaitse, kliimamuutuse ja territoriaalse tasakaaluga seotud probleemidega ning toetada ÜPP abil ELi 2020. aasta strateegia edu;
7. on veendunud, et see uus põllumajanduspoliitika, mis on suunatud säästvate toidutootmissüsteemide loomisele, peab eelkõige põhinema suuremal üldisel täiendavusel otsetoetusi hõlmava esimese samba ja maaelu arengu meetmeid käsitleva teise samba vahel, on seisukohal, et uue ühise põllumajanduspoliitika raames tuleb avaliku sektori vahendeid pidada seaduslikuks hüvitiseks ühiskonnale pakutud avalike hüvede eest, mille kulused turuhinnad ei korva, ning et avaliku sektori vahendeid tuleks kasutada selleks, et motiveerida põllumajandustootjaid üleeuroopaliselt osutama keskkonnaga seotud teenuseid; on veendunud, et selline sihtotstarbeline lähenemine aitab saavutada kogu ELi hõlmavad eesmärgid, võimaldades samas vajalikku paindlikkust, et arvestada ELi põllumajanduse mitmekesisust; usub, et sellise süsteemi puhul saadaks kõigi toetuste elementide eest vastu konkreetseid avalikke hüved, viisil, mis on läbipaistev nii maksamaksjatele, põllumajandustootjatele kui ka kogu ühiskonnale;

Neljapäev, 23. juuni 2011

8. nõuab, et ÜPP juhtpõhimõteteks oleksid jätkusuutlikkus, konkurentsivõimelisus ja õiglus ning et põllumajanduspoliitika säilitaks eri sektorite ja tootmisüksuste eripära, et varustada elanikke piisavas koguses ja mõistliku hinnaga ohutu ja tervisliku toiduga ning tagada Euroopa tõhusa töötleva ja toiduainetööstuse ning taastuvenergia tootmise varustamine toorainetega; rõhutab, et ELi toiduohutuse, keskkonnakaitse, loomade heaolu ja minimaalsete sotsiaalstandardite täitmise normid on maailma kõrgeimad; nõuab ÜPPd, mis kaitseb Euroopa põllumajanduse kõrgeid standardeid rahvusvahelises konkurentsivõimelisuses (väline kvaliteedikaitse);

9. tunnistab, et paljud kõnealused uued probleemid ja eesmärgid on sõnastatud õiguslikult siduvates rahvusvahelistes kokkulepetes ja lepingutes, millega EL on nõustunud ja mille ta on allkirjastanud, näiteks Kyoto protokollis /Cancuni lepingutes ning Ramsari ja Nagoya konventsioonides;

10. rõhutab, et lihtsustamine on äärmiselt oluline ning peab kuuluna tulevase ÜPP peamiste eesmärkide hulka, kusjuures tuleb vähendada poliitika haldamise kulutusi liikmesriikide tasandil, ning et vaja läheb selgeid ühiseid õiguslikke aluseid, mis tuleb esitada varakult ja mida on võimalik ühtselt tõlgendada;

11. rõhutab, et toidu kvaliteedipoliitika arendamine, sh seoses geograafiliste tähistega (kaitstud päritolunimi/kaitstud geograafiline tähis/garanteeritud traditsiooniline eritunnus), peab olema ühise põllumajanduspoliitika prioriteetne aspekt ning seda tuleb süvendada ja tugevdada, et EL saaks säilitada oma liidripositsiooni käesolevas valdkonnas; asub seisukohale, et asjaomaste kvaliteetsete toodete puhul tuleks lubada originaalsete haldamise, kaitsmise ja turustamise vahendite kasutamist, mis võimaldab neil ühtlustatult areneda ja jätkata oma suure panuse andmist ELi põllumajanduse jätkusuutlikku majanduskasvu ja konkurentsivõimesse;

12. kutsub komisjoni seoses sellega üles suurendama oma jõupingutusi uurimis- ja arendustegevuses, uuenduste valdkonnas ja edendustöö osas; nõuab seepärast, et tulevastes ELi uurimis- ja arendusprogrammidest pöörataks põllumajanduse ja toidu alastele uuringutele pidevalt tähelepanu;

Otsetoetused

13. märgib, et toodanguga sidumata otsemaksed, mis sõltuvad kõigile neid saavatele põllumajandustootjatele kehtivatest nõuetest, võivad aidata toetada ja stabiliseerida põllumajandusettevõtjate sissetulekut, võimaldades neil anda lisaks toitootmisele kogu ühiskonnale hädavajalikke hüvesid, nagu ökosüsteemiteenused, tööhõive, maastikuhaldus ja kogu Euroopa maapiirkondade elujõulisus; on arvamisel, et otsetoetused peaksid olema põllumajandustootjatele tasuks nimetatud avalike hüvede eest, sest turg üksi neid hüvesid ei anna ega hüvita veel ka põllumajandustootjatele nende pakkumist, samal ajal kui kvaliteetse toidu tootmise kulud on kõrged ja tootjahinnad madalad;

14. nõuab ka edaspidi tugevat ja korralike vahenditega esimest sammast, mis saab hakkama Euroopa põllumajanduse ees seisvate uute probleemidega;

15. nõuab ühise põllumajanduspoliitika esimese ja teise samba vahendite õiglast jaotamist nii liikmesriikide kui liikmesriigi põllumajandustootjate vahel, kusjuures objektiivsete kriteeriumide aluseks peab olema pragmaatiline lähenemine; mõistab hukka suured erinevused kõnealuste vahendite jaotamisel liikmesriikide vahel; on seisukohal, et selleks on vaja pärast üleminekuperioodi järkjärgult loobuda nüüdseks vananenud ajaloolistel võrdlusel põhinevast süsteemist ning asendada see õiglasema toetusega, mis on riikide, põllumajandussektorite ja põllumajandustootjate vahel tõhusamalt jaotatud; juhib tähelepanu asjaolule, et see nõuab ka tõhusamaid ja paremini suunatud toetusmaksid, mis on paremaks stiimuliks, et aidata põllumajandusel säästva arengu suunas liikuda; lükkab kooskõlas komisjoni teatisega tagasi ühekordsed, ühtse määraga otsetoetused kõikjal ELis, kuna see ei kajasta Euroopa mitmekesisust; on arvamisel, et põllumajanduse ja selle tootmisüksuste mitmekesisuse säilitamine ELis on keskne eesmärk ja toetab seetõttu täpsemalt suunatud otsetoetuste süsteemi kaudu nii palju kui võimalik liikmesriikidele eriomaste raamtin-gimuste arvessevõtmist;

Neljapäev, 23. juuni 2011

16. pooldab seetõttu ühtset otsemaksete kava, mis toob otsetoetuste kõikjal ELis õiglase jaotamise huvides kaasa teatud ümberjaotamise; teeb ettepaneku, et iga liikmesriik peaks saama kindlaksmääratud minimaalse osa ELi keskmistest otsetoetustest ja et määrataks kindlaks ülemmäär; toetab võimalikult kiiret rakendamist piiratud üleminekuperioodiga;

17. pooldab individuaalsete otsetoetuste korral ajaloolistest ja põllumajandusettevõttega seotud võrdlus-alustest loobumist ja nõuab üleminekut toodanguga sidumata piirkondlikele või riiklikele pindalatoetustele järgmisel finantsperioodil; tunnistab siiski, et erinevates liikmesriikides on olukord väga erinev, mistõttu vajatakse piirkondlikke erimeetmeid;

18. on seisukohal, et praegu ühtse pindalatoetuse kava (SAPS) kasutavad liikmesriigid peaksid pärast üleminekuperioodi üle minema toetusõigustega ühtsele otsemaksete süsteemile; nõuab ümberkujundamise ajal abi, sealhulgas rahalise ja tehnilise abi osutamist;

19. tervitab väikepõllumajandustootjate rolli tunnustamist Euroopa põllumajanduses ja maaelu arengus; toetab konkreetse ja lihtsustatud toetuskava kehtestamist väikepõllumajandustootjatele, kes aitavad maaelu arengut stabiliseerida; kutsub komisjoni üles kehtestama läbipaistvuse ja õiguskindluse huvides paindlikke ja objektiivseid kriteeriume väikepõllumajandustootjate staatuse kindlaksmääramiseks igas liikmesriigis; nõuab, et liikmesriigid otsustaksid subsidiaarsuse põhimõtte alusel, missugused põllumajandustootjad sellesse skeemi kaasata;

20. nõuab otsetoetuste süsteemi edasist lihtsustamist, nt lihtsustatud ülekandmiseeskirju toetusõiguste mitteaktiveerimise korral, riiklikku reservi käsitlevate eeskirjade lihtsustamist olenevalt üleminekust piirkondlikult/riiklikult ühtsele pindalatoetusele, kõige väiksemate toetusõiguste ühendamist ning mõlema samba tõhusat ja bürokraatiata kontrolli; on seisukohal, et ettenähtud kontrollimahtudega seoses tuleks tõendatult hästi toimivaid haldussüsteeme positiivselt arvesse võtta;

21. juhib tähelepanu põlvkondade vahetumisega seotud meetmete võtmise vajadusele põllumajandussektoris, kuna vaid 6 % Euroopa põllumajandustootjatest on alla 35 aasta vanused ning samas jääb 4,5 miljonit põllumajandustootjat lähema kümne aasta jooksul pensionile; tunnistab, et noortel põllumajandustootjatel on tegevuse alustamisel mitmeid takistusi, nt kõrged investeerimiskulud ning maa ja laenude kättesaamatus; rõhutab tõsiasja, et teise samba meetmed noorte põllumajandustootjate jaoks on osutunud põllumajandussektori kiire vananemise peatamiseks ebapiisavaks, ning nõuab ettepanekute esitamist selle jätkusuutmatu suundumise ümberpööramiseks, millega peaks kaasnema riiklikku reservi käsitlevate eeskirjade muutmine, et neid rohkem noortele põllumajandustootjatele suunata;

22. rõhutab, et ühine põllumajanduspoliitika peaks tagama soolise võrdõiguslikkuse ning et mõlemal abikaasal peaksid olema ettevõttes töötamisel võrdsed õigused; toonitab, et 26,7 miljonist Euroopa Liidus korrapäraselt põllumajanduses töötavast inimesest on umbes 42 % naised, kuid ainult üht viiest põllumajandusettevõttest (umbes 29 %) juhib naine;

23. on seisukohal, et toetuste toodangust lahtisidumine on end tõestanud, sest see võimaldab põllumajandustootjatele suuremat otsustamisvabadust, tagab, et põllumajandustootjad reageerivad turusignaalidele, ja liigitab suurema osa ühisest põllumajanduspoliitikast WTO rohelise kategooria alla; toetab komisjoni soovitusi, et ka tulevikus tuleks jätkata tootmisega seotud toetuste maksmist teatud piirkondades, kus ei ole alternatiive juurdunud, tootmismahukatele tootmisvormidele ja saadustele; tunnistab seetõttu, et tootmisega seotud toetused võivad kitsastes raamides kõne alla tulla ka 2013. aastale järgneval perioodil;

Neljapäev, 23. juuni 2011

24. nõuab seetõttu, et liikmesriikidel oleks võimalus jätta osa otsetoetustest WTO määratud raames täielikult või osaliselt tootmisega seotuks, et rahastada toetuste lahtisidumise mõju leevendamise meetmeid teatavates piirkondades ja sektorites, mis on majanduslikult, keskkonna seisukohast ja sotsiaalselt tundlikud; on ühtlasi veendunud, et need meetmed võiksid toetada piirkonnapõhiseid keskkonnameetmeid ja territoriaalselt ühtekuuluvust ning edendada, toetada ja tugevdada peamisi sektoreid, sealhulgas kvaliteedi parandamine, põllumajanduslike toorainete tootmine, teatavad konkreetseid tootmise või põllumajandusliku tootmise liigid;

25. märgib, et ajaloolistel põhjustel on põllumajandusettevõtete struktuur Euroopa Liidus ettevõtte suuruse, töökorralduse, tootlikkuse ja õigusliku vormi poolest väga mitmekesine; on teadlik, et otsetoetusi jagatakse viisil, mis on nende õiguspärasuse kahtluse alla seadnud; võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku kehtestada otsetoetuste ülemmäär, ja avaldab heameelt selle püüde üle kindlustada ÜPP õiguspärasust ja avalikku heakskiitu; palub komisjonil kaaluda samasuguste mehhanismide kehtestamist, näiteks põllumajandusettevõtte suurusel põhinev otsetoetuste vähendamise süsteem, kus võetakse arvesse tööhõive ja säästvate põllumajandusviiside objektiivseid kriteeriume;

26. kutsub komisjoni üles esitama praktilisi ettepanekuid, kuidas aidata loomakasvatusektoril keskmises ja kaugemas perspektiivis kasvavate sisendikuludega toime tulla; leiab, et see võiks hõlmata stiimuleid rohumaa ja valgurikaste kultuuride kasvatamise kasutamist viljavahelduses, mis annaks põllumajandusettevõtjatele suuremat majanduslikku kasu, aitaks uusi probleeme lahendada ja vähendaks sõltuvust valgurikaste kultuuride impordist ning võiks soodsalt mõjutada loomasööda hinda; kutsub komisjoni tegema ettepanekut liikmesriikidele kättesaadava paindlikkuse suurendamiseks vastavalt artiklile 68, et vältida kvaliteedile ja säästvusele keskendunud loomakasvatuseettevõtete väljajäämist uuest toetustesüsteemist ning võtta arvesse nende eriseloому;

27. on seisukohal, et otsetoetused tuleks eranditult hoida aktiivsetele põllumajandustootjatele; on sealjuures teadlik, et toodanguga sidumata otsetoetuste süsteemi korral peaks otsetoetusi saama iga ettevõtte omanik, kes kasutab põllumajandusmaad tootmiseks ja säilitab head põllumajanduslikku ja keskkondlikku seisundit; palub komisjonil seetõttu välja töötada aktiivse põllumajandustootja määratlus, mida liikmesriikidel on võimalik täiendada halduskoormuse ja kuludeta hallata, kusjuures tuleb tagada, et traditsioonilist põllumajandustegevust (põhi-, kõrval- ja lisasissetuleku teenimise ettevõtted) käsitletakse aktiivse põllumajandustegevusena, vaatamata nende õiguslikule staatusele, ja et arvesse võetakse ka maavaldamise ulatust ja mitmesuguseid maahaldamise korraldusi, samuti ühismaa majandamist; peab vajalikuks täpsustada, et aktiivse põllumajandustootja määratlusest tuleks välja jätta juhud, kus makse tegemise halduskulud on suuremad kui maksesumma;

28. pooldab teise samba raames looduslikult halvemate tingimuste tasakaalustamist ja lükkab tagasi esimese samba täiendava makse, kuna sellega kaasneb täiendav halduskoormus;

Ressursside kaitse ja keskkonnapoliitika komponent

29. on seisukohal, et ressursside parem kaitse ja haldamine on jätkusuutlikus põllumajanduses kesksel kohal, mis õigustab ELi 2020. aasta strateegia uute väljakutsete ja eesmärkide raames täiendavate stiimulite rakendamist, et ergutada põllumajandusettevõtjaid kasutusele võtma keskkonnahoidlikke tootmistavasid, mis ulatuvad kaugemale nõuetele vastavuse põhioletustest ja täiendavad olemasolevaid põllumajanduslikke keskkonnaprogramme;

30. on veendunud, et loodusvarade kaitse tuleks tihedamalt siduda otsetoetuste eraldamisega ning nõuab seetõttu keskkonnasõbralikkuse komponendi kaudu kogu ELi hõlmava stiimulite süsteemi kasutuselevõtmist, et kindlustada põllumajandusettevõtete kestlikkus ja pikaajaline toiduga kindlustatus nappide ressursside (vesi, energia, pinnas) tulemusliku majandamise teel, vähendades samal ajal sisendikasutuse vähendamise teel pikaajalisi tootmiskulusid; on kindlalt seisukohal, et nimetatud süsteem peaks võimaldama maksimaalset toetust neile põllumajandusettevõtjatele, kes soovivad samm-sammult üha rohkem rakendada põllumajandustavasid, mille sihiks on säästvamate tootmissüsteemide saavutamine;

Neljapäev, 23. juuni 2011

31. rõhutab, et kirjeldatud stiimulite süsteem peaks toimima üheaegselt nõuetele vastavuse süsteemi lihtsustamisega otsetoetuste saajate jaoks, seda tuleks rakendada lihtsate meetmete abil, see peaks tasakaalustama keskkonna- ja majandustulemusi, olema põllumajanduslikust seisukohast asjakohane ning mitte diskrimineerima ettevõtjaid, kes juba suurel määral osalevad põllumajanduslikes keskkonnaprogrammides;

32. ei pea asjakohaseks uue täiendava maksesüsteemi rakendamist, mis tähendaks täiendavate keskkonnanahoidlikkuse kontrolli- ja karistussüsteemide rakendamist; rõhutab, et tuleb vältida põllumajandustootjatele praktiliste takistuste tekitamist ja ametiasutuste halduskeerukuse suurendamist; rõhutab ühtlasi, et kõiki põllumajanduskontrolle tuleks nii palju kui võimalik teostada samaaegselt, et ühtlustada meetmetega seotud haldusmenetlust;

33. nõuab seetõttu, et komisjon esitaks niipea kui võimalik mõjuhinnangu keskkonnanahoidlikkuse komponendi rakendamisega seotud halduspraktika kohta; rõhutab, et keskkonnameetmed võivad põllumajandusettevõtjate tootmistõhusust suurendada ning toonitab, et niisuguste meetmete rakendamisest tulenevad võimalikud kulutused ja sissetuleku vähenemine tuleks korvata;

34. juhib tähelepanu sellele, et keskkonnanahoidlikuks muutmist tuleks kõikjal ellu viia 100 % ELi rahastatavate pindalapõhiste ja/või põllumajandusettevõtte tasandi meetmete prioriteetsusloetelu alusel; on seisukohal, et iga niisuguste toetuste saaja peab rakendama teatud arvu keskkonnameetmeid, mis peaksid toetuma olemasolevatele struktuuridele ja mis valitakse riiklikust või piirkondlikust loetelust, mille iga liikmesriik on koostanud kõigile põllumajandustegevuse liikidele kohaldatava ulatuslikuma ELi loetelu põhjal; on seisukohal, et niisuguste meetmete hulgas peaks olema:

- vähese CO₂ heite ning kasvuhoonegaaside heidete piiramise või kogumise toetamine;
- vähese energiatarbimise ja energiatõhususe toetamine;
- puhervööndid, põllupeenrad, hekkide olemasolu jne;
- püsikarjakarjamaad;
- täppisviljeluse võtted;
- külvikorra vaheldamine ja kultuuride mitmekesisus;
- söödatõhususe kavad;

35. usub, et ELil on oluline osa toiduga kindlustatuse ja energiajulgeolekuga seotud väljakutsetele vastamises, ning ühendus peab seetõttu mainitud väljakutsetele vastamisel tagama põllumajanduse täieõigusliku rolli; usub seega, et komisjoni ettepanek kohustusliku tootmisest kõrvalejätmise lisamise kohta jätkusuutlikkuse meetmete loendisse ei ole kohane;

36. nõuab, et ühisesse põllumajanduspoliitikasse kuuluksid säästva energia eesmärgid; usub, et 2020. aastaks võib põllumajandussektoris kasutatavast kütusest olla taastuvkütuse osakaal 40 % ja et 2030. aastaks ei kasutata sektoris enam fossiilkütuseid;

37. märgib sellega seoses, et järgmise põlvkonna biotehnoloogia on juba kasutusvalmis, ning nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon töötaks ühise põllumajanduspoliitika reformi raames järgmise põlvkonna biotehnoloogia jaoks välja biomassi kasutamise valdkondadeülese poliitika, mis sisaldaks ka biomassi jätkusuutlikkuse kriteeriumit, et arendada välja jätkusuutlik turg põllumajandusest, agrotööstusettevõtetest ja metsandusest pärinevale biomassile, stimuleerides tekkivate jääkide kogumist bioenergia tootmiseks, kuid vältides samas heidete suurenemist ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemist;

Neljapäev, 23. juuni 2011

38. rõhutab, et ratsionaalne Euroopa poliitika, nagu odavam diislikütus põllumajanduses kasutamiseks ning põllumajanduse tarbeks toodetud elektri ja kütuse aktsiisimaksust vabastamine, eelkõige elektriga töötavate niisutuspumpade puhul, võiksid aidata Euroopa põllumajandustootjatel suurendada tootmist ja varustada nii sise- kui ka eksportturge põllumajandustoodetega; rõhutab ühtlasi, et uuenduslikud niisutussüsteemid on Euroopa põllumajanduse jätkusuutlikkuse tagamisel väga tähtsad, sest sellistel kliimamuutuse tagajärgedel, nagu põuad, kuumalained ja elanikkonna toiduga varustamiseks mõeldud põllumajandusmaa kõrbestumine, on hävitav mõju;

39. rõhutab vajadust töötada välja tõhusad niisutussüsteemid, et tagada liikmesriikides tõhusad põllumajandusmeetodid, millega suudetaks katta oma riigi toiduvajadus ja varustada eksporditurgu põllumajandustoodetega, arvestades, et tulevikus tekib vee ja eelkõige joogivee nappus;

40. peab taunitavaks asjaolu, et ELi eesmärgid bioloogilise mitmekesisuse vallas on veel täitmata, ja loodab, et ühine põllumajanduspoliitika aitab nende ja Nagoya bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamiseks tehtavatele pingutustele kaasa;

41. palub, et uue ÜPP raames edendataks geneetilise mitmekesisuse säilitamist, järgitaks direktiivi 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset, ning hoidutaks rahastamast toidu tootmist kloonitud loomadest või nende järglastest;

42. usub, et loomade heaoluga arvestavad loomakasvatusemeetodid avaldavad kasulikku mõju loomade tervisele, toidu kvaliteedile ja toidu ohutusele, olles samas keskkonnasõbralikumad;

43. rõhutab, kui oluline on uurida kõiki liikmesriikide koostöö võimalusi, kuhu oleksid kaasatud kõik sidusrühmad, et saavutada mullakaitse eesmärgid;

Nõuetele vastavus ja lihtsustamine

44. juhhib tähelepanu asjaolule, et nõuetele vastavuse süsteemi kohaselt sõltub otsetoetuste andmine õigusaktidest tulenevatest nõuetest ja põllumajandusmaa heast põllumajanduslikust ja keskkondlikust hooldest, ning on endiselt üks asjakohasematest vahenditest põllumajandustootjate pakutavate põhiliste ökosüsteemi teenuste optimeerimisel ja uute keskkonnaprobleemide lahendamisel, sest süsteemiga kindlustatakse peamised avalikud hüved; märgib siiski, et nõuetele vastavuse süsteemi rakendamisel on tekkinud rida probleeme seoses halduse ja süsteemi omaksvõtmisega põllumajandusettevõtjate seas;

45. on seisukohal, et otsetoetused ilma tingimusteta ei ole õigustatud ning seetõttu peaks nõuetele vastavuse süsteem, mis on ÜPP keskkonnasõbralikumaks muutmise tulemusel lihtsustatud ning praktikas ja haldustasandil kontrolli poolest tõhus, kehtima võrdselt kõigi otsetoetuste saajate suhtes; rõhutab, et nõuetele vastavus peab olema riskipõhine ja proportsionaalne ning pädevad riiklikud ja ELi ametiasutused peavad sellest kinni pidama ja seda piisavalt jõustama;

46. on seisukohal, et ressursside parem kaitse ja haldamine peaksid samuti olema nõuetele vastavuse süsteemi raames põllumajanduse põhielementideks, mis võimaldavad saavutada suuremaid keskkonnaeelseid; nõuab nõuetele vastavuse kontrollimise üldist rakendamist, tõhusamaks ja tulemuslikumaks muutmist ning nõuetele vastavuse kohaldamisala sihipärasest suunamisest; nõuab, et jagataks ja ühtlustataks makseasutuste ja järelevalveorganite parimate tavade süsteeme, näiteks andmebaaside koostalitlusvõime ja asjakohase tehnoloogia parim kasutus, et võimalikult vähendada põllumajandustootjate ja ametiasutuste bürokraatiakoormust; on seisukohal, et nõuetele vastavus peaks piirduma põllumajandustootmisega seotud normidega, mida on võimalik süstemaatiliselt ja otseselt kontrollida ning mis põhinevad tulemuste saavutamise kohustusel, ning nõuab eeskirjade ühtlustamist; rõhutab, et iga uue karistuste süsteemi puhul on oluline kehtestada piirnormid ja kohaldada proportsionaalsust;

Neljapäev, 23. juuni 2011

47. on seisukohal, et nõuetele vastavuse järelevalve peaks olema rohkem seotud tulemuslikkuse kriteeriumidega ja ettevõtjate ergutamiseiga tulemuste saavutamisele; on ühtlasi veendunud, et põllumajandustootjate oskusteadmiste ja praktiliste kogemustega arvestades peaksid nad ise olema järelevalvega rohkem seotud, ning leiab, et see annaks eeskju ja motiveeriks eelkõige vähemtõhusaid põllumajandusettevõtjaid;

48. lükkab tagasi veedirektiivist tuletatud koormavate ja ebamääraste nõuete lisamise nõuetele vastavuse süsteemi, kuni selgitatakse välja antud direktiivi rakendamise olukord kõigis liikmesriikides;

49. võtab teadmiseks praeguseks raskustesse sattunud loomakasvatussektoris tehtud pingutused hoonete ja sisseseade uuendamiseks, et neid hügieeni- ja tervisenormidega vastavusse viia; ilma et see piiraks tervisekaitse ja jälgitavuse aluspõhimõtteid, nõuab mõningate hügieeni-, loomatervise- ja loomade märgistamise nõuete kriitilist hindamist, et lõpetada ülemäärase koormuse seadmine väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele; nõuab eelkõige, et komisjon vaataks läbi ELi hügieeninormid, eriti kohaliku ja otseturustamise ning toodete säilivusajaga seotud normid, et viia need ohtudega proportsiooni ja ja vältida liigse koormuse seadmist väikestele tootmisahelatele, nagu tootjate ja tarbijate otsesuhted ning lühikesed toiduainete tarneahelad;

Turuinstrumendid, ohutus ja riskijuhtimine

50. on seisukohal, et väga oluline on suuta tegutseda hindade liiga suure kõikumise vastu ning õigeaegselt reageerida turu ebastabiilsusest põhjustatud kriisidele ühise põllumajanduspoliitika raames ja maailmaturgudel; tunnustab turutoetusmeetmete olulist rolli põllumajandussektori kriisidele reageerimisel möödunud aastatel, eelkõige sekkumise ja eraladustamise rolli; rõhutab, et turutoetusmeetmed peavad olema tulemuslikud ning neid tuleb rakendada kohe vajaduse tekkides, et tootjatel, töötajatel ja tarbijatel ei tekiks tõsisid probleeme ning ÜPP suudaks täita oma peamise strateegilise eesmärgi, milleks on toiduga kindlustatus;

51. rõhutab, et ÜPP peaks hõlmama mitmeid paindlikke ja tõhusaid turuinstrumente, mis täidaksid turvavõrgu funktsiooni, oleksid fikseeritud sobiva taseme juures ja kasutatavad tõsiste turuhäirete korral; on veendunud, et neid instrumente ei tohiks pidevalt kasutada ja need ei tohiks olla toodangu püsivaks ja piiramatuks turustamisvahendiks; rõhutab, et osa nendest vahenditest on juba olemas, kuid neid võib kohandada, ning osa saab luua vastavalt vajadusele; on seisukohal, et võttes arvesse väga erinevaid tingimusi eri tootmissektorites, tuleks üldistele lähenemisviisidele eelistada diferentseeritud sektoripõhiseid lahendusi; arvab, et turgude suurenenud volatiilsust silmas pidades tuleb turuinstrumendid uuesti läbi vaadata, et suurendada nende tõhusust ja paindlikkust, kindlustada nende kiirem rakendamine, vajaduse korral laiendamise teistele sektoritele ning kohandamine turuhindadega ja luua tulemuslik turvavõrk, tekitamata seejuures moonutusi;

52. on seisukohal, et nende turuinstrumentide hulgas võib leida konkreetseid tarnekontrolli instrumente, mis õiglase ja mittediskrimineeriva rakendamise korral võivad tagada turu tõhusa haldamise ja takistada ületootmiskriise, ilma et see läheks maksma ühtegi eurot Euroopa Liidu eelarvest;

53. nõuab mitmeastmelise turvavõrgu kasutuselevõtmist, mis hõlmaks kõiki sektoreid ja põhineks vahendite kombinatsioonil, nagu avaliku sektori ladustamine ja eraladustamine, riiklik sekkumine, turuhäirete korral rakendatavad vahendid ja hädaolukorra klausel; nõuab piiratud kestusega turuhäirete korral eraladustamise ja avaliku sektori sekkumise lubamist teatud sektorites; nõuab lisaks turuhäirevahendi ja hädaolukorra klausli kindlat ühist kehtestamist kõikides sektorites, mis võimaldab komisjonil teatud tingimustel kriiside korral rakendada piiratud, kõige rohkem aastase kestusega meetmeid, mis peaks olema senisest tõhusam; on seetõttu seisukohal, et tulevast ELi eelarvetes peaks olema spetsiaalne reserveelarverida, mida oleks võimalik kiiresti kasutusele võtta, et tagada kiire reageerimisvahend tõsiste kriiside korral põllumajandusturgudel;

Neljapäev, 23. juuni 2011

54. on seisukohal, et sekkumisvahendite kasutamine kuulub komisjoni rakenduspädevuse alla; rõhutab siiski, et Euroopa Parlamenti tuleb kavandatavatest meetmetest kiiresti teavitada; rõhutab sellega seoses, et komisjon peab parlamendi seisukohti nõuetekohaselt arvesse võtma;

55. nõuab sekkumissüsteemi tulemuslikkuse parandamist iga-aastase hindamise teel, mis peaks olema pragmaatiline ja arvestama turuolukorraga;

56. on seisukohal, et võimalike keskkonna, kliima ja epideemiatega seotud probleemide ning suurte hinnakõikumiste tõttu põllumajandusturgudel on tingimata vajalikud täiendavad riskiennetus- ja sekkumis-meetmed, mis oleksid kättesaadavad eri liikmesriikide kõikidele põllumajandustootjatele ELi, liikmesriikide ja üksikute põllumajandusettevõtete tasandil, et kaitsta sissetulekuid;

57. juhib tähelepanu sellele, et turule orienteeritud tootmine, otsetoetused ja konkurentsivõime moodustavad riskide hajutamise tuuma ning et ka põllumajandustootjad peaksid riske arvesse võtma ja neid ennetama; toetab sellega seoses liikmesriike põllumajandustootjatele riiklike riskide hajutamise vahendite kättesaadavaks tegemisel, ilma et oleks vaja taasriigistamist ja turgude moonutamist; on seetõttu seisukohal, et komisjon peaks koostama ühised eeskirjad, vajaduse korral luues ühises turukorralduses WTO tingimustele vastavad ühenduse eeskirjad, et liikmesriigid saaksid riskijuhtimissüsteeme vabatahtlikult toetada, et välistada konkurentsi moonutatavat mõju siseturul; nõuab samuti, et komisjon teataks kõigist riskijuhtimise kasutuselevõtmise meetmetest ja esitaks koos seadusandlike ettepanekutega vastava mõjuhinnangu;

58. on seisukohal, et riskide suurenemise tõttu tuleks välja töötada erasektori kindlustussüsteemid, samuti mitme riski kindlustusskeemid (nagu kliimakindlustus, tulude kindlustused jne), osaliselt riiklikult rahastatavad futuurilepingud ja investeerimisfondid, ning neid liikmesriikides võimalike lahendustena tutvustada; toetab seejuures eriti põllumajandustootjate koondumist konsortsiumidesse ja ühistutesse; tervitab uute innovaatiliste vahendite väljaarendamist; rõhutab samas, et need peaksid vastama WTO nõuetele ja ei tohiks moonutada ELi siseseid konkurentsi- ja kaubandustingimusi; nõuab seetõttu, et neid meetmeid rakendavatele liikmesriikidele kehtestataks raamistik, mis tuleks sätestada ühises turukorralduses;

59. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas on võimalik laiendada tootjarühmade või valdkondlike või mitme kutseala ühenduste rolli riskide ennetamisel ja kvaliteedi edendamisel kõigile tootmissektoritele; nõuab, et niisuguste meetmete puhul võetaks eelkõige arvesse tooteid, mis kannavad kvaliteedimärki;

60. palub komisjonil esitada ÜPP reformi raames konkreetsed meetmed, mille eesmärk on edendada uute tootjaorganisatsioonide moodustamist, et tugevdada tootjate positsiooni turul;

61. pooldab suhkruturu 2006. aasta korralduse pikendamist praegusel kujul kuni 2020. aastani ning nõuab sobivaid meetmeid Euroopa suhkrutootmise kaitseks ning selleks, et ELi suhkrusektori konkurentsivõime arendamine saaks jätkuda stabiilses raamistikus;

62. toonitab vajadust hinnata piima- ja piimatoodete sektori konkreetset olukorda enne 2015. aasta märtsi, et tagada piimaturu tõrgeteta toimimine ja stabiilsus;

63. on veendunud, et komisjon peaks kaaluma istutusõiguste säilitamist veinisektoris ka pärast 2015. aastat ning võtma seda arvesse 2012. aastal esitatavas hindamisaruandes veinituru ühise korralduse 2008. aasta reformi kohta;

Neljapäev, 23. juuni 2011

64. rõhutab piimatootmise määravat tähtsust Euroopa põllumajandusele ja maapiirkondade, eelkõige piima tootmiseks kasutatavate rohumaade ja looduslikult ebasoodsamate piirkondade elatusvahenditele ja säilimisele ELis, ning rõhutab, et tuleb tagada piimatoodete jätkusuutlik tarnekindlus Euroopa tarbijatele; on veendunud, et piimatoodete tarnekindluse tagab kõige paremini stabiilne piimatoodete turg, kus piimatootjad saavad oma toodangu eest õiglast hinda; palub seetõttu komisjonil kontrollida ja võimaldada piimaturu jätkusuutlikku arengut piisavate poliitikavahendite abil piima ja piimatoodete valdkonnas 2015. aasta järel ja luua õiglane konkurentsiraamistik, millega tagatakse toormetootjate tugevam positsioon ja tulude tasakaalustatum jaotamine kogu toiduainete tootmise ahelas (farmist jaemüüjateni);

65. on seisukohal, et tuleb tõhustada puu- ja juurviljade (tsitruselised ja kõik asjaomased tooted), veini ja oliiviõli juhtimissüsteeme ning vaja on tõhusamat kriisifondi puu- ja juurviljadele, paremat kriisijuhtimist veinisektoris ning kaasaegsemat oliiviõli eraladustamissüsteemi;

Rahvusvaheline kaubandus

66. nõuab, et EL tagaks ÜPP ning arengu- ja kaubanduspoliitika kooskõla; eelkõige nõuab tungivalt, et EL pööraks tähelepanu arenevate riikide olukorrale ja ei seaks ohtu nende riikide toidutootmisvõimet ja pikaajalist toiduga kindlustatust ning nende elanikkonna võimet end toita, austades samas poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtet; on seetõttu arvamusel, et ELi põllumajandust käsitlevad kaubanduslepingud ei tohiks nõrgestada vähim arenenud riikide turgu;

67. tuletab meelde WTO liikmete poolt 2005. aastal Hongkongi ministrite konverentsil võetud kohustust kaotada kõik eksporditoetuste vormid, kehtestades ühtlasi eeskirjad kõigile samaväärselise mõjuga ekspordimeetmetele, eelkõige ekspordikrediidile, põllumajandustoodetega tegelevatele riiklikele kaubandusettevõtetele ning toiduabi reguleerimisele;

68. nõuab, et komisjon esitaks üksikasjaliku mõjuhindangu kõigi kaubanduslääbirääkimiste kohta, eelkõige ELi ja Mercosuri riikide assotsieerimislepingu kohta, sest nimetatud leping ei tohiks arenguriike kahjustada ega takistada ÜPP 2020. aasta eesmärkide tulemuslikku järgimist;

69. märgib, et toiduained ei ole üksnes kaup, vaid toidu kättesaadavus on inimesele hädavajalik; kutsub ELi üles oma kaubandus- ja arengupoliitika raames ning nõudluse kasvu ja toiduainete hinnatõusu taustal edendama säästvat põllumajandust ja toiduainetega kindlustatust vähim arenenud riikides ja arenguriikides;

70. palub komisjonil uurida, millist rolli on rahvusvahelise teraviljakaubanduse koondumine mänginud hinnakõikumiste suurenemises;

Toiduainete tarneahel

71. palub sõnastada ülemaailmsel tasandil lahendused põllumajanduslike toorainetega spekulatsioonide ja hindade äärmise ebastabiilsuse kuritarvitamise vastu võitlemiseks, sest need võivad ohustada toiduga kindlustatust; tunnustab samas, kui oluline on nõuetekohaselt toimiv põllumajandustoorainete futuuritur; on seisukohal, et ainult rahvusvahelisel tasandil koordineeritud tegevuse abil saab ülemäära spekulatsioonide tõhusalt ohjeldada; toetab sellega seoses G20 eesistujariigi Prantsusmaa ettepanekut, et rühmitus peaks kokku leppima meetmetes, mille abil võidelda põllumajandustoorainete hindade suureneva volatiilsuse vastu; pooldab toiduga kindlustatuse tagamiseks mõeldud põllumajandusvarude ülemaailmset teavitamist ja koordineeritud tegevuse süsteemi; märgib seetõttu, et tuleks mõelda oluliste põllumajandustoorainete varude

Neljapäev, 23. juuni 2011

hoidmisele; rõhutab, et nende eesmärkide saavutamiseks tuleb suurendada ladustamisvõimet ja töötada välja turgude seire ja järelevalve vahendid; rõhutab eelkõige ülemaailmse hindade kõikumise murettekitavat mõju arenguriikidele;

72. rõhutab asjaolu, et viimastel kümnenditel on – erinevalt muust majandusest ja vastupidi põllumajanduslikule esmatootmisele eelnevatele ja järgnevatele valdkondadele – põllumajandustootjate ja maapiirkondade leibkondade keskmised sissetulekud pidevalt vähenenud, moodustades vaid poole linnapiirkondade leibkondade sissetulekust, samal ajal kui hulgi- ja jaemüüjad on oluliselt suurendanud oma turuvõimu ja kasumimarginaali toiduainete tarneahelas;

73. nõuab, et võetaks meetmeid, et tugevdada esmatootjate ja tootjate organisatsioonide juhtimissuutlikkust ja läbirääkimisjõudu teiste toiduainete tarneahela ettevõtjate suhtes (peamiselt jaemüüjad, töötledajad ja sisenditurude ettevõtted), takistamata seejuures siseturu nõuetekohast toimimist; on seisukohal, et toiduainete tarneahela toimimist tuleb kiiresti parandada seadusandlike algatuste abil, mille sihiks on saavutada toiduainete hindade suurem läbipaistvus ja võidelda ebaausate kaubandustavade vastu, võimaldades põllumajandusettevõtjatel saavutada väljateenitud lisandväärtuse; kutsub komisjoni üles tugevdama põllumajandusettevõtjate positsiooni ja edendama ausat konkurentsi; on veendunud, et tuleks kaaluda ombudsmanide ametisemääramist, et lahendada toiduainete tarneahela ettevõtjate vahelised vaidlused;

74. on ühtlasi seisukohal, et põllumajandustootjate läbirääkimisjõu tugevdamiseks toiduainete tarneahelas tuleks välja töötada vahendid, mis aitaksid põllumajandusettevõtjatel rakendada lühikest, läbipaistvat ja tõhusat tootmisahelat, mille keskkonnamõju on väike, mis tagab tarbijatele kvaliteedi ja teabe, kaasab vähem vahendajaid ning edendab õiglast ja läbipaistvat hinnakujundust;

75. nõuab, et säilitataks vaesemate ühiskonnaliikmete toetamise skeem;

Maaelu areng

76. tunnustab teise samba raames määratletava ja rahastatava maaelu poliitika tähtsust, arvestades selle panust keskkonnakaitse parandamisse, moderniseerimisse, uuendustegevusse, infrastruktuuri ja konkurentsivõimesse, ning võttes arvesse vajadust arendada edasi maamajandust ning põllumajanduslikke toiduaine- ja mittetoiduainesektoreid ning parandada maaelu kvaliteeti; juhib ka tähelepanu vajadusele täita poliitilised eesmärgid, s.h ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid targa, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu osas, millest saaksid kasu eelkõige põllumajandustootjad ja maaelanikud;

77. on seisukohal, et maaelu arengu meetmed peavad vastama toiduga kindlustatuse, kliimamuutuse, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise, veevarude ja mullaviljakuse väljakurnamise valdkonnas esinevatele probleemidele ning peavad tugevdama tööhõivet ja tasakaalustatud territoriaalset ühtekuuluvust; arwab, et need meetmed peaksid toetama ka sõltumatut kohaliku taastuvenergia tootmist põllumajandusettevõtetes, eelkõige põllumajandusjäätmete baasil; kinnitab, et maaelu arengu meetmed peaksid soodustama täiendava lisandväärtuse jäämist maapiirkondadesse ning aitama parandada maapiirkondade infrastruktuuri ja odavate teenuste pakkumist kohalikele elanikele ja ettevõtetele;

78. on seisukohal, et sellega seoses tuleks eriti tähelepanu pöörata noorte talunike abistamisele; arwab, et kuna Euroopa maaelanikkond kiiresti vananeb, on väga tähtsad aktiivsed meetmed noorte talunike ja teiste uute turule tulijate toetamiseks ning et tuleks laiendada teise samba toetuskeeme, mis puudutavad näiteks maa, tagastamatu abi ja laenu raha kättesaadavust, eriti uuendustegevuse, moderniseerimise, investeringute arendamise jms valdkonnas, ning eeldab, et sellised mehhanismid realiseeritakse ja tehakse kättesaadavaks kõigis liikmesriikides;

Neljapäev, 23. juuni 2011

79. teeb ettepaneku hõlmata suur osa põllumajandusmaast põllumajanduslike keskkonnameetmetega, mille raames tuleks luua tootjatele rahalised ja tehnilised stiimulid üleminekuks senisest säästvamale, ressursisäästlikumale ja vähem sisendeid nõudvale põllumajandustootmisele;
80. rõhutab, et maaelu arengu poliitika peab aitama kvaliteetse põllumajandustootmise kaudu vallandada kogu maapiirkondade loodusliku ja inimpotentsiaali, rakendades näiteks otsemüüki, toodete reklaamimist, kohalike turgude varustamist, toodangu/tegevuse mitmekesistamist, biomassi turustamist, energiatõhusust jne;
81. rõhutab infrastruktuuride vajalikkust põllumajanduslike teadmiste ja innovatsioonisüsteemide arendamiseks ja levitamiseks (haridus- ja koolitusvõimalused, põllumajandustootjate nõuandeteenistused, parimate tavade vahetamine), et moderniseerida põllumajandust, aidata uuenduslikel tootjatel oma kogemusi edasi anda ja täiustada maapiirkondade lisandväärtuse ahelaid; arwab, et sellised programmid tuleks teha kättesaadavaks kõigis liikmesriikides;
82. pooldab seetõttu sihipäraste, liikmesriikide määratavate teise samba meetmete kasutuselevõtmist, et täita ELi 2020. aasta strateegia ühised maaelu arengu eesmärgid; rõhutab üldise sihipärase ja tulemustele orienteeritud ELi raamistiku tähtsust, samas tunnistades, et liikmesriigid ja piirkondlikud asutused suudavad kõige paremini otsustada, millised programmid võivad kohapeal kõige paremini aidata ELi eesmärke täita; nõuab seepärast maaelu arengu programmide kavandamisel paindlikkust ja subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamist ning tugevalt kaasavat kohalikku ja alampiirkondlikku partnerlust, samuti tulevaste Euroopa ja riiklike maaelu arengu programmide kavandamisel ja täitmisel LEADER-meetodi kasutamist; on seisukohal, et mõjuhinnangute ja täpsete simulatsioonide põhjal tuleks sihipärasemate meetmete puhul määrata riikide piiratud rahalised panused;
83. soovib maaelu arengu raames ette näha ka sihipärased meetmed mägimetsade kaitseks;
84. nõuab komisjonilt uute rahastamisvahendite loomist, millega aidatakse eelkõige teha soodsad laenud põllumajandussektorisse sisenevatele põllumajandustootjatele kättesaadavaks, või selliste uute süsteemide loomist nagu näiteks JERICO (ühine maaelu investeeringute valiku algatus) Maaelu Arengu Fondi jaoks, mille aluseks on algatuse JEREMIE kogemus struktuurifondide raames;
85. rõhutab, et vähem soodsad piirkonnad on vajalikud maapiirkondade dünaamika jaoks ning on tihti väga väärtuslikud kultuurimaatike, bioloogilise mitmekesisuse säilitamise ja keskkonnahüvede võimaldamise tõttu; seepärast soovib säilitada teise samba raames kompenseerivad maksed vähem soodsatele piirkondadele ning nõuab nende tulemuslikumaks muutmist; arwab, et vähem soodsates piirkondades tegutsevate põllumajandustootjate toetuste sihipärasus on väga tähtis põllumajandustegevuse jätkumiseks neis piirkondades ja kahandab maa tühjaks jäämise ohtu; rõhutab, et kriteeriumite täpsustamine peab ELi raamistiku piires jääma liikmesriikide, piirkondlike ja kohalike asutuste ülesandeks;
86. rõhutab, et liikmesriikide maapiirkondade struktuur on väga erinev ja seetõttu läheb vaja erinevaid meetmeid; nõuab seetõttu suuremat paindlikkust, et liikmesriigid ja piirkonnad saaksid rakendada vabatahtlikke meetmeid, mida EL peaks kaasrahastama tingimusel, et neist meetmetest on komisjoni teavitatud ja ta on need heaks kiitnud; juhib tähelepanu sellele, et kaasrahastamismäära puhul tuleb jätkuvalt arvesse võtta lähenemiskiirkondade erivajadusi ja -tingimusi pärast 2013. aastat;
87. toetab seisukohta, et liikmesriikidele eriti tähtsate teise samba meetmete puhul peaksid praegused kaasrahastamismäärad jääma kehtima ka hiljem, pärast 2013. aastat; samas rõhutab, et täiendav riiklik kaasrahastamine ei tohiks viia teise samba tagasiviimiseni riiklikule tasandile ega süvendada liikmesriikide prioriteetide kaasrahastamise võime erinevusi;

Neljapäev, 23. juuni 2011

88. tuletab meelde, et igasugune, nii kohustuslik kui ka vabatahtlik ümbersuunamine maaelu arengu meetmete rahastamise vahendina aegub 2012. aastal, ja rõhutab vajadust tagada teisele sambale piisavad rahastamisvahendid järgmiseks rahastamisperioodiks;

89. nõuab järskude muudatuste vältimist teise samba vahendite jaotamisel, kuna liikmesriigid, kohalikud asutused ja põllumajandusettevõtted vajavad planeerimiseks kindlust ja järjepidevust; rõhutab, et arutelu nende vahendite jaotamise üle ei tohiks lahutada esimese samba vahendite eraldamisega seotud aruteludest; palub seepärast, et komisjon võtaks teise samba rahaliste vahendite jaotamisel aluseks pragmaatilise lähenemise; tunnistab vajadust jaotada teise samba vahendid liikmesriikide vahel õiglaselt ja objektiivsete kriteeriumide põhjal, mis peavad peegeldama Euroopa eri piirkondade erisusi; toetab mõtet teha nimetatud muudatused lühikese üleminekuperioodi järel ja samaaegselt muudatustega esimese samba vahendite jaotamisel;

90. eelistab maaelu arengu kaasrahastamisel eeskirju, mis võimaldavad liikmesriigi ettenähtud kaasrahastamise piires avaliku ja erasektori vahendite vastastikust täiendavust piirkondlikul või kohalikul tasandil, mis suurendaks riikliku maapiirkondade poliitika eesmärkide elluviimiseks kasutada olevaid vahendeid;

91. tõhususe tõstmiseks nõuab teise samba programmide kavandamise ja juhtimise lihtsustamist kõigil tasanditel; lisaks nõuab senisest lihtsamaid, tõhusaid ja tulemuslikke süsteeme nõuete täitmise meetmete kontrollimiseks, hindamiseks ja vastava aruandluse koostamiseks; arvab, et esimese ja teise samba kontrolli ja järelevalvet tuleks muuta ühtsemaks ja sidusamaks, anda neile ühesugused eeskirjad ja menetlused, et vähendada kontrollimistest põllumajandustootjatele tulenevat koormust; nõuab põllumajanduse keskkonnametmete kohustusliku viieaastase ajavahemiku paindlikumat käsitlemist;

92. nõuab, et ühistute suhtes ei kohaldataks komisjoni soovitusel 2003/61/EÜ sätteid, mille kohaselt maaelu arengu vahendeid ja üldse teatavat piiri ületavaid toetussummasid ei saa kasutada ettevõtteid, kes ületavad teatava VKEde künnise;

93. on seisukohal, et maaelu arengu poliitikas peab tulevikus säilima äärepoolseimate piirkondade erikohtlemine, kuna nende piirkondade raskete geograafiliste olude ja nende maamajanduse olukorda määravate põllumajandustoodete nappuse tõttu võib põhjendatult säilitada nende piirkondade maaelu arengu programmide kulude katmisel kuni 85 % suuruse ühendusepoolse kaasrahastamise määra;

94. tervitab nihet maaelu arengu programmide ja ühtekuuluvuspoliitika parema kooskõlastamise suunas ELi tasandil, eelkõige selleks, et vältida dubleerimist, kattumist ja lahknevaid eesmärke; tuletab siiski meelde, et ELi ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu programmide alla kuuluvate projektide mastaap on erinev, ning soovib seepärast hoida mõlema rahalised vahendid lahus, keskenduda maaelu arengu programmides jätkuvalt maaelanikele ning säilitada nende poliitiline sõltumatus;

95. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika ning uue ja tugeva ühise põllumajanduspoliitikaga vallandatakse maapiirkondade majanduspotentsiaal ja luuakse kindlad töökohad, mis tagab kõnealuste piirkondade jätkusuutliku arengu;

96. rõhutab, kui oluline on liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelise piiriülese koostöö ergutamisele suunatud poliitika, mille eesmärk on rakendada meetodeid keskkonna kaitsmiseks ja loodusvarade jätkusuutlikkuse tagamiseks seal, kus põllumajanduslikul tegevusel ning eriti vee tarbimisel on piiriülene mõju;

*

* *

97. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Neljäpäev, 23. juuni 2011

Tööstustoodete pakendite reljeefses punktkirjas märgistamise vabatahtlik süsteem

P7_TA(2011)0299

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta deklaratsioon tööstustoodete pakendite reljeefses punktkirjas märgistamise vabatahtliku süsteemi kohta

(2012/C 390 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 21 ja 26, milles on sätestatud puuetega inimeste õigused;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 123,
- A. arvestades, et ELi liikmesriigid on allkirjastanud ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni;
- B. arvestades, et vastavalt direktiivi 2004/27/EÜ (ühenduse eeskirjade kohta seoses inimtervishoiu kasutatavate ravimitega) artiklile 56a peab ravimi nimetus olema ka pakendil reljeefses punktkirjas ära toodud,
1. rõhutab, et nägemispuudega inimestel on õigus elada iseseisvat elu ja osaleda täielikult ühiskonnaelus;
 2. palub Euroopa Komisjonil alustada sidusrühmadega ulatuslikke konsultatsioone, milles käsitletak tööstustoodete pakendite reljeefses punktkirjas märgistamise vabatahtliku süsteemi rakendamise kulusid, tulemuslikkust ja teostatavust ühenduse tasandil, arvestades, et selline märgistus peaks sisaldama vähemalt teavet toote tüübi ja säilivusaja kohta, kuna see teave tuleks nägemispuudega tarbijatele kergemini kättesaadavaks teha; arvestades asjaolu, et kõik pimedad ei oska reljeefset punktkirja lugeda, tuleks eespool nimetatud konsultatsioonidel uurida ka alternatiivseid mooduseid pakendil oleva teabe kättesaadavaks tegemiseks;
 3. palub komisjonil kooskõlas ettevõtte ühiskondliku vastutuse põhimõttega anda tööstusele ja ettevõtetele stiimuleid, mis aitaksid neil seda teemat paremini teadvustada;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allkirjutanute nimedega ⁽¹⁾ komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile.

(1) Allkirjutanute nimekiri on avaldatud 23. juuni 2011. aasta protokollis lisas 1 (P7_PV(2011)06-23(ANN1)).

Neljapäev, 23. juuni 2011

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA PARLAMENT

Kodukorra artikli 51 (komisjonide ühised koosolekud) muutmine

P7_TA(2011)0277

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 51 (komisjonide ühiste koosolekutega menetlus) muutmise kohta (2010/2061(REG))

(2012/C 390 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjonide esimeeste konverentsi esimehe 11. märtsi 2010. aasta kirja ning keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni esimehe 25. märtsi 2010. aasta kirja;
- võttes arvesse kodukorra artikleid 211 ja 212;
- võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A7-0197/2011),
 1. otsustab teha kodukorras järgmise muudatuse;
 2. tuletab meelde, et muudatus jõustub järgmise osaistungjärgu esimesel päeval;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile.

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

**Muudatusettepanek 1
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 51**

Kui esimeeste konverents **on veendunud, et tegemist on väga olulise küsimusega, ning artikli 49 lõikes 1 ja artiklis 50 sätestatud tingimused on täidetud, võib esimeeste konverents** otsustada, et kohaldatakse komisjonide ühiste koosolekute ja ühise hääletusega menetlust. Sellisel juhul koostavad vastavad raportöörid üheainsa raporti projekti, mille asjaomased komisjonid vaatavad läbi ja mis pannakse hääletusele **nende ühistel koosolekutel, mida juhatavad ühiselt asjaomaste komisjonide esimehed. Ühiste koosolekute ja hääletuste ettevalmistamiseks võivad asjaomased komisjonid moodustada komisjonidevahelisi töörühmi.**

1. Esimeeste konverents **võib juhul, kui tema poole pöörduktakse artikli 188 lõike 2 alusel pädevusküsimuses,** otsustada, et kohaldatakse komisjonide ühiste koosolekute ja ühise hääletusega menetlust, **kui:**

- **valdkond on VII lisa alusel lahutamatu seotud mitme komisjoni vastutusalaga ning**
- **esimeeste konverents on veendunud, et tegemist on väga olulise küsimusega.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

2. Sellisel juhul koostavad vastavad raportöörid üheainsa raporti projekti, mille asjaomased komisjonid vaatavad läbi ja mis pannakse hääletusele *asjaomaste komisjonide esimeeste ühisel juhtimisel*.

Kõikides menetlusetappides võivad vastutava komisjoni staatuses kaasnevaid õigusi kasutada ainult need asjaomased komisjonid, kes tegutsevad ühiselt. Asjaomased komisjonid võivad moodustada töörühmi koosolekute ja hääletuste ettevalmistamiseks.

3. *Seadusandliku tavamenetluse teisel lugemisel vaadatakse nõukogu seisukoht läbi asjaomaste komisjonide ühisel koosolekul, mis asjaomaste komisjonide esimeeste kokkuleppe puudumisel toimub nõukogu seisukoha parlamendile edastamisele järgneva esimese parlamendi organite koosolekuteks ettenähtud nädala kolmapäeval. Juhul kui puudub kokkulepe järgmise koosoleku kohta, kutsub selle kokku komisjonide esimeeste konverentsi esimees. Soovitus teisele lugemisele pannakse hääletusele ühisel koosolekul asjaomaste komisjonide raportööride koostatud ühise projekti alusel või selle puudumisel asjaomaste komisjonide esitatud muudatusettepanekute alusel.*

Seadusandliku tavamenetluse kolmandal lugemisel kuuluvad asjaomaste komisjonide esimehed ja raportöörid ametiülesande korras lepituskomiteesse saadetud parlamendi delegatsiooni.

Adrian Severini parlamendiliikme puutumatus e äravõtmise taotlus

P7_TA(2011)0278

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus Adrian Severini puutumatus e äravõtmise taotluse kohta (2011/2070(IMM))

(2012/C 390 E/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Adrian Severini puutumatus e äravõtmise taotlust, mille Rumeenia riiklik korrupsioonivastase võitluse amet (Rumeenia kõrgema astme kassatsioonikohtu prokuratuur) esitas 5. aprillil 2011. aastal ja millest anti teada Euroopa Parlamendi täiskogu istungil 6. aprillil 2011;
- olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 Adrian Severini 23. mail 2011. aastal ära kuulanud;
- võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokolli artiklit 9 ning otsestest ja üldistel valimistel esindajate Euroopa Parlamenti valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 6 lõiget 2;

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 12. mai 1964. aasta, 10. juuli 1986. aasta, 15. ja 21. oktoobri 2008. aasta ja 19. märtsi 2010. aasta otsuseid ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Rumeenia Vabariigi põhiseaduse artikli 72 lõiget 2;
 - võttes arvesse Rumeenia karistusseadustiku artiklit 4, mille kohaselt kuulub Rumeenia kriminaalõigus kohaldamisele Rumeenia kodanike suhtes, kes on toime pannud kuriteo väljaspool Rumeenia territooriumi, kui teo toimepanija on Rumeenia kodanik või, juhul kui tal puudub Rumeenia kodakondsus, asub ta alaline elukoht Rumeenias;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 2 ja artiklit 7;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0242/2011),
- A. arvestades, et Rumeenia korruptsioonivastase võitluse amet on taotlenud Euroopa Parlamendi liikmelt Adrian Severinilt puutumatus e-ärahõlmist, et võimaldada Rumeenia prokuratuuril viia läbi vajalikud uurimised ning võtta õiguslikke meetmeid Adrian Severini vastu, nõuda tema kodu ja tööruumide läbiotsimist ning vaadata läbi tema arvuti või vajaduse korral mis tahes muud elektroonilised andmekandjad, et algatada Adrian Severini vastu kriminaalmenetlus passiivse korruptsiooni ja/või mõjuvõimuga kauplemise või mis tahes muul õiguslikul alusel, mille pädevad kohtuorganid väidetavale kuriteole või väidetavatele kuritegudele omistavad;
- B. arvestades, et Adrian Severini puutumatus e-ärahõlmise taotlus on seotud väidetava korruptsiooniga vastavalt Rumeenia seaduse nr 78/2000 artiklile 6 koostoimes karistusseadustiku artikli 254 (korruptsioon) ja artikli 257 (mõjuvõimuga kauplemine) ning seaduse nr 78/2000 artikli 8¹ punktiga b;
- C. arvestades, et Euroopa Parlament ei väljenda oma arvamust selle kohta, kas parlamendiliige on süüdi või mitte või kas teod, milles teda süüdistatakse, õigustavad tema vastutuselevõtmist;
- D. arvestades, et seega on käesoleval juhul asjakohane soovitada parlamendiliikme puutumatus ära võtta,
1. otsustab Adrian Severini puutumatus ära võtta, ilma et sellega piirataks tema isikuvabadust;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja vastutava parlamendikomisjoni raport viivitamatult Rumeenia pädevatele asutustele ja Adrian Severinile.

⁽¹⁾ Otsus kohtuasjas 101/63: *Wagner vs. Fohrmann ja Krier*, EKL 1964, lk 195; otsus kohtuasjas 149/85: *Wybot vs. Faure ja teised*, EKL 1986, lk 2391; otsus kohtuasjas T-345/05: *Mote vs. parlament*, EKL 2008, lk II-2849; otsus ühendatud kohtuasjades C-200/07 ja C-201/07: *Marra vs. De Gregorio ja Clemente*, EKL 2008, lk I-7929; otsus kohtuasjas T-42/06: *Gollnisch vs. parlament* (ELT C 134, 22.5.2010, lk 29).

Neljapäev, 23. juuni 2011

Asepresidendi valimine (kodukorra artikli 13 lõike 1 tõlgendamine)

P7_TA(2011)0298

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus asepresidendi valimise kohta (Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 13 lõike 1 tõlgendamine)

(2012/C 390 E/10)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse põhiseaduskomisjoni esimehe 15. juuni 2011. aasta kirja,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 211,

1. võtab vastu kodukorra artikli 13 lõike 1 järgmise tõlgenduse:

„Kui tuleb asendada ainult üks asepresident ja kui on ainult üks kandidaat, võib ta osutada valituks ühise heakskiitmise teel. Presidendil on volitus otsustada kas valimine toimub ühise heakskiitmise teel või salajasel hääletusel. Valitud asepresident asub asepresidentide järjestuses oma eelkäija kohale.”

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile.

Neljapäev, 23. juuni 2011

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Euroopa Keskpanga presidendi ametisse nimetamine - kandidaat Mario Draghi

P7_TA(2011)0275

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta otsus, mis käsitleb nõukogu soovitus Euroopa Keskpanga presidendi ametisse nimetamise kohta (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))

(2012/C 390 E/11)

(Konsulterimine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu 17. mai 2011. aasta soovitus (10057/2011) ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 283 lõike 2 teist lõiku, mille alusel Euroopa Ülemkogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0134/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 109;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A7-0229/2011),
- A. arvestades, et 20. mai 2011. aasta kirjas konsulteeris Euroopa Ülemkogu Euroopa Parlamendiga Mario Draghi ametisse nimetamise osas Euroopa Keskpanga presidendiks ametiajaga kaheksaks aastaks alates 1. novembrist 2011;
- B. arvestades, et Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjon alustas seejärel kandidaadi pädevuse hindamist, pidades eelkõige silmas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 283 lõikes 2 esitatud nõudeid ja kõnealuse lepingu artiklis 130 sätestatud Euroopa Keskpanga täieliku sõltumatuse nõuet, ning arvestades, et selle hindamise käigus sai parlamendikomisjon kandidaadilt elulookirjelduse ja vastused talle saadetud kirjalikule küsimustikule;
- C. arvestades, et parlamendikomisjon korraldas seejärel 14. juunil 2011. aastal kandidaadi kahe ja poole tunnise kuulamise, millel kandidaat esines avasõnavõtuga ja vastas seejärel parlamendikomisjoni liikmete küsimustele,
1. esitab positiivse arvamuse nõukogu soovituse kohta nimetada Mario Draghi Euroopa Keskpanga presidendiks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus Euroopa Ülemkogule, nõukogule ja liikmesriikide valitsustele.

⁽¹⁾ ELT L 150, 9.6.2011, lk 8.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: General Motors/Belgia

P7_TA(2011)0276

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgia) (KOM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD))

(2012/C 390 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2011)0212– C7-0096/2011);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0191/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on loonud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusnormid ja eelarvehendid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond“) rakendusala on ajutiselt laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- D. arvestades, et Belgia taotles abi seoses 2 834 koondamisega (kõigi koondatute jaoks taotletakse abi) põhiettevõttes General Motors Belgium ja neljas tarnivas ettevõttes, mis tegutsevad mootorsõidukite sektoris NUTS II piirkonnas Belgias Antwerpenis;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks; tunneb sellega seoses heameelt, et tulenevalt parlamendi nõudmisest kiirendada toetuste eraldamist kehtestas komisjon parandatud menetluse, mille eesmärk on esitada eelarvapädevatele institutsioonidele komisjoni hinnang fondi kasutuselevõtmise taotluse abikõlblikkuse kohta ning ettepanek fondi kasutuselevõtmise kohta; loodab, et fondi eelseisva läbivaatamise käigus tehakse menetlusse veelgi rohkem parandusi;
2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada sujuv ja kiire menetluskord fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks, et anda individuaalset ühekordset ja ajaliselt piiratud toetust eesmärgiga aidata töotajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; juhib tähelepanu sellele, et fond võib aidata koondatud töötajatel uuesti tööturule naasta; nõuab siiski, et hinnataks nende töötajate pikaajalist integreerimist tööturule fondist rahastatud meetmete otsese tulemusena;
3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab teavet selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab, et on komisjonilt nõudnud nende andmete võrdleva analüüsi esitamist ka fondi aastaaruanetes;
5. tunneb heameelt selle üle, et vastavalt parlamendi korduvatele nõudmistele on 2011. aasta eelarves Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi reale 04 05 01 esmakordselt kantud maksete assigneeringud summas 47 608 950 eurot; tuletab meelde, et fond loodi eraldi vahendina, millel on omaette eesmärgid ja tähtsajad ning millele tuleks eraldada omaette assigneeringud, et teistelt eelarveridadel ei oleks vaja assigneeringuid ümber paigutada - nagu varem tehti -, sest see võib raskendada eri poliitiliste eesmärkide saavutamist;
6. on seisukohal, et küsimust, mis on seotud rahvusvaheliste ettevõtetega, mille restruktureerimine või ümberpaigutamine põhjustab koondamisi ja seejärel fondi kasutuselevõttu, tuleb fondi määruse eesseisva läbivaatamise käigus arutada, kuid seejuures ei tohi koondatud töötajate juurdepääsu fondile vähendada;
7. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
8. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgium)

(Käesoleva lisa teksti siinkohal ei avaldata, kuna see kattub lõpliku õigusaktiga, st otsusega 2011/470/EL.)

Neljapäev, 23. juuni 2011

ELi ja Seišelli Vabariigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus ***

P7_TA(2011)0279

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Seišelli Vabariigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE))

(2012/C 390 E/13)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (17238/2010);
 - võttes arvesse protokoll eelnõu, millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Seišelli Vabariigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (17237/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 43 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0031/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitusi ning arengukomisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi (A7-0192/2011),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. palub komisjonil edastada Euroopa Parlamendile Euroopa Ühenduse ja Seišelli Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepingu (edaspidi „partnerlusleping”) artiklis 9 sätestatud ühiskomitee koosolekute ja töö tulemused ning protokoll artiklis 3 osutatud mitmeaastane valdkondlik kava;
 3. palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule protokoll viimasel kehtivusaastal ja enne partnerluslepingu uuendamiseks läbirääkimiste alustamist aruande lepingu kohaldamise kohta;
 4. palub komisjonil esitada aruande piraatluse leviku kohta Seišellide majandusvööndis ajavahemikul 2006–2010 ning selle mõju kohta Seišellide ja ELi kalandustegevusele;
 5. nõuab, et Euroopa Parlamendi kalanduskomisjoni esindajad osaleksid vaatlejatena partnerluslepingu artiklis 9 sätestatud ühiskomitee koosolekutel;
 6. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Seišelli Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Neljapäev, 23. juuni 2011

ELi ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus ***

P7_TA(2011)0280

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE))

(2012/C 390 E/14)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (05371/2011);
 - võttes arvesse protokoll eelnõu, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (05370/2011);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 43 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0119/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitusi ning arengukomisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi (A7-0194/2011),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. palub komisjonil edastada Euroopa Parlamendile Euroopa Liidu ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepingu (edaspidi „partnerlusleping”) artiklis 9 sätestatud ühiskomitee koosolekute ja töö tulemused ning protokoll artiklis 3 osutatud mitmeaastane valdkondlik kava ja vastavad iga-aastased hindamised; palub komisjonil hõlbustada Euroopa Parlamendi esindajate osalemist vaatlajatena partnerluslepingu artiklis 9 sätestatud ühiskomitee koosolekutel; palub, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule protokoll viimasel kehtivusaastal ja enne selle uuendamiseks läbirääkimiste alustamist täieliku aruande protokoll täitmise kohta, seadmata sellele asjatuid juurdepääsupiiranguid;
 3. kutsub nõukogu ja komisjoni üles oma vastavate volituste raames Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult teavitama protokoll ja selle uuendamisega seotud menetluste kõigil etappidel vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 13 lõikele 2 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikele 10;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi valitsusele ja parlamendile.

Neljapäev, 23. juuni 2011

ELi ja Andorra vaheline protokoll tolli turvameetmete kohta ***

P7_TA(2011)0281

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega Euroopa Majandusühenduse ja Andorra Vürstiriigi vahel kirjavahetuse teel sõlmitud kokkulepet laiendatakse tolli turvameetmetele) sõlmimise kohta (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE))

(2012/C 390 E/15)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (17403/2010);
 - võttes arvesse protokoll eelnõu, millega Euroopa Majandusühenduse ja Andorra Vürstiriigi vahel kirjavahetuse teel sõlmitud kokkulepet laiendatakse tolli turvameetmetele (17405/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 lõike 4 esimesele lõigule ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0036/2011);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni soovitusi ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamust (A7-0198/2011),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Andorra Vürstiriigi valitsusele ja parlamendile.

EÜ ja Kanada tsiviillennundusohutuse leping ***

P7_TA(2011)0282

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Ühenduse ja Kanada vahelise tsiviillennundusohutuse lepingu sõlmimise kohta (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE))

(2012/C 390 E/16)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (06645/1/2010);
- võttes arvesse Euroopa Ühenduse ja Kanada vahelise tsiviillennundusohutuse lepingu eelnõu (15561/2008);

Neljapäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 100 lõikele 2, artikli 207 lõikele 4, artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a ja artikli 218 lõike 8 esimesele lõigule (C7-0100/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni soovitusi (A7-0298/2010),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Kanada valitsusele ja parlamendile.

Makromajanduse tasakaalunihete ennetamine ja korrigeerimine ***I

P7_TA(2011)0287

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/17)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

[ME 2]

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0183/2011).

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriikide majanduspoliitika ELi sisene kooskõlastamine **peaks toimuma vastavalt majanduspoliitika üldsunnistele ja tööhõivesunnistele ning see peaks** hõlmama kinnipidamist stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväärsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.
- (1 a) **Dünaamilise ühtse turu saavutamist ja säilitamist tuleks käsitada nõuetekohaselt ja tõrgeteta toimiva majandus- ja rahaliidu ühe osana.**
- (1 b) **Majanduse juhtimise parandatud raamistik peaks toetuma mitmele omavahel seotud ja sidusale püsiva majanduskasvu meetmele, milleks on ELi majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia, Euroopa poolaasta majandus- ja eelarvepoliitika tugevdatud kooskõlastamiseks, ülemääraste valitsemis-sektori eelarve puudujääkide ennetamise ja korrigeerimise tõhus raamistik (stabiilsuse ja majanduskasvu pakt), makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise tugev raamistik ning finantsturu täiustatud reguleerimine ja järelevalve.**
- (2) Majandus- ja rahaliidu toimimise esimese kümne aasta jooksul saadud **kogemustest tuleb õppida ning eelkõige tuleb parandada ELi majanduse juhtimist, mis peaks toetuma liikmesriikide suuremale vastutusele.**
- (2 a) **Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda kõnealuse määruse artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2 ja artikli 10 lõike 4 kohase nõukogu soovitusel või otsusega seotud liikmesriigile võimaluse arvamuste vahetusel osaleda.**
- (2 b) **Komisjonil peaks olema suurem roll eri liikmesriikide eripära arvestavate hindamiste, kontrollide, kontrollkäikude, soovitusel ja hoiatustega seotud rangemas järelevalves.**
- (3) Eelkõige tuleks laiendada liikmesriikide majanduspoliitika järelevalvet enamatele valdkondadele kui eelarvejärelevalve, et **hõlmata üksikasjalikum ja ametlikum raamistik eesmärgiga** ennetada makromajanduse ülemäärast tasakaalunihet ning aidata sellistel liikmesriikidel, kus selline tasakaalunihete esineb, töötada välja parandusmeetmete kava enne, kui kõrvalekalded suurenevad. Majandusjärelevalve raamistikku tuleks laiendada paralleelselt eelarvejärelevalve tugevdamisega.
- (4) Et aidata selliseid tasakaalunihkeid korrigeerida, on vaja õigusaktides üksikasjalikult sätestatud menetlust.
- (5) On asjakohane täiendada aluslepingu artikli 121 lõikes 3 ja 4 osutatud mitmepoolset järelevalvet konkreetsete eeskirjadega **Euroopa Liidus** makromajanduse tasakaalunihete tuvastamiseks ning **ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete** ennetamiseks ja korrigeerimiseks, **mis peaksid olema vastavuses iga-aastase mitmepoolse järelevalve tsükliga.**

⁽¹⁾ ELT C

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (6) See menetlus peaks **looma häiremehhanismi**, et tekkivad makromajanduse tasakaalunihked tuvastataks juba varakult. See peaks põhinema **sihtkünniseid sisaldava** ülevaatliku ja läbipaistva tulemustabeli kasutamisel koos majandusolukorra hindamisega. **Hindamisel tuleks muu hulgas arvesse võtta nimelist ja tegelikku lähenemist euroalal ja väljaspool euroala.**
- (6 a) **Komisjon peaks liikmesriikidele tulemustabeli ning makromajanduslike ja makrorahanduslike näitajate koostamisel tegema tihedat koostööd nõukogu ja parlamendiga. Vajaduse korral tuleks kehtestada näitajad ja künnisväärtused ning neid kohandada, et kohandada makromajanduse tasakaalunihete muutuva olemusega, muu hulgas seoses makromajanduse stabiilsust ähvardavate ohtude muutumisega või asjakohase statistika parema kättesaadavusega. Komisjon peaks esitama nõukogu ja Euroopa Parlamendi pädevatele komisjonidele ettepanekud kavade kohta, mis on seotud näitajate ja künnisväärtuste määramise ning nende kohandamisega. Komisjon peaks teavitama nõukogu ja Euroopa Parlamenti näitajate ja künnisväärtuste muutustest ning andma oma selgitused selliste muutuste põhjuste kohta.**
- (7) **Selleks et tulemustabel toimiks tõhusalt häiremehhanismi osana, peaks see koosnema teatavatest majandus-, finants- ja struktuurinäitajatest, mis on olulised makromajanduse tasakaalunihete tuvastamiseks, ning neile vastavatest sihtkünnistest. Vajaduse korral korrigeeritakse näitajaid ja künnisväärtusi, et kohaneda makromajanduse tasakaalunihete muutuva olemusega, muu hulgas seoses makromajanduse stabiilsust ähvardavate ohtude muutumisega või asjakohase statistika parema kättesaadavusega. Näitajaid ei tohiks käsitada majanduspoliitiliste eesmärkide, vaid vahenditena, mille abil võtta arvesse Euroopa Liidus toimuvate makromajanduse tasakaalunihete muutuvat olemust.**
- (7 a) **Tulemustabeli koostamisel tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse ka heterogeensete majandusolude tagamist, muu hulgas järelejäädumisest tulenevat mõju.**
- (8) Ühe või mitme sihtkünnise ületamine ei pruugi tingimata tähendada, et tekkimas on makromajanduse tasakaalunihked, kuna majanduspoliitikas tuleb arvesse võtta sisemisi seoseid makromajanduslike muutujate vahel. **Tulemustabeli alusel ei tohiks teha automaatselt järeldusi:** majanduse hindamisel tuleks tagada, et kõiki andmeid, olgu tulemustabelist või mitte, vaadeldaks süsteemselt ning analüüsitaks põhjalikult.
- (9) Komisjon peaks mitmepoolse järelevalve menetluse ja häiremehhanismi põhjal **või juhul, kui majanduses toimuvad ootamatud tõsised sündmused, mida tuleb käesoleva määruse kohaldamiseks kiiresti analüüsida**, välja selgitama liikmesriigid, kelle olukorda tuleb põhjalikult analüüsida. Olukorra põhjalik analüüs **tuleks teha lähtumata oletusest, et tasakaal puudub, ning see** peaks hõlmama vastavas liikmesriigis esinevate tasakaalunihete põhjuste igakülgset analüüsi, **milles võetakse nõuetekohaselt arvesse riikide eripäradest tulenevaid majandustingimusi ja majanduslikku olukorda ning suurt hulka analüütilisi vahendeid, näitajaid ja riikide eripärasid kirjeldavat kvalitatiivset teavet. Liikmesriik teeb komisjoniga põhjaliku analüüsi koostamisel koostööd eesmärgiga tagada, et komisjonile kättesaadav teave on võimalikult põhjalik ja täpne. Lisaks sellele võtab komisjon nõuetekohaselt arvesse mis tahes muud teavet, mis on asjaomaste liikmesriikide arvates asjakohane ning mille liikmesriik on komisjonile ja nõukogule esitanud. Põhjalikku analüüsi tuleks arutada nõukogus ja eurot rahaühikuna kasutatavate liikmesriikide euro-rühmas. Põhjalikus analüüsis tuleks vajaduse korral võtta arvesse analüüsitavatele riikidele nõukogu poolt esitatud soovitusi ja üleskutseid, mis on vastu võetud kooskõlas aluslepingu artiklitega 121, 126 ja 148 ning käesoleva määruse artiklite 6, 7, 8 ja 10 alusel, ning analüüsitava liikmesriigi poliitilisi kavatsusi, mis kajastuvad riiklikes reformikavades, samuti rahvusvahelisi parimaid tavasid näitajate ja meetodika vallas. Kui komisjon otsustab teha põhjaliku analüüsi majanduses toimunud tõsiste ja ootamatute sündmuste korral, mis nõuavad kiiret analüüsi, peaks ta sellest teavitama asjaomaseid liikmesriike.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (10) Ebasoodsate makromajanduse tasakaalunihete jälgimise ja korrigeerimise menetlus, mis hõlmab nii ennetavaid kui ka parandavaid elemente, nõuab tõhusamaid järelevalvevahendeid, mis tugineksid mitmepoolse järelevalve menetluses kasutatavatele vahenditele. Sellega võib kaasnedna komisjoni, **kes teeb koostööd Euroopa Keskpangaga euroala liikmeriikide ja vahetuskursimehhanismiga ERM II ühinenud liikmesriikide puhul**, põhjalikke kontrollkäike liikmesriikidesse ja täiendava aruandluse kohustus liikmesriigi jaoks, kui tegu on suurte tasakaalunihete või majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist ohustavate tasakaalunihetega. **Arutelusse tuleks seetõttu vajaduse korral kaasata sotsiaalpartnerid ja teised siseriiklikud sidusrühmad.**
- (11) Tasakaalunihete hindamisel tuleks arvesse võtta nende ulatust ning negatiivsete majandus- ja finantsilmingute ülekandumise võimalusi, **mis suurendavad ELi majanduse haavatavust ning ohustavad rahaliidu sujuvat toimimist. Kõigis liikmesriikides, eriti euroalasse kuuluvates liikmesriikides, on vaja võtta meetmeid, et likvideerida makromajanduslik tasakaalunihed ja konkurentsivõime osas esinevad kõrvalekalded. Poliitiliste väljakutsete olemus, tähtsus ja kiireloomulisus võivad sõltuvalt asjaomastest liikmesriigist olla siiski väga erinevad. Arvestades nõutava kohandamise haavatavust ja ulatust, on poliitilisi meetmeid vaja võtta iseäranis kiiresti liikmesriikides, kus jooksevkonto puudujääk on püsivalt suur ja konkurentsivõime on märkimisväärselt langenud. Samas peaks suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriikide poliitika olema suunatud selliste struktuurireformide välja töötamisele ja rakendamisele, mis aitavad suurendada sisenõudlust ja majanduskasvu potentsiaali.**
- (11 a) Samuti tuleks vaadelda asjaomase liikmesriigi suutlikkust majandust kohandada ja eelnevat kogemust varasemate käesoleva määruse alusel esitatud soovitude täitmisel ning muude aluslepingu artikli 121 alusel mitmepoolse järelevalve raames esitatud soovitude täitmisel, eriti liikmesriikide ja ELi majanduspoliitika laiemate suuniste järgimisel.
- (12) Kui on tuvastatud makromajanduse tasakaalunihed, tuleks vastavale liikmesriigile esitada soovitud juhustega, **mille koostamise on vajaduse korral kaasatud asjakohased komisjonid**, kuidas oleks majanduspoliitiliselt asjakohane reageerida. Asjaomane liikmesriigi majanduspoliitiline reageering tasakaalunihkele peaks olema õigeaegne ning tarvitusele tuleks võtta kõik kättesaadavad poliitika-vahendid, mis on riigiasutuste kontrolli all. **Vajadusel tuleks kaasata asjaomased riiklikud sidusrühmad, sealhulgas sotsiaalpartnerid, vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ning riiklikele õiguslikele ja poliitilistele kokkulepetele. Poliitilised meetmed peaksid olema seotud asjaomase liikmesriigi majanduskeskkonna ja asjaoludega ning hõlmama peamisi poliitikalvaldkondi, mille hulka võivad kuuluda ka eelarve- ja palgapoliitika, tööturud, toodete ja teenuste turg ning finantssektori reguleerimine. Arvesse tuleb võtta ERM II kohta sõlmitud lepingutest tulenevaid kohustusi.**
- (13) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt liikmesriikidele või ELile antavad varajased hoiatused ja soovitud käsitlevad makrorahanduslikke riske. Need **peaksid vajadusel olema** ühtlasi aluseks komisjoni asjakohastele järelemeetmetele tasakaalunihete järelevalve raames. **Rangelt tuleb järgida Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu sõltumatust ja konfidentsiaalsuskorda.**
- (14) Kui tuvastatakse tõsised makromajanduse tasakaalunihked, sealhulgas tasakaalunihked, mis ohustavad majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist, tuleks algselt määrata ülemäärane tasakaalunihke menetlus, mille raames võidakse esitada liikmesriigile soovitusi ning laiendada järelevalve- ja seire-nõudeid, ning eurot rahaühikuna kasutatavate liikmesriikide suhtes võidakse rakendada täitemeetmeid vastavalt määrusele (EL) nr [...] (1), kui liikmesriik ei rakenda jätkuvalt parandusmeetmeid.

(1) ELT L [...], [...], [...].

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (15) Liikmesriik, kelle suhtes on algatatud ülemäärase tasakaalunihke menetlus, peaks koostama parandusmeetmete kava, milles määratletakse üksikasjalikult nõukogu soovitude järgimiseks kavandatud meetmed. Parandusmeetmete kava peaks sisaldama kavandatud meetmete rakendamise ajakava. Nõukogu peaks selle **soovituse alusel** kinnitama. **Soovitus tuleks edastada Euroopa Parlamendile.**
- (15 a) **Nõukogule tuleks sätestada volitus võtta vastu individuaalseid otsuseid, milles teatatakse nõukogu poolt parandusmeetmete raames vastuvõetud soovitude mittetäitmisest. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, mida tehakse nõukogus vastavalt aluslepingu artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused nende nimetatud soovitude järelmeetmed, mis nõukogu on aluslepingu artikli 121 lõike 4 alusel seoses parandusmeetmetega vastu võtnud.**
- (16) Kuna liikmesriikide tasandil ei ole võimalik luua piisavalt tõhusat makromajanduslike tasakaalunihete tuvastamise ja ennetamise raamistikku, sest liikmesriikide vahel on tihedad kaubandus- ja finantssidemed ning riiklik majanduspoliitika mõjutab ELi ja euroala tervikuna, ning seda on lihtsam saavutada ELi tasandil, võib EL võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik seatud eesmärgi saavutamiseks.
- (16 a) **Käesoleva määruse kohaldamisel peaksid nõukogu ja komisjon täielikult austama liikmesriikide parlamentide ja sotsiaalpartnerite rolli ning võtma arvesse riikide süsteemide, näiteks palgakujundussüsteemide erinevust.**
- (16 b) **Kui nõukogu leiab, et liikmesriiki ei mõjuta enam ülemäärane tasakaalunihke, lõpetatakse ülemäärase tasakaalunihke menetlus komisjoni soovitude põhjal pärast seda, kui nõukogu on artiklite 7, 8 ja 10 kohased soovitud tühistanud. Menetluse lõpetamise aluseks on komisjoni põhjalik analüüs, milles näidatakse, et liikmesriik on järginud nõukogu soovitusi ning ülemäärase tasakaalunihke menetluse avamise aluseks olnud soovitudes kindlaks tehtud põhjuseid ja seotud riske enam ei ole, võttes muu hulgas arvesse makromajanduslike suundumusi, väljavaheteid ja ülekanduvat mõju. Tuleks teha üldsusele kättesaadav avaldus ülemäärase tasakaalunihke menetluse lõpetamise kohta,**

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Sisu ja mõisted

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad makromajanduse tasakaalunihete tuvastamiseks, **samuti makromajanduse ülemääraste tasakaalunihete** ennetamiseks ja korrigeerimiseks Euroopa Liidus.

1 a. **Käesolevat määrust kohaldatakse Euroopa poolaasta raames, nagu on sätestatud määruses EL nr [.../...] eelarveiseundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

1 b. Määruse rakendamisel järgitakse täiel määral ELi toimimise lepingu artiklit 152 ning käesoleva määruse raames koostatud soovitude puhul arvestatakse riiklike tavade ja palgakujunduse eest vastutavate ametitega. Arvesse võetakse ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28 ja see ei mõjuta õigust pidada läbirääkimisi, sõlmida ja täita kollektiivlepinguid ning osaleda kollektiivses tegevuses vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja tavadele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „tasakaalunihe” – **igasugune suundumus, mille tagajärjeks on** makromajanduslik suundumus, mis mõjutab või võib mõjutada negatiivselt liikmesriigi majanduse või majandus- ja rahaliidu või Euroopa Liidu kui terviku nõuetekohast toimimist;

b) „ülemäärane tasakaalunihe” – suur tasakaalunihe, sealhulgas tasakaalunihked, mis ohustavad **või võivad ohustada** majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist.

II PEATÜKK

Tasakaalunihete tuvastamine

Artikkel 3

Tulemustabel

1. **Tulemustabelit, sealhulgas näitajaid, kasutatakse** tasakaalunihete varajase tuvastamise ja jälgimise hõlbustamiseks.

2. Tulemustabel koosneb liikmesriikide jaoks kehtestatavatest **väikesest hulgast asjakohastest, praktilisest, lihtsatest, mõõdetavatest ja kättesaadavatest** makromajanduslikest ja makrorahanduslikest näitajatest. See võimaldab varakult tuvastada makromajanduslikke tasakaalunihkeid, mis tekivad lühikese aja jooksul, ja tasakaalunihkeid, mis tekivad struktuuriliste ja pikemaajaliste suundumuste tõttu.

2 a. Tulemustabel hõlmab muu hulgas näitajaid, mis on kasulikud järgmiste tasakaalunihete varaseks tuvastamiseks:

a) sisemised tasakaalunihked, sealhulgas sellised, mis võivad tekkida avaliku või erasektori suure võlgnevuse, finants- ja varade turu, sealhulgas kinnisvaraturu muutumise, erasektori krediitvoo muutumise ja töötuse astme muutumise tõttu;

b) välised tasakaalunihked, sealhulgas sellised, mis võivad tekkida liikmesriikide jooksevkonto ja investeeringute netopositsiooni, reaalse kehtiva vahetuskursi, ekspordi turuosa, hinna ja kulude ning hinnavälise konkurentsivõime muutumise tõttu, võttes arvesse tootlikkuse eri komponente.

2 b. Häiremehhanismi jaoks järelduste tegemisel tulemustabeli alusel pöörab komisjon põhjalikku tähelepanu reaalmajanduse suundumustele, sealhulgas majanduskasv, tööhõive ja tööpuuduse lahendamine, nimeline ja tegelik lähenemine euroalal ja sellest väljaspool, tootlikkuse suundumused ja selle hoogustajad, nagu uurimis- ja arendustegevus ning välis- ja siseinvesteeringud, samuti majandusharude suundumused, sealhulgas energia, mis mõjutab sisemajanduse koguprodukti ja jooksevkonto olukorda.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Tulemustabel sisaldab samuti nende näitajate jaoks sihtkünnist, mis toimivad häiretasemena. Näitajate ja künniste valik peab olema selline, et see aitaks kaasa konkurentsivõime edendamisele ELis.

Näitajaid koondav tulemustabel ja eriti häiretasemed on vajaduse korral sümmeetrilised ja euroalasse kuuluvate ja mittekuuluvate riikide puhul erinevad, kui seda õigustavad rahaliidu eripära ja vastavad majandusolud. Tulemustabeli koostamisel tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse ka heterogeensete majandusolude tagamist, muu hulgas järelejõudmisest tulenevat mõju.

2 c. Finantsturu stabiilsusega seotud näitajate kavandamisel võetakse nõuetekohaselt arvesse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu tööd. Komisjon palub Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogul esitada oma seisukoht finantsturu stabiilsusega seotud kavandatavate näitajate kohta.

3. *Tulemustabelisse hõlmatud näitajate* **■** *ja künnisväärtuste loetelu tehakse avalikuks.*

4. **■** *Tulemustabeli asjakohasust, sealhulgas näitajate valikut, kehtestatud künnisväärtusi ja kasutatavaid meetodeid, tuleb hinnata regulaarselt ning vajaduse korral kohandada. Peamiste meetodite ning tulemustabelisse kantavate näitajate ja nende künnisväärtuste muudatused tehakse avalikuks.*

4 a. *Tulemustabelisse kantud näitajate väärtusi tuleb ajakohastada vähemalt üks kord aastas.*

Artikkel 4

Häiremehhanism

1. *Häiremehhanism on kavandatud tasakaalunihete varajase tuvastamise ja nende jälgimise hõlbustamiseks. Komisjon koostab iga-aastase aruande, mis sisaldab kvalitatiivset majandus- ja finantsolukorra hinnangut, mis põhineb teatavatel sihtkünnistega võrreldavatel näitajatel rajaneval tulemustabelil. Aruanne, sealhulgas tulemustabeli aluseks olevad näitajad, tehakse üldsusele kättesaadavaks.*

2. **■** *Komisjoni aruanne sisaldab näitajate muutumist arvesse võtvat majandus- ja finantsolukorra hinnangut, milles pööratakse vajaduse korral tähelepanu* **■** *muudele majandus- ja finantsnäitajatele, mis on tasakaalunihete arengu seisukohast olulised. Tulemustabeli näitajate alusel ei tohiks teha automaatselt järeldusi. Tasakaalunihete hindamisel võetakse arvesse tasakaalunihete muutumine liidus ja euroalal. Lisaks tuuakse aruandes välja see, kas* **■** *künnisväärtuse ületamine ühes või mitmes liikmesriigis tähendab tasakaalunihete tekkimise võimalust. Suure jooksevkonto puudujäägiga liikmesriikide hindamine võib erineda suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriikide hindamisest.*

3. *Aruandes määratakse kindlaks liikmesriigid, mida komisjoni arvates on tasakaalunihe mõjutanud või milles esineb oht saada selle poolt mõjutatud.*

3 a. *Aruanne edastatakse õigeaegselt Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Majandus- ja Sotsiaalkomiteele.*

4. *Osana aluslepingu artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest arutab nõukogu komisjoni aruannet ning teostab selle üldise hindamise. Eurorühm arutab aruannet sel määral, kuivõrd see on* **■** *seotud liikmesriikidega, kelle rahaühik on euro.*

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 5

Olukorra põhjalik analüüs

1. Võttes **nõuetekohaselt** arvesse **artikli 3 lõike 4** kohaselt nõukogus ja eurorühmas toimunud arutelude tulemusi, **või majanduses toimunud ootamatute tõsiste sündmuste korral, mida tuleb käesoleva määruse kohaldamiseks kiiresti analüüsida**, analüüsib komisjon põhjalikult olukorda igas liikmesriigis, **mida komisjoni arvates on tasakaalunihe mõjutanud või milles esineb oht saada selle poolt mõjutatud**. ▮

Olukorra põhjalik analüüs põhineb riigipõhiste asjaolude, sealhulgas eri liikmesriikide erinevate lähte-kohtade üksikasjalikul uurimisel; selles uuritakse paljusid majanduslikke muutujaid ning selleks kasutatakse analüütilisi vahendeid ja kvaliteetset riigipõhist teavet. Selles võetakse arvesse riikide eripärasid töösuhete ja sotsiaalse dialoogi valdkonnas.

Lisaks sellele võtab komisjon nõuetekohaselt arvesse kogu muud teavet, mis on asjaomaste liikmesriikide arvates asjakohane ja mis liikmesriik on esitanud.

Koos analüüsiga tehakse kontrollkäike asjaomasesse liikmesriiki vastavalt artiklile 11e.

2. Olukorra põhjaliku analüüsi käigus hinnatakse, **kas kõnealuses liikmesriigis esineb tasakaalunihkeid ning kas neid nihked võib pidada ülemäärasteks tasakaaluniheteks. Selles uuritakse tuvastatud tasakaalunihete allikaid, sealhulgas tihedaid kaubandus- ja finantssidemeid liikmesriikide vahel ja riikliku majanduspoliitika mõju ülekandumist. Analüüsis käsitletakse liidu majanduskasvu- ja tööhõivestrateegiaga seotud asjakohaseid suundumusi. Samuti käsitletakse selles majandussuundumuste tähtsust liidus ja kogu euroalal. Ennekõike võetakse analüüsis arvesse järgmist:**

- a) **vajaduse korral analüüsitavatele liikmesriikidele nõukogu poolt esitatud soovitusi ja üleskutseid, mis on vastu võetud kooskõlas asutamislepingu artiklitega 121 ja 126 ja 148 ja käesoleva määruse artiklite 6, 7, 8 ja 10 alusel;**
- b) analüüsitava liikmesriigi poliitilisi kavatsusi, mis kajastuvad selle riiklikus reformikavas ning vajadusel selle stabiilsus- või lähenemisprogrammis;
- c) analüüsitavale liikmesriigile **adresseeritud või analüüsitava liikmesriigi seisukohast olulisi** Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu poolt esitatud ▮ hoiatusi või soovitusi **süsteemsete riskide kohta. Järgida tuleb Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu konfidentsiaalsuskorda.**

2 a. Olukorra põhjaliku analüüsi tulemused tehakse avalikuks. Komisjon teavitab nõukogu ja Euroopa Parlamenti põhjaliku analüüsi tulemustest.

Artikkel 6

Ennetustegevus

1. Kui komisjon jõuab käesoleva määruse artikli 5 kohase põhjaliku analüüsi tulemusel järeldusele, et liikmesriigis esineb tasakaalunihkeid, teavitab ta sellest nõukogu, **eurorühma ja Euroopa Parlamenti**. Nõukogu võib komisjoni soovitusel alusel esitada asjaomasele liikmesriigile vajaliku soovitusi, järgides ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikes 2 sätestatud menetlust.

Neljapäev, 23. juuni 2011

2. Nõukogu teavitab **sellest soovitusest** Euroopa Parlamenti. Nõukogu soovitus tehakse avalikuks.

2 a. Nõukogu ja komisjoni soovitustest järgitakse täielikult ELi toimimise lepingu artiklit 152 ja võetakse arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 28.

3. Nõukogu vaatab **sellise soovituse Euroopa poolaasta raames** kord aastas läbi ja võib **seda** vajaduse korral **kohandada** vastavalt lõikele 1.

III PEATÜKK

Ülemäärase tasakaalunihke menetlus

Artikkel 7

Ülemäärase tasakaalunihke menetluse algatamine

1. Kui komisjon jõuab artikli 5 kohase põhjaliku analüüsi tulemusel järeldusele, et asjaomases liikmesriigis esineb ülemääraseid tasakaalunihkeid, teavitab ta sellest nõukogu, **eurorühma ja Euroopa Parlamenti**.

Komisjon teavitab ka asjaomaseid Euroopa järelevalveasutusi ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kellele palutakse võtta meetmeid, mida nad peavad vajalikuks.

2. Nõukogu võib komisjoni soovituse alusel ning kooskõlas aluslepingu artikli 121 lõikega 4 võtta vastu **soovituse**, milles tehakse teatavaks ülemäärase tasakaalunihke olemasolu ning soovitatakse vastaval liikmesriigil võtta parandusmeetmeid.

Selles soovituses kirjeldatakse tasakaalunihke olemust ja selle mõjusid ning esitatakse poliitilisi soovitusi, mida tuleb järgida, ning tähtaeg, milleks asjaomane liikmeriik peab esitama parandusmeetmete kava. Aluslepingu artikli 121 lõike 4 kohaselt võib nõukogu oma **soovituse** avalikustada.

Artikkel 8

Parandusmeetmete kava

1. Liikmesriik, kelle suhtes on alustatud ülemäärase tasakaalunihke menetlust, esitab nõukogule ja komisjonile parandusmeetmete kava, **mis põhineb** artikli 7 **kohasel soovitusel ja selles** määratud tähtaja jooksul. Parandusmeetmete kavas kehtestatakse spetsiifilised **poliitikameetmed,** mida kõnealune liikmesriik on rakendanud või kavatses rakendada, ning samuti nimetatud meetmete rakendamise ajakava. **Parandusmeetmete kavas võetakse arvesse nende poliitikameetmete majanduslikku ja sotsiaalset mõju ning see on kooskõlas majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega.**

2. Nõukogu hindab parandusmeetmete kava komisjoni aruande alusel kahe kuu jooksul pärast selle esitamist. Kui nõukogu peab kava **rahuldavaks, lähtudes komisjoni soovitusest, kinnitab ta selle, andes soovituse, milles loetletakse vajalikud konkreetsed meetmed ja tähtajad nende võtmiseks ning kehtestatakse järelevalve ajakava, pöörates piisavalt tähelepanu mõju ülekandumise viisidele ning tunnistades, et parandusmeetme vastuvõtmise ja tasakaalunihke tegeliku kõrvaldamise vahele võib jääda palju aega.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

2a. *Juhul kui parandusmeetmete kavast esitatud meetmed, mida on võetud või kavatsetakse võtta, või nende rakendamise ajakava peetakse komisjoni soovitusel lähtuvalt ebapiisavaks, annab nõukogu liikmesriigile soovitusel esitada kahe kuu jooksul uus parandusmeetmete kava. Uus parandusmeetmete kava vaadatakse läbi käesolevas artiklis sätestatud menetluse kohaselt.*

3. *Lõigetes 2 ja 2a osutatud parandusmeetmete kava, komisjoni aruanne ja nõukogu soovitus tehakse avalikuks.*

Artikkel 9

Parandusmeetmete rakendamise hindamine

1. Komisjoni jälgib *artikli 8 lõike 2 kohaselt vastu võetud soovitusel* rakendamist. Selleks koostab liikmesriik nõukogule ja komisjonile korrapäraselt eduaruandeid, mille esitamise sageduse kehtestab nõukogu artikli 8 lõikes 2 osutatud soovitusel.

2. Nõukogu teeb liikmesriikide eduaruanded avalikuks.

3. Komisjon võib korraldada asjaomasesse liikmesriiki *tõhustatud kontrollkäike*, et jälgida parandusmeetmete kava elluviimist *koostöös EKPga juhul, kui need kontrollkäigud puudutavad liikmesriike, kelle rahaühik on euro või kes on ERM II-s osalevad liikmesriigid. Arutelusse tuleb seetõttu vajaduse korral kaasata sotsiaalpartnerid ja teised siseriiklikud sidusrühmad.*

4. Kui *majanduse olukorras on toimunud suur asjassepuutuv muutus*, võib nõukogu *artikli 8 lõike 2 kohaselt vastu võetud soovitusel* komisjoni soovitusel muuta vastavalt samas artiklis sätestatud menetlusele. *Vajadusel palutakse asjaomasel liikmesriigil esitada muudetud parandusmeetmete kava, mida hinnatakse kooskõlas artikli 8 sätestatud menetlusega.*

Artikkel 10

Parandusmeetmete rakendamise hindamine

1. Nõukogu *hindab* komisjoni aruande alusel, kas *asjaomane* liikmesriik on *võtnud* parandusmeetmeid *kooskõlas artikli 8 lõike 2 kohaselt esitatud soovitusel.*

2. Komisjoni aruanne tehakse avalikuks.

3. Nõukogu *esitab omapoolse hinnangu* tema poolt *artikli 8 lõike 2 kohaselt esitatud soovitusel* määratud tähtsaks.

4. Kui nõukogu *leiab*, et liikmesriik ei ole *võtnud* soovitatud parandusmeetmeid, *võtab nõukogu komisjoni soovitusel alusel vastu otsuse, milles ta teatab nõuete mittetäitmisest ning kehtestab parandusmeetmete võtmiseks uued tähtajad. Sellisel juhul teavitatakse Euroopa Ülemkogu ning artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollkäikude lõpuleviimisest teavitatakse üldsust.*

Komisjoni soovitus, milles ta teatab nõuete mittetäitmisest, loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks, kui nõukogu ei otsusta kvalifitseeritud hääleteenamusega liikata soovitus tagasi kümne päeva jooksul alates selle vastuvõtmisest komisjoni poolt. Asjaomased liikmesriigid võivad taotleda nõukogu istungi korraldamist, et otsuse üle hääletada.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikli 11e kohaselt võib Euroopa Parlament omal algatusel või liikmesriigi taotlusel paluda nõukogu eesistujal, komisjoni presidendil ja vajadusel eurorühma esimehel tulla pädevasse komisjoni, et arutada nõuete mittetäitmisest teatatud otsust.

5. Kui nõukogu leiab komisjoni aruande põhjal, et liikmesriik on soovitatud parandusmeetmed võtnud, käsitatakse ülemäärase tasakaalunihke menetlust tulemuslikuna ja see peatatakse ning jätkatakse olukorra jälgimist vastavalt artikli 8 lõike 2 kohase kohases soovitusel vastuvõetud ajakavale. Nõukogu teeb üldsusele teatavaks menetluse peatamise põhjused, võttes arvesse liikmesriigi võetud korrigeerivaid poliitika-meetmeid.

Artikkel 11

Ülemäärase tasakaalunihke menetluse lõpetamine

Nõukogu tühistab komisjoni soovitusel alusel artiklite 7, 8 ja 10 kohaselt esitatud soovitused, niipea kui ta leiab, et liikmesriiki ei mõjuta enam artikli 7 lõikes 2 osutatud soovitusel välja toodud ülemäärane tasakaalunihke, ning teeb selle asjaolu kohta üldsusele kättesaadava avalduse.

Artikkel 11a

Nõukogus hääletamine

Artiklites 7–11 sätestatud meetmete üle otsustamisel ei võta nõukogu arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Artikkel 11b

Kontrollkäigud

1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva arutelu vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Selleks teeb komisjon eelkõige kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi tegelikku majanduslikku olukorda ja tuvastada kõik riskid või raskused, mis esinevad käesoleva määruse eesmärkide täitmisel.
2. Tõhustatud kontrolli võib teostada liikmesriikide suhtes, kellele on antud käesoleva määruse artikli 7 lõike 2 kohaselt antud soovitus, mis on seotud ülemäärase tasakaalunihke olemasoluga, et teha kontrolli kohapeal.
3. Kui asjaga seotud liikmesriik on liikmesriik, mille vääring on euro või see osaleb ERM II, võib komisjon vajadusel paluda Euroopa Keskpanga esindajatel kontrollkäikudel osaleda.
4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 nimetatud käigu tulemuste kohta ja võib vajaduse korral otsustada oma järeldused avalikustada.
5. Lõikes 2 nimetatud kontrollkäikude korraldamisel edastab komisjon esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile selgituste andmiseks.

Artikkel 11c

Majandusdialog

1. Dialogi tõhustamiseks liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ja suurema läbipaistvuse ja vastutuse tagamiseks võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon paluda nõukogu eesistujal, komisjoni presidendil ja vajadusel Euroopa Ülemkogu eesistujal või eurorühma esimehel tulla komisjoni, et arutada

Neljapäev, 23. juuni 2011

- a) nõukogu esitatud teavet ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaste majanduspoliitika üldsuuniste kohta;
- b) iga-aastase järelevalve tsükli alguses komisjoni poolt liikmesriikidele esitatud üldisi juhiseid;
- c) kõiki Euroopa Ülemkogu järeldusi majanduspoliitika töösuundade kohta Euroopa poolaasta raames;
- d) käesoleva määruse kohaselt teostatud mitmepoolse järelevalve tulemusi;
- e) kõiki Euroopa Ülemkogu järeldusi mitmepoolse järelevalve töösuundade ja tulemuste kohta;
- f) mitmepoolse järelevalve läbiviimise analüüsi Euroopa poolaasta lõpus;
- g) käesoleva määruse artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2 ja artikli 10 lõike 4 kohaseid soovitusi.

2. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2 ja artikli 10 lõike 4 kohase nõukogu soovitusi või otsusega seotud liikmesriigile võimaluse arvamuste vahetusel osaleda.

3. Komisjon ja nõukogu teavitavad regulaarselt Euroopa Parlamenti käesoleva määruse rakendamise tulemustest.

Artikkel 11d

Läbivaatamine

1. Kolme aasta jooksul käesoleva määruse jõustumisest ja seejärel iga viie aasta järel avaldab komisjon käesoleva määruse kohaldamise kohta aruande.

Selles aruandes hinnatakse muu hulgas:

- a) määruse tõhusust,
 - b) edusamme seoses liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandusliku suutlikkuse püsiva vastastikuse lähenemisega aluslepingu kohaselt
2. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.
 3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 11e

Aruanne

Pärast seda avaldab komisjon iga kolme aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta, sealhulgas artiklis 4 sätestatud tulemustabeli ajakohastamine, ja esitab selle nõukogule ja Euroopa Parlamendile Euroopa poolaasta raames.

Neljapäev, 23. juuni 2011

IV PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamine *

P7_TA(2011)0288

Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/18)

(Seadusandlik erimenetlus – konsulteerimine)

[ME 2]

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0179/2011).

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■.

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõike 14 teist lõiku,

Neljapäev, 23. juuni 2011

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi seisukohta ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt **Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping)** sätestatule peaks liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamine ELis tähendama seda, et järgitakse stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväärsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtteid.
- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt koosnes algselt nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta ⁽³⁾, nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta ⁽⁴⁾ ning Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioonist stabiilsuse ja kasvu pakti kohta ⁽⁵⁾. Määrusi (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 muudeti 2005. aastal vastavalt määrustega (EÜ) nr 1055/2005 ja (EÜ) nr 1056/2005. Lisaks võeti vastu nõukogu 20. märtsi 2005. aasta aruanne stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise tõhustamise kohta.
- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusväärsus **ja jätkusuutlikkus**, mis tagab hindade stabiilsuse ning töökohtade loomist soodustava tugeva ja püsiva majanduskasvu, mille aluseks on finantsstabiilsus.
- (4) Ühist majandusliku juhtimise raamistikku **on vaja tõhustada**, sealhulgas **täiustada** järelevalvet eelarve üle, arvestades ELi liikmesriikide majanduselu suurt integreeritust, seda eelkõige euroalal.
- (4a) **Dünaamilise ühtse turu saavutamist ja säilitamist tuleks käsitada nõuetekohaselt ja tõrgeteta toimiva majandus- ja rahaliidu ühe osana.**
- (4b) **Parandatud majanduse juhtimise raamistiku aluseks peaks olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegia, mille puhul pööratakse erilist tähelepanu siseturu arengule ja tugevdamisele ning rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, valitsemissektori ülemäärase eelarvepuudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhus raamistik (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimiv raamistik, liikmesriikide eelarveraamistike miinimumnõuded, tõhusam finantsturgude reguleerimine ja järelevalve (sh Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatav makrotasandi usaldatavusjärelevalve).**

⁽¹⁾ ELT C ...

⁽²⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

⁽⁵⁾ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (4c) *Dünaamilise ühtse turu saavutamist ja säilitamist tuleks käsitada nõuetekohaselt ja tõrgeteta toimiva majandus- ja rahaliidu ühe osana.*
- (4d) *Stabiilsuse ja kasvu pakt ning terviklik majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama ja toetama ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiat. Eri tegevusvaldkondade vaheliste seostega ei tohiks kaasneda erandite tegemine stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.*
- (4e) *Majanduse juhtimise tõhustamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide tihedamat ja õigeaegsemat kaasamist. Euroopa Parlament võib pakkuda asjaomasele liikmesriigile, kellele on esitatud aluslepingu artikli 126 lõike 7 kohane nõukogu soovitus, aluslepingu artikli 126 lõike 9 kohane teade või aluslepingu artikli 126 lõike 11 kohane otsus, võimalust osaleda arvamuste vahetuses.*
- (4f) *Majandus- ja rahaliidu esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et liidu majanduse juhtimist on vaja parandada ning selle aluseks tuleks võtta suurem vastutus liikmesriikide ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning liikmesriikide majanduspoliitika tugevam järelevalveraamistik liidu tasandil.*
- (4g) *Komisjonil peaks olema suurem roll tõhustatud järelevalves. See hõlmab eri liikmesriikide konkreetseid hindamisi, järelevalvet, sealhulgas kontrollkäike, soovitusi.*
- (4h) *Komisjon ja nõukogu peaksid käesoleva määruse nõuetekohasel rakendamisel arvestama kõiki asjakohaseid tegureid ning asjaomaste liikmesriikide majanduslikku ja eelarve olukorda.*
- (5) *Eelarvedistsipliini eeskirjad tuleks muuta rangemaks ning suuremat tähtsust tuleks omistada võla suurusele ja selle arengule ning üldisele jätkusuutlikkusele. Samuti tuleks tugevdada mehhanisme nende eeskirjade järgimise ja jõustamise tagamiseks.*
- (5a) *Komisjonil peaks eri liikmesriikide eripära arvestavate hindamiste, järelevalve, kontrollkäikude, soovitude ja hoiatuste osas olema tõhustatud järelevalves suurem roll.*
- (6) *Selleks et rakendada praegu kehtivat ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust puudujäägi- ja võlakriitiumi alusel, on vaja konjunktuuritsükliga arvestavat võrdlusalust, millest lähtuvalt hinnata, kas valitsemissektori võla suhe SKPsse väheneb piisavalt ja kas kontrollväärtus saavutatakse rahuldava tempoga. Tuleks kehtestada üleminekuage, et võimaldada liikmesriikidel, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäeval ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, kohandada oma poliitikat vastavalt võla vähendamise kohta kehtestatud võrdlusalusele. Üleminekuage peaks kehtima ka neile liikmesriikidele, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu / Rahvusvahelise Valuufondi kohandamiskava.*

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (7) **Mittevastavus võla vähendamise kohta kehtestatud võrdlusalusele** ei tohiks **olla piisav alus ülemäärase eelarvepuudujäägi kindlaksmääramiseks, vaid arvesse** tuleks võtta kõiki **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes nimetatud asjakohaseid tegureid. **Eelkõige võib hinnang sellele, milline on tsükli ning võlakoormuse ja eelarveseisundi suhte mõju võla arengule, olla piisav, et välistada ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kindlaksmääramine võlakriteeriumite alusel.**
- (8) Kui ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu ja sellise olukorra tingivate asjaolude kindlaksmääramisel lähtutakse aga puudujäägikriteeriumist, tuleb kõiki aluslepingu artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes nimetatud asjakohaseid tegureid arvesse võtta juhul, kui valitsemissektori võla suhe SKPse ei ületa kontrollväärtust.
- (8a) **Kui asjakohaste tegurite seas võetakse arvesse terviklikke pensionireforme, tuleks eelkõige kaaluda, kas need parandavad kogu pensionisüsteemi pikaajalist jätkusuutlikkust, ohustamata sealjuures keskpika perioodi eelarveseisundit.**
- (9) Aluslepingu artikli 126 lõike 3 kohases komisjoni aruandes tuleks asjakohaselt vaagida riigi eelarveraamistiku kvaliteeti, kuna selle osatähtsus eelarve konsolideerimise ja riigi jätkusuutliku rahanduse toetamisel on äärmiselt suur. **Vaagimine peaks hõlmama miinimumkriteeriume, mis on sätestatud nõukogu direktiivis [liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta], ning ühtlasi muid soovitavaid eelarvedistsipliini alaseid nõudeid, milles on kokku lepitud.**
- (10) Selleks et toetada järelevalvet ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimist käsitlevate nõukogu soovitude ja teatiste järgimise üle, on vaja kõnealustes soovitudes ja teatistes kindlaks määrata iga-aastased eelarve-eesmärgid, mille puhul võetakse arvesse eelarveseisundi parandamiseks vajalikku tsüklilist kohandamist, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed. **Selles kontekstis tuleks iga-aastast võrdlusalust 0,5 % SKPst tõlgendada kui aastast keskmist alust.**
- (11) Meetmete tõhususe hindamisel on abiks see, kui aluseks võetakse valitsemissektori kulude üldiste eesmärkide järgimine ja kavandatud konkreetsete tulumeetmete rakendamine.
- (12) Ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaja pikendamise vajaduse hindamisel tuleks eriti arvestada **tõsiseid majandussurutisi euroalal ja kogu ELis, tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.**
- (13) Asjakohane on tõhustada aluslepingu artikli 126 lõikes 11 kavandatud rahaliste sanktsioonide kohaldamist nii, et need ka tegelikult stimuleeriksid järgima artikli 126 lõike 9 aluses esitatud teatistes sätestatud.
- (14) Selle tagamiseks, et osalevad liikmesriigid järgiksid ELi eelarvejärelevalve raamistikku, tuleks aluslepingu artikli 136 alusel reguleerida eeskirjadega sanktsioonid, millega tagatakse stabiilsuse ja kasvu pakti eeskirjade õiglane, õigeaegne ja tõhus täitmine.
- (14a) **Kogutud trahvisummad tuleks eraldada nende liikmesriikide loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, kelle valuutaks on euro, et tagada stabiilsus kogu euroalal.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

(15) Määruses (EÜ) nr 1467/97 sisalduvates viidetes tuleks arvestada Euroopa Liidu toimimise lepingu uut artiklite numeratsiooni ning asjaolu, et nõukogu määrus (EÜ) nr **3605/93** asendati nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 479/2009 Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta ⁽¹⁾.

(16) Määrust (EÜ) nr 1467/97 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1467/97 muudetakse järgmiselt:

1. artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

1. Käesolevas määruses sätestatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kiirendamise ja selgitamise kord. **Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse** eesmärk on vältida valitsemissektori eelarve ülemäära puudujääki ja sellise puudujäägi tekkimise korral soodustada selle viivitamatut korrigeerimist, ning selle menetluse käigus kontrollitakse valitsemissektori eelarve puudujäägi ja võla kriteeriumi alusel eelarvedistsipliini järgimist.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel on „osalevad liikmesriigid“ need liikmesriigid, kelle valuuta on euro.”;

2. artiklit 2 muudetakse järgmiselt.

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui valitsemissektori eelarve puudujääk ületab kontrollväärtuse, käsitatakse seda olukorda kooskõlas aluslepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise alapunktiga erandlikuna, kui selle põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantspositsioonile, või kui selle põhjustab tõsine majandussurutus.”;

b) lisatakse **järgmine** lõige **1**:

„1a. Kui valitsemissektori võla suhe SKPsse ületab kontrollväärtuse, käsitatakse seda kooskõlas aluslepingu artikli 126 lõike 2 punktiga b kontrollväärtuse suunas piisavalt vähenevana, kui eelneva kolme aasta jooksul on erinevus kontrollväärtusega vähenenud **võrdlusalusena** keskmiselt ühe kahekümnendiku võrra viimase kolme aasta jooksul, **võttes aluseks muutused viimase kolme aasta jooksul, mille kohta on andmed olemas. Võlakriteeriumi nõue loetakse ühtlasi täidetuks juhul, kui komisjoni antud eelarveprognoosist ilmneb, et nõutud erinevuse vähenemine esineb kolme aasta jooksul, kaasa arvatud need kaks aastat, mis järgnevad viimasele aastale, mille kohta on andmed olemas. Liikmesriigi puhul, kelle suhtes kohaldatakse ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust** [sisestada käesoleva määruse vastuvõtmise kuupäev], **loetakse kolme aasta jooksul alates ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimisest võlakriteeriumi kohane nõue täidetuks, kui see liikmesriik teeb piisavaid edusamme nõuetele vastavuse saavutamiseks vastavalt nõukogu vastuvõetud arvamustele selle liikmesriigi stabiilsus- või lähenemisprogrammi kohta.**

⁽¹⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Võla kohandamise võrdluseluse rakendamisel tuleks arvesse võtta tsükli mõju võla vähendamisele.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon **võtab** aluslepingu artikli 126 lõikes 3 sätestatud aruande ettevalmistamisel **arvesse** kõiki asjakohaseid tegureid **sedavõrd, kuivõrd need avaldavad olulist mõju asjaomase liikmesriigi puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimise hindamisele**. Komisjoni aruandes tuleb asjakohaselt kajastada:

- Arengutendentse, mis on seotud keskpika perioodi majanduspositsiooniga, eelkõige potentsiaalne majanduskasv, **sealhulgas tööhõive, kapitali koondumise ja kogutootlikkuse erinev osakaal**, tsüklilised **arengud ning erasektori säästude netojääk**;
- **Arengutendentse, mis on seotud keskpika perioodi eelarveseisunditega** (eelkõige eelarve **keskpika perioodi eesmärgi kohandamine, esmase eelarveseisundi tase ning esmaste jooksvate ja kapitalikulude areng, ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete ennetamist ja korrigeerimist** käsitlevate poliitikasuundumuste rakendamine, **ELi üldist majanduskasvustrateegiat käsitlevate poliitikasuundumuste rakendamine**, eriti **liikmesriikide eelarveraamistiku tulemuslikkus**);
- Aruandes analüüsitakse ka keskpika perioodi **valitsemissektori** võlapositsiooni arengut, **selle dünaamikat ja jätkusuutlikkust** (eelkõige **riskitegureid, sealhulgas võla tähtaegu ja vääringuid, võlakoorma ja eelarveseisundi suhet mõjutavaid muutusi ja nende struktuuri**, kogutud reserve ja muid **rahalisi** varasid; tagatisi, täpsemalt finantssektoriga seotud tagatisi, **ja kõiki** rahvastiku vananemisega seotud **kaudseid kohustusi ning erasektori võlga sedavõrd, kuivõrd sellega võib kaasneda valitsemissektori bilansiväline kohustus**);
- Lisaks sellele peab komisjon pöörama asjakohast tähelepanu ka kõikidele teistele teguritele, mis on asjaomase liikmesriigi arvates olulised, et põhjalikult **hinnata puudujäägi- ja võlakriteeriumide järgimist**, ning millest liikmesriik on **nõukogule ja komisjonile** teada andnud. Seoses sellega pööratakse **erilist tähelepanu**: rahvusvahelise solidaarsuse edendamiseks ja ELi poliitikaeesmärkide **saavutamiseks makstavale rahalisele toetusele; võlg, mis kogunes finantsstabiilsuse säilitamisel liikmesriikide seas kahe- ja mitmepoolse toetusena; võlg, mis on seotud finantsstabiilsuse operatsioonidega tõsiste finantsraskuste ajal**.”;

d) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon ja nõukogu koostavad tasakaalustatud üldhinnangu kõikide asjakohaste tegurite kohta ja võtavad selles eriti arvesse nende tegurite raskendavat või leevendavat mõju puudujäägi- ja/või võlakriteeriumi järgimise hindamisele. Kui hinnatakse puudujäägikriteeriumi järgimist ja kui valitsemissektori võla suhe SKPsse ületab kontrollväärtuse, võetakse kõnealuseid tegureid edasises menetluses, mille tulemusel tehakse otsus aluslepingu artikli 126 lõigete 4, 5 ja 6 kohase ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta, arvesse üksnes juhul, kui täielikult on täidetud topelttingimus, s.t et enne asjakohaste tegurite arvessevõtmist on kindel, et valitsemissektori eelarve puudujääk on kontrollväärtuselähedane ja et see ületab kontrollväärtuse ajutiselt.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Neid tegureid võetakse siiski arvesse edasises menetluses – kui hinnatakse võlakriteeriumi järgimist –, mille alusel tehakse otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta.”;

da) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Puudujäägi- ja võlakriteeriumist kinnipidamise hindamisel ning sellele järgneval ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse meetmete võtmisel pööravad komisjon ja nõukogu nõuetekohaselt tähelepanu selliste pensionireformide elluviimisele, millega kehtestatakse mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensiooni sammast. Eelkõige tuleb arvesse võtta reformiga loodud üldise pensionisüsteemi iseärasusi, nimelt seda, kas see soodustab pikaajalist jätkusuutlikkust, suurendamata seejuures ohtu keskpika perioodi eelarveseisundile.”;

db) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui nõukogu on teinud komisjoni seisukoha ning ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 6 alusel otsuse, et liikmesriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk, võtavad nõukogu ja komisjon lõikes 3 osutatud asjaomaseid tegureid – sest need mõjutavad kõnealuse liikmesriigi olukorda – arvesse ka ELi toimimise lepingu artikli 126 järgsete menetlusetappide puhul, sealhulgas ka käesoleva määruse artikli 3 lõikes 5 ning artikli 5 lõikes 2 määratletud menetlusetappide puhul, eelkõige ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaja kehtestamisel ja selle pikendamisel. Nimetatud tegureid ei võeta siiski arvesse nõukogu poolt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 12 kohase otsuse tegemisel, millega tühistatakse mõned või kõik nõukogu otsused, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 6–9 ja lõike 11 kohaselt.”;

e) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Nende liikmesriikide puhul, kus **kontrollväärtust ületav** ülemäärane eelarvepuudujääk on seotud sellise pensionireformi rakendamisega, millega kehtestatakse mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensiooni sammast, võtavad komisjon ja nõukogu ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse käigus **puudujääginäitajate** arengut hinnates arvesse ka kulusid, mis pensionireformi käigus tekivad, **kui puudujääk ei ületa märkimisväärselt taset, mida võib pidada kontrollväärtuse lähedaseks ning võlasuhe ei ületa kontrollväärtust, tingimusel et säilitatakse üldine eelarve jätkusuutlikkus.** Kui eelarvepuudujääk on oluliselt ja jätkuvalt vähenenud ning on kontrollväärtuselähedane, võtab nõukogu ka arvesse netokulu, kui teeb **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 12 kohase otsuse, millega tühistatakse mõned või kõik nõukogu otsused, mis on vastu võetud **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõigete 6–9 ja lõike 11 kohaselt.”.

2 a. lisatakse järgmine jagu:

„1a Jagu

MAJANDUSALANE DIALOOG

Artikkel 2a

1. Selleks et tõhustada arutelu Euroopa Liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistuja, komisjoni presidendi ja vajaduse korral eurorühma esimehe parlamendikomisjoni arutama nõukogu soovitusi, mis on esitatud vastavalt ELi toimimise

Neljapäev, 23. juuni 2011

lepingu artikli 126 lõikele 7 ning teatist, mis on esitatud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikele 9 ning otsuseid, mis on tehtud vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigetele 6 ja 11.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda liikmesriigile, kellele soovitus, teatis ja otsused esitati, võimalust osaleda arvamuste vahetuses.

2. Euroopa Komisjon ja nõukogu teavitavad regulaarselt Euroopa Parlamenti käesoleva määruse kohaldamisest.”.

3. artiklit 3 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui komisjoni arvates on eelarvepuudujääk ülemäärane, adresseerib ta arvamuse ja ettepaneku kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõigetega 5 ja 6 nõukogule **ja teavitab Euroopa Parlamenti**, võttes täies ulatuses arvesse lõikes 1 nimetatud arvamust.”;

b) lõikes 3 asendatakse viide määruse (EÜ) nr 3605/93 artikli 4 lõigetele 2 ja 3 viitega määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetele 2 ja 3;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Nõukogu soovitus, mis on esitatud kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 7, kehtestatakse asjaomasele liikmesriigile tõhusate meetmete võtmiseks maksimaalselt kuuekuune tähtaeg. **Kui olukorra tõsidus seda nõuab, võib tõhusate meetmete võtmise tähtaeg olla kolm kuud.** Samuti kehtestatakse nõukogu soovitus tähtaeg ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimiseks, mis peaks olema lõpule viidud puudujäägi kindlakstegemisele järgneval aastal, välja arvatud eriasjaolude korral. Nõukogu nõuab oma soovitus, et liikmesriik saavutaks iga-aastased eelarveeesmärgid, mis soovitus aluseks olevatest prognoosidest lähtuvalt on kooskõlas tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundi minimaalse aastase paranemisega vähemalt 0,5 % SKPst (v.a ühekordsed ja ajutised meetmed), et tagada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimine soovitus kehtestatud tähtaja jooksul.”;

d) lisatakse järgmine lõige ■:

„4a. ■ Lõikes 4 sätestatud ■ tähtaja jooksul esitab asjaomane liikmesriik komisjonile ja nõukogule aruande meetmetest, mis ta on võtnud vastuseks **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 7 kohasele nõukogu soovitus. Aruanne sisaldab **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 7 kohase nõukogu soovitusiga kooskõlas olevaid valitsemissektori kulude ja **tulude ning** suvakohaste **kulude ja tulumeetmetega** seotud eesmärgid, samuti teavet võetud meetmete kohta ja kõnealuste eesmärkide saavutamiseks kavandatud meetmete kohta. Kõnealune aruanne avalikustatakse.”;

Neljapäev, 23. juuni 2011

e) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui asjaomane liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid kooskõlas aluslepingu artikli 126 lõike 7 alusel antud soovitusel ja kui ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, esineb pärast selle soovitusel vastuvõtmist, võib nõukogu teha komisjoni soovitusel otsuse võtta aluslepingu artikli 126 lõike 7 alusel vastu muudetud soovituse. Muudetud soovitusel võidakse pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 nimetatud asjakohaseid tegureid. Nõukogu hindab, kas on toimunud ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, võrreldes seda oma soovitusel esitatud majandusprognosidega. **Tõsise majandussurutise korral euroalal või kogu ELis** võib nõukogu teha komisjoni soovitusel otsuse võtta vastu aluslepingu artikli 126 lõike 7 kohane muudetud soovitus, **tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perioodis.**”;

4. artiklit 4 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. **Kui on kindlaks tehtud, et ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikes 8 nimetatud tõhusaid meetmeid ei ole võetud, tehakse iga nõukogu otsus avalikustada oma soovitusel viivitamata pärast käesoleva määruse artikli 3 lõike 4 kohaselt kehtestatud tähtaja möödumist.**”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui nõukogu vaeb, kas vastuseks tema soovitustele, mis on tehtud kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 7, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomase liikmesriik esitab käesoleva määruse artikli 3 lõike 4a kohaselt, ja käesoleva määruse rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teadaantud otsuseid.

Kui nõukogu teeb kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 8 kindlaks, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tõhusaid meetmeid, teatab ta sellest Euroopa Ülemkogule.”.

5. artiklit 5 muudetakse järgmiselt.

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Aluslepingu artikli 126 lõike 9 kohane nõukogu otsus teatada asjaomasele osalevale liikmesriigile, et see võtaks meetmeid eelarvepuudujäägi vähendamiseks, tehakse kahe kuu jooksul alates nõukogu otsusest, millega tehti kindlaks, et artikli 126 lõikega 8 kooskõlas olevaid tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Nõukogu nõuab oma teatises, et liikmesriik saavutaks iga-aastased eelarve-eesmärgid, mis teatise aluseks olevatest prognoosidest lähtuvalt on kooskõlas tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundi minimaalse aastase paranemisega vähemalt 0,5 % SKPst (v.a ühekordsed ja ajutised meetmed), et tagada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimine teatises kehtestatud tähtaja jooksul. Nõukogu märgib ka kõnealuste eesmärkide saavutamist soodustavad meetmed.”;

Neljapäev, 23. juuni 2011

b) lisatakse **järgmine** lõige **■**:

„1a. Olles saanud nõukogult **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 9 kohase teatise, annab asjaomane liikmesriik komisjonile ja nõukogule aru meetmetest, mis ta vastuseks nõukogu teatisele on võtnud. Aruanne sisaldab valitsemissektori kulude ja **tulude ning** suvakohaste **kulu- ja tulumeetmetega** seotud eesmärgid ning teavet selle kohta, missuguseid meetmeid on võetud vastuseks nõukogu konkreetsetele soovitudele, nii et nõukogul oleks vajaduse korral võimalik teha otsus vastavalt käesoleva määruse artikli 6 lõikele 2. Kõnealune aruanne avalikustatakse.”;

c) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui asjaomane liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid kooskõlas aluslepingu artikli 126 lõike 9 alusel antud teatisega ja ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, on toimunud pärast selle teatise vastuvõtmist, võib nõukogu teha komisjoni soovitusel alusel otsuse võtta vastu muudetud teatis aluslepingu artikli 126 lõike 9 alusel. Muudetud teatise võidakse pikendada ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tähtaega reeglina ühe aasta võrra, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 2 lõikes 3 nimetatud asjakohaseid tegureid. Nõukogu hindab, kas on toimunud ootamatu tõsine majanduslik sündmus, millel on riigi rahandusele oluline negatiivne mõju, võrreldes seda enda teatise olevate majandusprognosidega. **Tõsise majandussurutise korral euroalal või kogu ELis** võib nõukogu teha komisjoni soovitusel alusel otsuse võtta vastu aluslepingu artikli 126 lõike 9 kohane muudetud teatis, **tingimusel et see ei ohusta eelarve jätkusuutlikkust keskpikas perioodis.**”;

6. artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Kui nõukogu vaeb, kas vastuseks tema teatisele, mis on tehtud kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 9, on võetud tõhusaid meetmeid, võtab ta otsuse tegemisel arvesse aruannet, mille asjaomase liikmesriigi esitab käesoleva määruse artikli 5 lõike 1a kohaselt, ja käesoleva määruse rakendamist ning asjaomase liikmesriigi valitsuse muid avalikult teada antud otsuseid. **Vastavalt artiklile 10a korraldatud komisjoni kontrollkäigu tulemus võetakse arvesse.**

2. Kui tingimused **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 11 kohaldamiseks on täidetud, kehtestab nõukogu kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 11 sanktsioonid. Iga selline otsus tehakse hiljemalt nelja kuu jooksul pärast nõukogu otsust, millega teatati asjaomasele osalevale liikmesriigile, et see võtaks meetmeid kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 9.”.

7. **artikkel 7** asendatakse **■ järgmisega**:

„Artikkel 7

Kui osalev liikmesriik ei järgi ELi toimimise lepingu artikli 126 lõigete 7 ja 9 kohaseid nõukogu järjestikuseid otsuseid, teeb nõukogu kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 126 lõikega 11 ja üldjuhul 16 kuu jooksul alates määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetes 2 ja 3 sätestatud aruande esitamise kuupäevast otsuse määrata trahvid. Käesoleva määruse artikli 3 lõike 5 või

Neljapäev, 23. juuni 2011

artikli 5 lõike 2 kohaldamisel muudetakse vastavalt ka kuueteistkuulist tähtaega. Sihilikult kavandatud eelarvepuudujäägi korral, mis nõukogu arvates on ülemäärane, kasutatakse kiirendatud menetlust.”.

8. artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Nõukogu teeb aluslepingu artikli 126 lõike 11 kohase otsuse sanktsioonide karmistamise kohta hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast. Nõukogu teeb aluslepingu artikli 126 lõike 12 kohaselt otsuse kõikide oma otsuste või neist osa tühistamise kohta võimalikult kiiresti ja igal juhul hiljemalt kahe kuu jooksul alates määruses (EÜ) nr 479/2009 sätestatud aruandluskuupäevast.”.

9. artikli 9 kolmandas lõigus asendatakse viide artiklile 6 viitega artikli 6 lõikele 2;

10. artiklit 10 muudetakse järgmiselt.

- a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon ja nõukogu jälgivad korrapäraselt, kuidas rakendatakse meetmeid, mida on võtnud.”;

- b) lõikes 3 asendatakse viide määrusele (EÜ) nr 3605/93 viitega määrusele (EÜ) nr 479/2009.”.

10a. lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesoleva määruse eesmärkidele. Komisjon korraldab sel eesmärgil kontrollkäike, et hinnata liikmesriigi tegelikku majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse järgimisega seotud riskid või probleemid.

2. Tõhustatud järelevalvet võidakse teha liikmesriigis, kellele on antud soovitusi ja teatiseid pärast vastavalt artikli 126 lõikele 8 tehtud otsust ning ELi toimimise lepingu artikli 126 lõike 11 raames tehtud otsuseid kohapeal läbiviidava kontrollimise eesmärgil. Asjaomased liikmesriigid annavad kogu vajaliku teabe kontrollkäigu ettevalmistamiseks ja läbiviimiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik on liikmesriik, kelle valuutaks on euro või kes on ERM II liige, võib komisjon vajaduse korral kutsuda kontrollkäigule Euroopa Keskpanga esindajad.

4. Komisjon esitab nõukogule aruande teises lõikes nimetatud kontrollkäigu tulemuste kohta ning võib vajaduse korral otsustada tulemused avaldada.

Neljapäev, 23. juuni 2011

5. Teises lõikes nimetatud kontrollkäike korraldades edastab komisjon esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile märkuste tegemiseks.”.

11. artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Kui nõukogu otsustab osaleva liikmesriigi suhtes kohaldada meetmeid kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 11, nõutakse üldjuhul trahvi. Nõukogu võib teha otsuse täiendada kõnealust trahvi muude **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikes 11 sätestatud meetmetega.”.

12. artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

1. Trahvisumma koosneb kindlaksmääratud osast, mis võrdub 0,2 %ga SKPst, ja muutuvast osast. Muutuva osa suurus on kuni üks kümnendik eelmise aasta puudujäägi (% SKPst) ja valitsemissektori eelarvepuudujäägi kontrollväärtuse erinevusest või, kui eelarvedistsipliini täitmata jätmise korral arvestatakse võlakriteeriumi, kuni üks kümnendik eelmise aasta puudujäägi (% SKPst) ja valitsemissektori sellise eelarvepositsiooni (% SKPst) erinevusest, mis samal aastal oleks tulnud saavutada vastavalt aluslepingu artikli 126 lõike 9 alusel väljaantud teatisele.

2. Igal järgneval aastal, kuni otsus ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta tühistatakse, hindab nõukogu, kas asjaomane osalev liikmesriik on võtnud tõhusaid meetmeid vastuseks **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 9 kohasele nõukogu edastatud teatisele. Kui asjaomane osalev liikmesriik ei ole nõukogu teatist järginud, otsustab nõukogu iga-aastase hindamise käigus sanktsioone karmistada kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõikega 11. Kui tehakse otsus täiendava trahvi kohta, arvutatakse see samamoodi nagu lõike 1 kohane muutuv trahviosa.

3. Ühegi lõigetes 1 ja 2 nimetatud trahvi ülemäär ei ole suurem kui 0,5 % SKPst”.

13. artikkel 13 tunnistatakse kehtetuks ja artiklis 15 asendatakse viide artiklile 13 viitega artiklile 12;

14. artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Käesoleva määruse artiklis 12 osutatud trahvisummad arvatakse aluslepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka **ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Alates hetkest, mil liikmesriigid, kelle rahaihik on euro, on loonud mõne muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal, eraldatakse trahvisummad sellele mehhanismile.”.**

14a. lisatakse järgmine artikkel:

Neljapäev, 23. juuni 2011

„Artikkel 17a

1. Kolme aasta jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist ning iga viie aasta tagant avaldab komisjon aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Selles aruandes hinnatakse muuhulgas:

a) määruse tulemuslikkust;

b) edusamme liikmesriikide majanduspoliitika tihedama koordineerimise tagamisel ning majandusliku suutlikkuse püsivas vastastikusel lähenemises vastavalt aluslepingule.

2. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.”;

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”.

15. kogu määruses asendatakse viited artiklile 104 viidetega **ELi toimimise lepingu** artiklile 126.

16. lisa punkti 2 I veerus asendatakse viide nõukogu määruse (EÜ) nr 3605/93 artikli 4 lõigetele 2 ja 3 viitega nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2009 artikli 3 lõigetele 2 ja 3.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Nõukogu nimel
eesistuja

Liikmesriikide eelarveraamistiku nõuded *

P7_TA(2011)0289

Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu nõukogu direktiiv liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/19)

(Konsulterimine)

[ME 2]

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0184/2011).

Neljapäev, 23. juuni 2011

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■.

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõike 14 kolmandat lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi seisukohta ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Majandus- ja rahaliidu esimese kümne tegevusaasta jooksul omandatud kogemused on vaja ära kasutada. Hiljutiste sündmuste tõttu majanduselus on eelarvepoliitika elluviimine muutunud keerulisemaks kogu ELis ning on saanud selgeks, et **riikide vastutust tuleks suurendada ning liikmesriikide eelarveraamistiku aluseks olevate eelarve-eeskirjade ja -menetluste suhtes tuleks kohaldada ühtseid nõudeid. Eeskätt tuleks täpsustada, mida liikmesriikide ametiasutused peavad tegema, et järgida aluslepingutele lisatud ning ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokoll (nr 12) sätteid, eriti selle artiklit 3.**
- (2) Liikmesriikide valitsused ja valitsemissektori allsektorid haldavad avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteemi, mis hõlmab muu hulgas selliseid elemente nagu raamatupidamine, sisekontroll, finantsaruandlus ja auditeerimine. Neid elemente tuleks eristada statistilistest andmetest, mis käsitlevad statistiliste meetoditega saadud andmeid riigi rahanduse kohta, ning prognoosidest ja eelarve-meetmetest, mis on seotud riigi rahandusega tulevikus.
- (3) Kvaliteetse ja liikmesriigiti võrreldava statistika koostamise eeltingimus on kõikehõlmav ja usaldusväärne avaliku sektori raamatupidamistava igas valitsemissektori osas. **Sisekontrolliga tuleks tagada, et olemasolevaid eeskirju jõustatakse kogu valitsemissektoris. Sõltumatu auditeerimisega, mida teostavad avaliku sektori asutused, nagu kontrollikojad, või eraõiguslikud auditeerimisasutused, tuleks edendada parimaid rahvusvahelisi tavasid.**

⁽¹⁾ ELT C

⁽²⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (4) ELi eelarvealase järelevalveraamistiku nõuetekohaseks toimimiseks on oluline eelarveandmete kättesaadavus. Õigeaegsete ja usaldusväärsete eelarveandmete korrapärase kättesaadavus tagab nõuetekohase ja hästi ajastatud seire, mis omakorda võimaldab võtta viivitamata meetmeid, kui eelarvepositsioon **ootamatult muutub**. Eelarveandmete kvaliteedi tagab eelkõige läbipaistvus, mis tähendab muu hulgas seda, et nimetatud andmed on üldsusele korrapäraselt kättesaadavad.
- (5) Seoses statistikaga on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 223/2009 (Euroopa statistika kohta) ⁽¹⁾ kehtestatud Euroopa statistika koostamise õigusraamistik ELi poliitika kujundamiseks, kohaldamiseks, jälgimiseks ja hindamiseks. Määruses sätestati ka Euroopa statistika väljatöötamise, tegemise ja levitamise põhimõtted, s.o ametialane sõltumatus, erapooletus, objektiivsus, usaldusväärsus, statistika konfidentsiaalsus ja kulutasuvus, ning esitati iga põhimõtte täpne määratlus. Nõukogu 25. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 479/2009 (Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolliga kohaldamise kohta) ⁽²⁾ muudetud versiooniga laiendati komisjoni volitusi kontrollida ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluses kasutatavaid statistilisi andmeid.
- (6) Mõisted „valitsemissektor”, „puudujääk” ja „investeerimine” on sätestatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitlevas protokollis, viidates Euroopa rahvamajanduse arvepidamise süsteemile (ESA), mis on asendatud ühenduses kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemiga (vastu võetud nõukogu 25. juuni 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 2223/96 ühenduses kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta ⁽³⁾ (edaspidi „ESA 95”).
- (6 a) *ELi eelarvealase järelevalveraamistiku nõuetekohaseks toimimiseks on oluline ESA 95 andmete kättesaadavus ja kvaliteet. ESA 95 põhineb tekkepõhiselt esitataval tabelil. Tekkepõhine fiskaalstatistika põhineb siiski varasematel kassapõhistel või samaväärsetel andmetel. Nendel võib olla oma osa eelarvepositsiooni õigeaegse jälgimise parandamisel, et vältida tõsiste eelarvevigade liiga hilist tuvastamist. Kui on kättesaadavad eelarve arengut kirjeldavate kassapõhiste andmete aegread, võib ilmnedu suundumusi, mis nõuavad põhjalikumalt jälgimist. Kassapõhised eelarveandmed (või samaväärsed avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmed, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad), mis tuleb avaldada, peaksid hõlmama vähemalt üldbilanssi ning kogutulu ja -kulu. Põhjendatud juhtudel, nt kui liikmesriigis on palju kohalikke valitsusasutusi, võib selleks, et andmed õigel ajal avalikustada, tugineda sobivatele hindamistehnikele, mis põhinevad asutuste valimil koos hilisema läbivaatamisega täilike andmete põhjal.*
- (7) Kui mitteobjektiivsed ja ebarealistlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid võivad eelarve planeerimise tõhusust märkimisväärselt vähendada ning seega kahjustada eelarvedistsipliini järgimist, siis läbipaistvus ja prognoosimeetodite **arutamine** võivad eelarve planeerimisel kasutatavate makromajandus- ja eelarveprognooside kvaliteeti oluliselt parandada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta, ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.

⁽²⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 310, 30.11.1996, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (8) Otsustava tähtsusega selle tagamisel, et eelarvepoliitika elluviimisel kasutatakse realistlikke prognoose, on läbipaistvus, mis peab hõlmama üldsuse juurdepääsu **mitte ainult eelarve planeerimiseks koostatud ametlikele makromajandus- ja eelarveprognoosidele, vaid samuti selliste prognooside aluseks olevatele meetoditele, eeldustele ja asjaomastele näitajatele.**
- (9) **Tundlikkusanalüüs** ja **sellele** vastavad eelarveprognoosid, mis toetavad **kõige tõenäolisemat makromajanduslikku eelarvestsenaariumi**, võimaldavad analüüsida, kuidas **peamised** rahandusvaldkonna muutujad erinevate **majanduskasvu ja intressimäärade** prognooside kohaselt muutuksid, ning vähendavad seega suuresti riski, et prognoosimisvead ohustavad eelarvedistsipliini.
- (10) **Kõige tõenäolisema makromajandusliku eelarvestsenaariumi** puhul on liikmesriikide jaoks kasulik võtta aluseks komisjoni prognoosid ja teave nende aluseks olevate mudelite kohta, mis suurendavad eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside kehtivust, kuid ulatus, mil määral liikmesriikidelt võib oodata **eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside võrdlemist komisjoni prognoosidega**, erineb sõltuvalt prognoosi koostamise ajast ja prognoosimeetodite ja eelduste võrreldavusest. **Kasulikeks võrdlusalusteks võivad olla ka teiste sõltumatute asutuste prognoosid.**
- (10 a) **Valitud makromajandusliku eelarvestsenaariumi ning komisjoni prognoosi vahelisi olulisi erinevusi tuleks kirjeldada ja põhjendada, eelkõige kui muutujate kasv või tase välisprognoosides erineb suuresti komisjoni prognoosides toodud väärtustest.**
- (10 b) **Kuna liikmesriikide eelarved ning liidu eelarve on vastastikusel sõltuvuses, peaks komisjon esitama mitmeaastases finantsraamistikus kavandatud kulude tasemel põhinevad ELi kulude prognoosid, et toetada liikmesriike eelarveprognooside koostamisel.**
- (10 c) **Eelarve planeerimiseks kasutatavate prognooside koostamise lihtsustamiseks ning erinevuste selgitamiseks komisjoni ja liikmesriikide prognooside vahel peaks igal liikmesriigil olema kord aastas võimalus arutada komisjoniga makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise aluseks olevaid eeldusi.**
- (11) Ametlike makromajandus- ja eelarveprognooside kvaliteet paraneb märgatavalt, kui **toimub objektiivsetel kriteeriumidel põhinev regulaarne, erapooletu ja ulatuslik hindamine.** Põhjaliku **hindamise** käigus kontrollitakse majandusprognoose, võrreldakse neid muude asutuste prognoosidega ning hinnatakse eelmiste prognooside paikapidavust.
- (12) Kui võtta arvesse, et eeskirjadel põhinevate eelarveraamistike tõhusus on tõendatud ning et need toimivad edukalt **riikide vastutuse suurendamisel seoses ELi eelarve-eeskirjadega ja** eelarvedistsipliini edendamisel, peavad ELi tugevdatud eelarvealase järelevalveraamistiku nurgakiviks olema ranged **riigipõhised arvudes väljendatud** eelarve-eeskirjad, mis on kooskõlas ELi tasandi eelarve-eesmärkidega. Ranged **arvudes väljendatud** eelarve-eeskirjad peaksid sisaldama väga täpselt kindlaks määratud eesmarke ning tõhusa ja õigeaegse järelevalve mehhanisme. **Seejuures tuleks lähtuda usaldusväärsest ja sõltumatust analüüsist, mille koostavad sõltumatud asutused või asutused, kes on oma tööülesannete täitmisel sõltumatud liikmesriikide eelarveasutustest.** Lisaks on poliitika rakendamise kogemus näidanud, et arvudes väljendatud **eelarve-eeskirjade** toimivuse tagamiseks peavad nõuete täitmatajätmisel olema tagajärjed, millega võib kaasnedä üksnes halb maine.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (12 a) **Kui võtta arvesse, et protokoll nr 15 (teatavate Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriiki käsitlevate sätete kohta) alusel ei ole protokoll nr 12 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta) nimetatud kontrollväärtused Ühendkuningriigile otseselt siduvad, ei tuleks Ühendkuningriigi suhtes kohaldada kohustust võtta vastu arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, mis soodustavad tegelikult ülemäärase eelarvepuudujäägi jaoks kehtestatud kontrollväärtustest kinnipidamist, ning sellega seotud kohustust, mille kohaselt peavad keskpika perioodi eelarveraamistikus sisalduvad mitmeaastased eesmärgid olema kooskõlas selliste eeskirjadega.**
- (13) Liikmesriigid peaksid vältima protsüklilist eelarvepoliitikat ning headel aegadel tuleks eelarvet jõuliselt konsolideerida. Seda eesmärki aitavad saavutada väga täpselt arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, **mis peaksid kajastuma liikmesriikide aastaelarveseadustes.**
- (14) Riiklik eelarve planeerimine saab olla kooskõlas nii stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku kui ka parandusliku osaga üksnes juhul, kui seda tehakse mitme aasta perspektiivis ning püütakse eelkõige saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärgid. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgid on äärmiselt olulised selle tagamisel, et liikmesriikide eelarveraamistik oleks kooskõlas ELi õigusaktidega. Nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1466/97 (eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 7. juuli 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1467/97 (ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta) ⁽²⁾ põhimõtete kohaselt ei tohiks stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku ega paranduslikku osa käsitleda teineteisest eraldi.
- (15) Kuigi aastaelarveseaduse vastuvõtmine on eelarveprotsessi keskne osa, mille raames võetakse liikmesriikides vastu olulised eelarveotsused, ulatub enamiku fiskaalmeetmete mõju aastast eelarvetsüklilt tunduvalt kaugemale. Seega on ühe aasta perspektiiv tugeva eelarvepoliitika jaoks nõrk alus. Selleks et võtta arvesse asjaolu, et ELi eelarvealane järelevalveraamistik hõlmab mitut aastat, tuleks aastaelarveseaduse kavandamisel tugineda eelarve mitmeaastasele planeerimisele, mille aluseks on keskpika perioodi eelarveraamistik.
- (15 a) **See keskpika perioodi eelarveraamistik peaks muu hulgas hõlmama kõiki peamisi kulu- ja tuluartikleid käsitlevaid prognoose eelarveaasta ja sellest pikema perioodi kohta, põhinedes eeldusel, et poliitikat ei muudeta. Iga liikmesriik peaks olema suuteline nõuetekohaselt määratlema muutumatu poliitika ja see poliitika tuleks teha üldsusele koos arvessevõetud eelduste, meetodikate ja asjaomaste näitajatega kättesaadavaks.**
- (15 b) **Käesolev direktiiv ei keela liikmesriigi uuel valitsusel keskpika perioodi eelarveraamistikku muuta, et see vastaks uutele poliitika prioriteetidele, tingimusel et liikmesriik toob välja erinevused võrreldes eelmise keskpika perioodi eelarveraamistikuga.**
- (16) Eelarvealast järelevalveraamistikku käsitlevaid sätteid, mis on kehtestatud aluslepinguga ning eelkõige stabiilsuse ja kasvu paktiga, kohaldatakse kogu valitsemissektori suhtes, mis hõlmab määruse (EÜ) nr 2223/96 kohaselt selliseid allsektoreid nagu keskvalitsus, osariigi/liidumaa valitsus, kohalik omavalitsus ja sotsiaalkindlustusfondid.
- (17) Paljude liikmesriikide rahandus on olulisel määral detsentraliseerunud seoses eelarvepädevuse üleandmisega valitsemissektori allsektoritele. Tänu sellele on allsektorite tähtsus stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete täitmise tagamisel märkimisväärselt suurenenud ning erilist tähelepanu tuleks pöörata sellele, et riikide eelarveraamistikus sätestatud kohustused ja menetlused hõlmaksid kindlasti kõiki valitsemissektori allsektoreid, seda eelkõige (kuid mitte ainult) liikmesriikides, mis on rohkem detsentraliseeritud.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (18) Selleks et eelarveraamistikega oleks võimalik eelarvedistsipliini ja riigi rahanduse jätkusuutlikkust tõhusalt parandada, peaksid need hõlmama kogu riigi rahandust. Seepärast tuleks erilist tähelepanu pöörata **selliste valitsemissektori asutuste ja fondide** toimingutele, **mis ei ole osa korralisest eelarvest allsektori tasandil, ning** mille mõju liikmesriikide eelarvepositsioonile avaldub kohe või keskpika perioodi jooksul. **Andmed nende koondmõju kohta valitsemissektori eelarvetasakalule ja võlale tuleks esitada iga-aastase eelarveprotsessi ja keskpika perioodi eelarvekavade raames.**
- (18 a) **Sarnaselt väärib nõuetekohast tähelepanu tingimuslike kohustuste olemasolu. Täpsemalt öeldes hõlmavad tingimuslikud kohustused võimalikke kohustusi, mis sõltuvad teatavate ebakindlate tulevikusündmuste toimumisest, või kujutavad endast kohustusi, mille puhul makse tegemine ei ole tõenäoline või ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata makstava summa suurust. Nende hulka kuulub näiteks asjakohane teave riigi tagatiste, halbade laenude ja riigi osalusega ettevõtete tegevusest tulenevate kohustuste kohta, sealhulgas vajaduse korral teave tingimuslike kohustuste tõenäosuse ja võimaliku maksetähtpäeva kohta. Turu tundlikkust tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta.**
- (18 b) **Komisjon peaks käesoleva direktiivi rakendamist korrapäraselt kontrollima. Riikide eelarveraamistike eri aspekte käsitleva viie peatüki sätetega seotud parimad tavad tuleks kindlaks teha ja neid jagada.**
- (18 c) **Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama enda jaoks ja liidu huvides tabelid, kus on võimaluste piires näidatud käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete vastavus, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.**
- (19) Kuna liikmesriigid ei saa käesoleva direktiivi eesmärki, s.t aluslepinguga nõutud eelarvedistsipliini ühtlast järgmist ise piisaval määral saavutada ning seda on võimalik paremini saavutada ELi tasandil, võib EL võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv kaugemale sellest, mis on vajalik seotud eesmärgi saavutamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

Sisu ja mõisted

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse liikmesriikide eelarveraamistiku tunnusjooni käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad, mis on vajalikud **selleks, et tagada liikmesriikide kohustuste täitmine seoses valitsemissektori eelarve ülemäärase puudujäägi vältimisega.**

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva direktiivi kohaldamisel kasutatakse aluslepingutele lisatud ning ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokoll (nr 12) artiklis 2 sätestatud mõisteid „valitsemissektor”, „puudujääk” ja „investeering”. **Mõistet „valitsemissektori allsektor” kasutatakse määruses (EÜ) nr 2223/96 (edaspidi „ESA 95”) käsitletavas tähenduses.**

(1) ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Lisaks kasutatakse järgmist mõistet:

„eelarveraamistik” – korraldused, menetlused, **eeskirjad** ja asutused, mis on valitsemissektori eelarvepoliitika elluviimise aluseks, eelkõige:

- a) eelarvealase raamatupidamisarvestuse ja statistilise aruandluse süsteemid;
- b) eelarve planeerimisel kasutatavate prognooside koostamise eeskirjad ja menetlused;
- c) arvudes väljendatud **riigipõhised** eelarve-eeskirjad, **millega viiakse eelarvepoliitika elluviimine kooskõlla liikmesriigi vastavate kohustustega aluslepingu kohaselt**, mis esitatakse koondnäitajana selliste eelarvetulemuste kohta nagu valitsemissektori eelarve puudujääk, laenu võtmine, võlg või üks nende peamine osa;
- d) eelarvemenetlused, mis sisaldavad eelarveprotsessi **kõikide etappide aluseks olevaid** eelarve-eeskirju;
- e) keskpikad eelarveraamistikud, st spetsiifiline riigi eelarvemenetluste kogum, millega pikendatakse eelarvepoliitika ajalist ulatuvust kaugemale kui üks aasta ning mis sisaldab poliitika prioriteete ja keskpika perioodi eelarve-eesmärke;
- f) **sõltumatu järelevalve ja** analüüsimiskord, et suurendada eelarveprotsessi etappide läbipaistvust **█**;
- g) mehhanismid ja eeskirjad, millega reguleeritakse eelarvealaseid suhteid valitsemissektori kõigi allsektorite ametiasutuste vahel.

II PEATÜKK

Raamatupidamisarvestus ja statistika

Artikkel 3

1. Seoses avaliku sektori raamatupidamisarvestuse riiklike süsteemidega kasutavad liikmesriigid avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteeme, mis hõlmavad põhjalikult ja ühetaoliselt kõiki **█** valitsemissektori allsektoreid ning sisaldavad **tekkepõhiste andmete koostamiseks** vajalikku teavet **eesmärgiga valmistada ette** ESA 95-süsteemil **põhinevad andmed**. Kõnealuste avaliku sektori raamatupidamisarvestuse süsteemide suhtes kohaldatakse sisekontrolli ja **sõltumatut auditeerimist**.

2. Liikmesriigid tagavad, et valitsemissektori iga allsektori eelarve andmed tehakse üldsusele õigel ajal ja korrapäraselt kättesaadavaks, **nagu on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 2223/96 (ESA 95)**. Liikmesriigid avaldavad eelkõige järgmised andmed:

- a) kassapõhised eelarveandmed (**või samaväärsed avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmed, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad**) järgmise sagedusega:

— **keskvalitsuse, osariigi/liidumaa valitsuse ja sotsiaalkindluste allsektorid igakuiselt**, enne järgmise kuu lõppu **ning**

Neljapäev, 23. juuni 2011

— kohaliku omavalitsuse allsektor kord kvartalis enne järgmise kvartali lõppu;

- b) üksikasjalik vastavustabel, milles esitatakse teendamise metoodika kassapõhiste (või samaväärsete avaliku sektori raamatupidamisarvestuse andmete, kui kassapõhised andmed ei ole kättesaadavad) ja ESA 95 süsteemi põhiste andmete vahel.

III PEATÜKK

Prognoosid

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et eelarve planeerimine põhineb realistlikel makromajandus- ja eelarveprognoosidel, mille koostamisel kasutatakse kõige ajakohasemat teavet. Eelarve planeerimine põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse kõige ajakohasemate komisjoni ja vajaduse korral teiste sõltumatute asutuste prognoosidega. Valitud makromajandusliku eelarvestsenaariumi ning komisjoni prognoosi vahelisi olulisi erinevusi kirjeldatakse ja põhjendatakse, eeskätt juhul, kui muutujate tase või kasv välisprognoosides erineb suuresti komisjoni prognoosides toodud väärtustest.

1 a. Komisjon avalikustab oma makromajandus- ja eelarveprognooside aluseks olevad meetodid, eeldused ja asjakohased näitajad.

1 b. Et aidata liikmesriikidel eelarveprognoose koostada, esitab komisjon ELi kulude prognoosid, mis põhinevad mitmeaastase finantsraamistikuga kavandatud kulude tasemel.

2. Tundlikkusanalüüsi raames uuritakse makromajandus- ja eelarveprognoosides, kuidas kujunevad peamised eelarvemuujujad erinevate majanduskasvu ja intressimäärade prognooside korral. Makromajandus- ja eelarveprognoosides kasutatavates alternatiivsetes eeldustes juhendatakse sellest, kui võrd paikapidavad on olnud eelmised prognoosid, ning püütakse võtta arvesse asjaomaseid riskistsenaariumeid.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise eest vastutava institutsiooni ning avaldavad eelarve planeerimiseks koostatud ametlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid koos nende aluseks olevate meetodite, eelduste ja asjaomaste parameetritega. Liikmesriigid ja komisjon peavad vähemalt kord aastas tehnilist dialoogi, milles käsitletakse makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise aluseks olevaid eeldusi.

4. Eelarve planeerimisel kasutatavaid makromajandus- ja eelarveprognoose hinnatakse korrapäraselt, erapooletult ja ulatuslikult, lähtudes objektiivsetest kriteeriumitest, teostades muu hulgas järelhindamist. Hindamise tulemused tehakse üldsusele kättesaadavaks ja neid võetakse tulevaste makromajandus- ja eelarveprognooside puhul asjakohaselt arvesse. Kui hindamisel tehakse kindlaks oluline nihe, mis mõjutab makromajandusprognoose vähemalt nelja järjestikuse aasta jooksul, võtab liikmesriik vajalikud meetmed ja avalikustab selle.

4 a. Liikmesriikide kvartaalse võla ja eelarvepuudujäägi tasemed avaldab komisjon (Eurostat) iga kolme kuu järel.

Neljapäev, 23. juuni 2011

IV PEATÜKK

Arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad

Artikkel 5

Liikmesriigid kehtestavad **riigipõhised** arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad, millega edendatakse tõhusalt aluslepingust tulenevate vastavate eelarvepoliitiliste kohustuste järgimist **kogu valitsemissektori mitmeaastases raamistikus**. Kõnealuste eeskirjadega **edendatakse** eelkõige järgmist:

- a) puudujäägile ja võlale aluslepinguga kehtestatud kontrollväärtuste järgimine;
- b) eelarve planeerimise mitmeaastase kava vastuvõtmine, sealhulgas **liikmesriikide** keskpika perioodi eelarve-eesmärkide täitmine.

Artikkel 6

1. Ilma et see piiraks ELi eelarvealast järelevalveraamistikku käsitlevate aluslepingu sätete kohaldamist, sisaldavad **riigipõhised** arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad järgmisi elemente:

- a) eesmärgi kindlaksmääramine ja eeskirjade reguleerimisala;
- b) eeskirjade järgimise tõhus ja õigeaegne jälgimine, **mis põhineb usaldusväärsel ja sõltumatul analüüsil, mille koostavad sõltumatud asutused või asutused, kes on oma tööülesannete täitmisel sõltumatud liikmesriikide eelarveasutustest**;
- c) tagajärjed nõuete täitmatajätmise korral.

2. *Kui arvudes väljendatud eelarve-eeskirjad sisaldavad vabastusklausleid, käsitletakse nendes aluslepingust tulenevaid liikmesriikide eelarvepoliitiliste kohustuste järgimisega seotud* piiratud hulka konkreetseid asjaolusid **ja rangeid menetlusi**, mille puhul on nõuete ajutine täitmatajätmine lubatud.

Artikkel 7

Liikmesriikide aastaelarveseaduses **kajastuvad** nende **kehtivad riigipõhised** arvudes väljendatud **eelarve-eeskirjad** ■.

Artikkel 7 a

Artikleid 5–7 ei kohaldata Ühendkuningriigi suhtes.

V PEATÜKK

Keskpika perioodi eelarveraamistikud

Artikkel 8

1. Liikmesriigid kehtestavad keskpika perioodi **usaldusväärse ja** tõhusa eelarveraamistiku, millega nähakse ette eelarve planeerimine vähemalt kolmeks aastaks, et tagada riigieelarve planeerimisel mitmeaastase perspektiivi arvessevõtmine.

- 2.** Keskpika perioodi eelarveraamistikud sisaldavad järgmiste elementide kehtestamise menetlusi:
 - a) ulatuslikud ja läbipaistvad mitmeaastased eelarve-eesmärgid seoses valitsemissektori eelarve puudujäägi, võla ja muude üldiste eelarvenäitajatega, **nagu kulud**; samal ajal tagatakse, et eesmärgid on kooskõlas kõigi kehtivate IV peatükis sätestatud **arvudes väljendatud** eelarve-eeskirjadega;

Neljapäev, 23. juuni 2011

- b) **█** valitsemissektori suuremaid kulu- ja tuluartikleid käsitlevad prognoosid, **milles esitatakse üksikasjalikumaid keskvalitsuse ja sotsiaalkindlustuse tasandit puudutavaid andmeid**, eelarveaasta ja sellest pikema perioodi kohta, mis põhinevad eeldusel, et poliitikat ei muudeta;
- c) **valitsemissektori rahandusele mõju avaldavate keskpikaks perioodiks kehtestatud poliitikate kirjeldus** peamiste tulu- ja kuluartiklite **█** kaupa, kirjeldades, kuidas kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärkide suunas saavutatakse võrreldes prognoosidega, mis põhinevad eeldusel, et poliitikat ei muudeta.
- c a) **hinnang selle kohta, kuidas eespool nimetatud poliitikavaldkonnad, võttes arvesse nende otsesest pikaajalist mõju valitsemissektori rahandusele, võivad mõjutada riigi rahanduse pikaajalist jätkusuutlikust.**
3. Keskpika perioodi eelarveraamistiku raames vastuvõetavate prognooside aluseks on III peatüki kohased realistlikud makromajandus- ja eelarveprognoosid.

Artikkel 9

Aastaeelarveseadus on kooskõlas keskpika perioodi eelarveraamistiku sätetega. See tähendab, et aastaeelarve koostatakse eelkõige artikli 8 lõikes 2 osutatud tulu- ja kuluprognooside ning keskpika perioodi eelarveraamistiku prioriteetide alusel. Kõiki kõrvalekaldeid kõnealustest sätetest **selgitatakse** nõuetekohaselt.

Artikkel 9 a

Käesoleva direktiiviga ei keelata ühegi liikmesriigi uuel valitsusel ajakohastada keskpika perioodi eelarveraamistikku, et see vastaks uutele poliitikaprioriteetidele, tingimusel et liikmesriik toob välja erinevused eelneva keskpika eelarveraamistikuga võrreldes.

VI PEATÜKK

Riigi rahanduse läbipaistvus ja eelarveraamistike reguleerimisala

Artikkel 10

Liikmesriigid tagavad, et kõiki II, III ja IV peatüki sätete järgimiseks võetud meetmeid kohaldatakse kõigis valitsemissektori allsektorites ühetaoliselt ning et need hõlmavad täielikult kõiki kõnealuseid sektoreid. Eelkõige tähendab see ühetaolisi raamatupidamiseeskirju ja -menetlusi **█**, samuti nende aluseks olevate andmete kogumise ja töötlemise süsteemi terviklikkust.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid võtavad kasutusele asjakohased mehhanismid valitsemissektori allsektorite koordineerimiseks, et näha ette kõigi valitsemissektori allsektorite **täieulatuslik ja** sidus kaasamine eelarve planeerimise, **riigipõhiste arvudes väljendatud** eelarve-eeskirjade koostamisse ja eelarveprognooside tegemisse ja mitmeaastase planeerimise ettevalmistamisse, nagu on eelkõige sätestatud mitmeaastases eelarveraamistikus.

█

2. Eelarvega seotud vastutuse suurendamiseks sätestatakse selgelt ametiasutuste eelarvealane vastutus valitsemissektori eri allsektorites.

Artikkel 13

1. Kõik **valitsemissektori** asutused **ja fondid, mis ei ole osa** korralisest **eelarvest allsektorite tasandil, tehakse kindlaks ning andmed nende kohta esitatakse koos muu asjakohase teabega** iga-aastase eelarveprotsessi raames. **Andmed nende koondmõju kohta valitsemissektori eelarvetasakaalule ja võlale esitatakse iga-aastase eelarveprotsessi ja keskpika perioodi eelarvekavade raames.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

2. Liikmesriigid avaldavad üksikasjaliku teabe selle kohta, kuidas maksukulud mõjutavad tulusid.
3. Liikmesriigid avaldavad valitsemissektori iga allsektori puhul **asjakohase** teabe selliste tingimuslike kohustuste kohta, mille mõju eelarvele võib olla suur, sealhulgas selliste kohustuste kohta nagu riigi tagatised, halvad laenud ja riigi osalusega ettevõtete tegevusest tulenevad kohustused ning nende ulatus **■**. **Liikmesriigid avaldavad samuti teabe valitsemissektori osaluse kohta avaliku ja erasektori ettevõtete kapitalis, kui tegemist on majanduse seisukohast oluliste summadega.**

VII PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 14

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2013. Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata nende normide teksti. **Nõukogu innustab liikmesriike koostama enda jaoks ja liidu huvides tabelid, kus on võimaluste piires näidatud käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmise meetmete vastavus, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.**

1 a. *Komisjon koostab liikmesriikide esitatud asjaomase teabe põhjal käesoleva direktiivi peamiste sätete rakendamise vahepealse eduaruande, mis esitatakse hiljemalt ühe aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.*

1 b. *Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.*

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 14 a

1. **Komisjon avaldab viie aasta möödumisel artikli 14 lõikes 1 osutatud ülevõtmise kuupäevast ülevaate käesoleva direktiivi sätete sobivuse kohta.**

2. **Ülevaates hinnatakse muu hulgas järgmist:**

a) *valitsuse kõigi allsektorite statistikanõudeid;*

b) *arvudes väljendatud eelarve-eeskirjade ülesehitust ja tõhusust liikmesriikides;*

c) *riigi rahanduse läbipaistvuse üldist taset.*

3. **Komisjon viib hiljemalt 2012. aasta lõpuks liikmesriikides läbi rahvusvaheliste avaliku sektori raamatupidamisstandardite sobivuse hindamise.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 15

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 16

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Nõukogu nimel
eesistuja

Eelarvejärelvalve euroalal *I**

P7_TA(2011)0290

Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus eelarvejärelvalve tõhusa jõustamise kohta euroalal (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

[ME 2]

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0180/2011).

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■.

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS
eelarvejärelvalve tõhusa jõustamise kohta euroalal**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 136 ja artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Eurot rahaühikuna kasutataval liikmesriikidel on eriline huvi ja vastutus rakendada majanduspoliitikat, mis soodustab majandus- ja rahaliidu nõuetekohast toimimist ning aitab vältida seda ohustavat poliitikat.
- (2) **Euroopa Liidu toimimise leping** võimaldab võtta euroalal vastu erimeetmeid, mis ületavad kõigi liikmesriikide suhtes kohaldatavaid sätteid, et tagada majandus- ja rahaliidu nõuetekohane toimimine.
- (2a) *Majandus- ja rahaliidu toimimise esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et ELi majanduse juhtimist on vaja parandada ning selleks tuleb liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua ELi tasandil tugevam raamistik liikmesriikide majanduspoliitika üle järelevalve teostamiseks.*
- (2b) *Parandatud majanduse juhtimise raamistiku aluseks peaksid olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige ELi majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia, milles pööratakse eritähelepanu siseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, valitsemissektori eelarve ülemäärase puudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise toimivale raamistikule, liikmesriikide eelarveraamistiku minimaalsetele nõuetele, tõhusamale finantsturgude reguleerimisele ja järelevalvele, sealhulgas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatavale makrotasandi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvele.*
- (2c) *Stabiilsuse ja kasvu pakt ning terviklik majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama ELi majanduskasvu- ja tööhõivestrateegiat ning olema selle strateegiaga ühildatavad. Nende eri komponentide omavahelised seosed ei tohiks olla aluseks erandite tegemisele stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.*
- (2d) *Koos majanduse juhtimise tõhustamisega tuleks tagada Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide aktiivsem ja õigeaegsem kaasamine.*
- (2e) *Dünaamilise ühtse turu saavutamist ja säilitamist tuleks pidada majandus- ja rahaliidu nõuetekohase ja sujuva toimimise osaks.*
- (2f) *Komisjonil peaks tõhusama järelevalve teostamisel olema suurem roll, eriti mis puudutab liikmesriigipõhiseid hinnanguid, järelevalvet, kohapealseid lähetusi, soovitusi ja hoiatusi.*

⁽¹⁾ ELT C ...

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (2g) Komisjonil peaks olema suurem roll iga liikmesriigi konkreetsete hindamiste, kontrollide, missioonide, soovitude ja hoiatuste üle tugevdatud järelevalve teostamisel. Eelkõige tuleks piirata nõukogu rolli sanktsioone käsitlevate otsuste tegemisel ning nõukogus tuleks kasutada ümberpööratud kvalifitseeritud häälteenamusega hääletamist.
- (2h) Euroopa Parlamendiga võib algatada majandusteemalise dialoogi, mis võimaldab komisjonil avalikustada oma analüüsid ning nõukogu eesistujal ja komisjonil ning vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistujal või eurorühma presidendil korraldada arutelusid. Selline avalik arutelu võib anda võimaluse arutada riiklike otsuste mõju ja võimaldada avalikult survet avaldada. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda liikmesriigile, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artiklite 3, 4 ja 5 kohaselt vastu võetud nõukogu otsuseid, võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.
- (3) Selleks et tõhustada euroalal eelarvejärelevalve jõustamist, on vaja täiendavaid sanktsioone. Need sanktsioonid peavad suurendama liidu eelarvejärelevalve raamistiku usaldusväärsust.
- (4) Käesolevas määruses sätestatud reeglid peavad tagama õiglased, õigeaegsed, järk-järgulised ja tõhusad mehhanismid, et tagada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku ja parandusliku osa järgimine, eelkõige kinnipidamine 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta ⁽¹⁾ ning nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta ⁽²⁾, mille käigus kontrollitakse eelarvedistsipliini järgimist valitsemissektori eelarve puudujäägi ja võla kriteeriumi alusel.
- (5) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas kehtestatud **käesoleva määruse kohased** sanktsioonid liikmesriikidele, kelle rahaühik on euro, peaksid andma stiimuli **teha kohandused** vastavalt eelarveseisundiga seotud keskpika perioodi eelarve-eesmärgile ning seda eesmärki järgida.
- (5a) Selleks et hoida ära kas tahtlikult või tõsise hooletuse tõttu aset leidev valeandmete esitamine valitsemissektori eelarve puudujäägi ja võla kohta, mis on Euroopa Liidu majanduspoliitika koordineerimise olulised aspektid, tuleks selliste valeandmete esitamise eest vastutavale liikmesriigile määrata trahv.
- (6) Selleks et täiendada eeskirju, mis käsitlevad trahvide arvutamist statistika manipuleerimise vältimiseks ning komisjoni poolt sellise asjaolu uurimiseks kohaldatavat menetlust, tuleks komisjonile Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 alusel anda volitused võtta vastu õigusakte, et tal oleks võimalik kehtestada üksikasjalikke kriteeriume trahvisumma ja komisjoni teostatava uurimise osas. On eriti oluline, et komisjon viiks ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel tagama, et asjaomased dokumendid edastatakse samal ajal ning õigeaegselt ja nõuetekohaselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (7) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas peaks kohanduste tegemise seoses keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga ja selle eesmärgi järgimise tagama kohustusega esitada intressi kandeve tagatis, kusjuures seda kohustust rakendatakse ajutiselt eurot rahaühikuna kasutatavate liikmesriikide suhtes, kes ei ole eelarvet piisavalt konsolideerinud. Seda peaks rakendatama juhul, kui liikmesriik **kaldub märkimisväärselt kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle eesmärgi poole liikumise kohandamiskavast ja ei korrigeeri seda kõrvalekallet, isegi kui eelarvepuudujääk on väiksem kui kontrollväärtus 3 % SKPst.**

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (8) Tagatis koos sellele kogunenud intressidega tuleks vabastada liikmesriigile siis, kui nõukogu on veendunud, et olukorda, mille tõttu tagatise esitamise kohustust rakendati, enam ei ole.
- (9) Stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslikus osas tuleks eurot rahaühikuna kasutavate liikmesriikide suhtes kehtestada sanktsioonid kohustusena esitada intressi mittekandev tagatis, mis on seotud ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kinnitava nõukogu otsusega, **kui intressi kandva tagatise esitamise nõue on asjaomasele liikmesriigile stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas juba kehtestatud või stabiilsuse ja kasvu pakti kehtestatud eelarvepoliitika alaste õiguslike kohustuste eriti tõsise eiramise korral**, ning kohustusena maksta trahvi valitsemissektori eelarve ülemäärase puudujäägi kõrvaldamist käsitleva nõukogu soovitusel mittejärgimise korral. ■
- (9a) **Selleks et vältida stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus osas ja käesolevas määruses ettenähtud sanktsioonide kohaldamist tagasiulatavalt, tuleks nimetatud sanktsioone kohaldada igal juhul üksnes seoses asjaomaste nõukogu soovitustega, mis on vastu võetud pärast käesoleva määruse jõustumist määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 6 lõike 2 neljanda lõigu alusel. Sarnaselt sellele tuleks stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslikus osas ja käesolevas määruses ettenähtud sanktsioonide tagasiulatavalt kohaldamise vältimiseks nimetatud meetmeid kohaldada üksnes seoses asjaomaste nõukogu soovituste ja otsustega, mille nõukogu on vastu võtnud pärast käesoleva määruse jõustumist, et kõrvaldada valitsemissektori eelarve ülemäärane puudujääk.**
- (10) Käesolevas määruses sätestatud intressi kandva tagatise, intressi mittekandva tagatise ja trahvi suurus tuleks kehtestada viisil, et need tagaksid sanktsioonide **õiglase** järk-järgulise suurenemise stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikus ja paranduslikus osas ning looksid eurot rahaühikuna kasutavatele liikmesriikidele piisava stiimuli täita liidu eelarveraamistiku nõudeid. Aluslepingu artikli 126 lõikega 11 seotud trahv, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1467/97 ⁽¹⁾ artiklis 12, koosneb fikseeritud osast, mis on 0,2 % SKPst, ja muutuvast osast. Seega on sanktsioonide järk-järgulisus ja liikmesriikide võrdne kohtlemine tagatud sel juhul, kui käesolevas määruses sätestatud intressi kandev tagatis, intressi mittekandev tagatis ja trahv võrduvad 0,2 %ga SKPst ehk aluslepingu artikli 126 lõikega 11 seotud trahvi fikseeritud osaga.
- (10a) **Komisjonil peaks samuti olema võimalik soovitada vähendada sanktsiooni suurust või see tühistada, kui tegu on erakorraliste majandusoludega.**
- (11) Nõukogule peaks jääma võimalus vähendada liikmesriigi põhjendatud taotlusele järgnenud komisjoni **soovitusel** alusel asjaomase eurot kasutava liikmesriigi suhtes kohaldatud sanktsioone või need tühistada. Stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslikus osas peaks komisjonile samuti olema jäetud võimalus **esitada soovitus** sanktsiooni vähendada või see tühistada erakorraliste majandusolude tõttu.
- (12) Intressi mittekandev tagatis tuleks ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldamisel vabastada, kuid nende tagatiste pealt teenitud intressid ja kogutud trahvid tuleks **eraldada** eurot rahaühikuna kasutavate liikmesriikide **loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal.**
- (13) Käesolevas määruses sätestatud sanktsioonimehhanismide rakendamise üksikotsuste vastuvõtmise õigus tuleb anda nõukogule. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, mida nõukogu teostab vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 1, on need üksikotsused lahutamatuks järelemeetmeteks meetmetele, mille nõukogu on vastu võtnud vastavalt **ELi toimimise lepingu** artiklitele 121, 126 ja 148 ning määrustele (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (14) Kuna käesolev määrus sisaldab üldist eeskirja määruste (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 tõhusaks jõustamiseks, tuleb see vastu võtta artikli 121 lõikes 6 osutatud seadusandliku tavamenetluse kohaselt.
- (15) Kuna ühtse sanktsioonimehhanismi loomise eesmärki ei ole võimalik piisavalt saavutada liikmesriikide tasandil, võib liit võtta vastu meetmeid vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (15a) Komisjon peaks teostama kontrollkäike, et tagada püsiva dialoogi pidamine liikmesriikidega käesoleva määruse eesmärkide saavutamiseks.**
- (15b) Komisjon peaks korrapäraselt läbi viima majanduse juhtimise süsteemi ning eelkõige komisjoni-poolsete stiimulite ja sanktsioonide tõhususe ja piisavuse laiaulatusliku hindamise. Hindamisega peaksid vajaduse korral kaasnema asjakohased ettepanekud.**
- (15c) Käesoleva määruse rakendamisel peaks komisjon arvesse võtma asjaomase liikmesriigi majanduslikku olukorda,**

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

Sisu

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse sanktsioonide süsteem, et tõhustada stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku ja parandusliku osa täitmist euroalal.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse eurot rahühikuna kasutatavate liikmesriikide suhtes.

1a. PEATÜKK

Majandusteemaline dialoog

Artikkel 1a

Selleks et tõhustada dialoogi ELi institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ning suurema läbipaistvuse ja vastutustundlikkuse tagamiseks võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu eesistujat ja komisjoni ning vajaduse korral eurorühma presidenti esinema parlamendikomisjoni ees, et arutada käesoleva määruse artiklite 3, 4 ja 5 kohaselt vastu võetud otsuseid.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib anda selliste otsustega seotud liikmesriigile võimaluse osaleda arvamuste vahetuses.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslik osa” – mitmepoolne järelevalvesüsteem, nagu see on määratletud 7. juuli 1997. aasta määruses (EÜ) nr 1466/97;
2. „stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslik osa” – liikmesriikide ülemäärase eelarvepuudujäägi **vältimise** menetlus, nagu on sätestatud aluslepingu artiklis 126 ja 7. juuli 1997. aasta määruses (EÜ) nr 1467/97;
3. „erakorralised majandusolud” – asjaolud, mille puhul valitsemissektori eelarve ülemäärast puudujääki käsitletakse võrreldes kontrollväärtusega erandlikuna aluslepingu artikli 126 lõike 2 punkti a teise alapunkti tähenduses ja nagu on sätestatud määruses (EÜ) nr 1467/97.

2. PEATÜKK

Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa sanktsioonid

Artikkel 3

Intressi kandev tagatis

1. Kui nõukogu **võtab vastu otsuse, milles kinnitatakse, et liikmesriik ei ole võtnud meetmeid vastuseks nõukogu soovitusele, millele on osutatud** määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 6 lõike 2 teises lõigus, **esitab komisjon 20 päeva jooksul alates nimetatud nõukogu soovituse vastuvõtmisest nõukogule soovituse nõuda** intressi kandva tagatise esitamist. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole kümne päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on **soovituse** vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega see tagasi lükata. Nõukogu võib **komisjoni soovitust kvalifitseeritud häälteenamusega** muuta.

2. Intressi kandev tagatis, mille kohta teeb komisjon **soovituse**, on kuni 0,2 % asjaomase liikmesriigi eelmise aasta sisemajanduse koguproduktist (SKP).

■

4. Erandina **■** võib komisjon asjaomase liikmesriigi poolt **10** päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud nõukogu soovituse vastuvõtmisest komisjonile esitatud põhjendatud taotluse alusel **soovitada** vähendada intressi kandva tagatise suurust või see tühistada.

4a. Tagatis kannab intressi, mis kajastab komisjoni krediidiriski ja asjaomast investeerimisperioodi.

5. Kui lõikes 1 osutatud soovituse esitamise aluseks olnud olukorda enam ei eksisteeri, otsustab nõukogu komisjoni **soovituse** alusel tagastada tagatise ja selle pealt teenitud intressid asjaomasele liikmesriigile. Nõukogu võib komisjoni **soovitust kvalifitseeritud häälteenamusega** muuta.

Neljäpäev, 23. juuni 2011

3. PEATÜKK

Stabiilsuse ja kasvu pakti parandusliku osa sanktsioonid

Artikkel 4

Intressi mittekandev tagatis

1. Kui nõukogu otsustab kooskõlas aluslepingu artikli 126 lõikega 6, et liikmesriigis, **kes on vastavalt artikli 3 lõikele 1 esitanud komisjonile intressi kandva tagatise**, esineb ülemäärane eelarvepuudujääk, **ivõi kui on kindlaks tehtud, et selles liikmesriigis on eriti tõsiselt eiratud stabiilsuse ja kasvu pakts kehtestatud eelarvepoliitika alaseid õiguslikke kohustusi, esitab komisjon 20 päeva jooksul alates nõukogu otsuse vastuvõtmisest nõukogule soovitus nõuda intressi mittekandva tagatise esitamist**. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitus vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega see tagasi lükata. Nõukogu võib **komisjoni soovitust kvalifitseeritud häälteenamusega** muuta.

2. Intressi mittekandev tagatis, mille kohta teeb komisjon **soovitus**, on kuni 0,2 % asjaomase liikmesriigi eelmise aasta SKPst.

I

4. Erandina I võib komisjon erakorralistest majandusoludest lähtuvalt või asjaomase liikmesriigi poolt 10 päeva jooksul alates aluslepingu artikli 126 lõike 6 kohase nõukogu otsuse vastuvõtmisest komisjonile esitatud põhjendatud taotluse alusel **soovitada** vähendada intressi mittekandva tagatise suurust või see tühistada.

4a. Tagatis esitatakse komisjonile. Juhul kui liikmesriik on esitanud komisjonile artikli 3 kohase intressi kandva tagatise, muudetakse intressi kandev tagatis intressi mittekandvaks tagatiseks.

Juhul kui varem esitatud intressi kandva tagatise ja teenitud intresside summa on suurem kui nõutav intressi mittekandev tagatis, tagastatakse nõutavast summast üle jääv osa liikmesriigile.

Juhul kui nõutav intressi mittekandev tagatis on suurem kui varem esitatud intressi kandva tagatise ja selle pealt teenitud intresside summa, suurendab liikmesriik intressi mittekandva tagatise esitamisel tagatist puuduoleva summa võrra.

Artikkel 5

Trahv

1. Kui liikmesriik ei ole 20 päeva jooksul alates **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 8 kohase nõukogu **otsuse vastuvõtmisest** võtnud tõhusaid meetmeid **ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimiseks, soovitab komisjon nõukogul määrata trahv**. Otsus loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole 10 päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitus vastu võtnud, otsustanud kvalifitseeritud häälteenamusega see tagasi lükata. Nõukogu võib **komisjoni soovitust kvalifitseeritud häälteenamusega** muuta.

2. Trahv, mille kohta teeb komisjon **soovitus**, on kuni 0,2 % asjaomase liikmesriigi eelmise aasta SKPst.

I

4. Erandina I võib komisjon erakorralistest majandusoludest lähtuvalt või asjaomase liikmesriigi poolt 10 päeva jooksul alates **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 8 kohase nõukogu otsuse vastuvõtmisest komisjonile esitatud põhjendatud taotluse alusel **soovitada** vähendada **trahvisumma suurust** või trahvi tühistada.

Neljapäev, 23. juuni 2011

4a. Juhul kui liikmesriik on esitanud komisjonile artikli 4 kohase intressi mittekandva tagatise, muudetakse intressi mittekandev tagatis trahviks.

Juhul kui varem esitatud intressi mittekandev tagatis on suurem kui nõutav trahv, tagastatakse nõutavast summast üle jääv osa liikmesriigile.

Juhul kui nõutav trahv on suurem kui varem esitatud intressi mittekandev tagatis või intressi mittekandvat tagatist ei ole varem esitatud, tasub liikmesriik trahvi maksmisel puuduoleva summa.

Artikkel 6

Intressi mittekandva tagatise tagastamine

Kui nõukogu otsustab vastavalt aluslepingu artikli 126 lõikele 12 mõne või kõik oma otsused tühistada, tagastatakse võimalik liikmesriigi poolt komisjonile esitatud intressi mittekandev tagatis asjaomasele liikmesriigile.

Artikkel 6a

Sanktsioonid statistika manipuleerimise korral

1. Nõukogu võib komisjoni soovitusel alusel võtta vastu otsuse määrata trahv liikmesriigile, kes tahtlikult või tõsise hooletuse tõttu esitab ebaõiget teavet riigi eelarvepuudujäägi ja võla kohta käivate andmete kohta, mis on olulised aluslepingu artiklite 121 ja 126 ning aluslepingule lisatud protokollide nr 12 kohaldamiseks.

2. Esimeses lõikes viidatud trahvid on tõhusad, hoiatavad ja proportsioonis rikkumise olemuse ja raskusastmega ning rikkumise kestusega. Trahvisumma ei ületa 0,2 % SKPst.

3. Komisjon võib viia läbi kogu uurimise, mis on vajalik lõikes 1 viidatud rikkumiste olemasolu tuvastamiseks. Komisjon võib võtta vastu otsuse algatada uurimine, kui ta leiab tõsiseid viiteid selliste asjaolude võimaliku eksisteerimise kohta, mille puhul on tõenäoliselt tegu rikkumisega käesoleva artikli lõike 1 mõistes. Komisjon uurib eeldatavaid rikkumisi, võttes arvesse uurimisel oleva liikmesriigi poolt esitatud mis tahes märkuseid. Oma ülesande täitmise huvides võib komisjon nõuda uurimisel olevalt liikmesriigilt teabe esitamist, viia läbi kohapealseid kontrollid ja omada juurdepääsu valitsemis-sektori üksuste arvepidamise andmetele kesksel, riiklikul ja kohalikul tasandil ning sotsiaalkindlustuse tasandil. Enne kohapealset kontrolli taotletakse õigusasutuselt luba, kui uurimisel oleva liikmesriigi õiguses on nii sätestatud.

Uurimise lõppedes ja enne nõukogule ettepaneku esitamist annab komisjon uurimisel olevale liikmesriigile võimaluse avaldada oma seisukoht uuritavate küsimuste kohta. Komisjon võtab nõukogule esitatava ettepaneku aluseks üksnes asjaolud, mille kohta asjaspeutuval liikmesriigil on olnud võimalus selgitusi jagada.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Uurimise käigus austatakse täiel määral uurimisaluseks oleva liikmesriigi õigust kaitsele.

4. Komisjonile antakse artikli -8a kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad a) trahvisumma kehtestamise üksikasjalikke kriteeriume, ja b) lõikes 3 viidatud uurimise üksikasjalikke menetluseeskirju, uurimismenetlusega seotud meetmeid ja teavitamist ning üksikasjalikke sätteid, mis käsitlevad õigust kaitsele, juurdepääsu toimikule, seadusjärgset esindamist ja konfidentsiaalsust ning ajalisi sätteid ja trahvisummade kogumist.

5. Euroopa Kohtul on täielik pädevus vaadata läbi otsused, millega nõukogu on määranud trahvid vastavalt lõikele 1. Kohus võib määratud trahvi tühistada, seda vähendada või suurendada.

Artikkel 6b

Artiklite 3 kuni 6a alusel määratud trahvid on haldusliku iseloomuga.

Artikkel 7

Intressi- ja trahvisummade jaotamine

Artikli 4 kohaselt esitatud tagatistelt komisjonile teenitud intressid ja artiklite 5 ja 6a kohaselt kogutud trahvisummad arvatakse aluslepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Alates hetkest, kui liikmesriigid, mille rahühik on euro, on loonud mõne muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal, eraldatakse intressid ja trahvisummad kõnealusele mehhanismile.

4. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel -8

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse käesolevas artiklis sätestatud tingimusi.

2. Artiklis 6a osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õigus antakse komisjonile kolmeks aastaks alates käesoleva määruse jõustumisest. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne kolmeaastase ajavahemiku lõppu. Delegeeritud volitusi uuendatakse vaiki- misi samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab uuendamisele vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppu.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artiklis 6 a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmisotsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses täpsustatud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teavitab ta sellest viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

5. Artikli 6a kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule, või kui Euroopa Parlament ja ka nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppu komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse kõnealust ajavahemikku kahe kuu võrra.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 8

Nõukogus hääletamine

Artiklites 3, 4 ja 5 sätestatud meetmete üle otsustamisel hääletavad ainult neid liikmesriike esindavad nõukogu liikmed, kelle rahahühik on euro, ning nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Eelmises lõigus nimetatud nõukogu liikmete kvalifitseeritud hääleteenamus määratakse vastavalt aluslepingu artikli 238 lõike 3 **punktile b**.

Artikkel 8a

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt kolm aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ja seejärel iga viie aasta tagant.

Kõnealuses aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:

a) käesoleva määruse tõhusust, sealhulgas võimalust lubada nõukogul ja komisjonil võtta meetmeid olukorras, mis võib ohustada rahaliidu nõuetekohast toimimist;

b) edusamme, mida on saavutatud liikmesriikide majanduspoliitiliste suundade parema kooskõlastamise ja nende majandustulemuste püsiva lähenemise tagamisel kooskõlas ELi toimimise lepinguga.

2. Vajadusel lisatakse aruandele käesoleva määruse muudatusettepanekud.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

4. Komisjon esitab 2011. aasta lõpuks nõukogule ja Euroopa Parlamendile aruande „euroväärtpaberite“ kasutusele võtmise kohta.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub [xx] päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav liikmesriikides vastavalt aluslepingutele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Neljapäev, 23. juuni 2011

Eelarviseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamine
*****I**

P7_TA(2011)0291

Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarviseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/21)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

[ME 2]

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0178/2011).

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud **paksus kaldkirjas**, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga **■**.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,**millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarviseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt **Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping)** sätestatule peaks liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamine ELis tähendama seda, et järgitakse stabiilsete hindade, riigi rahanduse ja rahanduslike tingimuste usaldusväarsuse ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtteid.

⁽¹⁾ **ELT C 150, 20.5.2011, lk 1.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt koosnes algselt nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta ⁽¹⁾, nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusest (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta ⁽²⁾ ning Euroopa Ülemkogu 17. juuni 1997. aasta resolutsioonist stabiilsuse ja kasvu pakti kohta ⁽³⁾. Määrusi (EÜ) nr 1466/97 ja (EÜ) nr 1467/97 muudeti 2005. aastal vastavalt määrustega (EÜ) nr 1055/2005 ja (EÜ) nr 1056/2005. Lisaks võeti vastu nõukogu 20. märtsi 2005. aasta aruanne stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise tõhustamise kohta.
- (3) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusvärsus, mis tagab hindade stabiilsuse ning tugeva ja püsiva majanduskasvu, mille aluseks on finantsstabiilsus, **toetades seega ELi püsiva majanduskasvu ning tööhõive eesmärkide saavutamist.**
- (4) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osaga nähakse ette, et liikmesriigid peaksid saavutama keskpika perioodi eesmärgid ja säilitama sellise olukorra ning esitama selleks stabiilsus- või lähenemisprogrammi.
- (4a) Stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikule osale tuleks kasuks karmimad järelevalvemeetmed, et tagada liikmesriikide kooskõla ja vastavus ELi eelarve kooskõlastamise raamistikuga.**
- (5) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu ning nende läbivaatamise **menetluse väljatöötamine peaks** edaspidi **toimuma nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil** vastavalt stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise seoses saadud kogemustele.
- (5a) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammide eelarve-eesmärkide puhul tuleks üksikasjalikult võtta arvesse meetmeid, mis on vastu võetud kooskõlas majanduspoliitika üldsuuniste, liikmesriikide ja ELi tööhõivepoliitika suuniste ning üldisemalt liikmesriikide reformikavadega.**
- (5b) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammid tuleks esitada ja neid tuleks hinnata enne järgmise aasta riigieelarve kohta oluliste otsuste tegemist. Seepärast tuleks kehtestada konkreetne tähtaeg stabiilsus- ja lähenemisprogrammide esitamiseks. Võttes arvesse Ühendkuningriigi eelarveaasta eripärasid, tuleks seoses Ühendkuningriigi lähenemisprogrammide esitamise kuupäevaga kehtestada erisätted.**
- (5c) Komisjonil peaks tõhustatud järelevalve menetluses olema tugevam roll konkreetse liikmesriigi põhiste hindamiste, kontrollide, kontrollkülastuste, soovitude ja hoiatuste osas.**
- (5d) Majandus- ja rahaliidu esimesel kümnendil saadud kogemused ja tehtud vead näitavad, et ELi majanduse juhtimist on vaja parandada, ning selleks tuleb liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua ELi tasandil liikmesriikide majanduspoliitika jaoks tugevam järelevalveraamistik.**

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

⁽³⁾ EÜT C 236, 2.8.1997, lk 1.

Neljäpäev, 23. juuni 2011

- (5e) Parandatud majanduse juhtimise raamistiku aluseks peaks olema mitu üksteisega seotud ja sidusat püsiva majanduskasvu ning tööhõive poliitikavaldkonda, eelkõige ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegia, mille puhul pööratakse erilist tähelepanu siseturu arengule ja tugevdamisele ning rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, ülemäärase valitsemissektori eelarve puudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhus raamistik (stabiilsuse ja kasvu pakt), makromajandusliku tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise tugev raamistik, liikmesriikide eelarveraamistike miinimumnõuded, tõhusam finantsturgude reguleerimine ja järelevalve (sh Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu teostatav makrotasandi usaldatavusjärelevalve).
- (5f) Stabiilsuse ja kasvu pakt ning terviklik majanduse juhtimise raamistik peaksid täiendama ja toetama ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiat. Siiski ei tohiks kõnealuste seostega eri vahendite vahel kaasneda erandite tegemine stabiilsuse ja kasvu pakti sätetest.
- (5g) Majanduse juhtimise tõhustamisega peaks kaasnema Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide tihedam ning õigeaegsem kaasamine. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda liikmesriigile, keda nõukogu soovitus puudutab, vastavalt artikli 6 lõikele 2 ja artikli 10 lõikele 2 võimalust osaleda arvamuste vahetuses.
- (5h) Stabiilsus- ja lähenemisprogrammid ning liikmesriikide reformikavad tuleks sidusalt ette valmistada ja nende esitamise ajastus tuleks ühtlustada. Eelnimetatud programmid tuleb esitada nõukogule ja komisjonile. Programmid tuleb avalikustada.
- (5i) Euroopa poolaasta kohaselt algab poliitika järelevalve- ja kooskõlastussükkel aasta alguses horisontaalse läbivaatamisega, mille käigus Euroopa Ülemkogu määratleb komisjoni ja nõukogu esitatud teabe alusel liidu ja euroala peamised probleemid ning sõnastab poliitika strateegilised suunised. Iga-aastase järelevalvetsükli alguses toimuvad arutelud ka Euroopa Parlamendis õigel ajal enne arutelu Euroopa Ülemkogus. Liikmesriigid peavad oma stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ning liikmesriikide reformikavade ettevalmistamisel arvestama Euroopa Ülemkogu horisontaalsete suunistega.
- (5j) Selleks et tõhustada stabiilsuse ja kasvu pakti ülevõtmist liikmesriikide õigusse, peaksid liikmesriikide eelarveraamistikud olema täielikult ühitatud ELi mitmepoolse järelevalve eesmärkidega ning eeskätt poolaastaga.
- (5k) Liikmesriikide parlamentid tuleks vastavalt oma riikides kehtivale õiguslikule ja poliitilisele korraldusele kaasata nõuetekohaselt Euroopa poolaasta raames toimuvasse ning stabiilsus- ja lähenemisprogrammide ja liikmesriikide reformikavade ettevalmistamisse, et suurendada tehtavate otsuste läbipaistvust, ülevõtmist ning nende täitmise eest vastutamist. Euroopa poolaasta raamistikus konsulteeritakse vajaduse korral majandus- ja rahanduskomiteega, majanduspoliitika komiteega, tööhõivekomiteega ning sotsiaalkaitsekomiteega. Asjaomased sidusrühmad, eelkõige tööturu osapooled kaasatakse vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ja nendes riikides kehtivale õiguslikule ja poliitilisele raamistikule Euroopa poolaasta raames vajaduse korral põhiliste poliitiliste küsimuste lahendamisse.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (6) Eelarveseisundiga seotud keskpika perioodi eesmärkide järgimine peaks andma liikmesriikidele kindlusvaru seoses kontrollväärtusega 3 % SKPst, et tagada **riigi rahanduse jätkusuutlikkus või** kiire areng jätkusuutlikkuse suunas, **võimaldades** neil eelarve piires manööverdada, arvestades eelkõige vajadusi riiklike investeeringute järele. **Keskpika perioodi eelarve-eesmärki tuleks korrapäraselt ajakohastada ühiselt kokku lepitud metoodika alusel, mis asjakohaselt kajastab otseste ja kaudsete kohustuste ohte riigi rahandusele, nagu on kehtestatud stabiilsuse ja kasvu pakti eesmärkides.**
- (7) **Keskpika perioodi eesmärgi saavutamise kohandamiskava** põhimõtete kindlaksmääramisega tuleb kehtestada kohustus saavutada ja säilitada keskpika perioodi eelarve-eesmärk. **Nende põhimõtete tuleks muu hulgas tagada, et plaaniväliseid tulusid ehk majanduskasvu prognoosidest suuremaid tulusid kasutatakse võla vähendamiseks.**
- (8) Kohustust saavutada keskpika perioodi eesmärk ja selline olukord säilitada tuleks võrdselt kohaldada osalevate liikmesriikide suhtes ja **mitteosalevate** liikmesriikide suhtes **■**.
- (9) **Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud piisavaid edusamme tuleks hinnata üldise hindamise alusel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides suvakohaste tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Sellega seoses ja seni, kuni keskpika perioodi eesmärki ei ole saavutatud, ei tohiks** valitsemissektori kulude kasv **üldjuhul ületada kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset SKP ■ keskpika perioodi kasvumäära ning seda ületav kasv tuleks tasakaalustada suuremate suvakohaste valitsemissektori tuludega ja suvakohased tulude vähenemised tuleks korvata kulude vähendamisega. Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär tuleks arvutada vastavalt ühiselt kokku lepitud meetodile. Komisjon avalikustab eelnevat prognooside arutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava potentsiaalse SKP keskpika perioodi kasvumäära. Sealjuures tuleks võtta arvesse investeerimiskulutuste võimalikku suurt varieerivust, eelkõige väikeste liikmesriikide puhul.**
- (9a) Liikmesriikide puhul, kelle võlatase ületab 60 % SKPst või keda ohustavad märkimisväärsed riskid seoses koguvõla jätkusuutlikkusega, tuleks nõuda keskpika-perioodi eelarve-eesmärkide saavutamise kohandamiskava kiiremat elluviimist.
- (10) Ajutist kõrvalekaldumist **keskpika perioodi eesmärgi saavutamise kohandamiskavast** võiks lubada, kui selle põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutus euroalal või kogu ELis, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis, selleks et hõlbustada majanduse elavnemist. **Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast ajutise kõrvalekaldumise lubamisel tuleks võtta arvesse ka oluliste struktuurireformide elluviimist, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru. Erilist tähelepanu tuleks selles kontekstis pöörata pensionisüsteemi reformidele, mille puhul peaks kõrvalekaldumine kajastama otsest lisakulu, mis tuleneb maksete ümbersuunamisest riiklikult hallatavast sambast kohustusliku kogumispensioni sambasse. Meetmed, millega suunatakse kohustusliku kogumispensioni samba varad tagasi riiklikult hallatavasse sambasse, peaksid olema laadilt üheksanded ja ajutised ning seetõttu tuleks need arvata välja keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise edusammude hindamiseks kasutatavast struktuurilisest tasakaalust.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (11) Juhul kui liikmesriik kaldub *keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast* märgatavalt kõrvale **█**, peaks komisjon tegema asjaomasele liikmesriigile hoiatuse, mille järel nõukogu vaatab olukorra ühe kuu jooksul läbi ja esitab soovitusel vajalike kohandusmeetmete võtmiseks. Soovitusel tuleks kehtestada kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Asjaomane liikmesriik peaks teatama nõukogule võetud meetmetest. Kui asjaomane liikmesriik ei suuda nõukogu kehtestatud tähtajaks asjakohaseid meetmeid võtta, peab nõukogu võtma vastu otsuse, kus oleks märgitud, et liikmesriik ei suutnud tulemuslikke meetmeid võtta, ning teavitama sellest Euroopa Ülemkogu. Otsus tuleks lugeda nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole kümne päeva jooksul pärast komisjonipoolset vastuvõtmist otsustanud seda kvalifitseeritud häälteenamusega tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon teha nõukogule ettepaneku läbivaadatud soovitusel vastuvõtmiseks. Komisjon võib kutsuda Euroopa Keskpanga osalema vajaduse korral euroala liikmesriikide ja vahetuskursimehhanismiga ERM II ühinenud liikmesriikide järelevalvekülastuses. Komisjon esitab nõukogule aruande külastuse tulemuste kohta ja võib otsustada oma tähelepanekud avalikustada.
- (12) Selleks et tagada ELi eelarvejärelvalve raamistiku järgimine majandus- ja rahaliidus osalevates liikmesriikides, tuleks **ELi toimimise lepingu** artikli 136 alusel kehtestada jõustamismehhanism juhuks, kui **kaldutakse** märgatavalt **█** kõrvale *keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavast*.
- (13) Määruse (EÜ) nr 1466/97 viidetes tuleks võtta arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu uut numeratsiooni.
- (14) Määrust (EÜ) nr 1466/97 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1466/97 muudetakse järgmiselt:

-1. artikkel 1 asendatakse järgmisega:**„Artikkel 1**

Käesoleva määrusega sätestatakse eeskirjad, mis reguleerivad stabiilsus- ja lähenemisprogrammide sisu, esitamist, kontrollimist ja jälgimist osana nõukogu ja komisjoni teostatavast mitmepoolsest järelevalvest, et varajases etapis vältida valitsemissektori ülemääraste eelarvepuudujääkide ja võla tekkimist ning edendada järelevalvet majanduspoliitika üle ja selle koostööst, toetades seega ELi majanduskasvu ning tööhõive eesmärkide saavutamist.”

1. artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Käesoleva määruse kohaldamisel on:

- a) „osalevad liikmesriigid” – liikmesriigid, kelle omavääring on euro;
- b) „mitteosalevad liikmesriigid” – ülejäänud liikmesriigid, kelle omavääring ei ole euro;”

Neljapäev, 23. juuni 2011

Ia. lisatakse järgmine jagu:

„-1 A. JAGU

MAJANDUSPOLIITIKA KOORDINEERIMISE EUROOPA POOLAASTA

Artikkel 2a

1. Liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandusliku suutlikkuse püsiva vastastikuse lähenemise tagamiseks teostab nõukogu mitmepoolset järelevalvet majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta lahutamatu osana vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud eesmärkidele ja nõuetele.

2. Euroopa poolaasta hõlmab:

- a) liikmesriikide ja liidu majanduspoliitika üldsuuniste (majanduspoliitika üldsuunised) sõnastamist ja rakendamise järelevalvet vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikele 2;
- b) selliste liikmesriikide ja liidu tööhõivesuuniste sõnastamist ning rakendamise järelevalvet, mida liikmesriigid peavad vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 148 lõikele 2 arvesse võtma (tööhõivesuunised);
- c) liikmesriikide stabiilsus- või lähenemisprogrammide esitamist ja hindamist käesoleva määruse sätete alusel;
- d) liikmesriikide selliste riiklike reformikavade esitamist, mis toetavad ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiat ning on koostatud vastavalt eespool toodud punktides i ja ii esitatud suunistele ning vastavalt komisjoni ja Euroopa Ülemkogu poolt iga-aastase järelevalvetsükli alguses esitatud üldsuunistele;
- e) järelevalvet makromajanduslike tasakaalunihete ennetamiseks ja korrigeerimiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... (*) määrusele (EL) nr .../2011 makromajanduslike tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta (1).

3. Õigeaegsete ja ühtsete poliitiliste nõuannete andmiseks makromajandusliku eelarvepoliitika ja makromajandusliku struktuuripoliitika alaste kavatsuste kohta väljastab nõukogu Euroopa poolaasta jooksul pärast eelnimetatud programmide hindamist komisjoni soovitude alusel liikmesriikidele suunised, kasutades selleks täielikult õiguslikke vahendeid, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklites 121 ja 148, käesolevas määruses ja määruses (EL) nr .../2011 (++) [makromajanduslike tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta].

Liikmesriigid võtavad oma majandus-, tööhõive- ja eelarvepoliitika väljatöötamisel neile esitatud suuniseid nõuetekohaselt arvesse enne seda, kui nad langetavad tähtsaid otsuseid eelseisvate aastate eelarvete kohta. Komisjon peaks selles valdkonnas tehtavaid edusamme jälgima.

Liikmesriigi suutmatust järgida talle esitatud suuniseid võib tuua kaasa:

- a) täiendavate soovitude esitamise konkreetsete meetmete võtmiseks;

(+) Määruse number ja kuupäev.

(++) Määruse number.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- b) hoiatuse tegemise komisjoni poolt ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel;
- c) käesoleval määrusel, määrusel (EÜ) nr 1467/97 ja määrusel (EL) nr .../2011 (*) [makromajanduslike tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta] põhinevad meetmed.

Eespool nimetatud meetmete rakendamise suhtes kohaldatakse komisjonipoolset tugevdatud järelevalvet ja see võib hõlmata käesoleva määruse artiklis -11 sätestatud järelevalvekülastusi.

4. Euroopa Parlament kaasatakse nõuetekohaselt Euroopa poolaasta raames toimuvasse, et suurendada tehtavate otsuste läbipaistvust, ülevõtmist ja nende täitmise eest vastutamist, eelkõige käesoleva määruse artikli 2 ab alusel toimuva majandusdialoogi abil. Euroopa poolaasta raamistikus konsulteeritakse vajaduse korral majandus- ja rahanduskomiteega, majanduspoliitika komiteega, tööhõivekomiteega ning sotsiaalkaitsekomiteega. Asjaomased sidusrühmad, eelkõige tööturu osapooled kaasatakse vastavalt ELi toimimise lepingu sätetele ja nendes riikides kehtivale õiguslikule ja poliitilisele raamistikule Euroopa poolaasta raames vajaduse korral põhiliste poliitiliste küsimuste lahendamisse.

Nõukogu eesistuja ja komisjoni president ning vajaduse korral eurorühma esimees esitavad vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 121 igal aastal Euroopa Parlamendile ja Euroopa Ülemkogule aruande mitmepoolse järelevalve tulemuste kohta. Need aruanded on käesoleva määruse artiklis 2 ab viidatud majandusdialoogi osa.

(¹) ELT L”.

1b. lisatakse järgmine jagu:

„1 Aa. JAGU

MAJANDUSDIALOOG

Artikkel 2 ab

Dialoogi tõhustamiseks ELi institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ning suurema läbipaistvuse ja vastutuse tagamiseks võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon kutsuda nõukogu esimeest, komisjoni presidenti ja vajaduse korral Euroopa Ülemkogu eesistujat ning eurorühma esimeest esinema asjaomase komisjoni ees, et arutada:

- a) majanduspoliitika üldsuuniseid käsitlevat teavet, mille on komisjonile esitanud nõukogu ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 2 alusel;
- b) üldsuuniseid liikmesriikidele, mida komisjon väljastab iga-aastase järelevalvetsükli alguses;
- c) järeldusi, mille Euroopa Ülemkogu on koostanud Euroopa poolaasta raames majanduspoliitika suundumuste kohta;
- d) käesoleva määruse alusel läbiviidavat mitmepoolset järelevalvet;
- e) kõiki Euroopa Ülemkogu koostatud järeldusi mitmepoolse järelevalvega seonduvate suundumuste ja tulemuste kohta;
- f) ülevaadet mitmepoolse järelevalve läbivaatamise kohta Euroopa poolaasta lõpul;
- g) soovitusi, mille nõukogu esitab käesoleva määruse artikli 6 lõikes 2 ja artikli 10 lõikes 2 määratletud märgatava kõrvalekalde korral ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel liikmesriikidele.

(⁺) Määruse number.

Neljapäev, 23. juuni 2011

2. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda liikmesriigile, keda nõukogu soovitus puudutab, vastavalt artikli 6 lõikele 2 ja artikli 10 lõikele 2 võimalust osaleda arvamuste vahetuses.

3. Komisjon ja nõukogu teavitavad Euroopa Parlamenti korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamisest.”

1c. Artikkel 2 a asendatakse järgmisega:

„Igal liikmesriigil peab olema eelarveseisundi osas eraldi keskpika perioodi eesmärk. Need liikmesriigi spetsiifilised eelarve keskpika perioodi eesmärgid võivad erineda tasakaalulähedase või ülejäägilise eelarveseisundi nõudest, andes samal ajal kindlusvaru valitsemissektori puudujäägi kontrollväärtuse (3 % SKPst) suhtes. Iga keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga tagatakse riigi rahanduse jätkusuutlikkus või kiire areng jätkusuutlikkuse suunas ning jäetakse samal ajal eelarves liikumisruumi, võttes eelkõige arvesse riiklike investeeringute tegemise vajadust.

Sellest tulenevalt määratakse euroala liikmesriikide ja ERM II vahetuskursimehhanismiga ühinenud liikmesriikide riigipõhised keskpika perioodi eelarve-eesmärgid kindlaks vahemikus, mis ulatub -1 % SKPst tasakaalu või ülejäägini, võttes arvesse tsükliliselt korrigeeritud eelarveseisundit ning arvestamata ühekordseid ja ajutisi meetmeid.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgid vaadatakse läbi iga kolme aasta järel. Liikmesriigi keskpika perioodi eelarve-eesmärk võidakse täiendavalt läbi vaadata struktuurireformi rakendamise korral, mis mõjutab tugevalt riigi rahanduse jätkusuutlikkust.

Kohustus pidada kinni keskpika perioodi eelarve-eesmärgist lisatakse liikmesriikide keskpika perioodi eelarveraamistikku kooskõlas nõukogu ... direktiiviga 2011/.../EL (liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta) ⁽⁺⁾ ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ELT L ...”.

2. artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga osalev liikmesriik esitab nõukogule ja komisjonile ELi toimimise lepingu artikli 121 kohaselt mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe stabiilsusprogrammis, mis on põhialuseks **riigi rahanduse jätkusuutlikkusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning** töökohtade loomist ■.”;

b) lõike 2 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk, kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve positsiooni kõnealuse eesmärgi saavutamiseks, valitsemissektori võla suhte eeldatav areng, valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, **sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 5 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume**, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kavandatud suvakohaste tulumeetmete kvantitatiivne hinnang.”;

⁽⁺⁾ Direktiivi number ja kuupäev.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori rahastamiskontodele;
- ab) teave stabiilsusprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsunniste ja riikliku reformikavaga;
- b) majanduse eeldatava arengu põhiprognosid ja stabiilsusprogrammi elluviimisega seotud tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitusspektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive tase ja inflatsioon;
- c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarvealaste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene **positiivne mõju eelarvele**, sealhulgas potentsiaalse **püsiva** majanduskasvu suurendamise kaudu;”;

ba) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Stabiilsusprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimisväärseid erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse põhjendusega, eriti juhul, kui välistes prognoosides pakutud majanduskasvu suurus erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Punktides a, a a, b, c ja d osutatud teabe täpne olemus määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koostöös liikmesriikidega.”

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teave valitsemissektori eelarve positsiooni ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kavandatud suvakohaste **asjakohaselt kvantifitseeritud** tulumeetmete kohta ning lõike 2 punktides a ja b nimetatud põhiliste majandusprognooside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Kõik programmid sisaldavad teavet oma staatuse kohta siseriiklike menetluste raames, st kas programm esitati riiklikule parlamendile ja kas riiklikul parlamendil oli võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitusi või hoiatust ja seda, kas parlament oli programmi heaks kiitnud.”

3. artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

1. Stabiilsusprogramm esitatakse **iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks ja hiljemalt 30. aprilliks.** ■

2. Liikmesriigid avalikustavad oma stabiilsusprogrammi.”;

Neljapäev, 23. juuni 2011

4. artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu **ELi toimimise lepingu** artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi poolt **tema stabiilsusprogrammis** esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognoosid on realistlikud, kas kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks on asjakohane, **hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut**, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud või kavandatud meetmed on piisavad keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks majandustsükli jooksul.

Hinnates kohandamiskava keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks, **kaaluvad** nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, igal aastal asjakohaselt parandada, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst. Nende liikmesriikide puhul, **kelle võlg ületab 60 % SKPst või kelle võla teenindamise võime jätkusuutlikkus on selgelt ohus, uurivad** nõukogu ja komisjon, kas tsükliliselt kohandatud eelarveseisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. Nõukogu ja komisjon võtavad arvesse seda, kas majanduse tõusu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduse languse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. **Elkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist.**

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud piisavaid edusamme hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsidest suvakohaste tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemis-sektori kulude kasv (arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju) vastab järgmistele tingimustele ¶:

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv keskpikaks perioodiks ettenähtud ¶ **kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset** SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse suvakohaste tulumeetmetega;
- b) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla ¶ **kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele** SKP keskpika perioodi kasvumääradele, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse suvakohaste tulumeetmetega. See, kui palju peab valitsemissektori kulude kasv olema väiksem kui ¶ **kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne** SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;
- c) **liikmesriikides, kes ei ole veel saavutanud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse** valitsemissektori tuluartiklite suvakohane vähendamine kas kulude vähendamisega või muude valitsemissektori tuluartiklite suvakohase suurendamisega või mõlema kõnealuse võimalusega.

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, ELi programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult ELi fondide tuludest, ja mittesuvakohased muudatused töötuskindlustushüvitise kuludes.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult seadusega nõutavate tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangu alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arvutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvu.

Nõukogu **ja komisjon võtavad** nende riikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel ning nende riikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmiperioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene **positiivne mõju eelarvele**, sealhulgas potentsiaalse **püsiva** majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele jätkusuutlikkusele.

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusele mitmesambaline süsteem, mis sisaldab kohustuslikku kogumispensioni sammast. Kõnealuseid reforme ellu viivatel liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, **kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemissektori eelarve seisundile tuleneva otsese lisamõju suurust**, tingimusel et **■** säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Peale selle **kontrollivad** nõukogu **ja komisjon**, kas stabiilsusprogrammi sisu hõlbustab püsiva **ja reaalse** vastastikuse lähenemise saavutamist euroalal, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja ELi **majanduspoliitika üldsuuniste ja tööhõivesuunistega**.

Liikmesriikidel peaks olema lubatud teises lõigus osutatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgi kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, **kui kõrvalekaldumise põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majanduslik surutis euroalal või kogu ELis, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis, selleks et hõlbustada majanduse elavnemist.**

2. Nõukogu **ja komisjon kontrollivad** stabiilsusprogrammi hiljemalt kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist **võtab** nõukogu vajaduse korral **vastu** arvamuse programmi kohta. Kui nõukogu otsustab kooskõlas **ELi toimimise lepingu** artikliga 121, et programmi eesmärgid ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt **keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale**, kutsub nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.”

Neljapäev, 23. juuni 2011

5. artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

1. Osana **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest **jälgivad** nõukogu ja komisjon stabiilsusprogrammide rakendamist osalevate liikmesriikide esitatud teabe ja komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks eelarveseisundi tegelikud või eeldatavad märkimisväärsed kõrvalekaldumised keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast.

2. Kui tegemist on märgatava kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 5 lõike 1 kolmandas lõigus nimetatud keskpika perioodi eesmärgi saavutamise kohandamiskavast, esitab komisjon ülemäärase puudujäägi vältimiseks asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu vaatab ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud varajase hoiatuse vastuvõtmisest olukorra läbi ja võtab vastu soovitusel vajalike poliitikameetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusel, mis põhineb artikli 121 lõikel 4. Soovitusel kehtestatakse kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealuse soovitusel.

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealusele soovitusel.

Kui asjaomane liikmesriik ei võta sobivaid meetmeid teise lõigu alusel nõukogu soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul, soovib komisjon viivitamatult nõukogul võtta vastu otsus selle kohta, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Otsus tuleks lugeda nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu ei ole kümne päeva jooksul pärast komisjonipoolset vastuvõtmist otsustanud seda kvalifitseeritud häälteenamusega tagasi lükata. Samal ajal võib komisjon teha nõukogule ettepaneku võtta vastu vajalike poliitikameetmeid käsitlev läbivaadatud soovitus, mis põhineb artikli 121 lõikel 4. Nõukogu esitab Euroopa Ülemkogule vastuvõetud otsuste kohta ametliku aruande.

Protsess teises lõigus osutatud nõukogu soovitusel kuni neljandas lõigus osutatud nõukogu soovitusel ja Euroopa Ülemkogule esitatava aruandeni ei kesta kauem kui kuus kuud.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsides suvakohaste tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, nagu on määratletud artikli 5 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märgatav, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekaldumine moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal; suvakohaste kulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemissektori eelarve positsiooni vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Neljäpäev, 23. juuni 2011

Kõrvalekaldumist **kulude arengust ei käsitata märkimisväärse**na, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi **ületanud**, pidades silmas **märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust**, ning kui stabiilsusprogrammis esitatud eelarvekadega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmiperioodi jooksul.

Kõrvalekaldumist ei võeta ka arvesse, **kui selle põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutis euroalal või kogu ELis, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.**

6. artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. **Iga mitteosalev** liikmesriik **esitab** nõukogule ja komisjonile vastavalt **ELi toimimise lepingu** artiklile 121 mitmepoolse järelevalve korrapäraseks teostamiseks vajaliku teabe lähenemisprogrammis, mis on põhialuseks **riigi rahanduse jätkusuutlikkusele, mis soodustab hindade stabiilsust, tugevat ja püsivat majanduskasvu ning** töökohtade loomist **;**”;

b) **lõike 2 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:**

„a) keskpika perioodi eelarve-eesmärk, kava selle kohta, kui palju (% SKPst) kohandada valitsemissektori eelarve positsiooni kõnealuse eesmärgi saavutamiseks, valitsemissektori võla suhte eeldatav areng, valitsemissektori kulude kavandatud suurenemine, **sh vastav assigneering kapitali kogumahutuse jaoks põhivarasse, pidades eelkõige silmas artikli 9 lõike 1 alusel kulude kasvu kindlaksmääramise tingimusi ja kriteeriume**, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemine juhul, kui poliitikat ei muudeta, ja kavandatud suvakohaste tulumeetmete kvantitatiivne hinnang, rahapoliitilised keskpika perioodi eesmärgid, kõnealuste eesmärkide seos hindade ja vahetuskursi stabiilsusega ning püsiva vastastikuse lähenemise saavutamiseiga;”;

aa) teave aegumisega seotud bilansiväliste kohustuste kohta ja tingimuslike kohustuste kohta, nagu riigi tagatised, millel võib olla suur mõju valitsemissektori kontodele;

ab) teave stabiilsusprogrammi kooskõla kohta majanduspoliitika üldsuuniste, tööhõivesuuniste ja riikliku reformikavaga;

b) majanduse eeldatava arengu põhiproгноosid ja lähenemisprogrammi elluviimisega seotud tähtsamad majanduslikud muutujad, nagu valitsemissektori investeerimiskulutused, SKP reaalkasv, tööhõive tase ja inflatsioon;

c) programmi eesmärkide saavutamiseks võetud või kavandatud eelarvealaste ja muude majanduspoliitiliste meetmete kvantitatiivne hinnang, mis hõlmab selliste oluliste struktuurireformide kulude ja tulude analüüsi, millega pikemas perspektiivis tagatakse otsene **positiivne mõju eelarvele**, sealhulgas potentsiaalse **püsiva** majanduskasvu suurendamise kaudu;”;

Neljapäev, 23. juuni 2011

ba) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Läheneemisprogramm põhineb kõige tõenäolisemal makromajanduslikul eelarvestsenaariumil või sellest ettevaatlikumal stsenaariumil. Makromajandus- ja eelarveprognoose võrreldakse komisjoni kõige rohkem ajakohastatud prognoosidega ja vajaduse korral muude sõltumatute organite prognoosidega. Märkimisväärseid erinevusi valitud makromajandusliku stsenaariumi ja komisjoni prognoosi vahel selgitatakse põhjendusega, eriti juhul, kui välistes prognoosides pakutud määr või kasv erineb märgatavalt komisjoni prognoosides esitatud väärtustest.

Lõike 2 punktides a, a, b, c ja d osutatud teabe täpne olemus määratakse kindlaks ühtlustatud raamistikus, mille kehtestab komisjon koostöös liikmesriikidega.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Teave valitsemissektori eelarve positsiooni ja võla suhte arengu kohta, valitsemissektori kulude suurenemise kohta, valitsemissektori tulude kavandatud suurenemise kohta juhul, kui poliitikat ei muudeta, kavandatud suvakohaste tulumeetmete kohta **asjakohaselt arvudes esitatuna** ning lõike 2 punktides a ja b nimetatud põhiliste majandusprognooside kohta esitatakse igal aastal ja see hõlmab eelmist, jooksvat ja vähemalt kolme järgmist aastat.

4. Kõik programmid sisaldavad teavet oma staatuse kohta siseriiklike menetluste raames, st kas programm esitati riiklikule parlamendile ja kas riiklikul parlamendil oli võimalus arutada nõukogu arvamust eelneva programmi kohta või vajaduse korral soovitusi või hoiatusi ja seda, kas parlament oli programmi heaks kiitnud.”.

7. artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

1. Läheneemisprogramm esitatakse **iga aasta aprillis, soovitatavalt aprilli keskpaigaks ja hiljemalt 30. aprilliks.**

2. Liikmesriigid avalikustavad oma lähenemisprogrammi.”.

8. artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

1. Komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal vaatab nõukogu **ELi toimimise lepingu** artikli 121 kohase mitmepoolse järelevalve raames läbi asjaomase liikmesriigi **poolt tema lähenemisprogrammis** esitatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgid ning hindab, kas programmi aluseks olevad majandusprognoosid on realistlikud, kas kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks on asjakohane, **hinnates sealhulgas ka kaasnevat võla suhte arengut**, ning kas kohandamiskava täitmiseks võetud ja/või kavandatud meetmed on piisavad selleks, et majandustsükli jooksul saavutada keskpika perioodi eelarve-eesmärk ja püsiv vastastikune lähenemine.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Hinnates kohandamiskava eelarve keskpika perioodi eesmärgi saavutamiseks, **võtavad** nõukogu ja komisjon arvesse, kas majanduskasvu ajal tehakse suuremaid jõupingutusi kohandamiseks, samas kui majanduslanguse ajal võivad jõupingutused olla väiksemad. **Eelkõige võetakse arvesse tulude üle- ja alalaekumist.** Nende liikmesriikide puhul, **kelle võlatase ületab 60 % SKPst või keda ohustavad märkimisväärsed riskid seoses koguvõla jätkusuutlikkusega**, uurib nõukogu, kas tsükliliselt kohandatud eelarve seisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, parandatakse igal aastal rohkem kui 0,5 % SKPst. Vahtuskursimehhanismiga ERM II ühinenud liikmesriikide puhul **uurivad** nõukogu ja komisjon, kas asjaomane liikmesriik püüab igal aastal vajalikul määral parandada oma keskpika eesmärgi saavutamiseks vajalikku tsükliliselt kohandatud eelarve seisundit, v.a ühekordsed ja muud ajutised meetmed, seades sihtmärgiks 0,5 % SKPst.

Keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks tehtud piisavaid edusamme hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüisides suvakohaste tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid. Selleks hindavad nõukogu ja komisjon, kas valitsemissektori kulude kasv, arvestades ka tulupoolel võetud või kavandatud meetmete mõju, **on kooskõlas järgmistega** :

- a) keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud liikmesriikides ei ületa iga-aastane kulude kasv keskpikaks perioodiks ettenähtud **kontrollväärtusena kasutatavat potentsiaalset** SKP keskpika perioodi kasvumäära, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse suvakohaste tulumeetmetega;
- b) liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, jääb iga-aastane kulude kasvu määr alla **kontrollväärtusena kasutatavale potentsiaalsele** SKP keskpika perioodi kasvumäärale, v.a juhul, kui ülemäärane kasv korvatakse suvakohaste tulumeetmetega. See, kui palju peab valitsemissektori kulude kasv olema väiksem kui kontrollväärtusena kasutatav **potentsiaalne** SKP keskpika perioodi kasvumäär, kehtestatakse nii, et oleks tagatud vajalik kohandamine keskpika perioodi eelarve-eesmärgi suunas;
- c) **liikmesriikides, kes ei ole veel saavutatud oma keskpika perioodi eelarve-eesmärki, korvatakse** valitsemissektori tuluartiklite suvakohane vähendamine **kas kulude vähendamisega või muude valitsemissektori tuluartiklite suvakohase suurendamisega või mõlema kõnealuse võimalusega.**

Kogukulutustest jäetakse välja intressikulud, ELi programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult ELi fondide tuludest, ja mittesuvakohased muudatused töötuskindlustushüvitise kuludes.

Keskpika perioodi võrdlusnäitajat ületavat kulude kasvu ei käsitata sihtmärgi rikkumisena ulatuses, mil see korvatakse täielikult seadusega nõutavate tuludega.

Kontrollväärtusena kasutatav potentsiaalne SKP keskpika perioodi kasvumäär määratakse kindlaks tulevikuprognoside ja minevikuhinnangu alusel. Prognoose ajakohastatakse korrapäraselt. Komisjon avalikustab eelnimetatud prognooside arvutamismeetodi ja selle kasutamisel saadava kontrollväärtusena kasutatava SKP potentsiaalse keskpika perioodi kasvumäära.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Nõukogu **ja komisjon võtavad** nende riikide puhul, kes ei ole keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutanud, selle saavutamise kohandamiskava kindlaksmääramisel, ning nende riikide puhul, kes on kõnealuse eesmärgi juba saavutanud, sellest eesmärgist ajutise kõrvalekaldumise lubamisel, tingimusel et puudujäägi kontrollväärtuse suhtes säilitatakse vajalik kindlusvaru ning et eelarveseisund peaks ootuste kohaselt saavutama programmiperioodi jooksul uuesti kooskõla keskpika perioodi eelarve-eesmärgiga, arvesse olulisi struktuurireforme, millega pikemas perspektiivis saavutatakse otsene **positiivne mõju eelarvele**, sealhulgas potentsiaalse **püsiva** majanduskasvu suurendamise kaudu, ja millel on seetõttu tõendatav mõju riigi rahanduse pikaajalisele jätkusuutlikkusele.

Erilist tähelepanu pööratakse pensionireformidele, millega võetakse kasutusele mitmesambaline süsteem, mis sisaldab täielikult rahastatud kohustuslikku sammast. Kõnealuseid reforme ellu viivatel liikmesriikidel lubatakse kalduda kõrvale keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks ettenähtud kohandamiskavast või keskpika perioodi eelarve-eesmärgist, **kui kõrvalekalle kajastab reformist valitsemisectori eelarve seisundile tuleneva otsese lisamõju suurust**, tingimusel et ■ säilib kontrollväärtuse suhtes vajalik kindlusvaru.

Peale selle **kontrollivad** nõukogu **ja komisjon**, kas lähenemisprogrammi sisu hõlbustab **püsiva ja reaalse lähenemise saavutamist**, majanduspoliitika tugevamat kooskõlastamist ning kas asjaomase liikmesriigi majanduspoliitika on vastavuses liikmesriikide ja ELi **majanduspoliitika** üldsuuniste **ja tööhõivesuunistega**. Samuti kontrollib nõukogu vahetuskursimehhanismiga **ERM II** ühinenud riikide puhul, kas lähenemisprogrammiga tagatakse tõrgeteta osalemine kõnealuses mehhanismis.

Liikmesriikidel peaks olema lubatud kolmandas lõigus osutatud keskpika perioodi eelarve-eesmärgi kohandamiskavast ajutiselt kõrvale kalduda, **kui kõrvalekaldumise põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemisectori finantsseisundile, või selle põhjustab tõsine majanduslik surutis euroalal või kogu ELis, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis, selleks et hõlbustada majanduse elavnemist.**

2. Nõukogu **ja komisjon kontrollivad** lähenemisprogrammi hiljemalt kolme kuu jooksul pärast selle esitamist. Komisjoni soovitusel põhjal ning pärast majandus- ja rahanduskomiteega nõu pidamist **võtavad** nõukogu vajaduse korral **vastu** arvamuse programmi kohta. Kui nõukogu otsustab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 121, et programmi eesmärgid ja sisu tuleks karmistada, viidates konkreetselt **keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamise kohandamiskavale**, kutsub nõukogu oma arvamuses asjaomast liikmesriiki üles programmi kohandama.”.

9. artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

1. Osana **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõike 3 kohasest mitmepoolsest järelevalvest **jälgivad** nõukogu **ja komisjon** lähenemisprogrammide rakendamist nende liikmesriikide esitatud teabe põhjal, kelle suhtes on tehtud erand, samuti komisjoni ning majandus- ja rahanduskomitee hinnangute põhjal, tehes eelkõige kindlaks ■ eelarveseisundi tegelikud või eeldatavad olulised kõrvalekalded keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või sellele suunatud asjakohasest kohandamiskavast.

Lisaks **jälgivad** nõukogu **ja komisjon** lähenemisprogrammi eesmärgid silmas pidades **mitteosalevate** liikmesriikide majanduspoliitikat ■, et tagada nende majanduspoliitika orienteeritus stabiilsusele ning vältida reaalse vahetuskursi moonutusi ja nominaalse vahetuskursi ülemäärast kõikumist.

Neljapäev, 23. juuni 2011

2. Kui tegemist on märgatava kõrvalekaldega käesoleva määruse artikli 9 lõike 1 **kolmandas** lõigus nimetatud **keskpika perioodi eesmärgi saavutamise kohandamiskavast**, esitab komisjon ülemäärase puudujäägi vältimiseks ■ asjaomasele liikmesriigile hoiatuse vastavalt **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõikele 4.

Nõukogu vaatab ühe kuu jooksul alates esimeses lõigus nimetatud varajase hoiatuse vastuvõtmisest olukorra läbi ja võtab vastu soovitusel vajalike poliitikameetmete võtmiseks, lähtudes komisjoni soovitusel, mis põhineb artikli 121 lõikel 4. Soovitusel kehtestatakse kõrvalekaldega tegelemiseks mitte rohkem kui viie kuu pikkune tähtaeg. Tähtaega lühendatakse kolmele kuule, kui komisjon leiab oma hoiatuses, et olukord on eriti tõsine ja nõuab kiiret tegutsemist. Nõukogu avalikustab komisjoni ettepaneku põhjal kõnealuse soovitusel.

Asjaomane liikmesriik esitab ELi toimimise lepingu artikli 121 lõike 4 alusel nõukogu soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul nõukogule aruande meetmete kohta, mis ta on võtnud vastuseks kõnealusele soovitusel.

Kui asjaomane liikmesriik ei võta teise lõigu kohases nõukogu soovitusel kehtestatud tähtaja jooksul asjakohaseid meetmeid, soovitab komisjon viivitamatult nõukogul võtta vastu otsus selle kohta, et tõhusaid meetmeid ei ole võetud. Selle otsuse tegemisel ei võta nõukogu arvesse häält, mille on andnud asjaomase liikmesriiki esindav nõukogu liige. Samal ajal võib komisjon teha nõukogule ettepaneku võtta vastu vajalikke poliitikameetmeid käsitlev läbivaadatud soovitus, mis põhineb artikli 121 lõikel 4. Nõukogu edastab Euroopa Ülemkogule vastuvõetud otsuste kohta ametliku aruande.

Protsess teises lõigus osutatud nõukogu soovitusel kuni neljandas lõigus osutatud nõukogu soovitusel ja Euroopa Ülemkogule esitatava aruandeni ei kesta kauem kui kuus kuud.

3. Keskpika perioodi eelarve-eesmärgist või selle saavutamise asjakohasest kohandamiskavast kõrvalekaldumist hinnatakse üldise hindamise teel, võttes võrdlusaluseks struktuurse tasakaalu, sealhulgas analüüsisides suvakohaste tulumeetmetega tasakaalustamata kulusid, nagu on määratletud artikli 9 lõikes 1.

Selle hindamisel, kas kõrvalekaldumine on märkimisväärne, kasutatakse eelkõige järgmisi kriteeriume:

liikmesriikides, kus keskpika perioodi eelarve-eesmärki ei ole veel saavutatud, struktuurse tasakaalu muutuse hindamisel asjaolu, kas kõrvalekaldumine moodustab vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või keskmiselt vähemalt 0,25 % SKPst kahel järjestikusel aastal; suvakohaste kulumeetmetega tasakaalustamata kulude arengu hindamisel asjaolu, kas kõrvalekalle mõjutab valitsemissektori eelarve positsiooni vähemalt 0,5 % SKPst ühel aastal või kumulatiivselt kahel järjestikusel aastal.

Kõrvalekaldumist **kulude arengust ei käsitata märkimisväärse**, kui asjaomane liikmesriik on keskpika perioodi eelarve-eesmärgi ■ ületanud, pidades silmas **märkimisväärse tulude ülelaekumise võimalust**, ning kui **läheneemisprogrammis** esitatud eelarvekavadega ei seata ohtu kõnealuse eesmärgi saavutamist kogu programmiperioodi jooksul.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Kõrvalekaldumist ei võeta ka arvesse, **kui selle põhjustab asjaomase liikmesriigi kontrolli alt väljas olev ebatavaline sündmus, mis avaldab tõsist mõju valitsemissektori finantsseisundile, või tõsine majandussurutis euroalal või kogu ELis, tingimusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikas perspektiivis.**

9a. lisatakse järgmine jagu:

„3 A JAGU

STATISTILISE SÕLTUMATUSE PÕHIMÕTE

Artikkel 10 a

Tagamaks, et mitmepoolne järelevalve põhineb usaldusväärselt ja sõltumatul statistikal, tagavad liikmesriigid riiklike statistikaasutuste ametialase sõltumatuse, mis on kooskõlas Euroopa statistikat käsitlevate tegevusjuhistega, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta (*). See eeldab vähemalt järgmist:

- a) läbipaistvad öölevõtmise ja töölt vabastamise protsessid, mis peavad põhinema ainult kutsealastel kriteeriumidel;
- b) eelarveassigneeringud, mis tuleb teha igal aastal või mitmeaastasel põhimõttel;
- c) statistilise teabe avaldamise kuupäev, mis tuleb kindlaks määrata oluliselt varem.

(*) ELT L 87, 31.3.2009, lk 164.”.

9b. lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel -11

1. Komisjon tagab liikmesriikide ametiasutustega pideva dialoogi vastavalt käesolevas määruses sätestatud eesmärkidele. Selleks teeb komisjon eelkõige kontrollkülastusi, et hinnata liikmesriigis valitsevat majanduslikku olukorda ning teha kindlaks käesoleva määruse eesmärkide täitmisega seotud riskid või raskused.

2. Liikmesriikide puhul, kellele on esitatud soovitused vastavalt artikli 6 lõikele 2 ja artikli 10 lõikele 2, võib teostada täiendavat järelevalvet kohapeal. Asjaomased liikmesriigid esitavad kogu vajaliku teabe külastuse ettevalmistamise ja läbiviimise kohta.

3. Kui asjaomane liikmesriik on liikmesriik, kelle omavääring on euro või kes osaleb vahetuskurssimehhanismis ERM II, võib komisjon vajaduse korral kutsuda Euroopa Keskpanga esindajaid järelevalvekülastustes osalema.

4. Komisjon esitab nõukogule aruande lõikes 2 nimetatud külastuse tulemuste kohta ja võib otsustada oma tähelepanekud avalikustada.

5. Lõikes 2 nimetatud järelevalvekülastuste korraldamisel edastab komisjon vajaduse korral esialgsed tähelepanekud asjaomasele liikmesriigile selgituste andmiseks.”.

9c. lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 12 a

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta kolme aasta möödumisel alates käesoleva määruse jõustumisest ja seejärel iga viie aasta tagant.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Aruandes hinnatakse muu hulgas:

a) määruse tulemuslikkust;

b) edusamme majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ning majandusliku suutlikkuse püsiva vastastikuse lähenemise tagamisel vastavalt ELi toimimise lepingule.

2. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.

3. Aruanne edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”.

10. kogu määruses asendatakse viited artiklile 99 viidetega artiklile 121.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavad täitemeetmed *I**

P7_TA(2011)0292

Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))⁽¹⁾

(2012/C 390 E/22)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

[ME 2]

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED (*)

komisjoni ettepanekule

⁽¹⁾ Seejärel saadeti see vastavalt kodukorra artikli 57 lõike 2 teisele lõigule vastutavale komisjonile uueks läbivaatamiseks (A7-0182/2011).

(*) Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ■.

Neljapäev, 23. juuni 2011

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 136 ja artikli 121 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(-1) Parandatud majanduse juhtimise raamistiku aluseks peaks olema mitu üksteisega seotud ning sidusat püsiva majanduskasvu ja tööhõive poliitikavaldkonda, mis hõlmavad eriti majanduskasvu ja tööhõive ELi strateegiat ning keskenduvad eelkõige sisseturu arendamisele ja tugevdamisele, rahvusvahelise kaubanduse ja konkurentsivõime edendamisele, ülemäärase valitsemissektori eelarve puudujäägi ennetamise ja korrigeerimise tõhusale raamistikule (stabiilsuse ja kasvu paktille), makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise tugevale raamistikule, riikide eelarveraamistiku miinimumnõuetele, tõhusamale finantsturgude reguleerimisele ja järelevalvele.

(-1a) Komisjonil peaks eri liikmesriikide eripära arvestavate hindamiste, kontrollide, kontrollkäikude, soovitude ja hoiatuste osas olema rangemas järelevalves suurem roll.

(1) Aluslepingu kohaselt peaks liikmesriikide majanduspoliitika **väljatöötamise aluseks olema majanduspoliitika ja tööhõive üldsuunised ja** ELi sisene kooskõlastamine hõlmama kinnipidamist stabiilsuse hindade, riigi rahanduse ja majanduse usaldusväärsuse **ja jätkusuutlikkuse** ning tasakaalustatud maksebilansi juhtpõhimõtetest.

(2) **Majandus- ja rahaliidu esimesel kümnendil saadud kogemused näitavad, et ELi majanduse juhtimist on vaja parandada ning selleks tuleb liikmesriikidele anda suurem vastutus ühiselt kokkulepitud eeskirjade ja poliitika eest ning luua ELi tasandil liikmesriikide majanduspoliitika jaoks tugevam raamistik.**

(2 a) Dünaamilise ühtse turu saavutamist ja säilitamist tuleks pidada majandus- ja rahaliidu nõuete kohase ja sujuva toimimise osaks.

⁽¹⁾ ELT C 150 20.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C., lk.

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (3) Eelkõige tuleks laiendada liikmesriikide majanduspoliitika järelevalvet enamatele valdkondadele kui eelarvejärelevalve, et ennetada makromajanduse ülemäärast tasakaalunihet ning aidata sellistel liikmesriikidel, kus selline tasakaalunihe esineb, töötada välja parandusmeetmete kava enne, kui kõrvalkalded suurenevad **ning majandus- ja finantssuundumused püsivalt liiga negatiivsesse suunda liiguvad**. Majandusjärelevalve raamistikku tuleks laiendada paralleelselt eelarvejärelevalve tugevdamisega.
- (4) Et aidata selliseid tasakaalunihkeid korrigeerida, on vaja õigusaktides üksikasjalikult sätestatud menetlust.
- (5) On asjakohane täiendada **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõikes 3 ja 4 osutatud mitmepoolset järelevalvet konkreetsete eeskirjadega makromajanduse tasakaalunihete tuvastamiseks, ennetamiseks ja korrigeerimiseks. See menetlus peaks **tingimata** olema integreeritud iga-aastasessse mitmepoolse järelevalve tsükklisse.
- (5 a) **Usaldusväärsed statistilised andmed on makromajanduslike tasakaalunihete järelevalve alus. Usaldusväärsete ja sõltumatute statistiliste andmete kindlustamiseks peaksid liikmesriigid tagama riikide statistikaametite ametialase sõltumatuse, mis on kooskõlas määruses (EÜ) nr 223/2009 sätestatud Euroopa statistika tegevusjuhisega. Makromajanduslike tasakaalunihete järelevalve seisukohast on oluline ka usaldusväärsete eelarveandmete kättesaadavus. Selle nõude täitmine tuleks tagada eeskirjadega, mis on ette nähtud määruses (EL) nr [...] eelarvejärelevalve tõhusa tugevdamise kohta euroalas, eelkõige selle artikliga 6a.**
- (5 b) **Majanduse juhtimise tugevdamine peaks hõlmama Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide tõhusamat ja õigeaegsemat kaasamist. Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda nõukogu otsusega seotud liikmesriigile võimalust käesoleva määruse artikli 3 kohaselt arvamuste vahetuses osaleda.**
- (6) Määruse (EL) nr [...] täitmist tuleks tugevdada intressi teenivate tagatiste kehtestamisega, kui soovitus võtta soovitatud parandusmeetmeid ei ole täidetud, ja nende tagatiste muutmiseiga iga-aastaseks trahviks, kui ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks esitatud soovitus jäetakse korduvalt täitmata sama tasakaalunihke menetluse raames. Täitemeetmed tuleks kehtestada eurot rahaühikuna **kasutavate** liikmesriikidele ■.
-
- (8) Kui liikmesriik jätab täitmata nõukogu soovitus, **määratakse talle intressi teeniv tagatis või trahv**, kuni nõukogu on veendunud, et liikmesriik on võtnud tema soovitude järgimiseks parandusmeetmeid.
- (9) Samuti tuleks liikmesriiki üldjuhul karistada iga-aastase trahviga, kui ta ei täida korduvalt nõuet koostada nõukogu **soovituse** täitmiseks parandusmeetmete kava, kuni nõukogu on veendunud, et liikmesriik on esitanud sellise kava, milles on nõukogu soovitusst piisavalt arvesse võetud.
- (10) Selleks et tagada liikmesriikide võrdne kohtlemine, **peaksid intressi teeniv tagatis** ja trahv olema kõigile eurot rahaühikuna kasutavatele liikmesriikidele ühesuurused: 0,1 % vastava liikmesriigi eelneva aasta sisemajanduse koguproduktist (SKP).
- (10 a) **Samuti peaks komisjonil olema võimalik soovitada sanktsiooni vähendamist või selle tühistamist erakorraliste majandusolude korral.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

- (11) Menetlus **sanktsioonide** kohaldamiseks selliste liikmesriikide suhtes, kes ei võta **ülemääraste** makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks tõhusaid meetmeid, tuleks üles ehitada nii, et **sanktsiooni** kohaldamine sellise liikmesriigi suhtes oleks reegel, mitte erand.
- (12) **Käesoleva määruse artiklis 3 osutatud trahvid arvatakse aluslepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse eurot rahaühikuna kasutavate liikmesriikide loodud stabiilsusmehhanismidele finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal.**
- (13) Käesolevas määruses sätestatud sanktsiooni kohaldamist käsitlevate üksikotsuste vastuvõtmise õigus tuleks anda nõukogule. Osana liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamisest, mida tehakse nõukogus vastavalt **ELi toimimise lepingu** artikli 121 lõikele 1, on kõnealused üksikotsused nende meetmete lahutamatud järeelmeetmed, mille nõukogu on vastu võtnud vastavalt **ELi toimimise lepingu** artiklile 121 ning määrusele (EL) nr [.../...].
- (14) Kuna käesolev määrus sisaldab määruse (EL) nr [.../...] tõhusa rakendamise üldeeskirju, tuleks see vastu võtta aluslepingu artikli 121 lõikes 6 nimetatud seadusandliku tavamenetluse kohaselt.
- (15) Kuna liikmesriikide tasandil ei ole võimalik luua piisavalt tõhusat makromajanduslike tasakaalunihete tuvastamise ja ennetamise raamistikku, sest liikmesriikide vahel on tihedad kaubandus- ja finants-sidemed ning riiklik majanduspoliitika mõjutab liitu ja euroala tervikuna, ning seda on lihtsam saavutada ELi tasandil, võib EL võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik seatud eesmärgi saavutamiseks.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse **sanktsioonide süsteem ülemääraste** makromajanduse tasakaalunihete tõhusaks korrigeerimiseks euroalal.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse eurot rahaühikuna kasutavate liikmesriikide suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr [.../...] artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

„erakorralised majandusolud” – asjaolud, mille puhul valitsemissektori eelarvepuudujäägi ületamist võrreldes kontrollväärtusega käsitatakse erandlikuna **ELi toimimise lepingu** artikli 126 lõike 2 punkti a teises taandes ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1467/97 ⁽¹⁾ sätestatu kohaselt.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 3

Sanktsioonid

1. Nõukogu määrab **oma otsusega** komisjoni **soovitusel intressi teeniva tagatise**, kui **parandusmeetet käsitlev nõukogu otsus võetakse vastu** kooskõlas määruse (EL) nr .../2011 artikli 10 lõikega 4, **kui nõukogu** jõuab järeldusele, et asjaomane liikmesriik ei ole soovitusel põhjal võtnud soovitatud parandusmeetmeid.

1 a. Nõukogu määrab komisjoni soovitusel alusel toimides oma otsusega iga-aastase trahvi, kui:

a) sama tasakaalunihke menetluse raames on vastu võetud kaks nõukogu soovitusel kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 8 lõikega 3, kui nõukogu jõuab järeldusele, et liikmesriik on esitanud ebapiisava parandusmeetmete kava,

b) määruse (EL) nr [...] artikli 10 lõike 4 kohaselt on sama tasakaalunihke menetluse raames vastu võetud kaks järjestikust nõukogu soovitusel, milles tunnustatakse nõuete täitmatajätmist.

Trahv määratakse selliselt, et kehtestatud intressi teeniv tagatis arvestatakse vastavalt artikli 3 lõikele 1 ümber iga-aastaseks laenuks.

1 b. Lõigetes 1 ja 1 a nimetatud otsused loetakse nõukogu poolt vastuvõetuks juhul, kui nõukogu kümne päeva jooksul pärast seda, kui komisjon on soovitusel vastu võtnud, ei ole kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud neid tagasi lükata. Nõukogu võib soovitusel kvalifitseeritud häälteenamusega muuta.

1 c. Komisjoni soovitusel nõukogu otsuse tegemiseks esitatakse 20 päeva jooksul alates lõigetes 1 ja 1 a osutatud tingimuste täitmisest.

2. Komisjoni soovitusel kehtestatava intressi teeniva tagatise või iga-aastase trahvi suurus on 0,1 % vastava liikmesriigi eelneva aasta SKPst.

3. Erandina lõikest 2 võib komisjon erakorraliste majandusolude korral või asjaomase liikmesriigi põhjendatud taotlusel, mis on esitatud komisjonile kümne päeva jooksul pärast lõikes 1 ja 1 a osutatud tingimuste täitmist, teha ettepaneku vähendada trahvi suurust või trahvi tühistada.

4. Juhul kui liikmesriik on andnud teatava kalendriaasta eest intressi teeniva tagatise või tasunud trahvi ning nõukogu jõuab seejärel kooskõlas määruse (EL) nr [...] artikli 10 lõikega 1 järeldusele, et liikmesriik on selle aasta jooksul rakendanud soovitatud parandusmeetmeid, tagastatakse selle aasta eest tasutud tagatis koos kogunenud intressiga või trahv liikmesriigile pro rata temporis.

Artikkel 4

Trahvist saadud tulude eraldamine

Käesoleva määruse artiklis 3 osutatud trahvisummad arvatakse aluslepingu artiklis 311 osutatud muude tulude hulka ja eraldatakse Euroopa finantsstabiilsusvahendile. Alates hetkest, kui eurot rahaihikuna kasutavad liikmesriigid on loonud mõne muu stabiilsusmehhanismi finantsabi andmiseks, et tagada stabiilsus kogu euroalal, eraldatakse trahvisummad sellele mehhanismile.

Neljapäev, 23. juuni 2011

Artikkel 5

Hääletamine nõukogus

Artiklis 3 sätestatud meetmete üle otsustamisel hääletavad ainult need nõukogu liikmed, kes esindavad selliseid liikmesriike, kelle rahahüük on euro, ning nõukogu ei võta arvesse asjaomast liikmesriiki esindava nõukogu liikme häält.

Esimeses lõigus nimetatud nõukogu liikmete kvalifitseeritud häälteenamus määratakse vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 punktile a.

Artikkel 5 a

Majandusdialog

Selleks et edendada dialoogi liidu institutsioonide, eriti Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel ning tagada suurem läbipaistvus ja vastutus, võib Euroopa Parlamendi pädev komisjon oma koosolekule kutsuda nõukogu eesistuja ja vajaduse korral eurorühma esimehe, et arutada otsuseid, mis on tehtud vastavalt käesoleva määruse artiklile 3.

Euroopa Parlamendi pädev komisjon võib pakkuda sellele liikmesriigile, kelle kohta need otsused käivad, võimalust arvamuste vahetuses osaleda.

Artikkel 5 b

Läbivaatamine

1. Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta kolme aasta jooksul pärast määruse jõustumist ning seejärel iga viie aasta järel. Selles aruandes hinnatakse muu hulgas järgmist:

- a) määruse tõhusust,
 - b) edusamme liikmesriikide majanduspoliitika tihedama kooskõlastamise ja majandusnäitajate püsiva vastastikuse lähendamise tagamisel kooskõlas aluslepinguga.
- 2. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanek käesoleva määruse muutmiseks.**
- 3. Aruanne ja kõik sellele lisatavad ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.**

Artikkel 6

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav liikmesriikides vastavalt aluslepingutele.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Neljapäev, 23. juuni 2011

Tarbija õigused *I**

P7_TA(2011)0293

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv tarbija õiguste kohta (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))

(2012/C 390 E/23)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2008)0614);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2 ja artiklit 95, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C6-0349/2008);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artiklit 114;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 16. juuli 2009. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 22. aprilli 2009. aasta arvamust ⁽²⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 15. juuni 2011. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning õiguskomisjoni ja majandus- ja rahanduskomisjoni arvamusi (A7-0038/2011);
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha ⁽³⁾;
 2. kiidab heaks oma avalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 3. võtab teadmiseks komisjoni avalduse ning nõukogu eesistujariigi Ungari ja järgmiste eesistujariikide Poola, Taani ja Küprose ühisavalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 317, 23.12.2009, lk 54.

⁽²⁾ ELT C 200, 25.8.2009, lk 76.

⁽³⁾ Käesolev seisukoht asendab 24. märtsil 2011. aastal vastu võetud muudatusettepanekud (Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0116).

Neljapäev, 23. juuni 2011

P7_TC1-COD(2008)0196

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 23. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/83/EL) lõplikule kujule.)

LISA

Euroopa Parlamendi avaldus vastavustabelite kohta

Euroopa Parlament avaldab kahetsust, et nõukogu ei nõustunud vastavustabelite kohustusliku avaldamisega seoses direktiivi ettepanekuga tarbija õiguste kohta. Käesolevaga deklareeritakse, et 6. juuni 2011 kolmepoolsel kohtumisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel saavutatud kokkulepe selle direktiivi suhtes ei mõjuta vastavustabelite üle peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste tulemusi.

Euroopa Parlament palub Euroopa Komisjonil ennast teavitada kaheteistkümne kuu jooksul pärast käesoleva kokkuleppe vastuvõtmist täiskogul, koostada ülevõtmisperioodi lõpus aruanne liikmesriikide tavade kohta vastavustabelite koostamisel, kus oleks võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning teha need üldsusele kättesaadavaks.

Euroopa Parlament tervitab saavutatud kokkulepet lisada tarbijaõiguste direktiivile kohustuslikud aruandlusnõuded, mis puudutavad nimetatud direktiivi, nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ neid sätteid, mis jätavad regulatiivse valiku liikmesriigile (artiklid 29, 32 ja 33).

Nõukogu eesistujariigi Ungari ja järgmiste eesistujariikide Poola, Taani ja Küprose avaldus vastavustabelite kohta

Käesolevaga deklareeritakse, et 6. juuni 2011 kolmepoolsel kohtumisel nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel saavutatud kokkulepe, mis puudutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, ei mõjuta vastavustabelite üle peetavate institutsioonidevaheliste läbirääkimiste tulemusi.

Paindlikkuskava alusel turule viidud traktorid ***I

P7_TA(2011)0294

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/25/EÜ paindlikkuskava alusel turule viidud traktoreid käsitlevate sätete osas (KOM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))

(2012/C 390 E/24)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0607);

Neljäpäev, 23. juuni 2011

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0342/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 16. veebruari 2011. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni raportit ning transpordi- ja turismi-komisjoni arvamust (A7-0091/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 107, 6.4.2011, lk 26.

P7_TC1-COD(2010)0301

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 23. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 2000/25/EÜ pindlikkuskava alusel turule viidud traktoreid käsitlevate sätete osas

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/72/EL) lõplikule kujule.

Kasutatud tuumkütus ja radioaktiivsed jäätmed *

P7_TA(2011)0295

Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))

(2012/C 390 E/25)

(Konsulteerimine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2010)0618);
- võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 31 ja 32, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0387/2010);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 55;

Neljapäev, 23. juuni 2011

— võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamusi (A7-0214/2011),

1. kiidab komisjoni ettepaneku muudetud kujul heaks;
2. palub komisjonil ettepanekut vastavalt muuta, järgides Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 293 lõiget 2 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artiklit 106a;
3. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatseb Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
4. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatseb komisjoni ettepanekut oluliselt muuta;
5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile.

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 1**

(1) Asutamislepingu artikli 2 punktis b nähakse ette ühtsete ohutusnormide kehtestamine töötajate ja kogu elanikkonna tervise kaitseks.

(1) *Euroopa Aatomienergiaühenduse* asutamislepingu artikli 2 punktis b nähakse ette ühtsete ohutusnormide kehtestamine töötajate ja kogu elanikkonna tervise kaitseks.

Muudatusettepanek 2**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 2**

(2) Asutamislepingu artiklis 30 on sätestatud, et kehtestatakse põhistandardid töötajate ja kogu elanikkonna tervise kaitseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest.

(2) *Euroopa Aatomienergiaühenduse* asutamislepingu artiklis 30 on sätestatud, et kehtestatakse põhistandardid töötajate ja kogu elanikkonna tervise kaitseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest.

Muudatusettepanek 3**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 3**

(3) Asutamislepingu artikli 37 kohaselt peavad liikmesriigid esitama komisjonile üldandmed radioaktiivsete jäätmete lõpp-ladustamise kavade kohta.

(3) *Euroopa Aatomienergiaühenduse* asutamislepingu artikli 37 kohaselt peavad liikmesriigid esitama komisjonile üldandmed radioaktiivsete jäätmete lõpp-ladustamise kavade kohta.

Muudatusettepanek 4**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 3a (uus)**

(3a) *Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiviga 89/391/EMÜ* ⁽¹⁾ nähakse ette töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamine.

⁽¹⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 5
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 4

(4) Nõukogu 13. mai 1996. aasta **direktiivi nr 96/29/Euratom (millega sätestatakse põhilised ohutusnormid töötajate ja muu elanikkonna tervise kaitsmiseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest)** ⁽¹⁾ kohaldatakse igasugusele tegevusele, mille puhul esineb kas kunstlikust allikast või sellisest looduslikust kiirgusallikast pärit radioaktiivse kiirguse oht, kus looduslikke radionukliide töödeldakse või on töödeldud nende radioaktiivsuse-, lõhestuvuse- või muundamiseks sobivate omaduste tõttu. See hõlmab samuti sellisest tegevusest pärit materjalide lubatud heidet. Kõnealuse direktiivi sätteid on täiendatud teiste, spetsiifilisemate õigusaktidega.

⁽¹⁾ EÜT L 159, 29.6.1996, lk 1.

(4) Nõukogu 13. mai 1996. aasta **direktiiviga 96/29/Euratom** ⁽¹⁾ sätestatakse põhilised ohutusnormid. **Seda direktiivi** kohaldatakse igasugusele tegevusele, mille puhul esineb kas kunstlikust allikast või sellisest looduslikust kiirgusallikast pärit radioaktiivse kiirguse oht, kus looduslikke radionukliide töödeldakse või on töödeldud nende radioaktiivsuse-, lõhestuvuse- või muundamiseks sobivate omaduste tõttu. See hõlmab samuti sellisest tegevusest pärit materjalide lubatud heidet. Kõnealuse direktiivi sätteid on täiendatud spetsiifilisemate õigusaktidega.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. mai 1996. aasta direktiiv 96/29/Euratom, millega sätestatakse põhilised ohutusnormid töötajate ja muu elanikkonna tervise kaitsmiseks ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest (EÜT L 159, 29.6.1996, lk 1).

Muudatusettepanek 131
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 4a (uus)

(4a) *Kuna ei Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamisleping ega Euroopa Liidu toimimise leping ei näe parlamendile seoses tuumaküsimustega ette kaasotsustamisvolitusi, on oluline, et tuuma valdkonna tulevaste õigusaktide jaoks leitakse uus õiguslik alus.*

Muudatusettepanek 6
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 15a (uus)

(15a) *Kolmes endises ELi kandidaatriigis – Leedus, Slovakkias ja Bulgaarias – käitati vanu, Nõukogude Liidu ajal projekteeritud tuumaelektriijaamasid, mida ei olnud majanduslikult võimalik selliselt ajakohastada, et need oleksid vastanud ELi ohutusnormidele. Seetõttu need tuumaelektriijaamad suleti ja seejärel dekomisjoneeriti.*

Muudatusettepanek 7
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 15b (uus)

(15b) *Kõnealuse kolme liikmesriigi tuumaelektriijaamade dekomisjoneerimine tekitas neile suure rahalise ja majandusliku kulu, mida need liikmesriigid ei suutnud täies ulatuses kanda, ja seetõttu andis liit neile rahalisi vahendeid, mille eesmärk oli katta osa dekomisjoneerimise ja jäätmeprojektide kuludest ning korvata majanduslike tagajärgede kulud.*

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 8
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 18

(18) IAEA ajakohastas 2006. aastal kõiki oma standardeid ja avaldas ohutuse aluspõhimõtted³⁷; **neid töid toetasid** Euratom, OECD/NEA ja muud rahvusvahelised organisatsioonid. Nagu toetavad organisatsioonid ühiselt teatasid, hõlbustab ohutuse aluspõhimõtete kohaldamine rahvusvaheliste ohutusnormide kohaldamist ja aitab saavutada rohkem kooskõla eri riikide eeskirjade vahel. Seepärast on soovitatav, et kõik riigid võtaksid need põhimõtted omaks ja levitaksid neid. Põhimõtted on siduvad IAEA jaoks tema töös ja liikmesriikide jaoks IAEA abil teostatavatel töödel. Riigid või toetavad organisatsioonid võivad oma äranägemisel need põhimõtted vastu võtta kohaldamiseks oma tegevuses.

(18) IAEA ajakohastas 2006. aastal kõiki oma standardeid ja avaldas ohutuse aluspõhimõtted³⁷, **mille töötasid üheskoos välja** Euratom, OECD/NEA ja muud rahvusvahelised organisatsioonid. Nagu toetavad organisatsioonid ühiselt teatasid, hõlbustab ohutuse aluspõhimõtete kohaldamine rahvusvaheliste ohutusnormide kohaldamist ja aitab saavutada rohkem kooskõla eri riikide eeskirjade vahel. Seepärast on soovitatav, et kõik riigid võtaksid need põhimõtted omaks ja levitaksid neid. Põhimõtted on siduvad IAEA jaoks tema töös ja liikmesriikide jaoks IAEA abil teostatavatel töödel. Riigid või toetavad organisatsioonid võivad oma äranägemisel need põhimõtted vastu võtta kohaldamiseks oma tegevuses.

Muudatusettepanek 9
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 19a (uus)

(19a) **Keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise 25. juuni 1998. aasta konventsiooniga (Århusi konventsioon) antakse üldsusele õigused ja kehtestatakse konventsiooni osalistele ja riigiasutustele kohustused seoses keskkonnainfo kättesaadavusega, üldsuse osalemisega keskkonnaasjade, sealhulgas tuumkiütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise üle otsustamises ning neis asjus kohtu poole pöördumisega.**

Muudatusettepanek 10
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 19b (uus)

(19b) **Rahvusvaheline Tööorganisatsioon on võtnud vastu kiirguskaitse konventsiooni⁽¹⁾ ja soovitus⁽²⁾, mida kohaldatakse kõigi selliste tegevuste suhtes, mille käigus töötajad puutuvad kokku ioniseeriva kiirgusega, ja milles nõutakse asjakohaste meetmete võtmist töötajate tõi huse kaitse tagamiseks praeguste teadmiste alusel.**

(1) C115 - Konventsioon töötajate kaitsmise kohta ioniseeriva kiirguse eest, vastu võetud 22. juunil 1960. aastal.

(2) R114 - Soovitus töötajate kaitsmise kohta ioniseeriva kiirguse eest, vastu võetud 22. juunil 1960. aastal.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 11**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 22a (uus)**

(22a) Euroopa Parlament on ühtlasi sedastanud, et kõigil tuumaenergiaettevõtetel igas liikmesriigis peaks olema piisavalt rahalisi vahendeid katmaks kõiki dekomisjoneerimisega, kaasa arvatud jäätmete käitlemisega seotud kulusid, et toetada „saastaja maksab” põhimõtet ning vältida riigiabi kasutamist, ja on kutsunud komisjoni üles määrama täpselt kindlaks igas liikmesriigis dekomisjoneerimiseks ettenähtud rahaliste vahendite kasutuseesmärgid, võttes seejuures arvesse nii demonteerimist kui ka selle käigus tekkivate radioaktiivsete jäätmete käitlemist, konditsioneerimist ja lõppladustamist ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. novembri 2005. aasta resolutsioon tuumaelektriijaamade demonteerimiseks mõeldud rahaliste vahendite kasutamise kohta (ELT C 280 E, 18.11.2006, lk 117).

Muudatusettepanek 12**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 23**

(23) ELis ja kogu maailmas **tunnustatakse** üha enam **vajadust kasutada tuumaenergiat vastutustundlikult ning tagada eelkõige tuumaohutus ja -julgeolek**. Sellega seoses **tuleb** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise **küsimust käsitleda nii, et tagada tuumaenergia ohutu, optimeeritud ja jätkusuutlik kasutamine**.

(23) Liidus ja kogu maailmas **mõistetakse - eriti pärast hiljuti Jaapanis toimunud tõsist tuumaõnnetust - üha enam, et tuumaohutuse ja -julgeoleku eeskirju tuleb karmistada**. Sellega seoses **on** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise **puhul ülioluline tagada ohutu, optimaalne ja säästlik ladustamine ja/või lõppladustamine**.

Muudatusettepanek 13**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 23a (uus)**

(23a) **Sellega seoses on oluline rõhutada, et suur osa kasutatud tuumkütusest on taaskasutatav. Seetõttu tuleks lõppjätmete lõppladustamise kõrval võtta arvesse ka kasutatud tuumkütuse ringlussevõttu**.

Muudatusettepanek 15**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 25**

(25) Tuumareaktorite töö käigus tekib ka kasutatud tuumkütust. Iga liikmesriik võib ise määratleda oma tuumkütusesükli poliitika ja lugeda kasutatud tuumkütust ümbertöötamisele kuuluvaks väärtuslikuks tooraineks või kõrvaldamisele kuuluvateks jäätmeteks. Milline ka ei oleks tema valik, on vaja kaaluda, kuidas **kõrvaldada ümbertöötamisel eraldatud või jäätmeteks klassifitseeritud kasutatud tuumkütuse kõrge radioaktiivsusega jäätmeid**.

(25) Tuumareaktorite töö käigus tekib ka kasutatud tuumkütust. Iga liikmesriik võib ise määratleda oma tuumkütusesükli poliitika ja lugeda kasutatud tuumkütust ümbertöötamisele **ning ringlussevõtmisele** kuuluvaks väärtuslikuks tooraineks või kõrvaldamisele kuuluvateks jäätmeteks. Milline ka ei oleks tema valik, on vaja kaaluda, kuidas **lõppladustada ümbertöötamisel eraldatud või jäätmeteks klassifitseeritud kasutatud tuumkütuse kõrge radioaktiivsusega jäätmeid**.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 115**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 25a (uus)**

(25a) *Basseinides hoitav kasutatud tuumkiütus on keskkonnas täiendav võimalik radioaktiivsuse allikas, eriti kui jahutusbasseinid on katmata.*

Muudatusettepanek 132**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 27**

(27) Radioaktiivseid jäätmeid, kaasa arvatud jäätmeteks loetud kasutatud **tuumkiütust on vaja** koguda ja eraldada need inimestest ja elukeskkonnast pikaks ajaks. Jäätmete konkreetsete omaduste (radionukliidide sisalduse) tõttu on vaja meetmeid, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda ioniseeriva kiirgusega seotud ohtude eest, ning käitlemise lõpus on vaja jäätmed lõppladustada sobivatesse mahutitesse. Radioaktiivsete jäätmete ladustamine, sealhulgas pikaajaline ladustamine, on ajutine lahendus, **mitte kõrvaldamise alternatiiv**.

(27) Radioaktiivsed jäätmed, kaasa arvatud jäätmeteks loetud kasutatud **tuumkiütus, tuleb nõuetele vastavalt ladustamiseks sobivale kujule viia, kokku** koguda ja eraldada need inimestest ja elukeskkonnast pikaks ajaks. Jäätmete konkreetsete omaduste (radionukliidide sisalduse) tõttu on vaja meetmeid, et kaitsta inimeste tervist ja keskkonda ioniseeriva kiirgusega seotud ohtude eest, ning käitlemise lõpus on vaja jäätmed lõppladustada sobivatesse mahutitesse, **tagades pöörduvuse põhimõttel põhineva väljavõtmise võimaluse**. Radioaktiivsete jäätmete ladustamine, sealhulgas pikaajaline ladustamine, on ajutine lahendus.

Muudatusettepanek 133**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 27a (uus)**

(27a) *Radioaktiivsete jäätmete ladustamise ohud ilmnesis Fukushima õnnetuse ajal ning samasugused õnnetused võivad toimuda olemasolevates või tulevastes tuumarajatistes Euroopa Liidu territooriumil ja liidu naaberriikides, mida iseloomustab kõrge maavärina ja tsunamioht, näiteks Akkuyu Tiürgis. Liit peaks võtma kõik asjakohased meetmed, et hoida ära radioaktiivsete jäätmete ladustamine sellistes piirkondades.*

Muudatusettepanek 17**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 28**

(28) Riigi radioaktiivsete jäätmete klassifitseerimise skeemiga tuleks sellist korraldust toetada sel viisil, et skeemis võetakse täielikult arvesse radioaktiivsete jäätmete konkreetset liigid ja nende omadused. Täpsed kriteeriumid, mille alusel jäätmetele omistatakse teatav jäätmeklass, sõltuvad iga liikmesriigi konkreetsest, jäätmete laadiga seotud olukorrast ning olemasolevatest või kavandatavatest lõppladustamise võimalustest.

(28) Riigi radioaktiivsete jäätmete klassifitseerimise skeemiga tuleks sellist korraldust toetada sel viisil, et skeemis võetakse täielikult arvesse radioaktiivsete jäätmete konkreetset liigid ja nende omadused. Täpsed kriteeriumid, mille alusel jäätmetele omistatakse teatav jäätmeklass, sõltuvad iga liikmesriigi konkreetsest, jäätmete laadiga seotud olukorrast ning olemasolevatest või kavandatavatest lõppladustamise võimalustest. **Liikmesriikide vahelise suhtlemise ja teabevahetuse hõlbustamiseks ning läbipaistvuse tagamiseks tuleks riiklikus programmis üksikasjalikult kirjeldada klassifitseerimisskeemi.**

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 18
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 29

(29) **Tüüpiline kõrvaldamispõhimõte** lühiealiste ja keskmise radioaktiivsusega jäätmete puhul on kõrvaldamine maapinna lähedal asuvatesse mahutitesse. Pärast 30 aastat uurimistööd on tehnilisel tasemel laialdaselt omaks võetud, et nii kõrge radioaktiivsusega jäätmete käitlemise kui ka jäätmeteks loetud kasutatud tuumkütuse käitlemise lõppetapina on geoloogiline lõpladustamine sügaval asuvates geoloogilistes kihtides ohutuim ja jätkusuutlikem valik. Seega tuleks edendada liikumist kõrvaldamise rakendamise poole.

(29) Lühiealiste madala ja keskmise radioaktiivsusega jäätmete lõpladustamiseks kasutatakse eri lahendusi, nt lõpladustamist maapinna lähedal (lõpladustamine ehitistes, matmine maapinna lähedale või maapinnast mõnekümne meetri sügavusele) ja lõpladustamist nüüdisaegsetes 70-100 m sügavusel maa all asuvates geoloogilistes hoidlates. Peaaegu kõik pikaajalised madala ja keskmise radioaktiivsusega jäätmed ladustatakse. Pärast 30 aastat uurimistööd on teaduslikult tõestatud, et kõrge radioaktiivsusega jäätmete käitlemise lõppetapina on geoloogiline lõpladustamine sügaval asuvates geoloogilistes kihtides teostatav, ning see võiks olla ohutu ja ökonoomne lahendus. Radioaktiivsete jäätmete geoloogilise lõpladustamise tehnoloogiaplatformi (IGD-TP) raames toimuvad tegevused võivad hõlbustada asjaomaste ekspertteadmiste ja tehnoloogia kättesaadavust. Uuritakse ka muid võimalusi, nagu ladustamine maapinnal või maapinna lähedal asuvates kõrgtehnoloogilistes ladustamisrajatistes, kuivas kivimis või lõpladustamine sügavates (3 000-5 000 meetri sügavustes) puuraukudes, sh reversiivse ladustamise ja väljavõtmise võimalust. Seega tuleks edendada kõiki lahendusi puudutavat teadustegevust.

Muudatusettepanek 19
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 29a (uus)

(29a) Teadusuuringute puhul, mis käsitlevad radioaktiivsete jäätmete lõpladustamist transmutatsiooni või jäätmete radioaktiivsuse ja poolestusaja vähendamise muude viiside teel, tuleks kaaluda ka radioaktiivsete jäätmete pikas perspektiivis reversiivset ladustamist sügavates geoloogilistes kihtides.

Muudatusettepanek 20
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 30

(30) Kuigi iga liikmesriik vastutab ise oma kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise poliitika eest, peaks see poliitika olema kooskõlas IAEA kehtestatud asjakohaste ohutuse aluspõhimõtetega. Iga liikmesriigi moraalne kohus on vältida olemasolevate kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete, samuti olemasolevate tuumakäitiste dekomisjoneerimisega seotud koormuse põhjendamatu seadmist tulevastele põlvkondadele.

(30) Kuigi iga liikmesriik vastutab ise oma kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise poliitika eest, peaks see poliitika olema mitte ainult kooskõlas IAEA kehtestatud asjakohaste ohutuse aluspõhimõtetega, vaid sellega tuleb kehtestada ka kõrgeimad ohutusnormid, mille puhul on arvestatud reguleerimis- ja operatiivtasandi nüüdisaegseid tavaid ja parimat võimalikku tehnoloogiat. Iga liikmesriigi moraalne kohus on vältida varasemate ja olemasolevate kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete, samuti olemasolevate tuumakäitiste dekomisjoneerimisega seotud koormuse põhjendamatu seadmist tulevastele põlvkondadele. Liikmesriigid peaksid seega kehtestama dekomisjoneerimispoliitika, mis tagaks, et rajatiste demonteerimine toimub ohutuimal viisil võimalikult kiiresti pärast nende sulgemist.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 21**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 31**

(31) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete vastutustundliku käitlemise jaoks peaks iga liikmesriik kehtestama riikliku raamistiku, millega tagatakse poliitilised kohustused ja tehtud otsuste järkjärguline rakendamine vajalike õigusaktide, reguleerimise ja organiseerimisega, samuti vastutuse selge jaotus.

(31) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete vastutustundliku käitlemise jaoks peaks iga liikmesriik kehtestama riikliku raamistiku, millega tagatakse poliitilised kohustused ja tehtud otsuste järkjärguline rakendamine (**vastavalt Århusi konventsioonile**) vajalike õigusaktide, reguleerimise ja organiseerimisega, samuti vastutuse selge jaotus.

Muudatusettepanek 22**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 32a (uus)**

(32a) *Liikmesriigid peaksid tagama, et kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks ja ladustamiseks eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid.*

Muudatusettepanek 23**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 32b (uus)**

(32b) *Energiaprojektidele, kaasa arvatud võimalikele tulevastele dekomisjoneerimise ja jäätmekäitlusprojektidele tuleb eraldada lisavahendeid.*

Muudatusettepanek 24**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 33**

(33) Tuleks kehtestada riiklik programm, millega tagatakse poliitiliste otsuste muutmise selgeteks säteteks selle kohta, kuidas õigeaegselt rakendada kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kõik etapid nende tekkimisest kuni lõpladustamiseni. See peaks hõlmama kogu tegevust, mis on seotud radioaktiivsete jäätmete käsitlemise, eeltötluse, töötuse, ladustamiseks sobivale kujule viimise, ladustamise ja lõpladustamisega. Osutatud riiklik programm võib olla viitedokument või dokumentide pakett.

(33) Tuleks kehtestada riiklik programm, millega tagatakse poliitiliste otsuste muutmise selgeteks säteteks selle kohta, kuidas õigeaegselt rakendada kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kõik etapid nende tekkimisest kuni lõpladustamiseni. See peaks hõlmama kogu tegevust, mis on seotud radioaktiivsete jäätmete **ja kasutatud tuumkütuse** käsitlemise, eeltötluse, töötuse, ladustamiseks sobivale kujule viimise, ladustamise ja lõpladustamisega, **ning peaks olema kooskõlas Århusi konventsioonis sätestatud põhimõtetega**. Osutatud riiklik programm võib olla viitedokument või dokumentide pakett.

Muudatusettepanek 25**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Põhjendus 34a (uus)**

(34a) *Kõiki töötajaid tuleb kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete kogu käitlemisahela jooksul töötajate tegevusest või staatusest olenemata kaitsta ja töötajad peavad olema hõlmatud tervishoiu- ja ohutusvaldkondade õigusaktidega, ning iga kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise vahendi puhul tuleb arvestada pikaajalist mõju töötajate tervisele ja ohutusele. Töötervishoiu ja tööohutuse alaseid liidu ja liikmesriikide õigusakte kohaldatakse ka*

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

töötajate suhtes, kes on seotud kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega, ning selliste õigusaktide eiramist tuleb viivitamatult ja karmilt karistada.

Muudatusettepanek 26

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 35

(35) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise puhul on oluline läbipaistvus. Selle tagamiseks on vaja **nõuda avalikkuse tõhusat teavitamist ja kõikide** huvitatud **sidusrühmade osalemist otsustamisprotsessis.**

(35) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise puhul on oluline läbipaistvus **ning ka see, et üldsusel oleks usaldus hoidlate ohutuspõhimõtete ja jäätmekäitlusprogrammide vastu.** Selle tagamiseks on vaja **avalikkust tõhusalt teavitada ja kaasata kõik** huvitatud **sidusrühmad, kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused ning üldsus otsuste tegemisse.**

Muudatusettepanek 27

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 36

(36) Liikmesriikidevaheline ja rahvusvaheline koostöö võib hõlbustada ja kiirendada otsuste tegemist, kuna see võimaldab juurdepääsu ekspertteadmistele **ja** tehnoloogiale.

(36) Liikmesriikidevaheline ja rahvusvaheline koostöö võib hõlbustada ja kiirendada otsuste tegemist, kuna see võimaldab juurdepääsu **kõrgetasemelistele** ekspertteadmistele, tehnoloogiale **ja parimatele tavadele.**

Muudatusettepanek 28

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 37

(37) Mõni liikmesriik arvab, et kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise, sealhulgas **lõppladustamise võimaluste** ühine kasutamine **võib olla kasulik lahendus**, kui see põhineb **asjaomaste liikmesriikide vahel** sõlmitud lepingul.

(37) Mõned liikmesriigid arvavad, et **ohutu ja kulutõhus lahendus võiks olla** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise, sealhulgas **lõppladustamisrajatiste** ühine kasutamine, kui **vastavad riigid on selleks lepingu sõlminud. Seejuures ei tohi kahjustada uurimisreaktoritest pärinevat kasutatud tuumkütust puudutavaid erikokkuleppeid, eelkõige varem** sõlmitud **kokkuleppeid. Käesolevas direktiivis tuleks nõuetekohaselt kindlaks määrata vajalikud tingimused, mis tuleks enne selliste ühisprojektide algatamist täita.**

Muudatusettepanek 29

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 39

(39) Ohutustoimik ja ohuaset arvestav lähenemisviis peaksid olema aluseks selliste otsuste tegemisel, mis on seotud lõppladustamisrajatise väljaarendamise, kasutamise ja sulgemisega, ning peaksid võimaldama kindlaks teha ebaselged valdkonnad, millele tuleks koondada tähelepanu, et veel paremini mõista lõppladustamissüsteemi, sealhulgas looduslike (geoloogiliste) ja tehniliste tõkete aspekte, mis mõjutavad ohutust, ning selliste tegurite eeldatavat muutumist ajas. Ohutustoimikus peaksid olema esitatud ohutushindamise tulemused ja teave ohutuse hindamise ja selle juures kasutatud eelduste kindluse ja usaldatavuse kohta. Seepärast **tuleks selles esitada argumentid ja tõendid**, mis tõendavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise koha või tegevuse ohutust.

(39) Ohutustoimik ja ohuaset arvestav lähenemisviis peaksid olema aluseks selliste otsuste tegemisel, mis on seotud lõppladustamisrajatise väljaarendamise, kasutamise ja sulgemisega, ning peaksid võimaldama kindlaks teha ebaselged valdkonnad, millele tuleks koondada tähelepanu, et veel paremini mõista lõppladustamissüsteemi, sealhulgas looduslike (geoloogiliste) ja tehniliste tõkete aspekte, mis mõjutavad ohutust, ning selliste tegurite eeldatavat muutumist ajas. Ohutustoimikus peaksid olema esitatud ohutushindamise tulemused ja teave ohutuse hindamise ja selle juures kasutatud eelduste kindluse ja usaldatavuse kohta. Seepärast **peaks ohutuse tõendamise põhinema argumentidel ja tõenditel**, mis tõendavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise koha või tegevuse ohutust.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 30

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 40

(40) Kuigi käesolevas direktiivis tunnistatakse, et riiklikus raamistikus tuleks arvesse võtta kõik kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmetega seotud ohud, ei hõlma käesolev direktiiv **muud ohtusid** peale radioaktiivsusega seotud ohtude; muude ohtude puhul tuleb juhinduda Euroopa Liidu toimimise lepingust.

(40) Kuigi käesolevas direktiivis tunnistatakse, et riiklikus raamistikus tuleks arvesse võtta kõik kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmetega seotud ohud, ei hõlma käesolev direktiiv peale radioaktiivsusega seotud ohtude **muud ohtusid, millel ei ole radioaktiivset mõju**; muude ohtude puhul tuleb juhinduda Euroopa Liidu toimimise lepingust.

Muudatusettepanek 31

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 41

(41) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seotud pädevuse ja oskuste säilitamiseks ja edasiarendamiseks, mis on ohutuse kõrge taseme tagamisel oluline, tuleks ühendada töökogemustest õppimine, teadusuuringud ja tehnoloogia arendamine ning kõigi osaliste tehniline koostöö.

(41) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seotud pädevuse ja oskuste säilitamiseks ja edasiarendamiseks, mis on **tervise- ja keskkonnakaitse**, ohutuse **ja läbi-
paistvuse** kõrge taseme tagamisel oluline, tuleks ühendada töökogemustest õppimine, teadusuuringud ja tehnoloogia arendamine ning kõigi osaliste tehniline koostöö.

Muudatusettepanek 32

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 42a (uus)

(42a) *Sellega seoses võib tuumaohutust reguleerivate asutuste Euroopa töörihm (ENSREG) anda olulise panuse käesoleva direktiivi ühetaolise rakendamise tagamiseks, lihtsustades seega konsulteerimist, heade tavade vahetamist ja riiklike reguleerivate asutuste koostööd.*

Muudatusettepanek 33

Ettepanek võtta vastu direktiiv Põhjendus 42b (uus)

(42b) *Käesolev direktiiv võiks olla kasulik vahend, mida võtta arvesse, kui kontrollitakse, kas projektid, mida rahastatakse liidu vahenditest kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiskohtade või nendega seotud tegevuste jaoks ettenähtud Euratomi rahalise või tehnilise toetuse raames, hõlmavad vajalikke meetmeid kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise tagamiseks.*

Muudatusettepanek 34

Ettepanek võtta vastu direktiiv Artikkel 1 – lõige 2

(2) Direktiiviga tagatakse, et liikmesriigid kehtestaksid kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemise asjakohase riikliku korra töötajate ja muu elanikkonna kaitseks** ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest.

(2) Käesoleva direktiiviga tagatakse, et liikmesriigid kehtestavad **asjakohase riikliku korra, kindlustamaks** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemisel kõrgeim ohutuse tase eesmärgiga kaitsta töötajaid, muud elanikkonda ja looduskeskkonda** ioniseerivast kiirgusest tulenevate ohtude eest.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 35
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 1 – lõige 3

(3) Direktiiviga **toetatakse ja edendatakse** üldsuse **teavitamist** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemisest ning kaasamist kõnealuse küsimuse lahendamisse**.

(3) Käesoleva direktiiviga **tagatakse üldsusele vajalik teave ja** üldsuse **kaasatus seoses** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemisega**.

Muudatusettepanek 36
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 1 – lõige 4a (uus)

(4a) Käesolevas direktiivis on liikmesriikidele esitatud miinimumnõuded, kuid liikmesriigid võivad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise suhtes kehtestada rangemad nõuded.

Muudatusettepanek 37
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 2 – lõige 1 – sissejuhatav osa

(1) Käesolevat direktiivi **kohaldatakse**:

(1) **Ilma et see piiraks direktiivi 2009/71/Euratom kohaldamist, kohaldatakse** käesolevat direktiivi:

Muudatusettepanek 38
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 2 – lõige 1 – punkt a

(a) tsiviilotstarbeliste või tsiviilotstarbel kasutatavate tuumareaktorite töö tagajärjel tekkinud kasutatud tuumkütuse käitlemise kõikidele etappidele;

(a) tsiviilotstarbeliste või **liidu territooriumil** tsiviilotstarbel kasutatavate tuumareaktorite töö tagajärjel tekkinud kasutatud tuumkütuse käitlemise kõikidele etappidele, **sh sõjalise julgeoleku programmide käigus tekkinud kasutatud tuumkütusele, juhul kui sellise kasutatud tuumkütuse alaline üleandmine ja käitlemine toimub üksnes tsiviilotstarbel**;

Muudatusettepanek 39
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 2 – lõige 1 – punkt b

(b) tsiviilotstarbelise või tsiviilotstarbel toimunud tegevuse käigus tekkinud radioaktiivsete jäätmete käitlemise kõikidele etappidele, jäätmete tekkimisest kuni lõpladustamiseni.

(b) tsiviilotstarbelise või tsiviilotstarbel toimunud tegevuse käigus **liidu territooriumil** tekkinud radioaktiivsete jäätmete käitlemise kõikidele etappidele, jäätmete tekkimisest kuni lõpladustamiseni (**kaasa arvatud**).

Muudatusettepanek 40
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt -1 (uus)

(-1) „lubatud heide” – reguleeritud tuumarajatises tavapärase tegevuse või reguleeritud tegevuse käigus tekkinud gaasilise või vedela radioaktiivse materjali kavandatud ja kontrollitud keskkonda heitmine pädeva reguleeriva asutuse lubatud piirides ning kooskõlas direktiivis 96/29/Euratom sätestatud põhimõtete ja piirangutega;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 41

Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 3

(3) „lõppladustamine” – kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete paigutamine lubatud rajatisse, **ilma kavatsuse ta seda sealt välja võtta**;

(3) „lõppladustamine” – kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete **potentsiaalselt lõplik** paigutamine lubatud rajatisse, **võttes nõuetekohaselt arvesse reversiivsuse põhimõtet**;

Muudatusettepanekud 42 ja 134

Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 6

(6) „radioaktiivsed jäätmed” – gaasilises, vedelas või tahkes olekus radioaktiivne materjal, millele liikmesriik või füüsiline või juriidiline isik, kelle otsust liikmesriik tunnustab, ei näe ette edasist kasutust ning mida pädev reguleeriv asutus kontrollib liikmesriigi õiguslikus ja reguleerivas raamistikus kui radioaktiivseid jäätmeid;

(6) „radioaktiivsed jäätmed” – gaasilises, vedelas või tahkes olekus radioaktiivne materjal, **ka tuumkütus ja ümbertöötamise tagajärjel tekkinud radioaktiivne materjal, mille kogus on nii väike kui tehnoloogiliselt võimalik ja** millele liikmesriik või füüsiline või juriidiline isik, kelle otsust liikmesriik tunnustab, ei **kaalu ega näe ette tehnoloogilist arengut ja progressi arvestades** edasist kasutust ning mida pädev reguleeriv asutus kontrollib liikmesriigi õiguslikus ja reguleerivas raamistikus kui radioaktiivseid jäätmeid;

Muudatusettepanek 43

Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 9a (uus)

(9a) „koht” – **geograafiline ala, kus asub lubatud rajatis, kaasa arvatud kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete lõppladustamisrajatis, või kus toimub lubatud tegevus**;

Muudatusettepanek 44

Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 9b (uus)

(9b) „ohutushinnang” – **kogu projekteerimisprotsessi jooksul toimuv süstemaatiline protsess, mille eesmärk on tagada, et kavandatav projekt vastab kõikidele asjaomastele ohutusnõuetele ja mis hõlmab muu hulgas ametlikku ohutusanalüüsi**;

Muudatusettepanek 45

Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 9c (uus)

(9c) „ohutustoimik” – **argumendid ja tõendid, mis tõendavad käitlemise koha või tegevuse ohutust ning mis hõlmavad ohutushinnangu tulemusi ja nende tulemuste usaldusväärsuse kinnitust. Lõppladustamisrajatise puhul võidakse ohutustoimikus käsitleda konkreetset arenguetappi. Sellisel juhul tuleks ohutustoimikus ära näidata**

Neljäpäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

küsimused, mille osas on kahtlusi või mis on lahendamata, ja pakkuda välja suuniseid nende küsimuste lahendamiseks edasistes arenguetappides;

Muudatusettepanek 46
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 3 – punkt 13

(13) „ladustamine” – kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete paigutamine lubatud rajatisse, *kavatsusega see* sealt välja *võtta*.

(13) „ladustamine” – kasutatud tuumkütuse või radioaktiivsete jäätmete *ajutine* paigutamine lubatud rajatisse *seni, kuni kütus või jäätmed* sealt välja *võetakse*;

Muudatusettepanek 48
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 1

(1) Liikmesriigid kehtestavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise riikliku korra ja tagavad selle toimimise. Lõppvastutus kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise eest *on liikmesriikidel*.

(1) Liikmesriigid kehtestavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise riikliku korra ja tagavad selle toimimise. *Igal liikmesriigil lasub lõppvastutus oma territooriumil tekkinud* kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete ohutu käitlemise eest.

Muudatusettepanek 49
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 1a (uus)

(1a) Liikmesriigid tagavad, et kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise riiklikku korda rakendatakse pikaajalise ohutuse tagamiseks põhjendatud ja dokumenteeritud järkjärgulise otsustusprotsessi kaudu.

Muudatusettepanek 50
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – sissejuhatav osa

(2) Liikmesriigid tagavad, et:

(2) Liikmesriigid tagavad, et *riikliku korra aluseks on järgmised põhimõtted*:

Muudatusettepanek 51
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt a

(a) radioaktiivsete jäätmete teke *hoitaks* praktiliselt võimalikul miinimumtasemel nii radioaktiivsuse kui ka koguse poolest, kasutades sobivaid projekteerimismeetmeid ning käitamis- ja dekomisjoneerimistavasid, kaasa arvatud *tavaliste* materjalide *ringlussevõtt* ja taaskasutus;

(a) radioaktiivsete jäätmete teke *hoitakse „mõistlikult saavutava madalaima taseme” põhimõtet järgides* praktiliselt võimalikul miinimumtasemel nii radioaktiivsuse kui ka koguse poolest, kasutades sobivaid projekteerimismeetmeid ning käitamis- ja dekomisjoneerimistavasid, kaasa arvatud materjalide *ümbertöötamine* ja taaskasutus;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 121**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt d**

(d) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemine oleks ohutu, *sealhulgas ka pikas perspektiivis.*

(d) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemine oleks ohutu *nii kaua, kuni need on inimestele ja keskkonnale ohtlikud.*

Muudatusettepanek 122**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt da (uus)**

(da) välditakse töötajate, avalikkuse ja keskkonna kokkupuudet kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmetega;

Muudatusettepanek 54**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt db (uus)**

(db) rakendatakse meetmeid, millega võetakse arvesse kiirgusega kokku puutunud töötajate ja üldsuse tulevase tervise- ja keskkonnariske;

Muudatusettepanek 55**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt dc (uus)**

(dc) radioaktiivsete jäätmete, sealhulgas kasutatud tuumkütuse käitlemise kulud katab nende tekitaja.

Muudatusettepanek 56**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt dd (uus)**

(dd) reservi, mille jäätmete tekitajad peavad looma, et saaks katta kõik kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kulud, hallatakse riigi kontrollitavas fondis, et kindlustada, et see oleks ohutuks lõppladustamiseks kättesaadav;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 57**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt de (uus)**

(de) kaasatud on pädevad riiklikud asutused, kes teostavad järelevalvet piisavate rahaliste vahendite kättesaadavuse üle;

Muudatusettepanek 58**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2 – punkt df (uus)**

(df) kaasatud on liikmesriikide parlamendid, kes teostavad järelevalvet piisavate rahaliste vahendite kättesaadavuse üle;

Muudatusettepanek 135**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 2a (uus)**

(2a) Kuna kasutatud tuumkütuse basseinid kujutavad endast suurt ohtu, eriti kui need on katmata, tuleb kogu kasutatud tuumkütus ladustada basseinidest kuivhoidlasse nii ruttu kui võimalik. Selle tegevuse käigus on esmatähtsini vanimate kasutatud tuumkütuse basseinide tühjendamine.

Muudatusettepanek 61**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 3 – lõik 1b (uus)**

Kõikidest sellistest lepingutest teatatakse komisjonile.

Muudatusettepanek 62**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 3a (uus)**

(3a) Liikmesriigid võivad koostöös teiste liikmesriikidega vabatahtlikult luua ühise või piirkondliku lõppladustamisrajatise, et kasutada ära konkreetse koha geoloogilisi või tehnilisi eeliseid ja jagada ühisprojekti finantskoormust.

Muudatusettepanek 63**Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 4 – lõige 3b (uus)**

(3b) Enne sellise projekti algatamist valitsustevahelise kokkuleppe abil tagavad asjaomased liikmesriigid, et algatus vastab vajalikele nõuetele, mis hõlmavad vähemalt järgmist:

(a) kõigis projekti arendamise etappides ja kogu lõppladustussaja jooksul püütakse pidevalt tagada üldsuse heakskiit ja toetus kõikides asjaomastes liikmesriikides, tagades üldsuse juurdepääsu teabele ja võimaluse konsultatsiooniprotsessis osaleda;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

- (b) tagatakse pädevate reguleerivate asutuste ja riiklike ohutusasutuste vaheline koostöö ja järelevalve; kõigis asjaomastes liikmesriikides koostatakse ohutustoimik ja viiakse läbi seda täiendavad ohutushinnangud, milles käsitletakse rajatise uurimis-, valiku- ja teostusetappi;
- (c) lepitakse kokku kohustused ja määratakse selgelt kindlaks vastutusosalad, kusjuures iga liikmesriik kannab lõplikku vastutust oma radioaktiivsete jäätmete eest;
- (d) lepitakse kokku rahastamise kord, millega tagatakse rahastamine lõppladustamisrajatise tööea jooksul ja pärast selle sulgemist ning piisavate inimressursside ja piisava arvu nõuetekohase kvalifikatsiooniga töötajate olemasolu;
- (e) asjaomaste liikmesriikide riiklikes programmides antakse eelnevalt teavet õigusliku raamistiku, organisatsioonilise ülesehituse ning tehniliste süsteemide ja lahenduste kohta, mis tõendavad, et kindla ajavahemiku pärast vastab kavandatav lõppladustamiskoht käesoleva direktiivi nõuetele.

Muudatusettepanek 136

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 4 – lõige 3c (uus)

- (3c) Radioaktiivsete jäätmete eksportimine ELi mittekuuluvatesse riikidesse ei ole mingil juhul võimalik. Kasutatud kütuse saatmine väljapoole ELi peaks olema lubatud tingimusel, et see imporditakse pärast ringlussevõttu tagasi ELi.

Muudatusettepanek 124

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 4 – lõige 3d (uus)

- (3d) Keelatud on tuumajäätmete rajatised seismilistes piirkondades ja rannikualadel, kus on märkimisväärne merepinna taseme tõusu või tsunaamide oht.

Muudatusettepanek 64

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 5 – lõige 1 – punkt a

- (a) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise meetmete rakendamise riiklik programm;

- (a) *subsidiiaarsuse põhimõttele vastav* kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise meetmete rakendamise riiklik programm, millega tagatakse, et kõikidel radioaktiivsete jäätmete tekitajatel on võimalus lõppladustada radioaktiivseid jäätmeid ohutult samadel tingimustel;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 65**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 5 – lõige 1 – punkt ba (uus)**

(ba) *töötajate tervise ja tööohutuse, hariduse ja koolituse riiklikud nõuded;*

Muudatusettepanek 66**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 5 – lõige 1 – punkt c**

(c) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seotud tegevuse ja *tegevuskohtade* jaoks tegevuslubade andmise süsteem, sealhulgas *sellise* käitise tegevusloata käitamise keelamine;

(c) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seotud tegevuse ja *rajatiste* jaoks tegevuslubade andmise süsteem, sealhulgas *selliste rajatiste* tegevusloata käitamise keelamine, *tagades, et kõigi jäätmetekitajate kõiki radioaktiivseid jäätmeid käideldakse diskrimineerimata;*

Muudatusettepanek 67**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 5 – lõige 1 – punkt d**

(d) vajaliku institutsioonilise kontrolli süsteem, korrapärased inspekteerimised, dokumenteerimine ja aruandlus;

(d) vajaliku institutsioonilise kontrolli süsteem, korrapärased inspekteerimised, dokumenteerimine ja aruandlus **ning vajalik koolitus kogu protsessiga seotud töötajatele, et tagada ja säilitada nende töötervishoid ja tööohutus;**

Muudatusettepanek 68**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 5 – lõige 1 – punkt ea (uus)**

(ea) *meetmed, millega tagatakse piisavad pikaajaliselt kasutatavad rahalised vahendid kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemisega seotud tegevuste ja rajatiste jaoks;*

Muudatusettepanek 69**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 5 – lõige 1 – punkt fa (uus)**

(fa) *meetmed, mille eesmärk on tagada, et reguleeriv asutus kohaldab kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks ja ladustamisrajatisse paigutamiseks vajalike vahendite määramiseks läbipaistvat menetlust, mis vaadatakse korrapäraselt läbi ning mille käigus konsulteeritakse korrapäraselt kõigi huvitatud sidusrühmadega;*

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 70
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 5 – lõige 1 – punkt fb (uus)

(fb) kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kõigi kulude kalkulatsioon; muu hulgas tuleb nimetada institutsioonid, kes need kulud katavad.

Muudatusettepanek 71
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 5 – lõige 2

(2) Liikmesriigid tagavad, et riiklikku raamistikku rakendatakse ja vajaduse korral täiustatakse, võttes arvesse käitamiskogemusi, **artiklis 8** osutatud ohutustoimikute andmeid, **tehnoloogia arengut** ja ohutusuuringute tulemusi.

(2) Liikmesriigid tagavad, et riiklikku raamistikku rakendatakse ja vajaduse korral täiustatakse, võttes arvesse käitamiskogemusi, **artikli 3 punkti 9c** osutatud ohutustoimikute andmeid, **parimat võimalikku tehnoloogiat, tervishoiu- ja ohutusstandardeid ning** ohutusuuringute tulemusi.

Muudatusettepanek 72
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 6 – lõige 1a (uus)

(1a) Liikmesriigid tagavad, et nende reguleerivaid asutusi kontrollitakse demokraatlikult.

Muudatusettepanek 73
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 6 – lõige 3a (uus)

(3a) Pädeval reguleerival asutusel on volitused ja vahendid regulaarselt hinnata tuumaohutust, viia läbi uurimisi ja kontrolli ning vajadusel võtta jõustamismeetmeid, seda isegi dekomisjoneerimise käigus. Selline hindamine hõlmab töötajate, sealhulgas alltöövõtjate tervise ja ohutuse ning personali hulga ja väljaõppe hindamist.

Muudatusettepanek 137
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 6 – lõige 3b (uus)

(3b) Pädeval reguleerival asutusel on volitused nõuda teatud tegevuste peatamist, kui hindamine on näidanud, et need tegevused ei ole ohutud. Pädeva asutuse kõnealused ja kõik muud hindamised on avalikud;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 74
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 7 – lõige 1

(1) Liikmesriigid tagavad, et esmavastutus kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutuse eest on tegevusloa **omanikul**. *Seda vastutust ei saa edasi anda.*

(1) Liikmesriigid tagavad, et esmavastutus kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutuse eest on tegevusloa **omanikel, kellele asjaomase liikmesriigi pädev asutus on pannud üldise vastutuse kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete eest.**

Muudatusettepanek 130
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 7 – lõige 1a (uus)

(1a) Liikmesriigid tagavad, et radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks või ELi territooriumil lõppladustamiskoha käitamiseks tegevusloa taotlemise raames koostatakse ohutustoimik ja seda täiendav ohutushinnang ning et tegevuse käigus või lõppladustamisrajatise kasutamise jooksul neid vajaduse korral ajakohastatakse. Ohutustoimik ja seda täiendav ohutushinnang hõlmavad kasutatud tuumkütuse basseinate, ladustamisrajatise või lõppladustamisrajatise asukoha valikut, projekteerimist, ehitamist, käitamist ja sulgemist ning sulgemisjärgse pikaajalise ohutuse tagamist, muu hulgas passiivsete meetmetega, ning nendes kirjeldatakse kõiki käitlemiskoha ohutusega seotud külgi, rajatise projekteerimist, vaheladustamise jahutusbasseine (sh korrapärane aruandlus neis sisalduva kasutatud tuumkütuse koguse kohta), rajatise või selle osade dekomisjoneerimist ja käitlemiskoha haldamisega seotud kontrollimeetmeid ning regulatiivset kontrollimist. Ohutustoimikus ja -hinnangus hinnatakse töötajate tervise- ja ohutusriske, sealhulgas alltöövõtjate palgatud töötajate puhul; hinnatakse töötajate oskuste taset ja töötajate arvu, mis on rajatise ohutuks käitamiseks alaliselt vajalik ja võimaldaks õnnetuse korral tegutseda.

Ohutustoimikus ja selle juurde kuuluvas ohutushinnangus näidatakse tagatava kaitse tase ning esitatakse pädevale reguleerivale asutusele ja muudele osalistele kinnitused, et ohutusnõuded on täidetud. Ohutustoimik ja selle juurde kuuluv ohutushinnang esitatakse pädevale reguleerivale asutusele kinnitamiseks.

Muudatusettepanek 76
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 7 – lõige 1b (uus)

(1b) Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa omanikud annaksid aru pädevale reguleerivale asutusele ja teistele asjaomastele pädevatele organisatsioonidele ning et nad võimaldaksid üldsusele juurdepääsu oma tegevust või rajatise puudutavale teabele.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 77**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 7 – lõige 2**

(2) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga kohustatakse tegevusloa omanikke pädeva reguleeriva asutuse järelevalve all korrapäraselt hindama, kontrollima ja võimalikult suures ulatuses pidevalt parandama oma kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise **kohtade** ohutust, tehes seda süstemaatilisel ja kontrollitaval viisil.

(2) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga kohustatakse tegevusloa omanikke pädeva reguleeriva asutuse järelevalve all korrapäraselt hindama, kontrollima ja võimalikult suures ulatuses pidevalt parandama oma kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutust, **sealhulgas töötajate ja alltöövõtjate tervishoidu ja ohutust, ning käitlusrajatiste ohutust**, tehes seda süstemaatilisel ja kontrollitaval viisil **vastavalt parimale võimalikule tehnoloogiale. Tegevusloa omanikud teavitavad pädevaid reguleerivaid asutusi ja teisi asjakohaseid pädevaid organisatsioone, oma töötajate esindajaid, alltöövõtjaid ja üldsust oma hinnangu tulemustest.**

Muudatusettepanek 78**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 7 – lõige 3**

(3) Lõikes 2 osutatud **hindamised** hõlmavad selle kontrollimist, et kohaldatakse meetmeid avariide ärahoidmiseks ja **nende** tagajärgede leevendamiseks, sealhulgas selliste füüsiliste tökete ja tegevusloa omaniku halduslike kaitsemenetluste kontrollimist, mis peaksid töökorrast välja minema, selleks et töötajate ja muu elanikkonna tervist võiks hakata **oluliselt** mõjutama ioniseeriv kiirgus.

(3) Lõikes 2 osutatud **meetmed tuleb tegevusloa saamise taotluse raames esitada ametlikult pädevale reguleerivale asutusele, mis annab vajaliku kindluse tegevuse ohutuse kohta, ning need** hõlmavad selle kontrollimist, et kohaldatakse meetmeid avariide ja **füüsiliste rünnakute** ärahoidmiseks ning **avariide ja füüsiliste rünnakute** tagajärgede leevendamiseks, sealhulgas selliste füüsiliste tökete ja tegevusloa omaniku halduslike kaitsemenetluste kontrollimist, mis peaksid töökorrast välja minema, selleks et töötajate ja muu elanikkonna tervist **ning looduskeskkonda** võiks hakata mõjutama ioniseeriv kiirgus.

Muudatusettepanek 79**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 7 – lõige 4**

(4) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga nõutakse tegevusloa omanikelt seda, et nad kehtestaksid ja rakendaksid juhtimissüsteeme, milles esmatahtsaks **on** peetud ohutust ning mida pädev reguleeriv asutus regulaarselt **kontrol-lib**.

(4) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga nõutakse tegevusloa omanikelt seda, et nad kehtestaksid ja rakendaksid juhtimissüsteeme, milles **on** esmatahtsaks peetud ohutust ja **turvalisust** ning mida pädev reguleeriv asutus ja **töötajate tervise ning ohutuse eest vastutavad töötajate esindajad** regulaarselt **kontrollivad**.

Muudatusettepanek 80**Ettepanek võtta vastu direktiiv****Artikkel 7 – lõige 5**

(5) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga nõutakse tegevusloa omanikelt piisavate rahaliste vahendite ja inimressursside eraldamist ja olemasolu, et täita lõigetes 1 kuni 4 sätestatud kohustusi seoses kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutusega.

(5) Liikmesriigid tagavad, et kehtestatud riikliku raamistikuga nõutakse tegevusloa omanikelt **ka pikas perspektiivis** piisavate rahaliste vahendite ja inimressursside eraldamist ja olemasolu, et täita lõigetes 1 kuni 4 sätestatud kohustusi seoses kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutusega.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 81
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 7 – lõige 5a (uus)

(5a) Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa omanikud teavitavad piiriüleseid piirkondlikke ja kohalikke asutusi võimalikult varakult oma plaanidest luua jäätmekäitlusrajatis, kui rajatise kaugus riigipiirist on selline, et see toob rajatise ehitamise ja käitamise ajal, pärast selle hülgamist või rajatisega seotud õnnetuse või intsidendi korral tõenäoliselt kaasa piiriülese mõju.

Muudatusettepanek 146
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 7a (uus)

Artikkel 7a

Märgistamine ja dokumentatsioon

Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa omanik garanteeriks pakendi märgistuse ning kasutatud tuumkiütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise dokumentatsiooni vastupidaval kujul. Dokumentatsioon hõlmab nii jääkide keemilist, toksikoloogilist ja radioloogilist koostist kui ka asjaolu, kas need on tahkes, vedelas või gaasilises olekus.

Muudatusettepanek 82
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 8

Artikkel 8

Ohutustoimik

(1) Käitlemiskoha või -tegevuse jaoks tegevusloa saamise taotluse osana tuleb ette valmistada ohutustoimik ja selle juurde kuuluv ohutushinnang. Ohutustoimikut ja -hinnangut ajakohastatakse vajaduse korral, vastavalt käitlemiskoha või -tegevuse arenemisele. Ohutustoimiku ja ohutushinnangu ulatus ja üksikasjalikkus vastavad käitlemistevõime keerukusele ja käitlemiskoha või -tegevusega seotud ohu suurusele.

(2) Ohutustoimik ja -hinnang hõlmavad järgmist: käitlemiskoha asukoha valik, projekteerimine, ehitamine, käitamine ja käitlemiskoha dekomisjoneerimine või lõppladustamiskoha sulgemine; samuti täpsustatakse ohutustoimikus selliseks hindamiseks kasutatud normid. Käsitleda tuleb sulgemisjärgset pikaajalist ohutust, eelkõige selle võimalikult täielikkuga tagamist passiivsete meetmetega.

välja jäetud

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

(3) Käitlemiskoha ohutustoimikus kirjeldatakse kõiki käitlemiskoha ohutusega seotud külgi, rajatise projekteerimist ja käitlemiskoha juhtimisega seotud kontrollimeetmeid ning regulatiivset kontrollimist. Ohutustoimikus ja selle juurde kuulavas ohutushinnangus näidatakse pakutava kaitse tase ning esitatakse pädevale reguleerivale asutusele ja muudele osalistele kinnitused, et ohutusnõuded on täidetud.

(4) Ohutustoimik ja selle juurde kuuluv ohutushinnang esitatakse pädevale reguleerivale asutusele kinnitamiseks.

Muudatusettepanek 83

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 8a (uus)

Artikkel 8a

Eelkõige töötajate tervise ja ohutusega seotud registreerimine ja seire

(1) Liikmesriigid võtavad kasutatud tuumkiütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise valdkonnas kasutusele registreerimis- ja seiresüsteemi.

(2) Liikmesriigid tagavad, et registreerimis- ja seiresüsteemi abil on võimalik kindlaks teha kasutatud tuumkiütuse ja radioaktiivsete jäätmete asukoht ja nende tootmis-, kasutus-, veo-, ladustamis- ja lõppladustamistingimused.

(3) Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa omanik või riigiasutus salvestab töötajate kohta, kes on kokku puutunud kasutatud tuumkiütuse või radioaktiivsete jäätmega, teabe, et tagada kutsahaiguste pikaajaline jälgimine.

Muudatusettepanek 84

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 8b (uus)

Artikkel 8b

Menetlused ja karistused

Kooskõlas liidu õiguse üldpõhimõtetega tagavad liikmesriigid, et käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste rikkumise korral kohaldatakse haldus- või kohtumenetlust, samuti rikkumise raskusele vastavaid proportsionaalseid, tõhusaid ja hoitavaid karistusi.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 85
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 9

Liikmesriigid tagavad, et riiklik raamistik hõlmaks koolituse ja väljaõppe korda, millega kaetaks kõigi kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise eest vastutavate osaliste vajadused, et säilitada ja edasi arendada ekspertteadmisi ja oskusi.

Liikmesriigid tagavad, et riiklik raamistik hõlmaks **korrapärase ja ennetava** koolituse ja väljaõppe korda, millega kaetaks kõigi kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise eest vastutavate osaliste vajadused, et säilitada ja edasi arendada **ning levitada teadus- ja tehnoloogiaalaseid** ekspertteadmisi ja oskusi **kooskõlas tehnika ja teaduse arenguga**. Liikmesriigid pööravad erilist tähelepanu käitlemiskohaga kaudselt seotud isikutele ja tagavad, et neile pakutakse enne kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlust nüüdisaegset ning asjakohast väljaõpet ja koolitust. Liikmesriigid tagavad, et tegevusloa omanikud on võimelised seda korda rakendama ja rahastama eesmärgiga tagada kõikide protsessis osalevate isikute ohutus ja tervis. Üldise vastutuse suurendamiseks tervise ja ohutuse eest tuumatööstuses vastab töötajate koolitus ja väljaõpe rahvusvaheliselt tunnustatud standarditele. Liikmesriigid tagavad samuti, et riiklik raamistik hõlmaks korda, millega edendada olemasolevaid lõppladustamisprojekte puudutavaid teadusuuringuid.

Muudatusettepanek 86
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 9 – lõige 1a (uus)

Liikmesriigid tagavad, et riiklik raamistik hõlmab programme radioaktiivsete jäätmete tekke vähendamise ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise alaste uuringute toetuseks.

Muudatusettepanek 87
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 10 – lõige 1

Liikmesriigid tagavad, et **riiklik raamistik tagaks** vajaduse korral kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemise jaoks vajalike rahaliste vahendite kättesaadavuse, võttes vajalikul määral arvesse** radioaktiivsete jäätmete **tekitajate vastutust**.

(1) Liikmesriigid tagavad **riikliku raamistikuga**, et vajaduse korral **eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid, katmaks täielikult kõik** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **dekomisjoneerimise ja käitlemisega seotud kulud, kusjuures vastavalt põhimõttele „saastaja maksab” lasub vastutus täielikult** radioaktiivsete jäätmete **tekitajatel ning välditakse igasuguse riigiabi eraldamist**.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 88

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 10 – lõige 1a (uus)

(1a) Liikmesriigid tagavad, et riiklikul tasandil otsustatavate menetluste kohaselt:

- (a) viiakse nõuetekohaselt läbi jäätmekäitlusstrateegiatest tulenevate kulude hindamine, eelkõige pikaajaliste madala, keskmise ja kõrge aktiivsusega radioaktiivsete jäätmete pikaajaliste käitluslahenduste rakendamise tulenevate kulude hindamine olenevalt jäätmete iseloomust. Need kulud hõlmavad eelkõige tuumarajatiste dekomisjoneerimise kulusid ning radioaktiivsete jäätmete käitlusrajatiste puhul nende lõpliku sulgemise, hoolduse ja järelevalve kulusid;
- (b) luuakse reservid punktis a osutatud kulude katmiseks ja vajalikud vahendid eraldatakse üksnes kõnealuste reservide katmiseks;
- (c) jälgitakse nõuetekohaselt punktis a osutatud kulude katmiseks vajalike reservide ja vahendite haldamise piisavust, et tagada korrapärane kohandamine.

Muudatusettepanek 89

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 10 – lõige 1b (uus)

(1b) Liikmesriigid teevad läbipaistvalt kindlaks ja avaldavad lõppladustamiskulud ja hindavad neid igal aastal uuesti. Vastavalt kohandatakse radioaktiivsete jäätmete tekitajate kohustusi.

Muudatusettepanek 90

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 10 – lõige 1c (uus)

(1c) Liikmesriigid asutavad või nimetavad riikliku asutuse, kes on suuteline esitama lõikes 1a osutatud rahaliste vahendite haldamise ja dekomisjoneerimise kulude kohta eksperthinangu. Kõnealune asutus on rahaliste vahendite eraldajatest sõltumatu.

Muudatusettepanek 91

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 10 – lõige 1d (uus)

(1d) Liikmesriigid esitavad komisjonile korrapäraselt aruandeid asjaomase riikliku asutuse menetluste tulemuste kohta artiklis 16 sätestatud tingimustel.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 92
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 11

Liikmesriigid tagavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemise ohutusega** seotud asjakohaste kvaliteedi tagamise programmide kehtestamise ja rakendamise.

Liikmesriigid tagavad kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete **käitlemisega** seotud asjakohaste kvaliteedi tagamise programmide kehtestamise ja rakendamise.

Muudatusettepanek 127
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 11 – lõige 1a (uus)

Liikmesriigid tagavad, et õnnetustest ja radioaktiivsete jäätmete kauaaegsest käitlemisest tuleneva kahju puhul, sealhulgas maismaale, vee- ja merekeskkonnale põhjustatud kahju puhul kannavad täielikku tsiviilvastutust tegevusloa omanikud.

Muudatusettepanek 93
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 12 – lõige 1

(1) Liikmesriigid tagavad, et kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise ohutuse **reguleerimist käsitlev teave avalikustatakse töötajatele ja üldsusele**. Selline kohustus hõlmab seda, et pädev reguleeriv asutus teavitab elanikkonda oma pädevusvaldkonnast. Teave avalikustatakse vastavalt riiklikele õigusaktidele ja rahvusvahelistele kohustustele **ning tingimusel, et sellega ei kahjustata muid huvisid, muu hulgas näiteks julgeolekuhuvisid, mida on tunnustatud riiklike õigusaktide ja rahvusvaheliste kohustustega**.

(1) Liikmesriigid tagavad, et **kogu teave** kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise **kohta, mis on vajalik töötajate ja üldsuse tervise, ohutuse ja turvalisuse säilitamiseks, on korrapäraselt kättesaadav**. Selline kohustus hõlmab seda, et pädev reguleeriv asutus teavitab elanikkonda oma pädevusvaldkonnast. Teave avalikustatakse vastavalt riiklikele õigusaktidele ja rahvusvahelistele kohustustele, **elkõige Århusi konventsioonile**. **Otseselt töötajate ja üldsuse tervist ning ohutust puudutav teave, eriti teave radioaktiivse ja toksilise kiirguse ning sellise kiirgusega kokkupuute kohta tuleb avalikustada olenemata olukorrast**.

Muudatusettepanek 94
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 12 – lõige 1a (uus)

(1a) Liikmesriigid tagavad, et teave seoses artiklis 10 osutatud kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks kasutatavate rahaliste vahenditega tehakse üldsusele teatavaks, võttes arvesse tootjate kulude osa.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 95
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 12 – lõige 1b (uus)

(1b) Liikmesriigid tagavad, et üldsus ning asjaomaste riikide asutused kaasatakse kõikide kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete naaberriikide läheduses asuvaid käitlemiskohti ja naaberriikide läheduses toimuvat käitlemist puudutavate otsuste tegemisse.

Muudatusettepanek 96
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 12 – lõige 2

(2) Liikmesriigid tagavad, et üldsusele antaks võimalus tõhusalt osaleda kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise alaste otsuste tegemises. välja jäetud

Muudatusettepanek 97
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Artikkel 12a (uus)

Artikkel 12a

Üldsuse kaasamine

(1) Liikmesriigid tagavad, et üldsusele antaks varajases etapis võimalus tõhusalt osaleda artiklis 13 nõutavate kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise alaste riiklike programmide koostamises ja läbivaatamises ning et need oleksid pärast koostamist üldsusele kättesaadavad. Liikmesriigid panevad programmid üles veebilehele, mis on üldsusele kättesaadav.

(2) Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et:

(a) üldsust teavitatakse kas avalike teadaannete või muude sobivate vahendite, näiteks võimaluse korral elektroonilise meedia kaudu kõikidest selliste programmide koostamis-, muutmis- või läbivaatamisettepanekutest ning et üldsusele oleks kättesaadav asjakohane teave selliste ettepanekute kohta, sealhulgas teave otsustusprotsessis osalemise õiguse kohta ning pädeva asutuse kohta, kellele saab esitada märkusi ja küsimusi;

(b) üldsusel on õigus esitada märkusi ja arvamusi enne programmidega seotud otsuste tegemist, kui kõik valikud on veel võimalikud;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

- (c) nimetatud otsuste tegemisel võetakse üldsuse osavõttu nõuetekohaselt arvesse;
- (d) pädev asutus, olles tutvunud üldsuse esitatud märkuste ja arvamustega, teeb mõistlikke jõupingutusi, et teavitada üldsust tehtud otsustest ning nende otsuste aluseks olevatest põhjustest ja kaalutlustest, sealhulgas üldsuse kaasamise korrast.
- (3) Liikmesriigid määravad kindlaks üldsuse, kellel on õigus lõike 2 tähenduses osaleda. Liikmesriigid määravad kindlaks käesoleva artikli kohase üldsuse kaasamise üksik- asjaliku korra, et üldsusel oleks võimalik tõhusalt valmistuda ja osaleda. Nähakse ette mõistlikud tähtajad, mis annavad üldsusele piisavalt aega igas etapis käesoleva artikli kohaselt osalemiseks.

Muudatusettepanek 98

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 13 – lõige 2

(2) Riiklik programm vastab artiklite 4–12 sätetele.

(2) Riiklik programm vastab artiklite 4 – 12a sätetele.

Muudatusettepanek 99

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 13 – lõige 3

(3) Liikmesriigid vaatavad riikliku programmi korrapäraselt läbi ja ajakohastavad seda, võttes vastavalt vajadusele arvesse tehnika ja teaduse saavutusi.

(3) Liikmesriigid vaatavad riikliku programmi korrapäraselt läbi ja ajakohastavad seda, võttes vastavalt vajadusele arvesse tehnika ja teaduse saavutusi ning võttes arvesse teiste liikmesriikide radioaktiivsete jäätmete käitlemise kogemuste kohta saadud tagasisidet ja rahvusvaheliste vastastikuste ekspert-hinnangute tulemusi.

Muudatusettepanek 100

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 13 – lõige 3a (uus)

(3a) Kui programmide rakendamisega kaasneb tõenäoliselt piiriülene mõju, teavitavad liikmesriigid piiriüleseid piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi oma riiklikest programmidest võimalikult varakult.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 101

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 13 – lõige 3b (uus)

(3b) Liikmesriigid näitavad riiklikes programmides selgesõnaliselt ära kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks ette nähtud olemasolevad finantsvahendid.

Muudatusettepanek 102

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt -1 (uus)

(-1) terviklik ja üksikasjalik radioaktiivsete jäätmete klassifitseerimise skeem, mis hõlmab kõiki radioaktiivsete jäätmete käitlemise etappe radioaktiivsete jäätmete tekkimisest kuni lõppladustamiseni;

Muudatusettepanek 103

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 1

(1) ülevaade kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete olemasolevatest ja tulevikus ettenähtavatest, sealhulgas dekomisjoneerimise korral tekkivatest kogustest. Ülevaates näidatakse selgelt materjalide asukoht ja kogus ning **asjakohase klassifitseerimisega nende** ohtlikkuse tase;

(1) **punktis -1 osutatud klassifitseerimise skeemil põhinev** ülevaade kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete olemasolevatest ja tulevikus ettenähtavatest, sealhulgas dekomisjoneerimise korral tekkivatest kogustest. Ülevaates näidatakse selgelt materjalide asukoht ja kogus ning ohtlikkuse tase **ja jäätmete päritolu;**

Muudatusettepanek 128

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 2

(2) põhimõtted, plaanid ja tehnilised lahendused **jäätmete tekitamisest** kuni lõppladustamiseni;

(2) põhimõtted, plaanid ja tehnilised lahendused **tekkimisest** kuni **ladustamise või** lõppladustamiseni; **Suurt tähelepanu pööratakse vanadele radioaktiivsetele jäätmetele ning kasutatud tuumkütusele vaheladustusmahutites;**

Muudatusettepanek 104

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 3

(3) põhimõtted ja plaanid lõppladustamisrajatise sulgemise järgselt ajaks, sealhulgas ajavahemik, mille jooksul säilitatakse institutsioonide kontroll ja vahendid, mida kasutatakse lõppladustamisrajatist käsitleva teabe pikaajaliseks säilitamiseks;

(3) põhimõtted ja plaanid lõppladustamisrajatise sulgemise järgselt ajaks, sealhulgas ajavahemik, mille jooksul säilitatakse institutsioonide kontroll ja vahendid, mida kasutatakse **rajatise seire ja hoolduse tagamiseks ning** lõppladustamisrajatist käsitleva teabe pikaajaliseks säilitamiseks;

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 105

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 7a (uus)

(7a) artikli 10 lõike 1 a punktis a osutatud kulude hindamise ja vastavate reservide arvestamise meetodite kirjeldus;

Muudatusettepanek 106

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 8

(8) ettenähtud ajakava kohaseks programmi kulude katmiseks jõustatud rahastamiskava(de) kirjeldus.

(8) artikli 10 lõike 1 a punkti b kohaselt eraldatud vahendite koosseisu ja haldamisega seotud valikute ning jõustatud rahastamiskava(de) kirjeldus, tagamaks et kõik programmi kulud kaetakse ettenähtud ajakava kohaselt ning järgitakse rangelt „saastaja maksab” põhimõtet;

Muudatusettepanek 107

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 8a (uus)

(8a) siduvad ja kontrollitavad tähtajad riiklike programmide rakendamiseks ning punktides 1–8 nimetatud nõuete järgimiseks;

Muudatusettepanek 108

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 14 – punkt 8b (uus)

(8b) haridus- ja kutseõppekavad, mille eesmärk on säilitada ja arendada edasi ekspertteadmisi ja oskusi, mis on vajalikud kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemiseks.

Muudatusettepanek 109

Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 15 – lõige 3a (uus)

(3a) Komisjon kontrollib liikmesriikide riiklike programmide rakendamisel tähtaegade järgimist vastavalt artikli 14 lõikele 8a.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 110
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 15 – lõige 4

(4) Komisjon võtab arvesse liikmesriigi selgitused ja edasi-
liikumise riikliku jäätmekäitluse programmi alal, kui ta teeb
otsuse Euratomi rahalise või tehnilise abi eraldamise kohta
kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise
kohtade või käitlemistegevuse jaoks või kujundab artikli 43
kohaselt oma arvamuse Euratomi aluslepingu investeerimis-
projektide kohta.

välja jäetud

Muudatusettepanek 111
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 16 – lõige 3

(3) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitle-
mise kõrge taseme saavutamiseks hindab liikmesriik vähemalt
kord kümne aasta jooksul ise oma riiklikku raamistikku, pädevat
reguleerivat asutust, riiklikku programmi ja selle rakendamist
ning kutsub rahvusvahelised eksperdid hindama oma riiklikku
raamistikku, pädevat reguleerivat asutust ja/või riiklikku
programmi. Eksperthindamise tulemustest teavitatakse **liikmes-
riike ja komisjoni**.

(3) Kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitle-
mise kõrge taseme saavutamiseks hindab liikmesriik vähemalt
kord kümne aasta jooksul ise oma riiklikku raamistikku, pädevat
reguleerivat asutust, riiklikku programmi ja selle rakendamist
ning kutsub rahvusvahelised eksperdid hindama oma riiklikku
raamistikku, pädevat reguleerivat asutust ja/või riiklikku
programmi. Eksperthindamise tulemustest teavitatakse **komis-
joni, kes esitab korrapäraselt Euroopa Parlamendile ja nõuko-
gule aruande, milles käsitletakse kokkuvõtlikult eksperthinda-
miste käigus tehtud järeldusi**.

Muudatusettepanek 138
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 16a (uus)

Artikkel 16a

Ümberhindamine

Hiljemalt kaks aastat pärast artikli 16 lõike 3 alusel toimuvat
liikmesriikidepoolset eksperthindamist esitab komisjon
Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles keskendu-
takse kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käit-
lemispõhimõtete ümberhindamisele ning artikli 4 lõikega 3
kehtestatud ekspordisätetele. Ümberhindamisel käsitletakse
eelkõige juba lõppladustatud jäätmete reversiivse ladustamise
ja väljavõtmise küsimusi vastavalt selle valdkonna teadus-
uuringute arengutele ning teaduslikele teadmistele. Vajaduse
korral järgneb aruandele käesoleva direktiivi läbivaatamine,
mille eesmärk on võtta arvesse kasutatud tuumkütuse ja
radioaktiivsete jäätmete käitlemist puudutavaid uusimaid
tehnoloogiauuringuid.

Neljapäev, 23. juuni 2011

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 113
Ettepanek võtta vastu direktiiv

Artikkel 17 – lõige 1

(1) Liikmesriik jõustab käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ... [kuupäev]. Liikmesriik teavitab neist viivitamata komisjoni. Kui liikmesriik need sätted vastu võtab, lisab ta nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näeb ette liikmesriik.

(1) Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... (*). Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjoni. Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

(*) Kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

2012/C 390 E/12	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: General Motors/Belgia Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgium) (KOM(2011)0212 – C7-0096/2011 – 2011/2074(BUD))	71
	LISA	72
2012/C 390 E/13	ELi ja Seišelli Vabariigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus *** Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Seišelli Vabariigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (17238/2010 – C7-0031/2011 – 2010/0335(NLE))	73
2012/C 390 E/14	ELi ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus *** Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu ning São Tomé ja Príncipe Demokraatliku Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (05371/2011 – C7-0119/2011 – 2010/0355(NLE))	74
2012/C 390 E/15	ELi ja Andorra vaheline protokoll tolli turvameetmete kohta *** Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega Euroopa Majandusühenduse ja Andorra Vürstiriigi vahel kirjavahetuse teel sõlmitud kokkulepet laiendatakse tolli turvameetmetele) sõlmimise kohta (17403/2010 – C7-0036/2011 – 2010/0308(NLE))	75
2012/C 390 E/16	EÜ ja Kanada tsiviillennundusohutuse leping *** Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Ühenduse ja Kanada vahelise tsiviillennundusohutuse lepingu sõlmimise kohta (06645/1/2010 – C7-0100/2010 – 2009/0156(NLE))	75
2012/C 390 E/17	Makromajanduse tasakaalunihete ennetamine ja korrigeerimine ***I Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus makromajanduse tasakaalunihete ennetamise ja korrigeerimise kohta (KOM(2010)0527 – C7-0301/2010 – 2010/0281(COD))	76
2012/C 390 E/18	Ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamine * Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta (KOM(2010)0522 – C7-0396/2010 – 2010/0276(CNS))	88
2012/C 390 E/19	Liikmesriikide eelarveraamistiku nõuded * Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu nõukogu direktiiv liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta (KOM(2010)0523 – C7-0397/2010 – 2010/0277(NLE))	100

2012/C 390 E/20	Eelarvejärelevalve euroalal ***I Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus eelarvejärelevalve tõhusa jõustamise kohta euroalal (KOM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD))	111
2012/C 390 E/21	Eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamine ***I Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (KOM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD))	121
2012/C 390 E/22	Euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavad täitemeetmed ***I Euroopa Parlamendi 23. juunil 2011. aastal vastuvõetud muudatusettepanekud ettepanekule võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus euroalal esinevate ülemääraste makromajanduse tasakaalunihete korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta (KOM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD))	139
2012/C 390 E/23	Tarbija õigused ***I Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv tarbija õiguste kohta (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))	145
	P7_TC1-COD(2008)0196 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 23. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ	146
	LISA	146
2012/C 390 E/24	Paindlikkuskava alusel turule viidud traktorid ***I Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2000/25/EÜ paindlikkuskava alusel turule viidud traktoreid käsitlevate sätete osas (KOM(2010)0607 – C7-0342/2010 – 2010/0301(COD))	146
	P7_TC1-COD(2010)0301 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 23. juunil 2011. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse direktiivi 2000/25/EÜ paindlikkuskava alusel turule viidud traktoreid käsitlevate sätete osas	147
2012/C 390 E/25	Kasutatud tuumkütus ja radioaktiivsed jäätmed * Euroopa Parlamendi 23. juuni 2011. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu direktiiv kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete käitlemise kohta (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))	147

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

